

Dựa Vào Lão Tử Là Công

Contents

Dựa Vào Lão Tử Là Công	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	14
6. Chương 6	17
7. Chương 7	19
8. Chương 8	22
9. Chương 9	25
10. Chương 10	28
11. Chương 11	31
12. Chương 12	34
13. Chương 13	37
14. Chương 14	40
15. Chương 15	42
16. Chương 16	45
17. Chương 17	47
18. Chương 18	50
19. Chương 19	52
20. Chương 20	55
21. Chương 21	56
22. Chương 22	58
23. Chương 23	61
24. Chương 24	64
25. Chương 25	67
26. Chương 26	70
27. Chương 27	72
28. Chương 28	75
29. Chương 29	77
30. Chương 30	80
31. Chương 31	82
32. Chương 32	85
33. Chương 33	88
34. Chương 34	90
35. Chương 35	92
36. Chương 36	95
37. Chương 37	98
38. Chương 38: Pn1	101

Dựa Vào Lão Tử Là Công

Giới thiệu

Thể loại : hiện đại/ cường công cường thụ/hài/HECP: Tiểu Kiệt X Hạ VũEdit: Rừng Thần ThoạiHạ Vũ thực sự chất l

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dua-vao-lao-tu-la-cong>

1. Chương 1

Năm nay mùa đông tới có hơi sớm, ban ngày tuy rằng không có cảm giác gì, hơn nữa trong công ty hệ thống điều hòa cũng hoàn thiện.

Kết quả tới thời điểm chạng vạng tan tầm , Hạ Vũ mới vừa ra khỏi cao ốc công ty liền nhin không được chữ bậy.

“Kháo, cái quỷ thời tiết này. Độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày cũng quá hãm hại cha đi!” Hấn một bên tỉnh táo giữ ấm áo khoác ,một bên nhe răng trợn mắt.

Đi ở bên cạnh hấn An Dật tức giận nói: “Ai kêu người muốn phong độ, không muốn độ ấm, xứng đáng!”

“Người đây là ngữ khí đối ân nhân sao ? Nếu không nhờ ta, người hôm nay có thể thuận lợi trải qua Lam Đảo phỏng vấn? Phải biết rằng Lam Đảo phỏng vấn một đám đều là quỷ mặt la sát.” Hạ Vũ đảo cặp mắt trắng dã nhin không được hừ nói.

“Là là là, cảm ơn người Hạ đại nhân đã trợ giúp.” An Dật lập tức thay đổi một bộ tươi cười nịnh hót, “Về sau ở trong công ty cần phải nhớ rõ che chở ta a.”

Hấn nói hiển nhiên làm cho Hạ Vũ cảm thấy được thực hưởng thụ, hấn ôm chầm bả vai An Dật một bộ ca lương tốt nói: “Đây là phải , người An tiểu miêu vẫn đều là ta che chở a.”

An Dật vuốt ve ma trảo hấn: “Kháo, người muốn làm cơ lão đờng nhân cơ hội chiếm tiện nghi ta!”

Hạ Vũ ra vẻ một bộ thực thương tâm: “Người , muốn hay không trực tiếp như vậy a? ! Ta bất hòa người lại muốn làm cơ, người sợ cái điều(1) a!”

An Dật: “Nam nam trao nhận không thân, miễn bị người lây bệnh là muốn làm cơ. Ta chính là thẳng nam!”

Hạ Vũ đối hấn dựng thẳng một ngón giữa: “An tiểu miêu! Người tuyệt đối sẽ bị làm cong(2)!”

An Dật cũng cho hấn một ngón giữa: “Tiểu miêu muội người! Hạ đại nhân người nhất định sẽ bị đặt ở phía dưới !”

Hạ Vũ: “Miệng chó không thể khạc ra ngà voi! Lão tử là tinh khiết công, tinh khiết công người hiểu không?”

An Dật nhún nhún vai: “Trên thế giới này không có gì là tinh khiết , cho dù là tinh thuần thủy cũng là cha hãm hại .”

Hạ Vũ: “.”

Hai vị này thoát nhìn như thủy triều thực suất khí anh tuấn, nhưng là nói chuyện cùng biểu hiện cũng rất giống cá tính thanh niên 2B ,một đường cùng nhau ba hoa đến trạm ga mới xem như tách ra, tự về nhà.

Hạ Vũ cùng An Dật chính là ngược hướng đường đi, hấn ngồi mấy trạm sau đó còn đổi tuyến ,rồi tiếp tục ngồi.

Lúc này là tan tầm, trong tàu điện ngầm nơi nơi đều là người, mỗi ngày đều là như vậy ở trong đám người xuất sinh nhập tử chen chúc. Hạ Vũ nghĩ thầm sớm hay muộn cũng chẳng thể sống lâu hơn.

Vì thế trong lòng suy nghĩ sang năm nên mua chiếc xe cho chính mình .

Tới trạm, Hạ Vũ ra khỏi tàu điện ngằm lại cảm thấy được rét lạnh.

Hắn thân thể run rẩy bấy một đường chạy như điên trở về nhà trọ, thật vất vả chạy đến trước cửa lại phát hiện có người chặn ở trước cửa nhà hắn.

Chặn cửa là một nữ nhân , cách ăn mặc thực tiền vệ, chính là hiện tại cả người thoát nhìn cũng thực chật vật.

Nàng thấy thân ảnh Hạ Vũ lúc sau lập tức chạy đến trước người hắn, sau đó dụng lực ôm chặt hắn, sau đó khóc rống đỏ đỏ nước mắt run rẩy nói: “A Vũ. A Vũ. Cứu cứu ta.”

Hạ Vũ bị nàng gắt gao ôm, mất đi năng lực phản ứng. Hắn nháy mắt đã quên rét lạnh xung quanh, mà là bị nữ nhân này biến thành có chút phát mộng.

Nhìn đến nữ nhân này ăn mặc thực mỏng manh, Hạ Vũ lúc này mới phản ứng lại hắn là nên vào nhà truo.

“Tỷ, có chuyện hảo hảo nói. Vào nhà trước đã, bên ngoài lạnh muốn chết.” Hạ Vũ đẩy ra cái ôm của nàng, lấy chìa khóa mở cửa.

Vào nhà hắn đi làm một ly sữa nóng đưa tới tỷ tỷ Hạ Lâm trước mặt, sau đó ngồi vào bên cạnh nàng nói: “Người chậm rãi nói, là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì người lại thành cái dạng này? !”

Hạ Lâm hai tay nắm sữa chén, cả người run run . Cảm xúc của nàng ra vẻ thực kích động, thật vất vả đi một chút mới đối Hạ Vũ nói: “Chúng ta hiện tại bị đuổi giết.”

Hạ Vũ vừa nghe lập tức kêu to: “Đuổi giết? Người nói chuyện cười đi? ! Cũng không phải đóng phim!”

Hạ Lâm khóc nói: “Là thật Chúng ta việc buôn bán lỗ vốn , sau đó Tuấn Hoa đi vay mượn nặng lãi. Hiện tại người cho vay nói không trả tiền sẽ giết chết chúng ta.”

Hạ Vũ giận dữ: “Ta đã nói người không cần cùng Tuấn Hoa thông đồng cùng một chỗ, nam nhân kia căn bản là không hiểu việc buôn bán! Một người còn ngây ngốc tin tưởng hắn!”

Hạ Lâm thanh âm cũng bắt đầu lớn : “Cho dù hắn là không thể nào thông minh, chính là tốt xấu cũng là tỷ phu người! Người như thế nào có thể nói hắn như vậy? !”

Hạ Vũ: “Hắn đối với người một chút cũng không để bụng! Xảy ra chuyện chỉ biết gọi người nghĩ biện pháp giải quyết, hắn hiện tại người đâu? !”

Hạ Lâm không phản kháng lại được, không ngừng rơi lệ.

Hạ Vũ nhìn bộ dáng này của nàng, trong lòng cũng là khổ sở.

Hắn biết chính mình nói có đôi khi là có hung hãn một ít, nhưng này cũng là lời nói thật a.

“Được rồi, người nói một chút người thiếu bao nhiêu tiền? Ta có thể giúp đỡ.” Hạ Vũ trong lòng bi ai, xem ra kế hoạch mua xe lại bị nhờ .

Hạ Lâm: “Năm mươi tám vạn.”

Hạ Vũ: “Năm tào! Năm mươi tám vạn? ! Các người làm gì mượn nhiều tiền như vậy ? !”

Hạ Lâm sốt ruột có chút nói lắp : “Ta...ta...chúng ta mượn ba mươi vạn. Sau đó lợi tức trở mình nhanh gấp hai.”

Nếu hắn liền không có một tỷ tỷ , phỏng chừng Hạ Vũ sẽ tức giận đến một cước đem người đá ra ngoài.

Dựa vào, có tỷ tỷ ngu dốt như vậy cùng tỷ phu thật sự là cả đời sỉ nhục Hạ Vũ hắn.

“Rõ ràng biết chính mình không có gì tiền còn dám đi vay mượn nặng lãi, các người là ngại mệnh dài quá nên làm như thế? !” Hạ Vũ phiền toái nói, “Ta hiện tại toàn bộ tích tụ cũng mới hơn ba mươi vạn, người bảo ta như thế nào cho người mượn năm mươi tám vạn? !”

Hạ Lâm làm bộ đệ đệ sẽ cho mình mượn mà quỳ xuống: “A Vũ ta cầu người , hiện tại chỉ có người có thể giúp chúng ta.”

Nhìn đến nàng đáng thương như vậy, Hạ Vũ cũng không nhẫn tâm. Hắn bắt đắc dĩ thở dài: “Người trước đừng kích động, ta tìm bằng hữu suy nghĩ biện pháp. Các người là vay mượn nặng lãi ai?”

“Chung Khánh Thiên.” Hạ Lâm thành thật hồi đáp.

Hạ Vũ có chút vô lực nhìn tỷ tỷ nhà mình, hắn đã muốn không biết nên nói những gì.

Nhìn sắc mặt Hạ Vũ thần sắc có chút không bình thường, Hạ Lâm lại bắt đầu kích động : “A Vũ! Người nhất định phải cứu cứu chúng ta!”

“Chung Khánh Thiên này trên phố có tiếng hắc bang! Các người làm gì mà rước lấy hắn? ! Chẳng lẽ người không biết con của hắn Chung Cảnh Huy là tên hung ác sao ? !” Hạ Vũ đầu càng đau , “Các người vay mượn nặng lãi ai không đi , lại đi trêu chọc hắc bang ? !”

Hạ Lâm khóc đến nói năng lộn xộn: “Chúng ta biết sai lầm rồi. Biết sai lầm rồi. A Vũ người liền cứu cứu chúng ta đi. Trừ người ra không ai muốn cứu chúng ta”

“Khóc có thể giải quyết sự tình gì sao ? !” Hạ Vũ nhin không được rống giận, “Người trước bình tĩnh chút đi!”

Nói xong hắn lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, đánh số điện thoại An Dật .

Một hồi An Dật nhận được điện thoại: “Chuyện gì ?”

Hạ Vũ không chút do dự mở miệng: “Vay tiền.”

An Dật lại hỏi: “Nhiều ít?”

Hạ Vũ thở dài: “Mười vạn.”

An Dật: “Hiểu biết.”

Hạ Vũ: “. Thao, người nói nhiều lời sẽ chết sao ? !”

An Dật: “Này không phải vì phối hợp với người sao ? ! Ai kêu người trả lời ta cũng chỉ dùng hai chữ? !”

Hạ Vũ: “Oa khaó, đều bị người làm nhảm chán? !”

An Dật: “Ta có thể làm người nhảm chán sao ? ! Vay tiền để làm chi? Cấp cho tình nhân phí chia tay? Ha, ha, ha, người cũng có hôm nay!”

Hạ Vũ: “Người là đối mị lực của ta các loại hâm mộ ghen tị đến hận sao ? ! Gọi người mượn liền mượn, nói nhiều như vậy để làm chi? Ta sẽ mau chóng trả lại người.”

An Dật tức giận kêu lên: “Đã biết đã biết! Đợi lát nữa liền gửi đến tài khoản của người, ta còn muốn cấp tiểu hắc cùng trứng chim hoa uy thực, bắt ngờ người mò mẫm !”

Hạ Lâm nhìn đến đệ đệ cư nhiên chỉ dùng để loại thái độ này cùng bằng hữu vay tiền, nhất thời có chút há hốc mồm.

Treo điện thoại cùng An Dật trò chuyện ,lúc sau Hạ Vũ tiếp tục bấm số tiểu tình nhân .

Vang hai giây, lập tức còn có người tiếp nghe.

“A Vũ, người rốt cục nhớ tới nên điện thoại cho ta ?” Tiểu bạn trai Quý Văn Ngạn nói.

Hạ Vũ lập tức bắt đầu hổng hân: “Tiểu Ngạn người đừng sinh khí a, người cũng biết ta gần nhất có điều vội. Hơn nữa vừa mới gặp chuyện phiền toái.”

Quý Văn Ngạn vừa nghe lập tức khẩn trương nói: “Làm sao vậy?”

Hạ Vũ: “Ngoan ngoãn, người có thể trước cho ta mượn chút tiền không?”

Quý Văn Ngạn nhưng thật ra rất lớn : “Dùng tiền có thể giải quyết sao ? Người muốn mượn nhiều ít?”

Hạ Vũ: “Tám vạn.”

Quý Văn Ngạn: “Tám vạn nhưng thật ra không thành vấn đề, bắt quá người thật sự không có việc gì sao ? Ta rất nhớ người.”

Hạ Vũ: “Chờ ta vội xong rồi sẽ đi tìm người, ngoan.”

Trần an tiểu tình nhân tâm linh tịch mịch ,lúc này Hạ Vũ mới cúp điện thoại.

Lúc sau hắn lại đánh máy mở điện nói đồng thấu tây mượn tiền, may mắn hắn giao hữu trong giới coi như không tồi, trên cơ bản cuộc sống điều kiện đều là tiểu tư tư tưởng.

Bằng không tại cái xã hội này, nhiều tiền như vậy thật đúng là không tốt .

Bắt quá Hạ Vũ nhân duyên thật sự tốt lắm, sau nhiều giờ liền mượn hai mươi sáu vạn.

“Tỷ, ta tình hình có ba mươi hai vạn, ta mượn hai mươi sáu vạn. Cái này xem như gom góp đủ năm mươi tám vạn. Người không cần thương tâm .” Hạ Vũ an ủi nàng.

Hạ Lâm nắm chặt cánh tay Hạ Vũ cảm kích nói: “Cám ơn người a Vũ, bắt quá người có thể theo giúp ta trả tiền không? Ta một người thực sợ hãi.”

Hạ Vũ nhin không được trở mình mắt trợn trắng, dựa vào, thật sự là phiền toái muốn chết.

2. Chương 2

Gặp gỡ

Hạ Vũ là một đồng chí, bộ dạng không tồi.

Dựa theo cách nói bạn thân An Dật chính là, vị lão huynh này bộ dạng rất có linh khí, cặp mắt thực sẽ phát điện.

Tạm thời mặc kệ An Dật bình luận không khách quan, có thể khẳng định chính là, Hạ Vũ ở tình trường vẫn đều là thuận buồm xuôi gió, trên cơ bản chỉ cần hắn muốn đuổi theo van cầu ,mọi người có thể đuổi tới tay.

Hiện tại ,tiểu tình nhân Quý Văn Ngạn của hắn là một nhân viên trong công ty tiểu khai, mê Hạ Vũ mê đến chết.

Cái này, Hạ Vũ mở miệng mượn tám vạn may mắn cũng không nhận một chút liền cho mượn.

Thu mượn được hai mươi sáu vạn ,lúc sau Hạ Vũ cùng tỷ tỷ nhà mình đến Chung gia. .

Tỷ đệ đánh xe tới đại viện Chung gia , Hạ Vũ nhìn thoáng qua xe lập tức phát hiện có điều không thích hợp.

Phòng ở hoàn toàn ở trạng thái canh gác được cảnh giác cao, nội viện cùng ngoại viện tất cả đều có người đứng gác, dường như phòng bị không để một con ruồi lọt qua.

Hạ Vũ không nghĩ gây chuyện, thấy thế lập tức lùi kéo Hạ Lâm xoay người bước đi.

“Ai? A Vũ người muốn làm gì?” Hạ Lâm không rõ đặt câu hỏi.

“Ta không nghĩ đi tìm cái chết.” Hạ Vũ thản nhiên mà nói một câu, “Đi mau, hiện tại chúng ta không thể đi chịu chết.”

Hạ Lâm vẻ mặt mờ mịt nhìn Hạ Vũ, điều này làm cho Hạ Vũ cảm thấy được cùng nàng giải thích nhiều hơn, quan sát chung quanh đúng là chuyện thực ngu dốt.

Nề hà đi chưa được mấy bước đã muốn bị hộ vệ Chung gia phát hiện .

“Kia không phải Hạ Lâm sao? !” Trong đó một nam nhân đeo mắt kính râm nói nói.

Tiếp theo mặt khác các huynh đệ lập tức chú ý tới hai người bọn họ.

Bọn họ bị đàn hắc đạo hỗn hỗn này ngăn trở cước bộ, Hạ Vũ trong lòng thẳng hô thời giờ hết đường lui.

“Hai người các người xuất hiện ở trong này là muốn tới hoàn tiền sao ?” Trong đó một người nam nhân lộ ra nụ cười tiêu chuẩn lưu manh.

Hạ Vũ biết cái này là trốn không xong , vì thế lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực nói: “Vô nghĩa, không có việc gì ăn no rừng mỡ ,điều không sinh dân, đi tản bộ a? Cũng không phải nào lừa.”

Hắn nói làm cho nam nhân này sắc mặt thay đổi.

“Các người gọi Chung Khánh Thiên đi ra, nói Hạ Lâm mang tiền đến đây.” Hạ Vũ làm bộ như thực trấn định nói.

Hắn biết rõ những người này tất cả đều là bắt nạt kẻ yếu , nếu khí thế yếu sẽ liền thua.

Không nghĩ tới đệ đệ nhà mình ở đại bản doanh hắc bang cư nhiên còn có thể mặt không đổi sắc, Hạ Lâm nghĩ thầm thật sự là tìm đúng người.

Nàng kỳ thật một chút cũng không biết Hạ Vũ trong lòng thực chột dạ, hắn hiện tại hoàn toàn là phô trương thanh thế.

Nếu mấy tên hồ đồ này xông đến đánh hắn, Hạ Vũ biết là tuyệt đối đánh không lại .

Nếu một người, chạy trốn thật không là vấn đề. Chính là bên người còn có một tỷ tỷ, hắn nhất thời chỉ cảm thấy chính mình thật sự là cái ngốc mọp.

Dựa vào, để làm chi mềm lòng đến tranh hồn thủy này a! Tỷ phu muốn băm ngàn đao kia quả nhiên lại không thấy bóng người !

“Lão gia chúng ta hiện tại đang tiếp đãi khách quý, không thời gian tiếp đón mấy mao đầu tiểu tử! Người nhanh đem tiền lưu lại liền rút đi đi!” Nam nhân hung tợn nói.

Hạ Vũ trên mặt vẫn như cũ thực trấn định: “Oa ká, các người khi dễ ta đầu đất mà? ! Nếu ta đem tiền cho các người, các người tự nuốt sau đó không nói cho Chung Khánh Thiên, ta chẳng phải là oan lớn? !”

Hắn hiển nhiên đâm trúng suy nghĩ trong lòng mấy tên hồ đồ này.

Nam nhân cầm đầu kêu lên: “Kêu người đem tiền lưu lại liền lưu lại! Không nên nhiều như vậy ,nói cái rắm? !”

Hạ Vũ không cam lòng yếu thế: “Ngoạ tào! Các người thực nghĩ đến dân chúng chính là dễ khi dễ ? ! Ta là đến trả tiền, không phải vội tới các người khinh tiền! Con mẹ nó kêu Chung Khánh Thiên đi ra!”

“Muốn chết đây? !” Đây nam nhân lập tức xuất ra điện kích lớn trên người , “Hắc bang là người có thể trêu chọc ? !”

“Nói bắt quá liền động thủ ? Rác rưởi chính là rác rưởi.” Hạ Vũ cư nhiên còn tại thêm mắm thêm muối.

Bên cạnh Hạ Lâm đã muốn bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, hoang mang lo sợ . Nàng nằm mơ cũng chưa nghĩ đến đệ đệ nhà mình cư nhiên cùng hắc bang trước mặt kiêu ngạo như vậy, này không thể nghi ngờ là hành động muốn chết.

Kỳ thật Hạ Vũ cũng là không muốn, bắt quá là đâm lao phải theo lao . Nếu hơi chút sợ , như vậy hậu quả lại không dám tưởng tượng.

Ngẫm lại hắn một thanh niên hảo trong xã hội cùng tổ quốc phát triển lương đồng tài. Cư nhiên cùng loại hắc đạo này giao tiếp, Hạ Vũ chỉ cảm thấy đầu càng ngày càng đau.

“Lưu ca, đừng cùng hắn vô nghĩa, trực tiếp đánh liền thành thật .” Trong đó một tên côn đồ đổi tên cầm đầu nói.

“Kháo!” Không đợi cầm đầu lên tiếng, Hạ Vũ lập tức tiên phát chế nhân(1) rống to, “Các người còn có không có vương pháp? ! Rõ như ban ngày lừa gạt phụ nam đảng hoàng? ! Nói cho các người, lão tử là đồng tính luyến ái! Có HIV !”

Hắn lập tức làm cho mấy nam nhân trước mắt sắc mặt một trận xanh một trận trắng.

“Lưu ca, hần nói hần là đồng tính luyện ái. Hần có HIV.” Có tên côn đồ chưa thấy qua quen mặt, nghĩ đến đây là quái vật gì.

“Mẹ nó, người hoảng cái đản a! Thiếu chủ lúc đó chẳng phải G. A. Y sao! Người xem hần là quái vật? !” Lưu ca vì tiểu đệ chính mình như thế lại không tiền đồ mà cảm thấy phẫn nộ.

“Chính là hần có bệnh xi-đa.”

Không đợi tên côn đồ kia nói nhỏ, Hạ Vũ thừa thắng xông lên kêu: “Đúng vậy, lão tử chính là có HIV, các người nếu đả thương ta, lây dính đến máu của ta sẽ bị lây!”

May mắn mấy tên này đều là không có học qua văn hóa gì, quả nhiên bị Hạ Vũ lừa dối thành công.

Dù sao bọn họ tuy rằng không rõ bệnh xi-đa là cái gì, nhưng đều biết được bệnh xi-đa là không cứu được.

Hạ Vũ kiêu ngạo nói lầm bầm, vờ ngớ ngẩn chuẩn bị lôi kéo Hạ Lâm rời đi.

Đang muốn rời đi được hai bước, chợt nghe đến nội viện truyền đến thanh âm: “Hạ tiên sinh có rảnh đến đây vì sao không tiến vào ngồi một chút?”

Hạ Vũ quay người lại liền nhìn đến một nam nhân có chút già đi ra, phía sau còn đi theo một nam nhân mang theo biểu tình tựa tiểu phi tiểu niên ki anh tuấn.

“Chung tiên sinh, đây là đạo đãi khách của người?” Hạ Vũ kỳ thật cũng không dám xác định lão nam nhân này có phải hay không Chung Khánh Thiên.

Không nghĩ tới lần này nhưng thật ra bị hần đoán đúng rồi, lão nhân trước mặt đúng là Chung Khánh Thiên, ở quốc nội hắc đạo chính là nhân vật số một số hai.

“Hạ tiên sinh, xấu hổ. Nhà của ta có khách quý cho nên nhất thời chậm trễ.” biểu tình Chung Khánh Thiên nhưng thật ra thực hiện hoà, một chút cũng không như là lão đại ca hắc đạo, cái loại cảm giác lão đại thô.

Hần đối Hạ Vũ nói xong lúc sau xoay người đối người vẫn đứng ở mặt sau xem náo nhiệt nói: “Tiểu thiếu gia, có thể trước đợi cho lão phu xử lý một chút chuyện này?”

Hần nhún nhún vai, không phải thực lưu loát tiếng Trung nói: “Chung thúc người trước vội, ta ếch ngồi đấy giết là được.”

Không đợi những người khác phản ứng lại, Hạ Vũ nhất thời liền cười vang lên.

“Lão huynh, không biết dùng thành ngữ đừng loạn dùng a.” Hạ Vũ nhịn không được nói.

Vị này bộ dạng rõ ràng có hỗn huyết khí chất nam nhân đối Hạ Vũ chọn chọn mi: “Phải không? Ếch ngồi đấy giết không phải đứng ở bên cạnh xem sao?”

Hạ Vũ nhịn không được lại cười.

Chung Khánh Thiên bọn họ nhất bang tử nhất thời hết chỗ nói rồi: “.”

Nhìn đến bọn họ thần sắc có chút xấu hổ, Hạ Vũ cũng không dám quá mức làm càn. Dù sao hần còn không nghĩ muốn đem tánh mạng giao đãi ở trong này.

“Cái kia Chung tiên sinh, vậy người cũng rõ ràng ta là ai. Hần là không cần tự giới thiệu đi.” Hạ Vũ thái độ trở nên thực khách khí.

Chung Khánh nửa ngày mới gật đầu, nam nhân phía sau hần còn nói thêm: “Ta không biết người là ai a, người vẫn là tự giới thiệu một chút đi.”

Hạ Vũ: “.”

Chung Khánh Thiên: “.”

Nhất bang tiểu hỗn hỗn: “.”

Ngay sau đó nam nhân này còn nói thêm: “Ta gọi là Tiểu Kiệt, tốt lắm, ta đã nói xong, người cũng nói đi.”

Hạ Vũ trở mình mắt trợn trắng, nghĩ thầm rằng nam nhân này là xảy ra chuyện gì a? Thiên nhiên ngốc sao ? !

Cái này Chung Khánh Thiên có chút không bình tĩnh : “Tiểu thiếu gia, hần là người mắc nợ của ta, hiện tại là tới hoàn tiền.”

Hạ Vũ lập tức gào khóc kêu: “Mắc nợ muối người a! Ta Hạ Vũ còn không có thiếu các người nữa bao tiền!”

Chung Khánh Thiên: “Người không phải đến hoàn tiền?”

Hạ Vũ: “Ta là đến thay tỷ ta hoàn tiền.”

Chung Khánh Thiên: “Này có cái gì khác nhau?”

Hạ Vũ: “Khác nhau rất lớn OK? ! Chung tiên sinh người không cần đem nhược điểm văn hoá bại lộ ra, này sẽ làm ta thực khó xử muốn hay không tìm người phiên dịch ở bên cạnh cùng người khơi thông.”

Nằm mơ cũng chưa nghĩ đến chính mình thế nhưng ở trước mặt đại ca hắc đạo nói như thế, Hạ Vũ trong lòng quay cuồng muốn nhảy xuống biển .

Nghĩ thầm nếu tránh được một kiếp này, đánh chết hần cũng không quản chuyện tỷ tỷ hần !

Chung Khánh Thiên bị Hạ Vũ làm tức giận đến không còn tác phong , hần có chút thẹn quá thành giận nói: “Hạ tiên sinh không cần làm mặt không biết xấu hổ, tin hay không ta cho người lúc thăng tiến vào lúc ngang đi ra ?”

Hạ Vũ xuất phát từ bản năng thói quen tranh luận: “Chân của ta còn không có bước vào sân nhà của người đâu, căn bản là chưa tiến vào phải như thế nào mới tính đi ra? Người mắt mờ cũng không tắt yếu nói như vậy đi ra, các tiểu đệ của người sẽ thực khó xử .”

Chung Khánh rất lâu liền phát run: “Lưu cái, đem bọn họ trói cho ta!”

Hạ Lâm vừa nghe lập tức liền hôn mê bất tỉnh, Hạ Vũ tức giận đến nổi trận lôi đình, dựa vào, này nữ nhân con mẹ nó làm mất lực ! Hại hần muốn chạy trốn cũng không có cơ hội!

Ngay tại lúc mấy tên con đồ chuẩn bị trói tỷ đệ, Tiểu Kiệt đột nhiên mở miệng nói: “Từ từ!”

Chung Khánh Thiên tựa hồ rất sợ nam nhân này, hần lập tức hỏi: “Tiểu thiếu gia có vấn đề gì?”

Tiểu Kiệt nhìn Hạ Vũ, lộ ra nụ cười xem ra tốt lắm, nói: “Ta rất cực biết người kêu là trời mưa , tên của người rất kỳ quái a, ba ba mẹ mẹ người có phải hay không hạ ngày mưa sinh ra người?”

Mọi người có loại mồ hôi lạnh đầm đìa: “.”

“Dựa vào, ba ta sẽ không sinh ta! Còn có ta chính là hạ mùa hè , Đại Vũ trị thủy !” Hạ Vũ tức giận kêu lên, hần đột nhiên cảm thấy được cùng một tên tiếng Trung có chứng ngại câu thông là chuyện kiện thực 2B .

3. Chương 3

Ta không ngại 3. P

Hạ Vũ cùng Hạ Lâm hai tỷ đệ bị mang vào trong mặt đại viện Chung gia .

Không đợi Chung Khánh Thiên ngồi ghế, Hạ Vũ lập tức chìa ra chi phiếu, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Này, năm mươi tám vạn!”

Chung Khánh Thiên xem cũng không xem trưng chi phiếu kia, hần chọn chọn mi, thái độ vẫn như cũ kiêu ngạo đối Hạ Vũ nói: “Người nếu khai ngân phiếu khổng ta chẳng phải là coi tiền như rác?”

Hạ Vũ: “Trợn to mắt của người cho rõ ràng, Chung tiên sinh, không cần đem chuyện mất người mờ bại lộ đi ! Này là công ty hoành thịnh Ông tổng tự mình khai chi phiếu!”

Chung Khánh Thiên không phản ứng hần nữa câu đầu , bởi vì hần cảm thấy được cùng một tiểu mao đầu so đo rất thất thân.

Nhìn trương chi phiếu kia quả nhiên có Ông tổng hoành thịnh kí tên, hần lại chọn mi, không nghĩ tới Hạ Vũ nhân mạch nhưng thật ra rất phức tạp.

“Nga? Không nghĩ tới người còn thông đồng với Ông tổng hoành thịnh ?” Chung Khánh Thiên không nhẹ không nhạt nói.

“Không thể tưởng được Chung tiên sinh còn bát quái như vậy a?” Hạ Vũ không giận phản cười, “Nếu không người cũng đến? Ta không ngại 3P.”

Chung Khánh Thiên: “.”

Một bên xem náo nhiệt Tiểu Kiệt ha ha cười: “3P? Chung thúc nguyên lai người còn có thích loại này a?”

Chung Khánh Thiên không bình tĩnh thối râu tròng mắt: “Tiểu thiếu gia người như thế nào có thể đi theo hồ nháo? !”

Tiểu Kiệt tiếp tục mở rộng ý cười: “Bởi vì ta cảm thấy được hảo ngoạn a.”

Chung Khánh Thiên: “.”

Hạ Vũ đã sớm nhìn ra Chung Khánh Thiên là thực kiêng kị sự tồn tại của Tiểu Kiệt, cho nên hần biết chỉ cần lấy lòng Tiểu Kiệt, là có thể không cần sợ Chung Khánh Thiên lão hồ dẫn này.

Một tư điểm, Hạ Vũ lập tức đối Tiểu Kiệt cười đến phi thường ôn hòa, đôi mắt lại ở bất tri bất giác giữa không gian bắt đầu phóng điện.

“Tiểu thiếu gia, người giúp ta khuyên nhủ Chung tiên sinh, lão nhân vẫn là bảo trọng thân thể chút, đừng đùa nhiều 3P như vậy, dễ dàng tinh tấn nhân vong . Nếu ta tiền đã muốn hoàn , như vậy trước hết cáo từ .” Hạ Vũ nói xong ôm lấy Hạ Lâm đã nghĩ chuồn nhanh.

Tiểu Kiệt tuy rằng tiếng Trung nói được không phải tốt lắm, nhưng là Hạ Vũ đối hần nói cư nhiên nghe đã hiểu.

Vì thế vui cười: “Ha ha ha, Hạ Vũ người là loại cư nhiên dám đối với Chung thúc nói như vậy.”

Chung Khánh Thiên bị Hạ Vũ làm tức giận đến hoàn toàn mất đi bình tĩnh, hần chỉ vào Hạ Vũ ngón tay đều run run : “Người người người —— người cư nhiên nói xấu lão phu!”

Không đợi Hạ Vũ mở miệng, Tiểu Kiệt đột nhiên biến mất nụ cười, đôi mắt trở nên sắc bén.

Hạ Vũ nhìn đến hần loại ánh mắt này, gan cẩn thận run lên, nghĩ thầm dựa vào, đây mới là vai diễn hung ác đi? Ánh mắt kia lực sát thương rất mạnh a.

“Chung thúc.” Tiểu Kiệt đột nhiên nghiêm chỉnh, “Người đi chiêu kĩ ta đã biết, hần không có nói xấu người.”

Cái này Hạ Vũ cười vang lên.

Tiểu Kiệt này muốn hay không tốt như vậy ngoạn a! Ha ha ha ha. Đây là muốn cười chết hần sao ? !

Chung Khánh Thiên bị Tiểu Kiệt nói ra những lời này làm tức giận sắc mặt một trận xanh đến một trận trắng, cũng không dám nói chút gì.

“Yên tâm, ” Tiểu Kiệt lại nói một câu, “Cho dù người đi chiêu kĩ, ta cũng sẽ không tuyên dương ra ngoài .”

Hạ Hũ lại không nín được bắt đầu cười. Dựa vào, hần đã muốn tuyên dương ra ngoài được rồi!

Đột nhiên Tiểu Kiệt một ánh mắt sắc bén bắn ngang lại , Hạ Vũ nháy mắt cứng ngắc nụ cười.

“Tốt lắm mà cười sao ?” Tiểu Kiệt lạnh lùng hỏi.

“Ân.” Hạ Vũ thành thật lên tiếng.

Tiếp theo Tiểu Kiệt cũng cười ra tiếng: “Được rồi, ta cũng hiểu được , cười được lắm. Chúng ta cùng nhau cười đi.”

Hạ Vũ cười, nghĩ thầm kỳ thật ta là cảm thấy được Tiểu Kiệt người cười rất được a! Người quả nhiên là ngây ngô đi? !

Hạ Vũ quả nhiên vẫn là xem đúng người, hẳn xem Tiểu Kiệt rất vui vẻ , vì thế Chung Khánh Thiên không dám làm hắn khó xử nữa. Mà là thành thành thật thật thu trương chi phiếu kia, lúc sau lại để bọn họ đi.

Ngày hôm sau đi làm ở công ty , Hạ Vũ ngồi vào bên cạnh An Dật, sau đó dụ dỗ trên bờ vai của hắn.

“Hắc, An tiểu miêu người hôm nay cư nhiên đến công ty sớm như vậy a?” Hạ Vũ sáng sớm liền đùa giỡn hắn.

An Dật gõ máy tính, nói: “Nói cái gì, đây là ngày đầu tiên ta đi làm có thể không biểu hiện hảo một chút sao? !”

Hạ Vũ hắc hắc hai tiếng, sờ sờ tóc An Dật: “Không tồi không tồi, trẻ nhỏ cũng dễ dạy .”

An Dật vuốt ve móng vuốt hắn : “Đừng sáng sớm liền chiếm tiện nghi ta!”

Hạ Vũ vuốt tay chính mình bị An Dật xoa sạch, ủy khuất kêu lên: “Ta chính là thiếu chút nữa chỉ thấy không đến tiểu miêu a.”

An Dật: “Tiểu miêu muội người ! Cái gì? Người vừa rồi là ý tứ gì?”

Hạ Vũ tiến đến bên tai hắn, ra vẻ thần bí nói: “Ta xem đến ngoại tình nhân , hẳn tiếng Trung nói được thực kém, loạn dùng thành ngữ, sau đó còn thực ngây ngô!”

An Dật tức giận nói: “Thiết, khẳng định là người coi trọng người ta đi?”

Bị An Dật nói như vậy , Hạ Vũ nghĩ nghĩ bộ dáng Tiểu Kiệt, ân, rất là hợp hắn ăn , bộ dạng rất anh tuấn suất khí, là con lai chất lượng tốt.

Nếu chính mình là tình trạng độc thân, hẳn đi thi toàn quốc còn cân nhắc. A phi! Hẳn cũng không phải là đầu lừa! Không có việc gì trêu chọc người hắc đạo để làm chi! Có thể tránh được kiếp nạn này hẳn đều muốn đi nghỉ mát!

Nghĩ đến đây, hắn lập tức giặt mình vội vàng lác đầu: “Ta còn muốn sống đến tám mươi tuổi, cho nên ta mới không cần cùng ngoại tình nhân đàm luận ái!”

An Dật nhìn thấy hắn cả kinh một chột , sau đó thân thủ sờ sờ cái trán trán: “Kỳ quái a, không phát sốt.”

Hạ Vũ lườm hắn một cái: “Phát sốt người muội a!”

An Dật: “Bằng không người hôm nay như thế nào không bình thường như vậy? Người như vậy hội dọa đến tiểu bồn hữu xung quanh!”

Hạ Vũ: “Chung quanh người liền một tiểu bồn hữu, sợ cái gì.”

An Dật: “.”

Vội một hồi, Hạ vũ đối An Dật làm nũng: “Thân ái tiểu miêu, giúp ta pha ly cà phê nóng.”

An Dật: “Người cái đồ lười! Muốn hay không như vậy!”

Hạ Vũ đối hắn lộ ra ánh mắt đáng thương hề hề : “Tiểu miêu, Hạ đại nhân của người cũng sắp treo.”

An Dật không mua sổ sách: “Treo tốt nhất, đỡ gặp người yêu nghiệt tai họa của nhân gian.”

Hạ Vũ gào khóc : “Vào đâu? ! Không có ta người có thể tới nơi này thưởng thức các loại mỹ nữ? !”

An Dật: “Nói đến ta này còn có khí! Vì cái gì tổ chúng ta đều không có đến một mỹ nữ? !”

Bởi vì An Dật nhất thời kích động tiếng có chút lớn, bởi vậy ánh mắt toàn văn phòng xoát xoát xoát toàn bộ nhìn qua .

Hạ Vũ lập tức cười gượng hai tiếng: “Mọi người bình tĩnh, vị này con người mới thời mẫn kinh tới rồi.”

An Dật: “Thời mần kinh muội người a!”

Hạ Vũ: “Đừng tạc mao , chạy nhanh cấp ca ca ly cà phê đi!”

An Dật một cước đạp qua: “Đừng tưởng rằng người thật sự là lão Đại!”

Hạ Vũ: “Ai,An tiểu miêu lại không ngoan !”

An Dật: “Kháo!”

Trong văn phòng nhất thời đều bị hai kẻ dở hơi này làm cho tức cười.

Hạ Vũ tổng cảm thấy được đây mới là thế giới trong cuộc sống của hắn a, đậu đậu An tiểu miêu, hò hét Quý Văn Ngạn, ngày hôm đó chết đến miến bàn nhiều vui sướng .

An Dật đột nhiên nói: “Đừng quên mười vạn của ta, kia chính là ta tân tân khổ khổ mới góp được! Người khác ta cũng không chịu cho mượn!”

Hạ Vũ: “Hảo hảo hảo, ta sẽ mau chóng trả lại cho người, cùng lắm thì chung quy ta bồi cho người đi?”

An Dật: “Ta không muốn làm cơ, người vô dụng! Người nếu là nữ , ta đã sớm đem người lấy về nhà . Dễ dàng để người ở bên ngoài nơi nơi hái hoa ngắt cỏ? !”

Hạ Vũ: “.”

Lúc này đồng sự Tiểu Mạch kêu một tiếng: “Tiểu Hạ! Trần tổng giám tìm người!”

Hạ Vũ thầm kêu không tốt: “Kháo, xong rồi! Ta đã quên hẳn giao cho đề án muốn làm rõ! ! !”

Nhất thời, trừ bỏ An Dật bên ngoài tất cả mọi người đối hắn lấy ánh mắt đồng tình.

“Như thế nào, Trần tổng giám thực đáng sợ?” An Dật mặc danh kỳ diệu.

“Cả công ty hắn là lợi hại nhất.” Hạ Vũ khóc không ra nước mắt.

“. Được rồi, người tự cầu phúc đi, Hạ đại nhân.” An Dật cũng đưa đầu ra ánh mắt đồng tình thông cảm.

4. Chương 4

Hiểu lầm

Hạ Vũ bị Lam Đảo rất khủng bố bày ra bộ dáng giống Trần tổng giám Trần Trần huấn đặc như cẩu huyết , sau đó bị kịch là bị lưu lại ràng buộc tăng ca, đuổi theo đề án thiết kế .

“An tiểu miêu người lưu lại giúp giúp ta.” Hạ Vũ tìm giúp đỡ, người thích hợp nhất là An Dật.

An Dật thực rõ ràng cự tuyệt: “Không cần.”

Hạ Vũ giữ chặt tay An Dật: “Ca ,mời người đi uống rượu!”

An Dật trộm cười chọn chọn mi: “Mời ta uống Remy Martin Louis XIII?”

Đến phiên Hạ Vũ nói, bắt quá hắn dứt khoát buông tay An Dật: “Coi như ta cái gì cũng chưa nói đi.”

An Dật kêu to: “Oa dựa vào! Còn nói ta là rần sành ra mỡ(1), ta xem người mới là vậy đi!”

Hạ Vũ: “Đại ca a, ta đều gọi người đại ca a! Ta hiện tại đang thiếu hai mươi sáu vạn a!”

An Dật từ đầu đến chân đem Hạ Vũ xem kỹ một lần.

Hạ Vũ nhìn hắn, sờ sờ cằm nói: “Để làm chi? Hay là đột nhiên phát hiện chính mình yêu thương ta ?”

An Dật tằm tắc hai tiếng, vẻ mặt *** đang nói: “Ta cảm thấy được người có thể đi bán mình, nhất định có thể bán giá tốt.” =v=

Hạ Vũ: “Cút!”

An Dật cười ha ha: “Ta là nói thật, người bộ dạng rất không tồi, hẳn là giá thị trường cũng không tồi, có thể bán giá tốt. Như vậy là có thể trả nợ a.”

Hạ Vũ thật cũng không giận, ngược lại cười gian trá , tiếp theo bổ nhào vào trên người An Dật, câu dẫn cầm An Dật dùng từ tính thanh âm trầm thấp nói: “Vậy người mua ta là được, Hạ đại nhân có thể làm ẩm ỏ chân, có thể cho người giải trừ hư không.”

Bị đùa giỡn làm An Dật nổi da gà một trận, vội vàng cách một khoảng an toàn: “Oa dựa vào! Không mang theo người như vậy ! Tuy rằng hiện tại trong văn phòng không ai , chính là có theo dõi !”

Hạ Vũ căn bản không sao cả, hần giảo hoạt cười: “Không quan hệ a.”

An Dật: “Chính là ta có quan hệ! Ta không cùng người náo loạn, về nhà!”

Hạ Vũ lập tức biến thành dạng đau khổ: “Tiểu Dật người không giúp ta, ta thật sự phải ở trong này suốt đêm rồi. Người bỏ được sao ? Ta chính là thân ái Hạ đại nhân người a.”

An Dật thu thập văn kiện trên mặt bàn , nói: “Ta và người không quen.”

Hạ Vũ: “Ta đây không giúp người đuổi Mĩ Linh .”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “Ta có trong tay số điện thoại của nàng.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “Ta có số QQ của nàng .”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “Ta có tập ảnh chụp chân dung của nàng.”

An Dật: “. Được rồi, ta giúp người làm.”

Hạ Vũ: “Hảo người An Dật! Gặp màu vong hữu!”

An Dật: “Người thực không gạt ta? Người thật sự có QQ Mĩ Linh ?”

Hạ Vũ: “Không lừa người.”

Lô Mĩ Linh là đồng học cùng Hạ Vũ, cũng là hoa hậu trường học giảng đường bon họ. An Dật ngưỡng mộ trong lòng đã lâu, vẫn tìm không thấy cơ hội nói rõ.

Thật vất vả Hạ Vũ rốt cục đáp ứng phải giúp hần theo đuổi nàng, An Dật không nghĩ kiểm củi ba năm thiêu một giờ.(2)

Vì thế hai người ở lại trong văn phòng trống trải này đuổi kịp tiến độ đề án thiết kế , vẫn đuổi tới rạng sáng một chút đa tài xem như toàn bộ hoàn.

Bởi vì tàu điện ngầm đã hết giờ, khu phố bên này cơ hồ đều là đường dành riêng cho người đi bộ, xe bus ít chi lại ít. Bởi vậy bọn họ quyết định đánh xe quay về nhà trọ Hạ Vũ .

Dù sao nhà trọ An nhân Dật cũng khá xa.

Mới vừa trở lại nhà trọ , Hạ Vũ liền nhìn thấy tựa hồ lại có người che ở trước cửa nhà hần.

Nghĩ thầm,rằng sẽ không có cái phiền toái gì đi.

Kết quả vừa nghĩ xong, người kia hướng hần chạy tới, không nói hai lời liền cho quăng cho hần một cái tát.

Hạ Vũ cùng An Dật hai người đồng thời sững sốt.

Nguyên lai người đến là Quý Văn Ngạn, hần thần tình tức giận nhìn Hạ Vũ, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Gọi di động người tắt máy, lo lắng người chạy đến nơi đây tìm người, kết quả người lại cùng nam nhân khác hôn(3) đến bây giờ mới trở về? !”

Hạ Vũ nhất thời cảm thấy được đã biết bàn tay ai, thực oan uổng.

“Tiểu Ngạn người hiểu lắm , hần là cùng đồng đảng, cũng là đồng sự ta.” Hạ Vũ vội vàng giải thích.

An Dật thức thời một tiếng cũng nuốt trong cổ họng, miễn cho việc càng tô càng đen.

Quý Văn Ngạn tình hình thực kích động, hần hoàn toàn nghe không đến Hạ Vũ nói.

“Ta yêu người như vậy, người cứ nhiên cho ta đi tường, đây là người đối tình yêu của ta sao? !” Quý Văn Ngạn trong mắt lại là lửa giận lại là thất vọng.

Hạ Vũ chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái đại: “Tiểu Ngạn người trước bình tĩnh, ta thật sự mệt chết đi . Có thể cho ta trước nghỉ ngơi, ngày mai ta dành thời gian cùng người nói được chứ?”

Quý Văn Ngạn bỏ tay hần , rống giận: “Người mỗi ngày đều nói vội, có chuyện gì bận rộn như vậy? ! Người chính là thiết kế sư cũng không phải lão bản, có cần tất yếu đem tất cả thời gian đều cống hiến cho công ty sao? !”

Hạ Vũ tiếp tục hống hần: “Tiểu Ngạn ngoan, sự tình thật sự không phải người suy nghĩ. Đêm nay ta cùng hần tăng ca đến bây giờ mới trở về, hần nhà khá xa, cho nên mới lại đây ở nhờ một đêm .”

“Đừng cho là ta tuổi còn nhỏ là lừa tốt! Hôm nay có người chạy đến công ty ba ta, nói người ở bên ngoài câu ba đáp bốn! Ba ta đem ta thoả mạ một chút còn chưa tính, ta căn bản không tin bọn họ nói chuyện ma quỷ! Nào biết nói. Nào biết nói này dĩ nhiên là thật sự!” Quý Văn Ngạn thực thương tâm.

Hạ Vũ nghi hoặc: “Là ai tới công ty ba người?”

Quý Văn Ngạn: “Dù sao chính là một đám côn đồ!”

Hạ Vũ: “.”

Quý Văn Ngạn: “Vương bát dẫn! Dám gạt ta!” Hần nói xong hung hăng đối Hạ Vũ lại đá lại đánh.

An Dật có điểm nhìn không được, như thế nào Hạ Vũ cũng là bạn thân tốt của hần, vì thế mở miệng: “Người đừng náo loạn, a Vũ căn bản là không có làm, thực xin lỗi chuyện của người.”

Quý Văn Ngạn trừng mắt An Dật, hung hăng nói: “Gian phu *** phu!”

An Dật phát hỏa: “Kháo! Người mắng ai đây? !”

Hạ Vũ thở dài, giữ chặt An Dật đang tức giận: “Đừng với hần so đo, tiểu Ngạn không còn nhỏ.”

An Dật: “Người con mẹ nó còn che chở hần, hần liền như vậy không tin người? !”

Hạ Vũ: “.”

Quý Văn Ngạn bị phần nộ che mất tâm, hần hiện tại đối Hạ Vũ một chút cũng không tin tưởng.

“Hai người các người đừng diễn trò cho ta nhìn, Hạ Vũ, ta xem như nhìn thấu người ! Người lừa ta tám vạn lần cấp dưỡng tiểu Bạch đúng không!”

Hạ Vũ chỉ cảm thấy cùng một người mất đi lý không có gì hay mà giải thích , càng giải thích hần càng không tin.

Quý Văn Ngạn nhìn hần không nói lời nào, càng thêm rất tin ý nghĩ của chính mình.

Hần tức giận quay đầu bước đi, không nghĩ nói chút gì.

An Dật nhìn đến hần thật sự không quay đầu lại ,tiêu sái đối Hạ Vũ nói: “Không đuổi theo? Hần giống như thật sự đem người trở thành hoa hoa công tử siêu cấp thể kỷ nga.”

Hạ Vũ thở dài: “Mệt chết , hiện tại ta chỉ nghĩ muốn hảo hảo ngủ một giấc.”

An Dật chọn chọn mi: “Oa kháo, Hạ đại nhân quả nhiên kiêu ngạo!”

Hạ Vũ: “Đột nhiên cảm thấy được cùng tiểu niên kỷ đàm luận ái mệt chết đi.”

An Dật: “Hần hai mươi tuổi , cũng không nhỏ a.”

Hạ Vũ: “Lần sau tìm tuổi đại , giống Trần tổng giám sẽ không sai.”

An Dật: “. Nhĩ hảo ,cùng khẩu vị.”

Hạ Vũ: “.”

Trở lại trong nhà trọ , Hạ Vũ pha một ly nhiệt nóng cho An Dật, sau đó chính mình đi phòng tắm pha nước ấm .

Chờ hẩn tẩy cho tới khi nào mới xong , An Dật đã muốn nằm ở sô pha mà ngủ.

Nhìn thấy bạn thân thần kinh thô, Hạ Vũ cười khổ một chút.

Ai, nếu An Dật không luôn miệng nói là thẳng nam, Hạ Vũ kỳ thật là muốn làm cong hẩn .

Nhưng là nghĩ An Dật là bạn thân tốt, nếu thật sự làm cong , vậy không thể giống như bây giờ không hề khúc mắc khi ở chung .

Thân là một đồng chí, hẩn chính là muốn tìm một bạn hảo hảo sống là được.

Hiển nhiên, Quý Văn Ngạn cũng không thích hợp hẩn. Quý Văn Ngạn muốn tình yêu hẩn cấp không nổi, cũng không nghĩ muốn cấp.

Đối mặt hẩn, Hạ Vũ kỳ thật là không có gì nhiệt tình nóng bỏng. Chính là cái loại ‘thích’ bình thường.

Chẳng qua hai người ở trên giường coi như không tồi, Hạ Vũ mới kiên trì từ trước đến nay nửa năm cùng hẩn kết giao.

Xem ra, nên là lúc chia tay.

5. Chương 5

Lại gặp nhau

Iphone4 của An Dật vẫn vang không ngừng, rốt cục đem An Dật đánh thức .

Sau đó nhìn đến Hạ Vũ bên cạnh cứ nhiên còn ngủ , vẻ mặt hương vị ngọt ngào, hẩn tức giận trực tiếp một cước đem hẩn đạp tỉnh: “Uy! Đi làm ,đến muộn a, dựa vào!”

Hai người lại là chạy lại là chạy , liều mạng chen chúc tàu điện ngầm, kết quả vẫn là thoát khỏi vận mệnh đi muộn.Bởi vì chuyện này, An Dật không ít oán giận.Hẩn vừa mới vào công ty ,ngày hôm sau liền đến muộn, vẫn là bởi vì Hạ Vũ mới muộn.Hẩn cần nhằn lăm bầm không ngừng.

Hạ Vũ không có biện pháp, lại hổng lại lừa An Dật đang phát điên.

Khiến cho hẩn không khỏi hoài nghi gần nhất có phải hay không làm phật lòng thần , luôn không hay ho như vậy, một ba vị bình, một ba lại khởi.(1)

An Dật nhìn Hạ Vũ đích xác rất bi thương nên cũng không nháo hẩn .

“Giữa trưa mời ta bữa cơm, ta sẽ không trách ngươi .” An Dật khó được lòng từ bi.

“Đã biết.” Hạ Vũ nghĩ thầm không phải là mời người ăn thức ăn nhanh sao, lão tử mời.

Trần ngập oán niệm, hai người lấy máy tính công ty trút giận, ấn bàn phím bùm bùm, hận không thể trực tiếp quăng ném mới giải hận.

Người bên ngoài đối bọn họ tất cả đều là nhượng bộ lui binh, miễn cho bị bọn họ oán khí phụ thân.

Tuy rằng mọi người đối không quá hiểu biết về An Dật, nhưng là nhìn hẩn cùng Hạ Vũ gần nhau như vậy, mọi người cũng chỉ biết An Dật đại khái là người dạng gì.

Giữa trưa hai người không ở công ty dùng cơm, mà là đi ra bên ngoài nhà hàng ăn nhanh, hung hăng chà xát một chút.

Hai vị dễ nhìn không để ý hình tượng, chen chúc tranh nhau gấp thức ăn.

Hạ Vũ đem cây củ cải hồng tất cả đều chọn cấp An Dật, An Dật đem cây củ cải trắng tất cả đều chọn cấp Hạ Vũ. (=v=lll)

Kết quả dẫn tới thực khách liên tiếp ghé mắt, nghĩ đến hai người bọn họ là người yêu đồng tính.

Hai người bọn họ tựa vào cửa sổ thủy tinh bên cạnh, ngay mặt nghiêng đối diện là công ty Lam Đảo.

Hạ Vũ cùng An Dật đang tán gẫu, đột nhiên nhìn đến một chiếc Porsche đứng ở cửa công ty bọn họ.

Thân là rất rành ô tô , Hạ Vũ lập tức đối An Dật nói: “Tiểu Dật người xem,lại công ty chúng ta là tai to mặt lớn .”

An Dật cũng là rành ô tô , mỗi ngày không có việc gì liền cùng Hạ Vũ đối tạp chí ô tô các loại chảy nước miếng.

Hiện tại nhìn đến Porsche, hai mắt tỏa sáng: “Oa kháo, kẻ có tiền chính là xa hoa!”

Hạ Vũ vừa ăn ,vừa che mặt, vừa nói: “Vừa thôi! Người cũng là kẻ có tiền, đừng keo kiệt ta!”

An Dật: “Oa dựa vào, kia cũng không phải tiền của ta!”

Hạ Vũ: “Người có cái có thể phần đầu hai mươi năm như lão ba, tiện sát bao nhiêu người a!”

An Dật: “Người đừng hâm mộ mà ghen tỵ đến hận.”

Hạ Vũ: “Ta chính là hâm mộ ,ta chính là ghen tị, ta chính là hận , trách gì? Nói, nếu người bao dưỡng ta đi, ta sẽ làm ấm giường, sẽ nấu cơm, sẽ pha sữa.”

An Dật: “Dừng! Lão tử không muốn làm cơ!”

Hạ Vũ: “Muốn làm hữu cơ thể xác và tinh thần khỏe mạnh a.”

An Dật: “Người cút đi!”

Khi Porsche mặt trên đi xuống một người nam nhân ,miệng Hạ Vũ ăn mì sợi trực tiếp văng lên.

An Dật bị hấn hách liễu nhất đại khiêu: “Oa kháo, a Vũ người không sao? !”

Hạ Vũ bị sắc tới , ho khan vài cái, sau đó thân thủ chỉ vào nam nhân bên ngoài đứng ở bên cạnh chiếc Porsche : “Dựa vào. Ngoại tình nhân. Khụ khụ khụ. Ngoại tình nhân đến đây.”

An Dật theo phương hướng hấn chỉ xem qua , chỉ thấy một nam nhân bộ dạng phi thường anh tuấn suốt tức giận đứng ở nơi đó, màu da nhưng thật ra cùng người Châu Á tương đồng, chính là ngũ quan hình dáng có điều thâm thúy, hơn nữa đồng tử là màu xanh biếc . Vừa thấy chính là con lai.

An Dật: “Ngoại tình nhân muội người a, người ta chính là con lai, người đến mức ngạc nhiên sao!”

Lúc này trong nhà hàng cũng có người tầm mắt bắt đầu vây xem chiếc Porsche cùng vị nam nhân này.

Hạ Vũ ăn uống cũng chưa no , hấn lời kéo An Dật thanh toán tiền lúc sau lập tức ly khai.

“Người kia là hấn hắc đạo .” Hạ Vũ nhỏ giọng đối An Dật nói, “Chúng ta theo công ty cửa sau đi vào.”

An Dật thực kinh ngạc nói: “Thiệt hay giả? Hắc đạo? Khóe như vậy?(2) !”

Hạ Vũ trở mình mắt trợn trắng, đột nhiên phát giác An Dật đường về cùng hấn không phải tầng một .

Kết quả Hạ Vũ kéo An Dật đến cửa sau công ty, phát hiện bên kia cư nhiên có người Chung Khánh Thiên đang thủ .

“Oa kháo! Sẽ không là tới tìm ta đi?” Hạ Vũ mặt nhảnh nhanh mày.

“A Vũ người thời điểm gì chọc tới hắc bang ?” An Dật nhưng thật ra có điều bình tĩnh.

“Không phải ta chọc tới , là lão tử ngu ngốc chọc tới , nằng đi hắc bang vay mượn nặng lãi!” Hạ Vũ nghiêng răng nghiêng lợi.

“A, hai mươi sáu vạn của người chính là vì nàng mà nợ?” An Dật bừng tỉnh đại ngộ.

Hạ Vũ bắt đầu dĩ gặt đầu.

Không nghĩ đi trêu chọc người Chung Khánh Thiên , vì thế Hạ Vũ đành phải mang theo An Dật đi vòng vèo đến cửa chính công ty , hân cùng An Dật hai người cố ý dựa vào cang gần, muốn tránh tầm mắt của Tiểu Kiệt.

Kết quả ngay lúc sắp bước vào đại môn công ty, Tiểu Kiệt mở miệng hô: “Trời mưa thiên! Hắc! Kêu chính là người!”

Hạ Vũ làm bộ như không có nghe đến, tiếp tục đi phía trước . Mà một bên An Dật cười vang lên: “Trời mưa thiên. Hân gọi người trời mưa thiên.”

Hạ Vũ: “Đừng để ý đến hân, hân chính là ngoại tình nhân, sẽ không nói tiếng Trung .”

An Dật tiếp tục cười đến thực không hình tượng: “A Vũ, ngoại hiệu này không tồi a, trời mưa thiên ~”

Hạ Vũ: “Thiên muội người! Chạy nhanh !”

Nói xong hân nện bước càng lúc càng nhanh.

Tiểu Kiệt đứng ở ngoài cửa công ty Lam Đảo , nhìn thấy Hạ Vũ kéo An Dật vội vàng vội vội chạy vào, khoe miệng cong lên. Tìm đúng địa phương

~Tiếp theo hân lấy điện thoại cầm tay ra, đánh một dãy số, nói liên tiếp tiếng Anh, lúc sau lại đánh một dãy số một người.

“Chung thúc, làm phiền người của người , ta đã tìm được hân .” Tiểu Kiệt vẫn như cũ thực trực trác nói tiếng Trung, “Không cần lo lắng, nơi này không ai là đối thủ ta. Ừ, ta sẽ mau chóng trở về đi. Cứ như vậy.”

Treo điện thoại ,lúc sau hân đi hướng công ty Lam Đảo .

Đi đến trước tiếp tân, hân đối nhân viên tiếp tân nói: “Nhĩ hảo, có thể giúp ta liên hệ một chút tổng tài các người không?”

Nữ tiếp tân tận tâm mỉm cười nói: “Tiên sinh ngưng ngưng, không có hẹn trước, chúng ta không có biện pháp giúp người liên hệ.”

Tiểu Kiệt cười đến phi thường súc vật vô hại, sau đó theo bào tiền rút ra danh thiếp, nói: “Liên phiền toái các người dàn xếp một chút a, đã nói kiểu sâm CEO áo tư bãi phổng.”

Dễ nhìn tự nhiên là có điều nổi tiếng , nữ tiếp tân nhìn hân khí chất bất phàm, vì thế mạo hiểm bị tổng giám mắng, nguy hiểm thay hân gọi số nội tuyến.

Trở lại văn phòng , Hạ Vũ lập tức xuất ra di động đánh số Hạ Lâm, suy nghĩ một hồi lâu mới bắt được.

“Tỷ, các người lại có chuyện gì ?” Hạ Vũ lập tức chất vấn.

“A? A Vũ người làm sao vậy?” Di động bên kia ,một mặt Hạ Lâm mặc danh kỳ điệu.

” Hạ nhân Chung Khánh Thiên chạy đến công ty của ta , đây là có chuyện gì?” Hạ Vũ hỏi.

“Ta cũng không biết a, từ lúc sạch nợ bọn họ không tìm đến ta .” Hạ Lâm thực thành thật nói.

Xong rồi, khẳng định là Chung Khánh Thiên hiện tại đến đây trả thù ! Hạ Vũ nghĩ thầm nhất định là lúc trước chính mình nói quá độc ác. Họa là từ ở miệng mà ra a, oa dựa vào!

“A Vũ, người không sao chứ? Nếu không người cũng để nông thôn tránh đầu sóng ngọn gió đi.” Hạ Lâm đề nghị nói.

“Ta muốn , nhưng ta phải công tác! Hơn nữa người bảo ta như thế nào tránh đầu sóng ngọn gió? ! Người ta đều ở ở bên ngoài công ty !” Hạ Vũ tức giận hét lên.

“Thực xin lỗi.” Hạ Lâm bắt đầu dĩ giải thích.

Hạ Vũ chịu không nổi ngữ khí Hạ Lâm , vì thế liền nói: “Quên đi quên đi, các người hiện tại hảo hảo sống, đừng lao mòng phát tài . Ta chính mình nghĩ biện pháp giải quyết đi.”

Nói xong , hắn bắt đầu bị đau khổ dồn nén

6. Chương 6

Thái tử gia

Hạ Vũ cả người phiền toái ở trong văn phòng đi tới đi lui, ngay cả phó tổ trưởng Từ Văn Quân nói hắn , hắn cũng không có nghe đến.

An Dật thật sự nhìn không được , tức giận kêu lên: “Người là không phải táo bón rất nghiêm trọng a? Chớ đi đến đi lui, mọi người xem đến hôn mê!”

Hạ Vũ: “Ta này không phải đang phiền não sao! Ni cô sẽ không chút đồng tình ,Hạ đại nhân của người hiện tại chính là có phiền toái a!”

An Dật: “Người hiện tại lại không thể xác định bọn họ có phải hay không tới tìm người , người buồn lo vô có để làm chi?”

An Dật nhắc tới như vậy , Hạ Vũ nháy mắt im lặng .

Đúng vậy, An Dật nói đúng, hắn lại không xác định bọn họ rốt cuộc có phải hay không đến tìm hắn. Muốn hay không là tìm người khác cũng có thể.

Hắn còn thật là hoàn hết năm mươi tám vạn a.

Suy nghĩ một chút, Hạ Vũ lại kiêu ngạo với hai năm tám vạn .

Lão tử mới không sợ các người, trong công ty người nhiều như vậy, hắn cũng không tin ... tên côn đồ này còn có thể thế nào.

Lúc này, thân là Trần tổng giám truyền lời đến tiểu Mạch bảo hắn lại một tiếng: “Tiểu Hạ! Trần tổng giám gọi người đi một chuyến ,lầu chín!”

Hạ Vũ không hề nghĩ ngợi, trả lời rất có thứ tự: “Lão tử không đi!”

Tiểu Mạch còn cầm điện thoại , nhất thời ngốc lăng: “A?”

Hạ Vũ lúc này mới phản ứng lại, xong đời , Trần tổng giám nghe được!

“Ta cái này đi ,cái này đi a!” Hạ Vũ lập tức thay đổi thái độ ba trăm sáu mươi độ .

Một bên An Dật phi thường đáng thương cho hắn: “Ai, Hạ đại nhân, người nhất định chính là muốn họa là từ ở miệng mà ra a! Đừng gọi người ,miệng không cần như vậy rất độc .”

Hạ Vũ trước khi rời đi hướng An Dật dựng thẳng một ngón giữa, cộng thêm một cái mặt quỷ.

Hạ Vũ rời văn phòng lâu ba, lúc sau Cường Thụy người Mĩ Quốc ngồi bên cạnh An Dật, dùng tiếng tiêu chuẩn Trung Quốc hỏi: “Tiểu An, tiểu Hạ hắn vẫn đều là như vậy sao?”

An Dật cười cười: “Đúng vậy, như thế nào người xem thượng hắn ?”

Cường Thụy hắc hắc cười: “Ta chính là cảm thấy được hắn như vậy vẫn là nhiều người thích, hắn trước kia chính là trấn tổ chi bảo chúng ta. Bất quá người đến , liền biến thành hai cái .”

An Dật đem Cường Thụy từ đầu đến chân đánh giá một lần, sau đó lắc đầu: “Thực tiếc nuôi a Thuộc tư chất đặc biệt cường, a Vũ hắn không thích loại hình này.”

Cường Thụy: “.”

Không thể không nói Hạ Vũ thật là nam nhân rất có mị lực, trong công ty Lam Đảo quan hệ hội mỹ nữ kỳ thật đối hắn kêu cầu vẫn rất cao.

Các nàng hàng năm đều cử hành bình chọn trong công ty ai là nam nhân tính mị lực cao, Hạ Vũ vẫn đều là có trong bảng, đương nhiên còn tràn ngập thần bí hơn là Trần tổng giám, hắn vẫn là kém hơn một chút.

Hắn cũng là cái loại hấp thụ ánh sáng tác phong rất cao, làm cho tất cả mọi người cảm thấy được dễ nhìn như vậy, giống như là ca ca nhà bên, không có gì ngăn cách cảm xúc.

Cho nên ở trong công ty , Hạ Vũ xem như là người duyên tốt nhất .

Bởi vì hắn lời nói ác độc, con nhằm vào lưỡng chủng nhân(2), một loại là bạn tri kỉ hắn, bạn tốt, hảo bạn thân, mặt khác một loại chính là người hắn ghét.

Kỳ thật hắn không có đi xa lâu chín, cũng không biết Trần Trần trần tổng giám văn phòng ở đâu.

Nhưng là rất nhanh còn có người chủ động vì hắn dẫn đường, người kia chính là bộ quan hệ xã ,phó bộ trưởng Mã Lệ.

Nàng vẫn thực đáng tiếc Hạ Vũ là đồng chí, bằng không nàng tuyệt đối hội theo đuổi này nhân này.

“Tiểu Hạ, có rảnh cùng nhau ăn một bữa cơm. Na Na các nàng mỗi ngày nhắc tới ngươi nha.” Mã Lệ nhân cơ hội mời hắn.

Hạ Vũ gật đầu mỉm cười, vẻ mặt khách khí: “Nhất định nhất định, giúp ta chuyển cáo tỷ Na Va , nói ta gần nhất bề bộn nhiều việc a. Các người cũng biết cuối năm đã đến,trong công ty bận rộn các loại.”

Lấy cơ công ty đổ lên trên người, các nàng cũng sẽ không cái gì lý do phản bác .

“Ai nha, thực đáng tiếc.” Mã Lệ thật cũng thức thời, “Vậy tốt, cố lên nga!”

Hạ Vũ: “Phải a.”

Tới trước cửa văn phòng Trần Trần, Mã Lệ phao cái mị nhãn cấp Hạ Vũ lúc sau đi .

Làm Hạ Vũ từ đầu đến chân ác rét lạnh một phen.

Thư kí Trần Trần lập tức giúp Hạ Vũ thông báo: “Tổng giám, hắn đã đến .”

Thanh âm Trần Trần truyền đến: “Tiến vào.”

Vì thế Hạ Vũ liền đẩy cửa đi vào.

Trần Trần ngồi ở trước bàn công tác , dùng ánh mắt đánh giá nhìn một hồi Hạ Vũ lúc sau mới thần nhiên mà nói: “Ngươi ngồi.”

Hạ Vũ có chút không chắc ,Trần Trần đột nhiên gọi hắn đến văn phòng là vì sự tình gì, bất quá có thể gần gũi nhìn đến hình nam này, Hạ Vũ vẫn là cảm thấy được đáng giá.

Lúc trước vừa mới tiếncông ty Lam Đảo này, Hạ Vũ cảm thấy được duy nhất có thể làm cho hắn cảm thấy hứng thú cũng chỉ có nam nhân này.

“Tổng giám tìm ta là có chuyện quan trọng gì?” Hạ Vũ dẫn đầu mở miệng hỏi nói.

Trần Trần trầm mặc , tựa hồ là ở trong lòng tìm từ phải như thế nào đối Hạ Vũ nói.

Trong chốc lát hắn mới không chút hoang mang mở miệng: “Trong công ty kỳ thật không phản đối đồng tính luyến ái, người cũng biết công ty này không hề ít. Nhưng là đem người bên ngoài chộc tới trong công ty sẽ không đúng , người hắn là biết ta nói chính là sự tình gì?”

Hạ Vũ ở trong lòng oán thầm: Trần tổng giám ngươi nhất định cũng là đồng chí! Trực giác của ta thực chuẩn!

Nhìn đến Hạ Vũ có chút thất thần, Trần trần lại nói một tiếng: “Hạ Vũ?”

“A? Ta không biết tổng giám nói chính là chuyện gì.” Hạ Vũ thành thật đáp, “Ta không phủ nhận chính mình là đồng chí, nhưng là ta tuyệt đối không có ở trong công ty làm loạn quan hệ.”

Trần Trần thở dài: “Được rồi, ta đây nói thẳng . Người cùng Tiểu Kiệt có quan hệ gì?”

Hạ Vũ sững sốt: “A? Tiểu Kiệt? Ta không biết a.”

Trần Trần cẩn thận nhìn con người Hạ Vũ , nhìn qua xác định không giống đang nói dối.

Hắn thực cẩn thận không có tiếp tục nói tiếp, mà là đánh số điện thoại Ông tổng Lam Đảo.

“A Kì, hắn nói hắn không biết Tiểu Kiệt.” Trần Trần thẳng hô tên Lam Đảo tổng tài , rất không khách khí nói.”Có thể hay không là hắn tìm lầm người?”

Đối phương nói một hồi lâu, Trần Trần lúc này mới đáp: “Tốt, ta hiểu được.”

Treo điện thoại lúc sau Trần Trần lại đối Hạ Vũ nói: “Tiểu Kiệt hắn nói hắn nhận thức người là đến nơi.”

Hạ Vũ nghĩ thầm oa ká, cái tên Tiểu Kiệt thật đúng là đến tìm hắn ?

“Tổng giám, ta thật sự không biết người này , nếu không có chuyện gì hãy để ta đi về trước .” Hạ Vũ làm bộ nghĩ muốn khai lưu.

Trần Trần bình tĩnh nhìn hắn, chậm rãi nói: “Ta không biết người vì cái gì lại chọn tới Mĩ Quốc xã hội đen thái tử gia, bất quá khuyên người tốt nhất phối hợp chút, hắn là người tâm ngoan thủ lạt(3) .”

Hạ Vũ kinh hãi: “Mĩ Quốc xã hội đen ,thái tử gia? !”

Hắn không phải là cái tên côn đồ sao? Nhưng lại có cái tên ngu ngốc !

Trần Trần theo phản ứng của Hạ Vũ xác định hắn khẳng định là biết Tiểu Kiệt.

“Đừng tưởng rằng công ty sẽ bảo hộ người, công ty không có nghĩa vụ này.” Trần Trần tiếp tục đối hắn nói, “Bởi vì người là người dưới tay ta, cho nên ta mới riêng đối với người nói . Công ty sẽ không phải có bản ghi chép đen tối, người suy nghĩ cẩn thận.”

Hạ Vũ biết ở mặt Trần Trần là giấu không được , vì thế đành phải thẳng thắn giao đãi sự tình trải qua.

Đương nhiên hắn không đem chuyện lúc Chung Khánh thổi râu trừng mắt kể ra, mà là đem chính mình nói có bao nhiêu đáng thương ,còn có nhiều đáng thương hơn, có bao nhiêu vô tội còn có nhiều vô tội. Chỉ sợ so với đầu nga(4) còn oan .

Trần Trần đương nhiên cũng không phải người thờ ơ, thuộc hạ hắn oan uổng chẳng khác nào là oan uổng hắn, vì thế hắn hiên ngang lẫm liệt nói: “Tốt lắm, ta đã biết. Người đi về trước đi, chuyện này ta sẽ giúp người bãi bình, lần sau không được xảy ra chuyện này nữa.”

Hạ Vũ chỉ cảm thấy càng thêm thích nam nhân này, hắn lập tức nói lời cảm tạ: “Cám ơn Trần tổng giám, làm phiền người lo lắng .”

Trần Trần huy phát tay ý bảo hắn có thể ly khai.

7. Chương 7

Tiểu Kiệt

Trở lại văn phòng ,Hạ Vũ lập tức rất nhanh chóng thu thập văn kiện trên bàn chính mình, sau đó đối An Dật nói: “Ta phải xin phép.”

An Dật nhìn hắn: “Cá pecca đã phê chuẩn sao?”

Hạ Vũ hai tay tạo thành chữ thập: “Cho nên phải Please của người phối hợp a.”

An Dật: “? ? ?”

Hạ Vũ lập tức bùm ngực, sau đó vẽ mặt thống khổ: “Dạ dày đau, như vậy giống không?”

An Dật lắc đầu: “Bộ dạng thống khổ nhưng thật ra rất giống, nhưng là người che sai địa phương , đó là vị trí trái tim , không phải dạ dày .”

Hạ Vũ: “.”

Một lát sau, An Dật giúp Hạ Vũ đi đến bọn họ văn phòng tổ trưởng Lô Du.

Hạ Vũ vẻ mặt suy yếu: “Tổ trưởng, dạ dày ta đau lợi hại. Hôm nay muốn nghỉ.”

Lô Du nhìn hần, sau đó lại nhìn nhìn An Dật.

An Dật lập tức gật đầu: “Tổ trưởng, a Vũ hần thật sự có bệnh bao tử ! Người cho hần đi bệnh viện đi, bằng không đợi lát nữa hần phỏng chừng sẽ thành nằm thi(1) .”

Hạ Vũ: “.”

Lô Du: “.”

Lô Du nhìn Hạ Vũ chân tướng khó chịu như vậy, nhìn nhìn lại hôm nay cũng không có chuyện gì , vì thế khó được hào phóng phê giấy xin phép nghỉ cho hần.

Ra khỏi văn phòng Lô Du, Hạ Vũ tức giận nói: “Người để làm chi nguyên rửa ta nằm thi?”

An Dật biểu tình không sao cả nhún nhún vai: “Không nói nghiêm trọng một chút ta sợ hần không tin a.”

Hạ Vũ: “.”

Hạ Vũ có thể nhờ An Dật trợ giúp đại vụ thành công xin phép, sau đó vui vẻ rời văn phòng, đi phía trước còn phao một cái hôn gió cấp An Dật, đem An Dật rét lạnh một phen vội vàng kêu to: “Mau cút mau cút!”

Hạ Vũ một bên mặc áo khoác một bên hừ ,tiểu khúc hướng thang máy công ty đi đến.

Đang đợi thang máy , còn tùy tiện đùa giỡn như một tiểu nam sinh. Hần hưng trí thối thối khẩu trạm canh gác, hoàn toàn là một bộ lưu manh dạng.

Kết quả khi thang máy mở ra , Hạ lưu manh nhất thời liền yên lặng .

Hần lập tức xoay người nghỉ hướng thang lầu bên kia đi, người trong thang máy phản ứng cực nhanh, lập tức rất nhanh đi ra một phen giữ chặt hần, đem hần kéo vào trong thang máy , sau đó ấn phím đóng chặt cửa .

Tiểu Kiệt mang theo biểu tình tựa tiểu phi tiểu, đối hần thân khai năm ngón tay lắc lắc: “ha hã, lâu, trời mưa thiên ~”

Hạ Vũ tựa vào góc sáng sửa trong thang máy, phát hiện thang máy này chỉ có hai người bọn họ, cái trán nhất thời bốc lên hắc tuyến: “Ha, hã ha lâu muội người a! Ta lại không biết người!”

Tiểu Kiệt nhún nhún vai: “Nga? Người không biết ta ? Ta là Tiểu Kiệt.”

Hạ Vũ chỉ vào bảng điều khiển thang máy nói: “Người tốt nhất cẩn thận một chút, có theo dõi !”

Tiểu Kiệt ha hã cười, sau đó đến gần Hạ Vũ: “Có theo dõi là tốt.”

Hần tiếng Trung không phải thực lưu loát, Hạ Vũ sững sốt.

Tiếp theo Tiểu Kiệt vươn hai tay hướng thang máy dựa vào, đem Hạ Vũ vòng vào trong ngực.

Hạ Vũ trừng lỗ mắt nhìn hần, không biết hần muốn làm cái gì.

“Người nói người là đồng tính luyện ái đúng không?” Tiểu Kiệt mang theo tươi cười hỏi hần.

Hạ Vũ gật gật đầu, sau đó phát giác không đúng lại lắc đầu.

“Vậy là tốt rồi ~” Tiểu Kiệt mang theo ngữ điệu sung sướng , sau đó cúi đầu hôn ở môi Hạ Vũ.

Hạ Vũ lúc này mới phản ứng lại ,hần cư nhiên bị người đùa giỡn !

Từ trước đến nay chỉ có hần đùa giỡn người khác, lớn lên lần đầu tiên bị người đùa giỡn! (=v=llll)

Hần dùng toàn lực đem Tiểu Kiệt đẩy ra, sau đó lau môi mình nói: “Người con mẹ nó cũng là đồng chí? !”

Tiểu Kiệt tiếp tục cười, tươi cười kia thoát nhìn phi thường thân thiết: “Đúng vậy đúng vậy, trời mưa thiên nhĩ hảo thông minh a!”

Hạ Vũ hừ lạnh một tiếng, hoàn toàn không phát giác thang máy kia vẫn đứng vậy, không hề nhúc nhích .

“Người muốn thượng ta ?” Hạ Vũ hỏi hần.

“BINGO!” ánh mắt Tiểu Kiệt cười rộ lên cong cong,xem tốt lắm . Nếu không phải rõ ràng hần là hỗn hắc , Hạ Vũ muốn thật sự sẽ bị hần tươi cười làm mê hoặc.

Hạ Vũ một lần nữa sửa sang lại một chút trang phục chính mình, sau đó nhún nhún vai: “Thực thật có lỗi, Tiểu tiên sinh. Ca chướng mắt người.”

Tiểu Kiệt nhìn hần, trên mặt vẫn như cũ thực bình tĩnh: “Nga nga? Người bảo ca ta a? Đột nhiên nhiệt tình như vậy, ý tứ tốt lắm a.”

Hạ Vũ: “.”

Thần a! Có thể hay không đem ngoại tình nhân này thu lại a! ! !

Hạ Vũ đột nhiên có loại xúc động muốn đâm vào tường .

“Ta có thể theo đuổi người không?” Tiểu Kiệt dùng tiếng Trung thực trực trắc nói.

“Không thể.” Hạ Vũ cự tuyệt tương đương sạch sẽ lưu loát.

“Vì cái gì?” Tiểu Kiệt truy vấn.

“Ca chướng mắt người.” Hạ Vũ trả lời.

“Nga nga, người lại bảo ca ta!” Tiểu Kiệt ra vẻ kinh ngạc.

“.” Hạ Vũ thật sự nghĩ muốn đâm vỡ tường mà chạy, nam nhân này muốn hay không như vậy a! Cố ý sao ? ! Oa kháo!

“Người nếu không làm người của ta , Chung Thúc hội làm rồi người nga ~” Tiểu Kiệt thoải mái nói.

“Đây là uy hiếp sao ?” Hạ Vũ mắt lạnh nhìn hần.

Tiểu Kiệt cũng nhìn Hạ Vũ: “A? Cái gì là uy hiếp?”

Hạ Vũ rốt cục bạo rồi: “Ngựa tào! Người văn lại ngu ngốc! Không hiểu sẽ không nói tiếng Trung! Lão tử cảm thấy được với người câu thông(2) so với cùng Nga Phỉ Lạp câu thông còn khó khăn hơn!”

Tiểu Kiệt vẫn như cũ thực bình tĩnh: “Nga Phỉ Lạp là cái gì?”

Hạ Vũ tức giận quát: “Ta ngoại sinh nữ búp bê vải !”

Tiểu Kiệt lộ ra biểu tình bình tĩnh đại ngộ : “Nga, nguyên lai là như vậy a! Trời mưa thiên người thích trời nắng búp bê?” (-.-llll)

Hạ Vũ đỡ trán, xoay người, đâm thang máy: “Ta chính là hàng hoá! Con mẹ nó bị coi thường cùng một cái ngu ngốc giảng nhiều như vậy! Ta không nên sống!”

Tiểu Kiệt nhìn đến Hạ Vũ đối với thang máy lại đá lại đâm, nghĩ đến hần tâm tình khó chịu, vì thế cũng bắt đầu đối thang máy lại đá lại đánh.

Hạ Vũ dừng lại động tác, nhìn Tiểu Kiệt, hỏi: “Người làm gì?”

Tiểu Kiệt trả lời thật sự đương nhiên: “Giúp người hết giận a.”

Hạ Vũ khoe miệng run rẩy, đã muốn không biết nên dùng cái gì biểu tình đến đối mặt Tiểu Kiệt .

“Không đúng, ta chỉ là ở lầu ba mà thôi! Thang máy này là làm sao vậy? Vì cái gì còn chưa tới? !” Hạ Vũ lúc này mới phản ứng lại, này vừa thấy, phát hiện thang máy cư nhiên còn đứng ở lầu ba.

“Đây là có chuyện gì? !” Hạ Vũ lớn tiếng đối Tiểu Kiệt kêu lên.

“Nga, ” Tiểu Kiệt thành thật trả lời, “Chính là vừa rồi người bước vào thang máy ,chỉ vào theo dõi
. Ân. Nói như thế nào đây.Ông tổng các người tự mình đem này thang máy ngừng.”

“Đây là cái ý tứ gì? !” Hạ Vũ tóm áo Tiểu Kiệt, bắt đầu đùa giỡn hung ác, “Thực muốn cho ta sợ người sao? Nói cho người, lão tử không sợ xã hội đen!”

Tiểu Kiệt so với Hạ Vũ cao một chút, hấn nhìn biểu tình Hạ Vũ , thập phần thưởng thức khí thế này của hấn .

“Ân ~ ta cảm thấy được người chính là một nửa của ta!” Tiểu Kiệt vui vẻ nói.

Hạ Vũ nhất thời không có khí thế: “Cái kia, Tiểu thiếu gia, người xem điện ảnh nhiều lắm. Ta cũng chỉ là một tên bình dân, ta không nghĩ dính dáng hắc đạo, ta là hảo công dân. Van cầu người buông tha ta được chứ?”

Hấn áp dụng nhu tình thể công.

Tiểu Kiệt như tính toán, hấn không chút do dự lắc đầu: “Không được nga, trời mưa thiên ~ nếu người không làm người của ta , Chung Thúc sẽ giết người nga ~”

Hạ Vũ an tĩnh lại, lo nghĩ, sau đó ca lương ôm bả vai Tiểu Kiệt : “Cái kia, bạn thân hai ta thương lượng một chuyện ?”

Tiểu Kiệt nhìn hấn, gật gật đầu: “Tốt, người nói.”

Hạ Vũ lộ ra phi thường hòa ái dễ gần, phi thường anh tuấn suất khí, phi thường súc vật vô hại, tươi cười đối Tiểu Kiệt nói: “Cái kia, ta dạy cho người nói tiếng Trung, người bảo hộ ta không bị Chung Khánh Thiên na hỏa nhân bắt lấy biết không?”

Tiểu Kiệt lập tức nói: “Dạy tiếng Trung là có thể, nhưng là phải kèm theo âm giường.”

Hạ Vũ: “. Ta có HIV , bạn thân.”

Tiểu Kiệt cũng cười mị mị : “Ta không ngại , bạn thân.”

Hạ Vũ: “.”

8. Chương 8

Hai tuyển một

Bị nhốt ở thang máy đại khái suốt nửa giờ, Hạ Vũ lúc này mới theo bên trong trốn ra.

Hấn bỏ lại Tiểu Kiệt, vội vàng rất nhanh chạy ra cao ốc ông ty .

Kết quả vừa thấy, công ty trước sau cửa đều có mấy tên hỗn hỗn (1) đứng thủ , vì thế hấn lại lập tức phản hồi đến bên người Tiểu Kiệt , cười đến vẻ mặt sáng lạn.

“Tiểu thiếu gia, người có biết bọn họ vì cái gì phải đỡ(2) ta không? Ta rõ ràng thay ta tỷ hoàn hết tiền .” Hạ Vũ hướng hấn lời nói khách sáo.

Tiểu Kiệt vừa đi hướng đại môn vừa nói nói: “Ông tổng Hoàn thịnh đối ý , hấn không thực hiện trương chỉ phiếu kia.”

Bởi vì hấn phát âm thật sự rất không tiêu chuẩn, Hạ Vũ qua một hồi lâu mới nghe hiểu.

“Con mẹ nó cáo già kia!” Hạ Vũ nhin không được mắng, “Hấn khẳng định là vì con của hấn mới lật lọng như vậy !”

Hạ Vũ thế mới biết chính mình cùng Quý Văn Ngạn đưa ra lời chia tay , nên mới không gặp may !

Tiểu Kiệt biểu tình vẫn như cũ thực bình thản: “Cho nên người hiện tại chỉ có hai lựa chọn, hoặc là đi theo ta , hoặc là theo chân bọn họ đi.”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt nhìn đến hấn vẫn là do dự, vì thế bản thân thật tự nhiên đi ra ngoài.

Hạ Vũ thấy thế lập tức đi theo , nghiêng rằng nghiêng lợi đối Tiểu Kiệt nói: “Đừng cho là ta hội dễ dàng thoả hiệp như vậy !”

Tiểu Kiệt cười cười: “Người quả nhiên thực thức thời a. Ta liền thích người thức thời .”

Hạ Vũ: “Ta không hiếm lạ thích của người !”

Hạ Vũ đi theo Tiểu Kiệt ra khỏi công ty Lam Đảo, mới vừa đi đến trước mặt chiếc Porsche ,người Chung Khánh Thiên nhất bang kia hiện ra.

“Tiểu thiếu gia, lão gia chúng ta nói người phải đem Hạ Vũ giao ra đây.” Nam nhân cầm đầu có điều khách khí.

Tiểu Kiệt biểu tình lập tức trở nên rất lạnh khốc ,hắn một mắt lạnh xem qua, dùng tiếng Anh nói: “Cái gì?”

Nam nhân kia lập tức cau mày : “Lão gia chúng ta , lão gia nói đem Hạ Vũ giao ra đây.”

Tiểu Kiệt: “Hắn hiện tại là người của ta.”

Nam nhân kia thập phần khó xử: “Tiểu thiếu gia.”

Tiểu Kiệt lục cặp tiền , sau đó rút ra chi phiếu, viết xuống kim ngạch lúc sau đưa cho nam nhân kia: “Đây là ta thay Hạ Vũ hoàn tiền, người trở về nói cho Chung thúc. Tốt nhất không nên làm động người của ta, nếu không kết cục như thế nào các người đều rất rõ ràng.”

Nam nhân kia tiếp nhận chi phiếu, gật gật đầu: “Ta sẽ chuyển cáo nhà lão gia chúng ta .”

Dù sao cầm được chi phiếu coi như là cái giao đãi , ngay mặt cùng Tiểu Kiệt động thủ chiếm không đến tiện nghi .

Những người này đều rất rõ ràng thân thủ Tiểu Kiệt .

Hạ Vũ trợn mắt há hốc mồm nhìn thấy chuyện này giống như cảnh tượng trong điện ảnh , quả thực không thể tin được, nguyên lai trong điện ảnh giống hắc đạo là thật .

Tên hõn hắc đạo quả nhiên con nhận thức tiền không tiếp thu người!

Tiểu Kiệt vỗ vỗ còn Hạ Vũ còn ngăn người, ý bảo hắn lên xe.

Hạ Vũ ngây ngốc lên xe, lúc này mới phát hiện chính mình cứ nhiên ngồi trên xe hàng hiệu.

“Cái kia,tiền ta sẽ trả lại người .” Hạ Vũ có chút không bình tĩnh tả khán hữu khán.(3)

Sợ xã hội đen thái tử gia này tâm tình không tốt liền giết người diệt khẩu , hắn chẳng phải là bị chết thực oan.

Nghĩ đến báo chí đầu đề xuất hiện”Sáng nay phát hiện một nam nhân anh tuấn suất khí trần thi(4) đồng rác, cảnh sát bước đầu hoài nghi đây là sát tinh” chữ này, Hạ Vũ liền càng thêm không bình tĩnh .

Tiểu Kiệt một bên lái xe , một bên vừa nói: “Chỉ cần người trở thành đối tượng của ta , tiền đó tặng người .”

Hạ Vũ: “Lão tử không nghĩ giao tiếp hắc đạo! Người đừng bức ta!”

Tiểu Kiệt đối hắn cười cười: “Ta phát hiện thực sự vừa tính cách của người a.”

Hạ Vũ có chút phát điên: “Uy, ta nói người chẳng lẽ nghe không hiểu lời nói của ta sao ? ! Người trung không trúng ý quan ta điều sự a! Người coi trọng ta có rất nhiều, không kém người một cái!”

“Phải không?” Tiểu Kiệt tươi cười đột nhiên sau đó lạnh lùng nói, “Vậy toàn bộ làm rớt.”

Hạ Vũ kinh hãi: “Đại ca a! Người có biết hay không giết người là phạm pháp a? Ta không nghĩ ngồi chồm hổm nhà tù a, người không cần tha ta xuống nước được không? Ta trên có lão mẫu, dưới có huynh đệ tỷ muội, thương không nổi a!”

Hắn ngữ tốc rất nhanh nói một đồng lớn, Tiểu Kiệt căn bản không có nghe hết.

Chỉ thấy hần vẻ mặt mờ mịt nói: “Ai, người lại bảo ca ta , người như thế nào biết ta so với người lớn nha?”

Hạ Vũ khòe miệng run rẩy: “Với người ông nói gà bà nói vịt, giết ta đi.”

Tiểu Kiệt: “Câu nói kia nói như thế nào Ân. Đúng rồi, chính là muốn người làm áp trại phu nhân của ta, như thế nào có thể giết người đây.”

Hạ Vũ nội tâm yên lặng lưu trữ biến lệ, nghĩ thầm hần gần nhất quả nhiên là không cần thận đắc tội thần Na Lộ , mới có thể rơi vào ngoại tình nhân như vậy.

Lúc này Tiểu Kiệt lái xe đi qua trạm tàu ngầm, Hạ Vũ vừa thấy lập tức gõ cửa : “Mẹ nó, mau cho ta xuống xe!”

Tiểu Kiệt bất vi sở động, một chút cũng không đau lòng bị Hạ Vũ các loại ngược đãi cửa kính xe, hần không chút hoang mang nói: “Ta đưa người trở về a. Đi tàu điện ngầm chen chúc khó chịu.”

Hạ Vũ nhìn đến trạm tàu ngầm càng ngày càng xa, nghĩ muốn lệ rơi , xúc động đều có : “Ta hiện tại cảm thấy được đi tàu điện ngầm là chuyện thực hạnh phúc a.”

Nhìn đến Tiểu Kiệt cư nhiên biết đi đến đường nhà trọ hần, Hạ Vũ nhất thời trong lòng đều lạnh : “Người như thế nào biết ta đang ở nơi nào? !”

Tiểu Kiệt cười cười: “Ta hỏi a.”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt: “Có phải hay không thực cảm động a?”

Hạ Vũ: “Ta cảm thấy được thực khủng bố.”

Tiểu Kiệt: “Vì cái gì?”

Hạ Vũ: “Ta cảm thấy được bị người theo dõi giống nhau.”

Tiểu Kiệt: “. Nguyên lai bị người biết a.”

Hạ Vũ kinh hãi: “Cái gì? ! Người thật sự theo dõi ta? !”

Tiểu Kiệt: “.”

Tới nhà trọ Hạ Vũ , kết quả lại nhìn đến có người che ở trước cửa nhà hần.

Hạ Vũ vừa thấy đã nghĩ ly khai, hần thật sự chịu không nổi, vì cái gì tất cả mọi người phải tiến đến loại thời gian này tìm hần? !

Nhưng là canh giữ ở hần trước cửa nhà hần, Quý Văn Ngạn đã thấy hần , Hạ Vũ cũng không hảo cứ như vậy rời khỏi.

Nhìn nhìn Hạ Vũ, lại nhìn nhìn Tiểu Kiệt đứng ở bên cạnh hần . Sau đó cười lạnh: “Người thật đúng là hảo điểm phúc a, nam nhân là một cái đổi một cái a. Liền cơ khát như vậy?”

Hạ vũ không nghĩ đi cùng một Tiểu Tứ so đo , hần chính là thần nhiên nói một câu: “Tiểu Ngạn, sự tình đều đã qua. Người không cần như vậy đến đả kích ta, ta nghĩ người cũng biết ba ba người đối ta bỏ đá xuống giếng đi.”

Quý Văn Ngạn nghiêng răng nghiêng lợi: “Vốn ta là lại đây muốn đưa tiền cho người, xem ra là không cần ! Người xứng đáng bị người xã hội đen đuổi giết!”

Hạ Vũ vừa định mở miệng nói cái gì đó, sau đó bị Tiểu Kiệt kéo ra phía sau. Hần ánh mắt lạnh như băng đánh giá Quý Văn Ngạn một chút, sau đó hỏi: “Người là ai? Cư nhiên dám đối với đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc của ta hô gọi?” (=. =//)

Quý Văn Ngạn nhìn đến người này thân cao một thước tám , vóc dáng con lai, nhất thời liền cảm thấy một trận cảm giác áp bách.

Nhưng là hấn vẫn rất để ý không buông tha, nói: “Người lại tính cái gì vậy? ! Dựa vào cái gì nhúng tay ta cùng Hạ Vũ tranh cãi? ! Là hấn trước có lỗi với ta!”

Tiểu Kiệt không đến nơi đến chốn, hấn chính là dùng ánh mắt rất khinh miệt nhìn Quý Văn Ngạn: “Tiểu quý, người thực thật đáng buồn.”

Quý Văn Ngạn không khí quát: “Người con mẹ nó biết cái gì? !”

Hạ Vũ vừa thấy không khí này có chút không đúng, vì thế vội vàng lướt qua thân hình Tiểu Kiệt đi đến trước mặt Quý Văn Ngạn , hống nói: “Tiểu Ngạn người không cần kích động, về nhà trước đi. Hấn không phải người muốn đắc khởi .”

Quý Văn Ngạn bỏ tay Hạ Vũ ra, nổi giận dùng ngón chỉ vào Tiểu Kiệt mắng to: “Người con mẹ nó tính cái gì ? ! Dựa vào cái gì nói ta thật đáng buồn? ! !”

Hạ Vũ mắt thấy Tiểu Kiệt trong mắt cư nhiên càng ngày càng là lạnh như băng, trong lòng thầm kêu không ổn.

Tuy rằng hấn đã cùng Quý Văn Ngạn chia tay, nhưng là đứa nhỏ này tâm tính vẫn là thiện lương . Nhưng đừng thật sự bởi vì hấn mà trêu chọc người xã hội đen.

“Tiểu Ngạn, đây là ân oán ta và người, người không cần đem khí tát đến trên người khác!” Hạ Vũ rất cục nịnh không được rống giận.

Đây là Hạ Vũ lần đầu tiên đối Quý Văn Ngạn lớn tiếng như thế, Quý Văn Ngạn nhất thời ngây ngốc ngây ngẩn cả người.

“Người cư nhiên vì hấn mà đối ta nổi nóng?” Quý Văn Ngạn quả thực không thể tin được nhìn Hạ Vũ, “Ta nghĩ đến người nói chia tay chính là nói khí(4), hôm nay là riêng đến cùng người hợp lại. Đây là đáp án của người ?”

Hạ Vũ chỉ cảm thấy đích chỉ cần có Tiểu Kiệt ở bên cạnh, sự tình gì đều não loạn .

Hấn đem Quý Văn Ngạn đẩy lên thang lầu : “Tiểu Ngạn, lần sau ta nhất định hảo hảo cùng người nói chuyện, chính là hôm nay ta có việc. Người không cần tùy hứng được chứ?”

Quý Văn Ngạn tức giận lại quăng một bạt tai cấp Hạ Vũ: “Người mỗi lần đều nói là lần sau!”

Nói xong hấn liền phần nộ chạy đi.

Hạ Vũ vuốt mặt chính mình , trong lòng thập phần buồn bực.

Tiểu Kiệt đi đến bên người hấn, hỏi: “Phải là tiểu tình nhân của người?”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt: “Ánh mắt của người thực không thể nào .”

Hạ Vũ: “. Kháo! Người con mẹ nó cũng mau cút!”

9. Chương 9

Ấm giường

Tiểu Kiệt lạnh lùng hé mắt nhìn Hạ Vũ, cặp mắt màu xanh biếc kia thâm thúy mà phức tạp, làm cho người ta nhìn không thấu.

Hạ Vũ hướng hấn rống lên một câu lúc sau mới phát hiện tình thế không ổn, đứng ở trước mặt hấn chính là nhân vật hắc đạo a!

Ngay tại lúc hấn suy tư về muốn hay không khai lưu và vân vân , Tiểu Kiệt một phen túm trụ cánh tay hấn, hướng dưới lầu kéo đi.

Hạ Vũ hoảng sợ mà giãy dụa: “Người muốn làm gì? ! Bắt cóc sao ? !”

Tiểu Kiệt không có trả lời hắn, mà là tiếp tục túm hắn tiếp tục đi xuống dưới.

Hạ Vũ nhà trọ ở lầu ba, một hồi đã xuống dưới lầu.

Hạ Vũ không nghĩ tới nam nhân cư nhiên lợi hại như vậy, hắn dãy đều dãy không ra gông cùm xiềng xích của hắn.

Tiểu Kiệt đem hắn kéo tới trước mặt chiếc Porsche , sau đó đem hắn nhét vào trong xe.

Hạ Vũ nhìn hắn, hết sức làm cho chính mình tỉnh táo lại: “Người muốn làm gì?”

Tiểu Kiệt thẳng đến vừa rồi đều là mặt không chút thay đổi, ngồi vào chỗ người lái nghe được Hạ Vũ nói, hắn bỗng nhiên cười: “Trời mưa thiên, đương nhiên là mang người đến chỗ ta ở a.”

Hạ Vũ nhìn hắn tươi cười chỉ cảm thấy trong lòng rét run: “Ta phải về nhà, thả ta ra ngoài!”

Tiểu Kiệt cự tuyệt thực rõ ràng: “Không để.”

Porsche rất nhanh khởi động, sau đó rất nhanh ly khai nhà trọ Hạ Vũ cùng tiểu khu.

Hạ Vũ nhìn Tiểu Kiệt, có điểm âm tình bất định. Hắn hỏi: “Vì cái gì muốn dẫn ta đến chỗ người ở ?”

“Ta sợ người Chung thúc sẽ tìm người.” Tiểu Kiệt nghĩ nghĩ liền nói như vậy .

Hạ Vũ nghe xong mới bừng tỉnh đại ngộ, đúng vậy, hắn thế nhưng thật không ngờ.

Nếu sau khi Tiểu Kiệt rời khỏi, Chung Khánh Thiên lão hống dẫn phái người tới giết hắn diệt khẩu chẳng phải là xong đời ? !

Hạ Vũ lập tức sửa thái độ: “Tiểu thiếu gia, tiền thuê nhà thật là thương lượng tốt a, người cho ta ở nhờ vài ngày đi.”

Tiểu Kiệt nhìn thái độ hắn thay đổi ba trăm sáu mươi độ , có vẻ tâm tình không tồi. Hắn chính là thích Hạ Vũ thức thời, cùng người như thế kết giao rất thú vị .

Hắn nói: “Ta không cần tiền thuê nhà, ta cần người làm ấm giường.”

Hạ Vũ lập tức đáp lại hắn: “Tiểu thiếu gia, lão tử không bán / thân, cảm ơn.”

Tiểu Kiệt cười cười, dùng tiếng Trung sứt sọc nói: “Trời mưa thiên xem ra trí nhớ của người thật sự không tốt lắm a, vừa rồi người ở công ty người rõ ràng đáp ứng ấm giường cho ta nga.”

Hạ Vũ kêu to: “Ta không có! Ta chỉ là đáp ứng giáo người tiếng Trung mà thôi! Ấm giường và vân vân khẳng định là người nghe lầm!”

Tiểu Kiệt thực bình tĩnh chọn chọn mi: “Vậy người là quyết nợ ?”

Hạ Vũ ngồi ở phó người lái đã cảm giác được rõ ràng Tiểu Kiệt người này bắt đầu phát ra áp suất thấp , vì tránh chọc tới vị hắc đạo thái tử gia này, hắn lập tức thoái nhượng từng bước: “Muốn ta ấm giường cho người cũng không phải không thể, dù sao cũng là cường hạng. Nhưng là ta có cái điều kiện.”

Tiểu Kiệt hỏi: “Điều kiện gì?”

Hạ Vũ cười hắc hắc, trên mặt lộ vẻ tươi cười gian trá: “Chỉ cần người có thể nói ra nhiều khẩu lệnh(1) rất nhanh mà lưu loát thuật lại một lần, ta liền ấm giường cho người~”

Hạ Vũ thực khôn khéo, hắn không rõ ràng Tiểu Kiệt có nhược điểm gì, duy nhất chính là hắn tiếng Trung nát đến hết cỡ, vì thế hắn liền nắm nhược điểm này làm khó xử Tiểu Kiệt.

Không nghĩ tới Tiểu Kiệt nhưng thật ra thực sáng khoái gạt đầu: “OK.”

Hạ Vũ nghĩ thầm người cứ giả vờ đi, người ngoại tình nhân, tiếng Trung nạn đến đồng rác.

Hắn nghĩ nghĩ, sau đó mở miệng rất nhanh thì thầm: “Ca khoá qua khuông quá khoan câu, chạy nhanh quá câu xem quái cầu. Quang xem quái cầu qua khuông khẩu, qua cổn khuông khoảng không ca quái cầu.” (=v=lll).

Hắn đọc thật sự mau, trên mặt lộ vẻ đắc ý, hắn thực khẳng định Tiểu Kiệt tuyệt đối nói không nên lời.

Bởi vì nhiều khẩu lệnh là hắn đoán tuyệt , ít nhất hắn lớn lên, chung quanh đều không có người có thể thắng qua hắn.

Tiểu Kiệt nhíu nhíu mày, hỏi: “Không có? Cứ như vậy sao ?”

Hạ Vũ gật đầu cười nói: “Không có, người nếu không có nghe rõ ràng ta còn có thể ... đọc cho người thêm một lần nữa.”

Tiểu Kiệt một bên nắm tay lái chiếc Porsche , một bên vừa nói nói: “Chỉ cần ta giống người vừa rồi đọc ra, người liền cho ta ẩm giường, phải không?”

Hạ Vũ gật gật đầu: “Nam tử hán đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh! Tuyệt không nuốt nợ!”

Tiểu Kiệt: “Thật sự?”

Hạ Vũ: “Thật sự!”

Tiểu Kiệt: “Được rồi, người từ từ. Ta trước tiên dặt một chút văn tự.”

Hạ Vũ nhin không được cười trộm: “Ừ, cho người một chút đồng hồ.”

Tới một cái đèn xanh đèn đỏ ở đường, Tiểu Kiệt dừng xe chờ đợi đèn đỏ lại nói: “Trời mưa thiên người cần phải nghe tốt lắm nha.”

Hạ Vũ có chút không kiên nhẫn: “Chăm chú lắng nghe đây!”

Tiểu Kiệt khụ hai tiếng thanh thanh giọng hát, sau đó rất nhanh thì thầm: “Ca khoá qua khuôn quá khoan câu, chạy nhanh quá câu xem quái cầu. Quang xem quái cầu qua khuôn khẩu, qua cổn khuôn khoảng không ca quái cầu. Như vậy đúng không?”

Hạ Vũ quả thực không dám tin tròng lớn mắt nhìn Tiểu Kiệt, kêu lên: “Oa káo! Người lừa ta đúng hay không? ! Người như thế nào có thể đọc cho ra ? ! Nhưng lại đọc tiêu chuẩn như vậy ? ! Người là không phải một mực tiếng Trung thực nạn? !”

Tiểu Kiệt tiếp theo lại là phát âm rất không tiêu chuẩn nói: “Không có a, tiếng Trung của ta phát âm thật sự không tiêu chuẩn, bởi vì ta là lớn lên ở Mỹ Quốc , bắt quá người vừa rồi nói cái nhiều khẩu lệnh kia ta từ nhỏ đã luyện qua .”

Hạ Vũ cẩn thận theo dõi hắn, đột nhiên có loại cảm giác tự chui đầu vào rọ : “Nói như vậy, người trước kia là luyện qua nhiều khẩu lệnh này?”

Tiểu Kiệt gật đầu: “Đúng vậy, người nếu đổi thành mặt khác ta sẽ không hội .”

Hạ Vũ nhất thời đã nghĩ phải chảy lệ: “Người con mẹ nó vì cái gì không nói sớm chút a! Ngoạ tào!”

Tiểu Kiệt nhún nhún vai: “Kỳ thật ta cũng không nghĩ tới người cư nhiên hội chọn nhiều khẩu lệnh này, bằng không ta còn thực không có biện pháp.”

Hạ Vũ: “Đủ rồi! Người không cần hơn nữa!”

Tiểu Kiệt: “Cho nên người đây là cấp ẩm giường cho ta.”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt: “Dám đổi ý ta liền tự mình đem người đưa đến bên Chung thúc .”

Hạ Vũ: “Người đề tiện vô sỉ hạ lưu nhân tra âm hiểm giả dối, về sau sinh đứa con không **!”

Tiểu Kiệt: “Cám ơn tán dương ~”

Hạ Vũ: “. Đại ca, người xác định hiểu được ta vừa rồi nói cái gì ?”

Tiểu Kiệt: “Người không phải hy vọng ta sinh con trai , tuy rằng ta là G. A. Y, nhưng là vẫn là cám ơn người phân hảo ý này.”

Hạ Vũ: “.”

Porsche vẫn chạy đến thành tây khu biệt thự sa hoa.

Hạ Vũ vừa thấy liền biết đó là kẻ có tiền trụ , hoàn cảnh tao nhã và vân vân, hấn liền đỏ mắt, các loại hàm mộ ghen tị đến hận.

“Đừng nghiêng răng nghiêng lợi , người muốn ta đều có thể tặng cho người.” Tiểu Kiệt đối hấn nói.

Hạ Vũ lập tức lắc đầu: “Ta với người không quen, hơn nữa không thân cũng chẳng quen , không cần lôi kéo ta làm quen.”

Tiểu Kiệt chọn chọn mi, không nói chuyện.

Tiểu Kiệt ở chính là biệt thự nóc độc nhất, nhưng lại là thêm tầng.

Điều này làm cho tâm lý Hạ Vũ bất bình , hỗn hỗn tử này cư nhiên có tiền như vậy. Cũng không biết là hại tiền bao nhiêu người , lòng dạ hiểm độc .

“Thiếu gia, người hôm nay đi nơi nào ?” Một vị có chút lớn tuổi chính là nam nhân phương Tây nhìn Tiểu Kiệt trở về, lập tức dùng tiếng Anh tiêu chuẩn hỏi.

“Không cần người lo.” Tiểu Kiệt lạnh lùng đáp một câu, sau đó đem Hạ Vũ kéo vào trong phòng.

Hạ Vũ hoàn toàn không có tác phong , hấn liền mạng bỏ tay Tiểu Kiệt ra : “Không cần lôi kéo ta! Ta chính mình đi!”

“Thiếu gia, vị tiên sinh này là?” Nam nhân kia vẫn như cũ dùng tiếng Anh thuyết giáo.

“Lão bà của ta.” Tiểu Kiệt dùng tiếng Anh đáp, “Lí, người không cần tái tiếp tục hỏi nhiều.”

“Đã biết, thiếu gia.” Lí cung kính trả lời.

Lúc này Hạ Vũ giận dữ hét: “Người con mẹ nó đừng tưởng rằng lão tử nghe không hiểu tiếng Anh, kháo, ai là lão bà của người!”

“Về sau là được, ta chỉ trước tiên bắt quá nói mà thôi.” Tiểu Kiệt thực bình tĩnh nói.

10. Chương 10

Chúc người tinh tấn nhân vong

Vẫn có chút kiêu ngạo ,Hạ Vũ hiện tại giống như chim sợ cành cong, lần này thực là đá tới thiết bản(1).

Trêu chọc Chung Khánh Thiên không nói, còn chia đều cho Tiểu Kiệt ngoại tình nhân như vậy.

Nói đến Tiểu Kiệt, Hạ Vũ không khỏi một trận bực mình.

Hấn tự xưng là không người nào bằng, cũng lần đầu tiên nhìn thấy loại da mặt dày đến không biết xấu hổ này, các loại giả ngu sung lẳng đê tiện tiểu nhân.

Hạ Vũ vẫn tinh thần độ cao khẩn trương phòng bị Tiểu Kiệt, sợ hấn sẽ cực kì thô bạo thượng cung.

Nhưng mà sự tình cũng không giống hấn suy nghĩ như vậy, Tiểu Kiệt cùng Hạ Vũ tại biệt thự dùng bữa tối lúc sau tựa hồ có việc liền lái xe đi ra ngoài.

Hạ Vũ nhìn hấn ly khai, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bởi vì Tiểu Kiệt kiên trì phải ngủ ở trong phòng hấn, cũng chính là chủ phòng ngủ, vì thế Hạ Vũ cũng sẽ không đi phòng khách.

Làm cho Hạ Vũ nghi ngờ chính là, Tiểu Kiệt đi ra ngoài cả đêm cũng chưa trở về, nghĩ đến không cần cái gọi là ẩm giường, Hạ Vũ trong lòng liền vui đến không được.

Dù sao đối với hấn mà nói, có thể tha một ngày là một ngày.

Buổi sáng ngày hôm sau , Hạ Vũ rất sớm liền tỉnh lại, chuẩn bị đi làm.

Bởi vì bên này là thành tây, hẳn phải đi về thành nam đi làm, xe trình phải nhiều giờ, cho nên hẳn đành phải trước tiên, còn nữa hẳn một chút cũng không nghĩ muốn đợi ở trong này, vẫn là sớm một chút ly khai.

May mắn vị Lí quản gia kia thật cũng khách khí, không có khó xử hẳn khiến cho hẳn đi .

Hạ Vũ đánh xe trở lại nhà trọ vội vàng vội vội thay đổi một bộ quần áo lúc sau mới chạy tới công ty.

May mà hẳn trước hơn ba giờ liền theo Tiểu Kiệt bên kia xuất phát, bằng không thật sự bị muộn rồi.

Chính là nghĩ đến bắt xe tốn nhiều tiền, Hạ Vũ trong lòng không khỏi buồn bực.

Tới công ty văn phòng lâu ba , An Dật sớm ngồi ở đầu kia bắt đầu bận việc.

Hắn nhìn Hạ Vũ xuất hiện ở trong văn phòng , vì thế đem hẳn kéo tới ban công bên cạnh.

“Người như thế nào đến công ty ?” An Dật hỏi hẳn, “Ta không phải nói cho người còn có thể tái xin phép một ngày sao ?”

Hạ Vũ kinh hãi: “Cái gì? ! Người như thế nào không nói sớm chút? !”

An Dật: “Ngày hôm qua buổi chiều tan tầm , Cá pecca riêng tới tìm ta nói, bảo ta chuyển cáo người, nếu hôm nay vẫn là không thoải mái cũng đừng đến đi làm .”

Hạ Vũ bắt lấy bả vai An Dật: “Người như thế nào không đối ta nói a! Sớm biết rằng Ca hôm nay sẽ không đến đây!”

An Dật: “Ta có phát tin nhắn cho người a, người chưa bắt được?”

Hạ Vũ vừa nghe lập tức lấy ra nokia N8, mặt trên không có tin tức gì .

An Dật nhìn điện thoại tay hẳn , nghi hoặc nói: “Tại sao có thể như vậy? Ta rõ ràng gửi đi thành công .”

Hạ Vũ nghĩ nghĩ, sau đó nói: “A Dật người dùng yêu điện 4 bấm một chút dãy số của ta.”

An Dật nghe vậy lập tức lấy ra iphone4 bấm số Hạ Vũ , rất nhanh liền truyền đến giọng nữ ngọt lịm: “Thân ái người sử dụng, ngài bấm số đã có dãy số đã quay xong(2).”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “.”

An Dật: “Được rồi, người vẫn là ngoan ngoãn đi làm lại đi, đợi lát nữa cá pecca lại tới .”

Hạ Vũ vẻ mặt ủy khuất: “Tiểu miêu. Hạ đại nhân của người bị khi dễ”

An Dật có lệ an ủi một chút: “Tiểu miêu đại gia người ! Tốt lắm tốt lắm, ta biết người lại bị ngoại tình nhân khi dễ .”

Hạ Vũ thừa dịp hiện tại ban công không ai, ôm lấy An Dật nhân cơ hội làm nũng: “Tiểu Vũ, Hạ đại nhân của người mượn ngồi không vài ngày đi. Gần nhất có cực khổ, người không thể không để ý ta a

”

An Dật một cước đá qua: “Đừng nhân cơ hội chiếm tiện nghi ta! Người rốt cuộc chọc tới người nào ?”

Hạ Vũ bĩu môi : “Người ngày hôm qua không phải thấy được, chính là Chung Khánh Thiên lão hôn đả gian. Hẳn hiện tại ra về nhìn chòng chọc ta .”

An Dật nhìn hẳn, thấy hẳn không phải hay nói giỡn: “Thực nghiêm trọng?”

Hạ Vũ hai tay tạo thành chữ thập: “Đúng vậy, ta biết người cùng Lí Thiệu Phong không phải rất có giao tình sao ? Ta nghe nói hẳn có biện pháp trấn trụ Chung gia kia a.”

An Dật vừa nghe tên Lí Thiệu Phong lập tức tặc mao: “Lão tử cùng tên hôn đả này không giao tình!”

Hạ Vũ vội vàng vuốt mao: “Người bình tĩnh chút! Chẳng lẽ người sẽ đối Hạ đại nhân thân ái của người thấy chết mà không cứu được sao?”

An Dật: “Người không phải nói đã hoàn tiền ? Vì cái gì bọn kia còn muốn đuổi giết người?”

Vừa nói đến Hạ Vũ đánh một chỗ trong không khí, hắc thần tình buồn bực: “Ta rất tin tưởng Quý Trung Cường , cáo già con mẹ nó kia nhân cơ hội bỏ đá xuống giếng! Không phải bởi vì ta quảng con của hắc sao, về trả thù ta như vậy? Kháo!”

An Dật bày ra vẻ mặt đồng tình: “Hạ đại nhân người nguyên lai cũng có một ngày bị khó khăn.”

Hạ Vũ bạch liễu tha nhất nhân(3): “Please, người vui sướng khi người gặp họa không cần rõ ràng như vậy được chứ ? Như vậy sẽ làm ta nhẹn không được muốn đánh người.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ lập tức lại đổi thành một bộ tội nghiệp: “A Dật, lần này liền Please người .”

An Dật bĩu môi: “Đừng như vậy, ta thật sự đã lâu không cùng Lí Thiếu Phong liên lạc , chúng ta rất nhiều năm chưa thấy qua mặt.”

Hạ Vũ nhìn hắc thần thật sự thực khó xử, cũng sẽ không miễn cưỡng : “Được rồi, trở về công tác đi. Bằng không cá pecca lại dãi chúng ta thuyết giáo .”

Nhìn đến Hạ Vũ giống như thật sự rất khổ sở, An Dật liền nói: “Mấy ngày nay người trước hết đến ta đi.”

Hạ Vũ lập tức nhân tình sáng lên: “An tiểu miêu, ta quả nhiên không bạch thương người ~”

An Dật: “Đi muội người!”

Một lần nữa trở lại văn phòng, kết quả liền nhìn đến Lô Du cùng Từ Văn Quân phân biệt đứng ở chỗ ngồi Hạ Vũ cùng An Dật.

Hai người nháy mắt trong gió liền hỗn loạn .

Tiếp theo hai người đã bị thuyết giáo đại khái hơn nửa giờ mới xem như chấm dứt.

Chịu đựng Lô Du thuyết giáo, Hạ Vũ cùng An Dật hai người đều nhanh cảm thấy được ù tai .

Bất quá Hạ Vũ chạy trốn tới nhà An Dật , ít nhất sau vài ngày Hạ Vũ đều giống như trước đây , những ngày an bình.

Hạ Vũ coi như vết sẹo đã quên, không có Quý Văn Ngạn hắc độc thân một người, không cam lòng với tịch mịch, vì thế bắt đầu ở một ít chỗ G. A. Y đi thường lui tới, chuẩn bị tìm đối tượng.

Đang cấp trứng chim hoa cùng tiểu hắc uy thực , An Dật nhìn cách ăn mặc của Hạ Vũ rất nam công, trang điểm dường như xinh đẹp nhẹn không được phun tào: “Uy, người con công khổng tước muốn đi câu dẫn ai?”

Hạ Vũ lập tức phản bác: “Có ý tứ gì? Ta mới không giống người trạch nam này! Mỗi ngày chỉ biết dưỡng mèo nuôi chó .”

An Dật: “. Hạ đại nhân, người sớm hay muộn cũng sẽ bị áp .”

Hạ Vũ: “Kháo, tới địa ngục đi quạ đen miệng, ca muốn đi tìm tiểu tình nhân nhu thuận nghe lời hảo hảo yêu thương cả đời ~”

An Dật: “Thiết.”

Hạ Vũ: “Thiết muội người.”

Mặc đồ xong, Hạ Vũ đối An Dật phát phát tay: “Bảo bối, đêm nay liền Please người độc thủ khuê phòng rồi ~”

An Dật khinh bỉ đối hắc thần dựng thẳng ngón giữa: “Mau cút, chúc người tình tấn nhân vong!”

Hạ Vũ: “Xú tiểu tử miệng chó không thể khạc ra ngà voi!”

Nói xong lúc sau hắn hừ tiểu khúc ly khai nhà trọ An Dật.

Đánh xe tới một cái quán bar thường xuyên đi, Hạ Vũ lập tức đi vào tiêu điểm.

Hắn đi đến bên cạnh quầy bar h, đối người phục vụ nói: “Tiểu Tông, có hay không nghĩ muốn ta?”

Người phục vụ tiểu tông nhìn Hạ Vũ, lập tức cho hắn một ly rượu cốc-tai hắn yêu nhất đưa cho hắn.

Hạ Vũ hướng hắn phóng điện, hỏi: “Gần nhất có phát sinh chuyện gì tốt? Nhìn người đều biến suất.”

Tiểu Tông cười cười: “A Vũ nói chuyện với người càng ngày càng ngọt, người cũng biết gần nhất lão bản chúng ta theo Mĩ Quốc đã trở lại, phúc lợi các loại a.”

Hạ Vũ đối hắn trêu đùa: “Thật tốt, nếu không người giúp ta đề cử một chút, ta đổi nghề đến nơi này các của người nơi?”

Tiểu Tông đánh giá Hạ Vũ vài mắt, sau đó lắc đầu: “Người tới chúng ta không vài ngày sẽ bị người câu, lão bản không cần người bộ dạng rất đẹp như vậy.”

Hạ Vũ: “. Tiểu Tông, có người đối với người nói qua hảo hài tử không cần rất thành thật sao?”

Tiểu Tông: “.”

11. Chương 11

Hạ Vũ ngồi ở quầy bar ngẫu nhiên cùng tửu bảo(1) đáp nói, đùa giỡn đùa giỡn và vân vân, ngẫu nhiên một người ngồi ở chỗ kia không hé răng, thâm trầm và vân vân.

Trong lúc không hề thiếu nam nhân lại đến gần, bày ra biểu tình hảo cảm. Chính là tất cả đều bị Hạ Vũ dùng ngôn ngữ xảo diệu cự tuyệt.

Tiểu Tông nhìn hắn, không khỏi bất đắc dĩ cười cười.

“Ta nói a Vũ người không đến tìm đối tượng còn ngồi ở nơi này, ý định làm cho những người đó xem mà ăn không?” Tiểu Tông một bên rót rượu một bên đối Hạ Vũ nói.

Hạ Vũ cười cười: “Người không biết mắt ta rất cao sao? Vừa rồi người tới tìm ta bên trong có 8% là muốn áp ta, ta mới mặc kệ.”

Tiểu Tông cái hiểu cái không gật gật đầu: “Nga. Người kia công gì tình mà ở quầy phá a.”

Hạ Vũ: “. Tinh khiết công.”

Tiểu Tông: “Đúng đúng đúng, chính là cái này. Kỳ thật ta cảm thấy được người không cần chấp nhất điểm ấy a. Kỳ thật chỉ cần tìm được người thiết tình yêu, người sẽ không hội để ý bị đè ép.”

Hạ Vũ: “Tiểu Tông, nghe vậy người so với ta còn có kinh nghiệm a?”

Tiểu Tông: “. Tới địa ngục đi.”

Hạ Vũ: “. Ai, Tiểu Tông nếu không người theo ta đi. Ta rất thích người, thực ngoan.”

Tiểu Tông: “Người đem ta bắt cóc, lão bản ta sẽ giết người.”

Hạ Vũ nhún nhún vai, hoàn toàn không sợ Tiểu Tông trong miệng lão bản: “Sợ gì, ta ngay cả xã hội đen thái tử gia đều dám trêu, các người lão bản kia ta mới sẽ không tha ở trong mắt đâu.”

Tiểu Tông nhìn nhìn hắn, lập tức hạ giọng ghé vào lỗ tai hắn nói: “A Vũ, người không biết, lão bản nhà của ta rất có thể lực. Lí Thiếu Phong người có biết không, chính là hắn.”

Hạ Vũ vừa nghe lập tức kêu to: “Cái gì? ! Quán bar này là của hắn? !”

Tiểu Tông không nghĩ tới Hạ Vũ phản ứng hội lớn như vậy, có chút mặc danh kỳ diệu: “Đúng vậy, làm sao vậy?”

Hạ Vũ nắm chặt cánh tay Tiểu Tông : “Tiểu Tông, xem ở hai ta giao tình tốt như vậy, người giúp ta dẫn tiền một chút đi, ta nghĩ nhận thức Lí Thiếu Phong.”

Tiểu Tông: “. Ta thời điểm gì với người giao tình tốt như vậy?”

Hạ Vũ: “. Đây không phải trọng điểm a uy!”

Tiểu Tông: “Người tìm hắc làm gì? Hắc cùng chúng ta căn bản là không phải cùng thế giới . Bất quá người có thể theo đối tượng hắc nơi đó xuống tay.”

Hạ Vũ: “Đối tượng hắc?”

Tiểu Tông tả khán hữu khán(2), phát hiện không ai chú ý bọn họ nói chuyện, lúc này mới nói: “Hắc đối Trương Suất rất thích, một đứa nhỏ thực thiện lương. Lão bản chúng ta ai cũng không sợ, chỉ sợ hắc không vui.”

Hạ Vũ: “Vậy người ý tứ ta trước phải cùng hắc làm bằng hữu?”

Tiểu Tông gật đầu: “Luân lý là đúng như vậy, người chỉ cần cùng Trương Suất trở thành bằng hữu, như vậy chính là bằng hữu lão bản chúng ta. Bất quá này có điểm khó khăn, lão bản chúng ta quả thực đem hắc bảo hộ kín không kê hở.”

Hạ Vũ: “Vậy người còn theo ta vô nghĩa chuyện này để làm gì? !”

Tiểu Tông: “. Nhưng là đêm nay hắc vừa vặn ở tại nơi này.”

Hạ Vũ: “Ai?”

Tiểu Tông: “Trương suất, hắc ngay tại quán bar lâu hai chúng ta, trong sương phòng ngoạn máy tính trò chơi. Lão bản chúng ta có việc tạm thời đi ra ngoài, người dám hay không dám đi đến?”

Hạ Vũ nghĩ nghĩ, sau đó xấu xa cười: “Vì sao không dám?”

Tiểu Tông chỉ biết lấy tình hình Hạ Vũ là nhất định sẽ đi , vì thế liền hỏi : “Người vì cái gì nghĩ muốn nhận thức lão bản chúng ta?”

Nghe cái vấn đề, Hạ Vũ liền về mặt khổ bức.

Xem đứa nhỏ Tiểu Tông này rất nhu thuận chia sẻ, Hạ Vũ nói: “Tỷ của ta mượn Chung Khánh Thiên nặng lãi, ta giúp nàng hoàn tiền lại bị người khác hãm hại . Ta hiện tại bị Chung Khánh Thiên đuổi giết, ta biết Chung gia không dám tùy tiện bính Lí Thiếu Phong, cho nên ta nghĩ cầu hắc hỗ trợ, có thể hay không cứu cứu ta.”

Tiểu Tông nghe xong cảm thấy được khổ sở: “A Vũ, không cần sợ hãi. Người tìm lão bản nhà chúng ta là tìm đúng người, tam giáo cứu lưu cái dạng gì chính là hắc đều nhận thức, người tìm hắc cứu người cũng không phải không có khả năng. Chỉ cần hắc cho rằng người bằng hữu đáng giá giao, hắc liền nhất định hội giúp người.”

Hạ Vũ gật đầu: “Ta chính là nghe nói Lí Thiếu Phong người này thích kết giao bằng hữu, hơn nữa phi thường giàu tài. Cho nên mới muốn tìm hắc . Chính là ta thật không nghĩ tới ta ở trong này lẫn lộn lâu như vậy, hiện tại mới biết được nhà *** này lão bản cư nhiên chính là hắc.”

Cùng Tiểu Tông nói chuyện xong ,lúc sau hắc được cho phép , Hạ Vũ liền lên lầu hai.

Hắc chậm rì rì tiêu sái , sau đó đi vào sương phòng VIP mà Tiểu Tông nói cho hắc .

Hắc biết đối tượng Lí Thiếu Phong Trương Suất ngay tại bên trong, hắc khẽ cười một chút, đến gần, hắc cũng không phải chưa làm qua. Mới không sợ, chẳng qua lần này là đến gần một người có chủ mà thôi.

Sau đó hắc làm bộ như thực kích động , một bên mở cửa một bên kêu lên: “Ngượng ngùng ngượng ngùng! Ta đã tới chậm!”

Kia làm bộ dáng giống như là vừa mới đuổi tới nơi này .

Hắc một mở cửa, một ngồi ở máy tính tiền ,nam sinh lập tức ngẩng đầu nhìn thấy hắc.

Hắn nhìn Hạ Vũ, hỏi: “Người là ai?”

Hạ Vũ nghĩ thầm nguyên lai đây là Trương Suất a, bộ dạng coi như rất đáng yêu a.

Hắn gãi đầu phát, làm bộ như thực sốt ruột : “Kỳ quái , bằng hữu ta gọi điện thoại nói cho ta biết là nơi này đúng vậy a. Như thế nào cũng chỉ có một người?”

Trương Suất đứa nhỏ này không am hiểu hoài nghi người khác, cũng khó trách Lí Thiểu Phong lại đem hắn bảo hộ rất tốt như vậy. Bởi vì hắn thực dễ dàng tin tưởng người khác.

Hắn cơ hồ lập tức liền tin tưởng Hạ Vũ mà tìm từ: “Chẳng lẽ người cũng là bằng hữu Phong ca ?”

Hạ Vũ vừa nghe lập tức theo lời Trương Suất nói tiếp: “Xem như đi, Phong ca không ở?”

Trương Suất nhìn bộ dạng Hạ Vũ tốt như vậy , nghĩ thầm rằng hắn là không phải người xấu. Vì thế đáp: “Hắn phải đợi chút mới có thể trở về.”

Hạ Vũ một bên gật đầu một bên làm bộ như mệt chết đi ở bên cạnh Trương Suất ngồi xuống, sau đó nhìn qua màn hình máy tính : “Ai, người cũng chơi khuyển thành thiên hạ?”

Nói đến trò chơi, Trương Suất phấn chấn : “Người cũng chơi?”

Hạ Vũ gật gật đầu: “Đúng vậy, hai năm trước chơi rất điên , bắt quá không tới nơi này. Không tội a, đều mãn cấp . Bắt quá người tên này cũng thật có cá tính , ông nội người đùa giỡn lưu manh.”

Trương Suất cười hắc hắc: “Lúc trước nhất thời xung động cấp thủ . Của người gọi là cái gì?”

Hạ vũ: “Giết chó thành thiên hạ.”

Trương Suất: “Hảo tên.”

Hạ Vũ: “Đúng vậy. Lúc trước bạn thân ta cũng là phun tào của ta như vậy.”

Trương Suất đột nhiên như là nhớ tới cái gì, ánh mắt tỏa sáng, nói: “Người chẳng lẽ là đồng thành chuyên khu liều thuốc lão Đại giết chó thành thiên hạ?”

Hạ Vũ không nghĩ tới hắn cư nhiên biết, gật đầu nói: “Àn, bắt quá mãn cấp lúc sau ta liền đem bán. Hiện tại chơi hào này người không phải ta .”

Trương Suất như là từ trước đến nay thành thực, hắn lập tức liền đem Hạ Vũ trở thành bạn tốt . Hắn nói: “Phong ca quả nhiên không nói sai, hắn khi đó đã nói mãn cấp lúc sau giết chó thành thiên hạ không giống , PK kỹ thuật không đủ hiểm , cho nên hắn hoài nghi trước kia người kia không phải đùa.”

Hạ Vũ cười cười: “Không nghĩ tới Phong ca cư nhiên còn chú ý qua ta a.”

Trương Suất: “Bởi vì khi đó hắn nghĩ muốn đem người kéo đến chúng ta , gia nhập chúng ta.”

Hạ Vũ vừa nghe liền lập tức hối hận lúc trước quyết định bán hào.

Bằng không hắn hiện tại sớm đã là bạn thân của Lí Thiểu Phong a! Còn phí công ở trong này đến gần đứa nhỏ khờ dại đơn thuần này, hại hắn đều có chút tội ác a!

Tiếp theo Hạ Vũ cùng Trương Suất tán gẫu càng ngày càng hăng, chính là quay chung quanh tất cả đều là về trò chơi .

Trương Suất đi chơi PVP, Hạ Vũ nhân cơ hội bộc lộ tài năng giúp hắn hào PK toàn trường, điều này làm cho Trương Suất đối hắn càng thêm có độ hảo cảm .

Chỉ thấy hắn nghiệp đoàn trong kênh có không ít người đều đứng hô, nói cái gì Phong tẩu lại phạm quy, làm cho Phong ca làm cản giúp hắn tham gia PVP xuất phân . Tóm lại chính là oán thanh một mảnh.

Hạ Vũ nhất thời chơi rất mê mẩn ,cư nhiên đã quên thời gian, kết quả Lí Thiểu Phong đã về.

Lí Thiểu Phong không nghĩ tới trong phòng này cư nhiên hơn một người xa lạ, nhưng là trong mắt kinh ngạc rất nhanh liền chợt lóe rồi biến mất.

“Ngốc trong bảo khố, đây là bằng hữu người?” Lí Thiếu Phong thực bình tĩnh tiêu sái đến bên người Trương Suất ngồi xuống

Trương Suất nghi hoặc ngẩng đầu: “Ai? Đây không phải bằng hữu sao?”

Lí Thiếu Phong: “.”

Hạ Vũ lập tức da mặt dày tự giới thiệu: “Ta gọi là Hạ Vũ, Phong ca, ta là tới tìm người.”

Không đợi Lí Thiếu Phong mở miệng, Trương Suất nói: “Phong ca, người không biết, hắc PK kỹ thuật cũng rất lợi hại a, muốn làm không tốt cùng người có liều mạng a. Đúng rồi đúng rồi, hắc chính là người người từng nghĩ muốn mượn sức – giết chóc thiên hạ ~”

Lí Thiếu Phong bắt đầu cười cười, đối Trương Suất nói: “Cho nên người liền cùng hắc chơi thật sự hăng sai? Ngoan ngoãn của ta, ca hơi chút không nhìn chăm chăm người, người liền cho ta loạn trêu chọc người?”

Trương Suất lập tức lớn tiếng phản bác: “Ta không có! Là hắc chính mình vào!”

Lí Thiếu Phong: “. Vậy người sẽ không hỏi hắc là ai, tìm đến ai sao?”

Trương Suất lập tức nói: “. Ta là hỏi Hắc là ai vậy, nhưng là ta quên hỏi hắc tìm đến ai”

Lí Thiếu Phong: “.”

Hạ Vũ đột nhiên cảm thấy được chính mình giống như bóng đèn Vôn cao, bởi vì hắc giống như hoàn toàn bị này đôi này không nhìn tới.

12. Chương 12

Lí Thiếu Phong hống liên tục đem Trương Suất một người tới sương phòng, sau đó hắc lúc này mới bắt đầu đánh giá Hạ Vũ.

“Tìm ta có chuyện gì?” Lí Thiếu Phong không có gì lời khách sáo, trực tiếp tiến vào chủ đề.

Hạ Vũ vốn nghĩ sẵn một đồng trong đầu, kết quả đang nhìn đến bản thân Lí Thiếu Phong, lại ngược lại không biết nên nói như thế nào.

Lí Thiếu Phong giống như nhìn ra Hạ Vũ đang do dự, vì thế nói tiếp: “Người tốt nhất nói thực ra, nếu có một chút nói dối, nơi này vĩnh viễn không chào đón người.”

Không thể không nói nghiêm túc Lí Thiếu Phong thật sự là người rất có quyết đoán.

Hạ Vũ cắn răng một cái liền toàn bộ nói ra, dù sao hắc bằng lòng giúp tự nhiên sẽ có, cho dù không chịu giúp.

Nghe xong Hạ Vũ tự thuật, Lí Thiếu Phong chính là chọn chọn mi: “Là nhỏ Tông thả người đi lên?”

Hạ Vũ: “. Phong ca, đây không phải trọng điểm.”

Lí Thiếu Phong nhưng thật ra không có nghiêm túc, lại bắt đầu cợt nhả: “Bạn thân, ta thực đồng tình người.”

Hạ Vũ: “.”

Lí Thiếu Phong: “Quý trung cường cáo già kia người cũng tin tưởng, tám tác, khó trách sẽ bị hãm hại.”

Hạ Vũ: “.”

Lí Thiếu Phong: “Người nói đến Chung Khánh Thiên kỳ thật không có gì, kỳ thật ta cảm thấy được người phiền toái càng lớn hơn nữa là Tiểu Kiệt. Người có biết hắc sao? Hiểu biết có bao nhiêu?”

Hạ Vũ: “Ta chỉ biết hắc là Mĩ Quốc hắc bang thái tử gia gì đó.”

Nghe xong Hạ Vũ, Lí Thiếu Phong nhất thời dùng một loại ánh mắt thực đồng tình nhìn hắc.

“Tiểu Kiệt, là con Tiểu Huyền . Tiểu Huyền là Mĩ Quốc hắc bang lão Đại lớn nhất, bang phái hắc có lẽ không phải cực mạnh , nhưng là hắc huynh đệ rất nhất . Các nơi trên thế giới , người hắc đạo đều phải nể mặt mũi hắc . Florida rất nhiều sản nghiệp tất cả đều là trên danh nghĩa Tiểu gia bọn hắc .” Lí Thiếu Phong nhìn Hạ Vũ nói, “Tiểu Huyền đối bảo bối nhất chính là con hắc, người chọc tới hắc tương đương chọc tới cả xã hội đen.”

Hạ Vũ nghe xong Lí Thiếu Phong , chỉ cảm thấy cả người rét run.

“Ta đây nên làm cái gì bây giờ?” Hạ Vũ có chút kích động , “Phong ca, người có thể hay không giúp giúp ta?”

Lí Thiếu Phong: “Ai, kỳ thật người cũng không tính thực không hay ho a. Tiểu Kiệt không phải coi trọng người sao, vừa lúc, trở thành người của hắc. Xã hội đen tất cả mọi người không dám động người, bởi vì động người chẳng khác nào động tới thượng võ đường bọn họ.”

Hạ Vũ: “Thượng võ đường?”

Lí Thiếu Phong: “Chính là tên bang phái Tiểu huyền , huynh đệ bọn họ trải rộng toàn bộ thế giới, cơ hồ từng quốc gia ,hắc đạo đều có người bọn họ.”

Hạ Vũ: “Vì cái gì bọn họ có thể có được nhiều người như vậy?”

Lí Thiếu Phong cười cười: “Bởi vì bọn họ rất có tiền.”

Hạ Vũ: “.”

“Ta lần này thật sự không giúp được người, nếu ta lại gặp phải hắc đạo, ta nhất định sẽ bị ba ta cùng ca ta quản chết .” Lí Tiểu Phong tỏ vẻ thật đáng tiếc.

Hạ Vũ chỉ cảm thấy đã biết thật sự ngoạn xong rồi, không nghĩ tới thật sự thua bởi nơi này .

Sớm biết hắc sẽ không muốn đi quản việc này ,cho dù là đem tiền cấp Hạ Lâm .

Lí Thiếu Phong trầm mặc một chút còn nói thêm: “Bất quá ta cảm thấy được vẫn là có điểm kỳ quái, ta là gặp qua Tiểu Kiệt. Hắc tiếng Trung nói được thực nạn, nhưng là tiếng Anh tiếng Pháp ngày ngữ bọn đầu gấu ngữ hắc nói rất lưu loát. Người kỳ quái như vậy vẫn là cho ta lưu lại ấn tượng khắc sâu , ta nhớ rõ hắc là có đối tượng .”

Hạ Vũ nhìn về phía Lí Thiếu Phong: “Phong ca, người nói như vậy là ý tứ gì?”

Lí Thiếu Phong trầm ngâm một chút: “Ta khuyên người tốt nhất cẩn thận một chút. Ở trong hắc đạo lẫn lộn mọi người là ăn tươi nuốt sống nhau, ta sợ người sẽ bị lợi dụng .”

Hạ Vũ bị Lí Thiếu Phong cấp dọa : “Hắc lợi dụng ta có thể được ưu đãi gì?”

Lí Thiếu Phong: “Này ta không rõ ràng , bất quá trực giác của ta nói cho ta biết chuyện này không chỉ ... mà còn đơn thuần. Người vẫn là cẩn thận một chút đi, xem vợ con ta đẹp trai vẫn là rất thích người, cho nên ta mới cho người lời khuyên.”

Hạ Vũ: “.”

Cùng Lí Thiếu Phong nói chuyện đại khái không sai biệt lắm là một giờ, trừ bỏ một ít chính mình trước kia không biết tình báo bên ngoài, Hạ Vũ cảm thấy được chính mình ngược lại càng thêm không yên đây bắt an .

Vô tình trở lại nhà trọ An Dật, Hạ Vũ hiện tại thăm nghĩ trốn đến một địa phương an toàn.

Nửa đêm, An Dật không nghĩ tới Hạ Vũ cư nhiên một người đã trở lại.

Như thế phi thường kinh ngạc.

“Ta nói người hôm nay không có thành công săn người đẹp sao?” An Dật một bộ còn buồn ngủ mở cửa cho hắc, sau đó nhin không được phun tào.

Hạ Vũ vẻ mặt suy sụp nói: “Còn săn người đẹp gì, Hạ đại nhân người ngay cả mệnh đều nhanh không có.”

An Dật: “Ca a, người lại làm sao vậy a? !”

Hạ Vũ: “Ta đến thấy Lí Thiếu Pphong .”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “Hắn nói hắn rất bất tiện nhúng tay chuyện này.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ ngồi ở trên sô pha thở dài thật mạnh một hơi, An Dật cũng ngồi xuống, hỏi: “Vậy người phải làm sao bây giờ? Từ chức? Chạy trốn?”

Cười khổ lắc đầu, Hạ Vũ vẻ mặt bất đắc dĩ cười nói: “Lam Đảo đãi ngộ tốt như vậy, ta thật vất vả mới vào. Hiện tại từ chức không có lời.”

An Dật: “Người đòi tiền không muốn sống?”

Hạ Vũ: “Ta chỉ là không nghĩ sống qua cuộc sống người nghèo !”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “Người cũng biết phụ mẫu ta đã sớm tai nạn xe cộ bỏ mình, ta cùng tỷ của ta là được bà ngoại ta nuôi lớn . Sau tỷ của ta sơ trung cũng chưa học xong liền đi làm công , chính là nghĩ muốn đem ta đến đại học. Bằng không người nghĩ rằng ta và người cùng tỷ quản việc. đều là ta thiếu nòng.”

An Dật vì hắn cảm thấy rất khó vượt qua, vỗ vỗ bờ vai của hắn: “A Vũ người không cần như vậy, sẽ có biện pháp .”

Hạ Vũ lau một phen mặt, hốc mắt đỏ lên: “A Dật, ta thật sự tin, năm bốn mạng thật sự phạm thái tuế.”

An Dật: “. Đừng dọa ta, sang năm chính là năm bốn mạng của ta.”

Hạ Vũ: “Cho nên người sang năm cũng sẽ cùng ta giống nhau không hay ho .”

An Dật: “Tới địa ngục đi qua đen miệng!”

Hạ Vũ ha hả cười: “Người sợ cái điều a, Hạ đại nhân che chở người. Không ai dám khi dễ người.”

An Dật: “.”

Sau đó hai người hơn phân nửa đêm ngồi ở phòng khách một trận không nói gì.

Trầm mặc một hồi lâu , An Dật dần dần đánh võ im lặng: “A Vũ, nếu không như vậy. Ta Please ông nội của ta. Ta là nói, hắn có lẽ có biện pháp có thể thu phục Chung Khánh Thiên. Người cũng biết, kỳ thật xã hội đen nói trắng ra là chính là nhận thức tiền không tiếp thu người.”

Hạ Vũ: “Như vậy có thể sao?”

An Dật: “Người không phải thiếu Chung Khánh Thiên năm mươi tám vạn sao, ta gọi ông nội của ta một trăm vạn, ta tin tưởng Chung Khánh Thiên không phải ngu ngốc, giết người lại không ưu đãi, khẳng định hội lựa chọn một trăm vạn kia.”

Hạ Vũ: “Chung Khánh Thiên thực giao hoạt , hắn nếu cầm một trăm vạn lại đối ý ?”

An Dật lắc đầu: “Nếu đối tượng là ông nội ta, hắn cũng không dám. Người phải biết rằng cho dù là xã hội đen, nếu hắn không có tiền, đương không sống huynh đệ hắn, hắn cũng đừng lấn lộn. Hắn nếu dám hăm hại ông nội của ta, Lí Kiến Phi tập đoàn tài chính Lí tập, Đông lệ tập đoàn, trong thành thị chúng ta thương gia giàu có cũng không hội lại mua trưởng Chung Khánh Thiên .”

Hạ Vũ suy nghĩ một hồi lâu, mới chậm rãi gật đầu.

Chính là hắn vẫn là có điểm lo lắng: “A Dật, ông nội người sẽ giúp ta?”

An Dật cười cười: “Ông nội của ta rất sủng ta . Một trăm vạn kia coi như chỉ ta cùng hắn mượn. Vốn là không nghĩ kinh động lão nhân gia hắn, chính là ta không nghĩ Hạ đại nhân có cái gì không hay xảy ra.”

Hạ Vũ một phen ôm bả vai An Dật, cảm động nói: “Hảo huynh đệ!”

An Dật: “Biến, đừng nhân cơ hội ăn đậu hủ ta!”

Hạ Vũ: “.”

13. Chương 13

Bởi vì An Dật gọi ông nội hắn ra mặt cho Chung Khánh Thiên một trăm vạn, bởi vậy Hạ Vũ cuối cùng là thoát khỏi dây dưa với Chung Khánh Thiên .

Chính là đối phó bên này, Tiểu Kiệt bên kia lại tìm tới cửa.

Hôm nay lúc tan tầm , bởi vì An Dật có kiện CASE không đuổi hết, bởi vậy hắn gọi Hạ Vũ đừng chờ hắn, về nhà trước .

Hạ Vũ mới vừa đi đến cửa công ty , đã bị Tiểu Kiệt bắt lấy.

Tiểu Kiệt lần này khai chính là chiếc BMWs , hắn tươi cười sáng lạn chờ Hạ Vũ .

Dự đoán Hạ Vũ đi đến trước mặt hắn khoảng cách vài chục bước , xoay người một chút, làm bộ như không biết hắn, do đó hướng đường tàu điện ngầm tiến tới .

“Trời mưa thiên người lại không biết ta ?” Tiểu Kiệt đuổi theo, tiếng Trung vẫn như cũ sứt sọc, “Ta riêng tới đón người về nhà .”

Hạ Vũ càng chạy càng nhanh, hoàn toàn không để ý tới Tiểu Kiệt.

Tiểu Kiệt nhìn đến thái độ hắn xa lạ như thế, con người nhất thời lãnh liệt.

Sau đó một bước nhanh tiến lên giữ chặt Hạ Vũ, không nói hai lời liền túm hắn hướng chiếc BMWs .

” Ngựa tào! Người ai a?” Hạ Vũ liều mạng giãy dụa, “Ta không biết người a uy!”

Tiểu Kiệt mặc kệ phản ứng của hắn , trực tiếp đem hắn ném vào trong xe.

Hạ Vũ còn không có ngồi chắc đã bắt đầu nhe răng giương vuốt: “Ngựa tào! Rõ như ban ngày người thế nhưng cường thường phụ nam! Lão tử phải báo cảnh sát!”

Ngay sau đó Tiểu Kiệt một phen ngăn chặn Hạ Vũ không an phận, trầm thấp ghé vào lỗ tai hắn nói: “Người lại không ngoan ? Có phải hay không thật sự muốn cho ta cường bạo người?”

Hạ Vũ lập tức vẫn không nhúc nhích trừng mắt Tiểu Kiệt, quát: “Người con mẹ nó còn dây dưa ta làm cái gì? ! Chung Khánh Thiên sẽ không khó xử ta , ta hiện tại đã muốn không cần che chở của người !”

Tiểu Kiệt nhìn hắn, con người màu xanh biếc tựa hồ hiện lên một trận tức giận. Nhưng là rất nhanh đã bị hắn che dấu .

“Hạ Vũ.” Đây là Tiểu Kiệt lần đầu tiên vô ích hay nói giỡn hô tên của hắn, “Nếu người bắt hòa ta cùng một chỗ, người sẽ bị giết chết .”

Hạ Vũ hoàn toàn không tin hắn nói: “Kháo, ít hù lộng ta ! Chung Khánh Thiên đã muốn đáp ứng không hề tìm ta gây phiền toái!”

Tiểu Kiệt xấu xa cười: “Không phải Chung Khánh Thiên, mà là cừu gia của ta.”

Hạ Vũ hoảng sợ nhìn Tiểu Kiệt, không rõ hắn nói như vậy là có ý tứ gì.

Nhìn đến Hạ Vũ an tĩnh lại , Tiểu Kiệt lúc này mới một lần nữa ngồi trở lại chỗ người lái .

“Người không phải rất có thể sao ? Thế nhưng biết đi tìm Lí Thiểu Phong?” Tiểu Kiệt đột nhiên lại tiếp một câu, “Đáng tiếc bọn họ Lý gia đã muốn tẩy trắng , bằng không người tìm hắn là tìm đúng người. Hắn nhà ở Mĩ Quốc sản nghiệp cũng rất lớn mạnh.”

Hạ Vũ căn bản không có nghe câu nói kế tiếp của y, hấn lực chú ý chỉ tại nửa câu đầu của Tiểu Kiệt, hấn phần nộ nghiêng rằng nghiêng lợi bính ra một câu: “Người con mẹ nó theo dõi ta?”

“Ta mấy ngày nay có việc không thể đi theo bên cạnh người, đương nhiên phải phái người âm thầm bảo hộ người.” Tiểu Kiệt lời này tương đương là thừa nhận theo dõi Hạ Vũ .

Hạ Vũ chậm rãi tỉnh táo lại, hấn cảm thấy được chuyện này thật sự giống như lời Lí Thiếu Phong , có chút quái dị.

“Từ từ, ” Hạ Vũ đỡ chán, hấn nghĩ nghĩ mới tiếp tục nói, “Ta với người kỳ thật thật sự không quan hệ, nhiều nhất chẳng qua là tình cờ gặp nhau. Cừu gia của người dựa vào cái gì sẽ tìm tới ta? Bọn họ cũng không phải ngu ngốc đi!”

Tiểu Kiệt nhìn Hạ Vũ, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Ta đã muốn đối ngoại tuyên bố người chính là đối tượng của ta.”

Nghe tới những lời này ,Hạ Vũ thông minh cuối cùng hiểu được Tiểu Kiệt vì cái gì phải bỏ lên hấn.

“Người đây là đem ta trở thành kẻ chết thay đúng không? Ta nghe Lí Thiếu Phong nói qua người có người yêu ! Người tìm tới ta, chính là vì đem cừu gia người ánh mắt dẫn tới trên người ta, làm cho ta biến thành đối tượng chết thay cho người? !” Hạ Vũ đột nhiên hiểu được chính mình mặc danh kỳ diệu bị một nam nhân vướng lấy.

Tiểu Kiệt bị nói trúng âm mưu thật cũng bình tĩnh: “Cho nên ta nói ta thích người thức thời, người thật sự thực thông minh, một chút liên thông.”

Hạ Vũ thật sự rất muốn đánh chết nam nhân này, hấn cực độ ẩn nhẫn lửa giận, bởi vì hấn còn không có mất đi lý trí: “Không hổ là hắc đạo thái tử gia, thủ đoạn quả nhiên đủ ngoan. Vì bảo hộ chính mình liên âu yếm người, không tiếc hy sinh dân chúng bình dân. Ta nói ta rất cuộc thiếu người cái gì! Dựa vào cái gì tìm tới ta!”

Tiểu Kiệt khó được thành thật: “Bởi vì người đúng quy cách.”

Hạ Vũ khôn khéo, Hạ Vũ khí thế, bộ dáng Hạ Vũ Đây đó đều là Tiểu Kiệt nhìn trúng , hấn tin tưởng tìm tới một người như vậy , cừu gia hấn tự nhiên cũng sẽ tin tưởng.

“Ta chưa bao giờ làm chuyện không ưu đãi !” Hạ Vũ giận dữ hét.

Tiểu Kiệt lập tức vươn một ngón tay: “Chỉ cần ta ở trong khoảng thời gian này, nhĩ hảo hảo sắm vai người yêu của ta, ta cho người một ngàn vạn.”

Hạ Vũ cười lạnh: “Một ngàn vạn? Bán mạng lấy tiền?”

Tiểu Kiệt: “Người có thể lí giải như vậy. Người có thể lựa chọn có đáp ứng hay không, nếu người đáp ứng, người liền ngoan ngoãn đến trụ nhà ta , ta sẽ phái người bảo hộ người. Nếu người không đáp ứng, như vậy ta về sau sẽ không đến quấy rầy người. Nhưng là người thân của người với an toàn ta sẽ không phụ trách.”

Hạ Vũ cảm thấy được, Tiểu Kiệt tiếng Trung phát âm không tiêu chuẩn mà thôi, kỳ thật hấn là người phi thường am hiểu đàm phán .

Hấn rất nhanh tự hỏi Tiểu Kiệt theo như lời nói, sau đó tìm ra tai hại: “Chờ một chút, kia nếu người trở về Mĩ Quốc , ta đây phải làm sao bây giờ? !”

Tiểu Kiệt: “Ta trở về sẽ phái người ở trong này bảo hộ người.”

Hạ Vũ: “.”

Bất đắc dĩ trong lòng thở dài, Hạ Vũ tự hỏi, hấn còn có thể có lựa chọn cự tuyệt sao ? ! Cũng không phải thật là ngu ngốc!

Cầm một ngàn vạn đi tìm cái chết ,tổng so với mặc danh kỳ diệu chết phải có lời, tốt xấu chính mình thật sự nếu gặp được bất trắc, hấn đối một ngàn vạn cũng đủ cho lão tử ngu ngốc tiêu xài .

Hạ Vũ luôn mãi cân nhắc, cắn răng một cái, gật gật đầu: “Thành giao, ta đáp ứng giao dịch này.”

Tiểu Kiệt lại lộ ra nụ cười sáng lạn: “Ta đã nói ta thích người thức thời.”

Hạ Vũ: “Người nếu đổi ý không trả tiền làm sao bây giờ?!”

Tiểu Kiệt: “Ta trước dự chi hai trăm vạn cho người, còn lại chờ ta trở về Mĩ Quốc, sẽ hoàn hết cho người.”

Hạ Vũ: “Này còn kém nhiều lắm!”

Bởi vì tài tử, điều vi thực vọng.

Hạ Vũ tổng cảm thấy được những lời này hiện tại chính là ứng nghiệm ở trên người mình.

Không nghĩ tới chính mình một ngày kia thế nhưng cùng người xã hội đen hoạt động, cư nhiên lấy mệnh đi đổi tiền.

Trong lòng nhất thời có loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

Vì thế Hạ Vũ đối Tiểu Kiệt cường bức lợi dụ, tạm thời trụ ở thành tây.

Hơn nữa Tiểu Kiệt cũng thực khẳng khái đem BMWs đưa cho Hạ Vũ, làm cho hắn cao thấp miễn khỏi sự thống khổ của tàu điện ngầm.

Hạ Vũ nghĩ thâm không cần bạch, lão tử là lấy mệnh đi theo bên cạnh người, vì thế thực sảng khoái thu chiếc xe này.

Tối buổi tối, Hạ Vũ không chịu đến phòng Tiểu Kiệt ngủ.

Tiểu Kiệt lại phải muốn cho hắn ngủ ở trong này.

“Cho dù là diễn trò cũng phiền toái người diễn rất giống một chút được chứ?” Tiểu Kiệt chọn chọn mi, đối Hạ Vũ nói.

Hạ Vũ lắc đầu rung động: “Không được, ta không phải diễn viên. Hơn nữa ta không có nghĩa vụ cùng với người ngủ.”

Tiểu Kiệt: “Không phải nói người hiện tại chính là người yêu ta sao? Người bắt hòa ta ngủ cùng ai? Yên tâm, ta sẽ không động người.”

Hạ Vũ: “Ta lo lắng. Không phải ta sợ người sẽ đụng đến ta, mà là ta sợ ta sẽ động người.”

Tiểu Kiệt: “.”

Hạ Vũ: “Ta chính là chính trực huyết khí phương cương hoàng kim thanh xuân thì giờ!”

Tiểu Kiệt nhin không được ha ha cười: “Yên tâm, người không động của ta. Trừ phi người nghĩ muốn thiếu cánh tay hay ít chân, nói như thế là đúng đi?”

Hạ Vũ: “.”

Cuối cùng không có biện pháp, Hạ Vũ đành phải tiến tới giường Tiểu Kiệt.

May mà giường này rất lớn, vì thế Hạ Vũ ở giữa giường dùng chân xây dựng một tuyến ngăn cản.

“Người con mẹ nó nếu dám lướt qua tuyến này, lão tử liền với người liều mạng!” Hạ Vũ làm bộ hung tợn nói.

Tiểu Kiệt nhưng thật ra rất mau gạt đầu: “Không thành vấn đề.”

Bởi vậy, hai người này xem như bước đầu đạt thành nhận thức chung, cùng trải qua cuộc sống đại vụ

14. Chương 14

Buổi sáng hôm nay, Hạ Vũ ngủ rất mơ mơ màng màng, tổng cảm thấy được ngực thực nặng nề.

Rốt cục chịu không nổi mở to mắt, chợt phát hiện ánh vào mi mắt chính là khuôn mặt anh tuần dễ nhìn .

Hắn đột nhiên thật hấp một ngụm lạnh khí, lúc này mới phát hiện, không biết khi nào thì, Tiểu Kiệt cư nhiên đặt ở trên người hắn !

Bất chấp tất cả, Hạ Vũ đầu tiên chính là đập y một cước .

Chân Tiểu Kiệt bị Hạ Vũ hung hăng đá một chút, sau đó từ từ mở mắt: “Trời mưa thiên, ngươi làm cái gì?”

Hạ Vũ đẩy thân Tiểu Kiệt ra, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Hắn là ta hỏi ngươi mới đúng! Ngươi đang làm cái quỷ gì! Vì cái gì nằm ở trên người ta!”

Tiểu Kiệt ngay cả ngáp đều tao nhã suất khí, y còn buồn ngủ hừ nói: “Là ngươi chính mình ngủ thẳng đến nửa đêm chui vào bên người ta.”

“Ta nào có ——” đầu nói lúc sau chợt im lặng , bởi vì Hạ Vũ nhìn đến thật là hắn lướt qua lữ tuyến hắn làm.

Tiểu Kiệt ha hả cười cười: “Ngươi nếu tịch mịch , ta cũng có thể an ủi ngươi một chút .”

Hạ Vũ giận dữ: “Cút!”

Mở chiếc xe BMWs Tiểu Kiệt đưa, Hạ Vũ dọc theo đường đi đều ở buồn bực hắn, như thế nào sẽ mặc danh kỳ diệu ngủ thẳng đến bên Tiểu Kiệt mà.

Chẳng lẽ đúng như lời Tiểu Kiệt , là tịch mịch lâu lắm, thân thể cơ khát ?

Rối rắm thở dài một hơi, Hạ Vũ nghĩ thầm nhất định phải đi cái đối tượng hảo hảo an ủi chính mình.

Tới công ty, An Dật vừa thấy Hạ Vũ lập tức liền lo lắng nhỏ giọng hỏi: “A Vũ, ta nghe Tiểu Như nói ngươi ngày hôm qua tan tầm bị một con lai tha lên xe, sẽ không là người kia đi?”

Hạ Vũ vẻ mặt ủy khuất nói: “An tiểu miêu, ta xong rồi.”

An Dật bị vẻ mặt của hắn làm hoảng sợ: “Thật là hắn? Không phải đã giải quyết xong sao ? Vì cái gì hắn còn muốn quần quít lấy ngươi?”

Hạ Vũ dùng ngữ khí khổ sở mà nói: “Tiểu miêu, ta phát hiện chính mình gần nhất có chút dục nhu/ cầu / bắt / măn.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “Ngươi làm gì dùng loại ánh mắt này nhìn ta?”

An Dật nghiêng rằng nghiêng lợi: “Ni cô, ta lo lắng cho ngươi như vậy, ngươi thế nhưng làm ta đoán mò!”

Hạ Vũ giữ chặt tay An Dật: “Bạn thân, ta là thật sự thực phiền muộn a.”

An Dật nói lầm bầm: “Phiền muộn cái gì, ngươi đi quán ăn đêm tìm một người không phải được rồi. Lấy điều kiện của ngươi còn sợ tìm không thấy sao.”

Hạ Vũ khóc không ra nước mắt: “Ta hiện tại là người yêu Tiểu Kiệt.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ nhìn biểu tình An Dật mắt tròn trắng , lại hỏi: “Ngươi để làm gì làm mặt biểu tình này?”

An Dật sờ sờ cái trán Hạ Vũ: “Không phát sốt a.”

Hạ Vũ tức giận vuốt ve móng vuốt hắn: “Phát sốt ông ngươi, với người nói là nghiêm túc !”

An Dật: “Vậy ngươi như thế nào bắt đầu thành người yêu Tiểu Kiệt ? Ngươi không phải nói không dám trên chọc hắn sao ? !”

Hạ Vũ vội vàng dựng thẳng ngón trở làm một cái động tác chó có lên tiếng : “Hu! Người nhỏ giọng chút!”

An Dật: “Vậy người liền nói rõ ràng cho ta a? Người nói người cái muốn làm cơ lão không nên nhiều vấn đề như vậy, so với nữ nhân thời mãn kinh còn phiền toái hơn!”

Hạ Vũ: “Kháo! Người mới mãn kinh!”

Cùng An Dật nói ra ngọn ngành chân tướng ,lúc sau An Dật thay Hạ Vũ cảm thấy tương đương cảm giận bất bình.

“Rất dễ tiện a.” An Dật nghiêng răng nghiêng lợi.

“Không có biện pháp, ta đã là kẻ trộm thuyền.” Hạ Vũ buồn bực nói, “Càng thâm chính là, ta giống như thật sự coi trọng hân .”

An Dật thần tình đồng tình nhìn hân: “Hormone quấy phá a. Ai, ta nói Hạ đại nhân, người như thế nào coi trọng a? Người sẽ không sợ hân ăn không vô mà bị áp sao.”

Hạ Vũ trừng mắt nhìn y một chút: “Thật sự là nói không ra nói, Hạ Vũ ta dễ dàng bị áp như vậy sao! Đừng quên! Ta là công!”

An Dật nói lơ đãng : “Lấy người ánh mắt như vậy, sớm hay muộn cũng biến thành thụ.”

Hạ Vũ: “.”

Tan tầm .Hạ Vũ có điều sợ chết, không dám ở bên ngoài loạn hoảng(1), vẫn là ngoan ngoãn trở về biệt thự Tiểu Kiệt.

Ngoài ý muốn , biệt thự thế nhưng không ai ở, ngay cả quần gia cũng không có.

May mắn Tiểu Kiệt có cấp hân cái chìa khóa, bằng không hân cũng chỉ có thể ngồi chồm hổm trước cửa .

Trở lại trong phòng không có một bóng người , Hạ Vũ nhàn đến vô sự mà bắt đầu chơi điện tử, ngoạn đến bảy giờ thì đói bụng , phải đi tìm tủ lạnh lấy đồ ăn.

Tủ lạnh nhưng thật ra rất phong phú, Hạ Vũ tùy tiện cầm một món đông lạnh một chút liền giải quyết .

Giải quyết no áy bụng, Hạ Vũ an vị ở phòng khách bắt đầu xem TV.

Hân không yên lòng liều mạng ấn điều khiển từ xa, không ngừng đổi kênh.

Đổi TV thật sự là không dậy nổi hứng thú, Hạ Vũ thật sự có chút oán niệm.

Thư phòng Tiểu Kiệt vẫn là khóa , Hạ Vũ vào không được, bằng không hân rất muốn chơi máy tính.

Nơi này không có máy bay riêng, muốn chơi điện thoại, bằng hữu bảo đã bán, dùng di động của hân, Hạ Vũ lại luyến tiếc.

Nghĩ đến hân càng sống càng bi thảm, ngay cả thời gian đều không có, Hạ Vũ càng thêm buồn bực .

Đến cuối cùng phát hiện thật sự không có việc gì phải làm, vì thế Hạ Vũ quyết định —— lên giường!

Nhảy lên giường lớn của Tiểu Kiệt, Hạ Vũ đùa đùa nhưng thật ra đang ngủ.

Ở khách sạn năm sao cao cấp, Tiểu Kiệt mang Lí quần gia tham gia xã giao lần này.

Cùng những người đó hàn huyên xong, Tiểu Kiệt không quên xuất ra di động bấm một dãy số.

“Hân thế nào?” Tiểu Kiệt dùng tiếng Anh hỏi.

Đối phương lập tức trả lời: “Hân thực ngoan,lúc trở về. Không có ra khỏi cửa.”

Nghe trả lời như thế, khoe miệng Tiểu Kiệt cong lên, thực vừa lòng biểu hiện của Hạ Vũ.

Nhìn đến tiểu chủ nhân nhà mình tươi cười bí mật, Lí quần gia có chút kinh ngạc, hân thấp giọng ở bên tai Tiểu Kiệt dùng tiếng Anh nói: “Thiếu gia, người thật sự muốn cho Hạ thiếu gia.”

Hân nói còn chưa nói hết, Tiểu Kiệt liền nâng tay đánh gãy lời hân.

“Không cần phỏng đoán ý nghĩ của ta.” Tiểu Kiệt lạnh lùng nói một câu như vậy.

Lí quản gia muốn nói lại thôi, chỉ có thể cung kính trả lời một cái “YES” .

Tiểu Kiệt mang theo quản gia, là bởi vì y biết y sẽ uống rượu, không thể lái xe.

Trận này xã giao sau khi chấm dứt, đã là nửa đêm.

Tiểu Kiệt ngồi ở phía sau , cho Lí quản gia lái xe.

Trở lại biệt thự, phát hiện biệt thự đèn đóm sáng trưng, cơ hồ mỗi một cái đèn đều bị mở .

Tiểu Kiệt bất đắc dĩ bật cười, xem ra Hạ Vũ đối y ý kiến rất lớn a, một chút cũng đều không hiểu thay hẩn tiết kiệm chi tiêu.

TV cũng mở không có tắt, bất quá Hạ Vũ cũng không ở trong phòng khách .

Trên bàn toàn đồ ăn đông lạnh, ngay cả bát cũng chưa tẩy.

Tiểu Kiệt nhìn các kiết tác Hạ Vũ bày ra, không khỏi bật cười.

Không nghĩ tới nam nhân này cư nhiên còn tính trẻ con , mang thù như vậy.

Phân phó Lí quản gia tất cả đều thu dọn cho hảo , lúc sau Tiểu Kiệt liền đi tới phòng của y.

Mở cửa phòng, quả nhiên cũng là đèn đóm sáng trưng.

Nhưng là cái người khởi xướng kia cũng đã ở ngủ trên giường thật sự ngon.

Tiểu Kiệt nhẹ nhàng đi đến bên giường, nhìn khuôn mặt Hạ Vũ đang ngủ .

Sau đó cúi người nhẹ nhàng hôn một chút lên môi Hạ Vũ , hẩn giảo hoạt cười, không khỏi cảm thấy được đùa người này thật là vui.

Bị hôn một cái Hạ Vũ trở mình , không biết hẩn đang bị người nhìn chằm chằm.

“Muốn thời điểm gì đem ngươi ăn mới tốt đây.” Tiểu Kiệt thì thảo lảm bảm.

15. Chương 15

Lam Đảo gần nhất lại chiêu một đám thiết kế mới.

Lúc tham gia đón người mới tại buổi tiệc , Hạ Vũ nhận thức một người mới là Diệp Đồng.

Vị Diệp Đồng này đối Hạ Vũ rất có hảo cảm, mà Hạ Vũ cũng rõ ràng người này là cùng loại, cũng muốn làm cơ lão.*

* cơ lão : nằm trên.

Tuy rằng Diệp Đồng bề ngoài xem như không bàn tới, nhiều lắm tính ra bộ dạng cũng sạch sẽ nhã nhặn, còn không có đẹp như An Dật.

Nhưng là đối với tịch mịch đã lâu của Hạ Vũ mà nói, bên ngoài và vân vân đều là mây trôi, có thể cùng y tiến hành câu thông* mới là hợp lý.

* câu thông: trong nghĩa trên là quan hệ (ta nghĩ là dùng từ câu thông thì hay hơn ^^)

Cùng đi với Hạ Vũ , An Dật cũng biết Diệp Đồng thích Hạ Vũ, vì thế cũng có ý tác hợp hai người bọn họ.

Đối với An Dật mà nói, bất kể đối tượng là ai, chỉ cần có thể làm cho Hạ Vũ hạnh phúc là tốt rồi.

Nhưng mà Hạ Vũ chung quy đang do dự sự tồn tại của Tiểu Kiệt, không dám quang minh chính đại cùng Diệp Đồng kết giao, hai người cứ như vậy ở trong công ty giằng co quan hệ mờ ám.

Buổi tối hôm nay, Tiểu Kiệt hiếm khi ở nhà cùng Hạ Vũ cùng nhau ăn bữa tối.

Hạ Vũ hiện tại rất giống cái bánh quẩy, hoàn toàn đem nơi này trở thành nhà của mình mà tự do tùy tiện.

“Ngày Lễ Giáng Sinh công ty các người hẳn là có nghỉ ?” Tiểu Kiệt dùng tiếng Trung sứt sọc hỏi.

Ngồi ở đối diện y , Hạ Vũ đang dùng dao nĩa đem tảng thịt bò phanh thây ,ngẩng đầu nhìn y một chút: “A?”

Phát âm không chuẩn, thật sự thử thách khả năng nghe của hắn a !

“Lễ Giáng Sinh không phải ngày rất quan trọng sao?” Tiểu Kiệt chọn chọn mi lại hỏi.

“Trọng yếu cái điều* a, đó là lễ của người nước ngoài!” Hạ Vũ tức giận nói , hắn mới không sùng ngoại**.

*điều : 1 tiếng chữ

*sùng ngoại : đại khái là anh ý không thích phong tục nước ngoài.

“Người, thời gian ngày đó đều cho ta đi.” Tiểu Kiệt nói những lời này hoàn toàn là câu khẳng định , không có một chút ngữ khí thương lượng.

Hạ Vũ cầm cái dao nắm chặt, khó chịu nói: “Dựa vào cái gì! Ca ngày đó bề bộn nhiều việc , không có thời gian đi chơi đùa với người!”

Tiểu Kiệt phi thường tao nhã đem một khối thịt bò đưa vào miệng, một lúc sau mới chậm rãi nói: “Người bảo ta là ca ca cũng vô dụng, ít nhất ngày đó thời gian buổi tối phải cấp cho ta.”

Hạ Vũ nhất thời nghĩ muốn đập bàn mà xúc động: “Ta không có gọi người là ca ca!”

Tiểu Kiệt không đến nơi đến chốn : “Vậy người liền ngoan ngoãn thời gian này cùng ta đi.”

Hạ Vũ nghiêng răng nghiêng lợi: “Không được!”

Tiểu Kiệt cuối cùng nhìn mắt Hạ Vũ , ánh mắt y lãnh liệt mà thâm thúy: “Đừng quên thân phận hiện tại của người.”

Hạ Vũ tức giận cầm lấy dao nĩa hung hăng hướng thịt bò cắm xuống, cổ kìm nén : “Cho dù ta đáp ứng cùng người sắm vai một đôi người yêu, nhưng người cũng không thể can thiệp tấ cả chuyện của ta !”

Nhìn thấy vẻ mặt Hạ Vũ hung ác , Tiểu Kiệt vẫn như cũ thực bình tĩnh.

Hắn chính là hơi hơi chọn chọn mi: “Phải không?”

Hạ Vũ thực trịnh trọng gật đầu: “Đúng vậy! Ta có quyền tự do thân thể !”

Tiểu Kiệt đối với lời nói hùng hồn của Hạ Vũ chỉ cười khinh thường một chút.

Hạ Vũ nhìn đến vẻ mặt của y, trong lòng hận đến nghiêng răng, Tiểu Kiệt chết tiệt, đừng tưởng rằng bộ dạng tốt như vậy , hắn sẽ nghe y!

Đề tài về Lễ Giáng Sinh lúc sau cũng bị Hạ Vũ phao tới chín tầng mây.

Thế cho nên hắn biết Diệp Đồng trong lễ Giáng Sinh sẽ tặng ca, cũng cực kỳ chủ động hướng tổ trưởng Lô Du xin tặng ca.

Vốn Lô Du đối với cái gọi là văn phòng tình cảm lưu luyến là cực kỳ phản đối , bất quá nhìn đến tồn tại của Diệp Đồng làm cho Hạ Vũ đột nhiên trở nên tích cực như thế, y cũng sẽ có ý kiến gì .

Nhận thức Hạ Vũ nhiều năm An Dật nhin không được mà chần động.

“Hạ đại nhân người đối tính ?” An Dật thấy có chuyện lạ giật mình nói, “Người không phải tôn thờ nguyên tắc không tặng ca sao ? Chỉ cần có thể không tặng ca, người là sống chết cũng không muốn tặng ca a.”

Hạ Vũ vẻ mặt khổ bức: “Ta hiện tại hận không thể cả người đều ở trong công ty mà không ra.”

An Dật lắc đầu thở dài: “Thật sự là đáng thương Hạ đại nhân nhà của ta.”

Hạ Vũ ủy khuất gật gật đầu: “Quả nhiên vẫn là tiểu miêu nhà của ta rất hiểu ta ~”

An Dật: “Tiểu miêu muội người!”

Lúc này di động Hạ Vũ vang lên, vừa thấy là số điện thoại lão tử, không nói hai lời liền chạy đến ban công tiếp điện thoại.

“Uy?” Hạ Vũ bắt đầu nói.

Tiếng Hạ Lâm lập tức rơi vào trong tai hắn: “A Vũ, lễ Giáng Sinh nếu công ty nghỉ thì quay về tụ họp một chút đi.”

Hạ Vũ vừa nghe lại là lễ Giáng Sinh, liền cảm thấy được một trận đau đầu: “Tỷ, ngưng ngưng, ngày đó ta phải tăng ca.”

Hạ Lâm thanh âm có khó nén được thất vọng: “Nga? Phải không. Thực tiếc Đúng rồi, a Vũ, không khí cũng lạnh rồi, người nhớ rõ mặc nhiều quần áo một chút. Không cần quá mức mệt nhọc, có thể không tăng ca cũng đừng tăng ca. Thân thể là quan trọng.”

Hạ Vũ vội vàng đánh gãy lời nhải của nàng: “Đã biết, tỷ. Người cũng là, đừng luôn sống nhờ Tuấn Hoa. Cố gắng mà sống, nếu kinh tế khó khăn, ta có thể giúp các người.”

Hạ Lâm ha hả cười cười: “Người nói ngốc gì a, nhớ rõ đừng loạn tiêu tiền. Người về sau cần phải cưới vợ.”

Hạ Vũ vẫn không dám nói cho Hạ Lâm về vấn đề tính hướng của hắn, hắn cảm thấy được chuyện này đối với Hạ Lâm mà nói là quá mức tàn khốc.

Vì thế hắn quyết định giấu nàng cả đời, dù sao nam nhân như hắn, phỏng chừng cũng không có nữ nhân đủ kiên định đi theo hắn.

“Tỷ. Đừng quan tâm ta. Người quan tâm chính mình đi, ta đã trưởng thành.” Hạ Vũ không biết vì cái gì liền cảm thấy được cái mũi có chút cay cay.

Tuy rằng Hạ Lâm vận mệnh thực long đong, tìm một tương phu không đủ tâm, nhưng vẫn hướng tới cuộc sống tràn ngập tốt đẹp.

Con gái của nàng cũng năm tuổi, là tiểu nha đầu thực đáng yêu.

Làm mẹ nhiều như vậy năm, Hạ Lâm vẫn là vẫn thực quan tâm đệ đệ làm công bên ngoài.

Về Chung Khánh Thiên vay mượn nặng lãi, Hạ Vũ rất rõ ràng Hạ Lâm thật ra là cùng đường mới đến cầu hắn.

Bằng không Hạ Lâm cho dù có khổ đến mấy cũng không đối hắn oán giận một tiếng.

“A Vũ, người còn nhớ rõ phố Triệu bên cạnh a di Triệu Thiên không? Nàng bộ dạng không tồi, hiện tại mới vừa tốt nghiệp đại học. Người nếu có rảnh, ta liền giới thiệu các người nhận thức đi.” Hạ Lâm bỏ qua chuyện kia rồi giới thiệu đối tượng cho Hạ Vũ.

Hạ Vũ có chút bất cười: “Tỷ người quan tâm với vấn đề gì a, ta hiện tại không tính toán tìm đối tượng, người bớt lo đi.”

Hạ Lâm vừa nghe vội vàng nói: “Điều này là sao, người cũng 24 tuổi, nên nói tới đối tượng. Tìm bạn, ta cũng có chút yên tâm a.”

Hạ Vũ: “Người ta ghét ta.”

Hạ Lâm: “Như thế nào không được !Đệ đệ ta bộ dạng tuần tú lịch sự, chính tông dễ nhìn. Nàng như thế nào lại ghét.”

Hạ Vũ: “Tỷ, là chúng ta không xứng với người ta. Người cũng đừng quan tâm với vấn đề, ta còn có công tác, trước hết như vậy đi.”

Có chút trốn tránh cúp điện thoại Hạ Lâm, Hạ Vũ trong lòng lại rối loạn.

Nếu như bị Hạ Lâm biết Hạ Vũ hiện tại cùng người xã hội đen dây dưa mơ hồ, phỏng chừng sẽ sợ tới mức ngất xỉu.

An Dật cũng đi tới ban công, y cầm trong tay ly cà phê, lười biếng tựa vào lan can.

“A Vũ, nếu không người trước hết về nhà đi.” An Dật đột nhiên thực nghiêm túc mở miệng nói, “Ta cuối cùng cảm thấy được người cùng Tiểu Kiệt đây đưa không rõ sẽ có kết cục không tốt .”

Hạ Vũ cũng tựa vào lan can , cả người có vẻ có chút suy sụp : “Ta cũng biết. . . . Chính là ta sợ chuyện này sẽ bị tỷ của ta biết.”

An Dật thở dài: “Người như thế nào liền mệnh khổ như vậy .”

Hạ Vũ: “Ha hã, đây là số mệnh. Dáng vẻ không giống như là đại thiếu gia người a.”

An Dật: “Thiếu gia muội người , ta với ba ta kinh tế trực tiếp không có quan hệ.”

Hạ Vũ: “Ít nhất người còn có một cái nhà a. Tỷ của ta đã vì y mà bị phụ tình, ta không muốn có một cái gì gọi là nhà .”

An Dật nhìn Hạ Vũ, đột nhiên có chút đau lòng cho nam nhân này.

“Không cần thông cảm ta.” Hạ Vũ nói, “Người nếu muốn ta, liền theo ta đi.”

“Theo muội người, lão tử không muốn làm cơ!” An Dật hung tợn nói, “Người không cần ý đồ làm cong ta, ta là thẳng nam!”

16. Chương 16

Diệp Đồng

Rất nhanh, lễ Giáng Sinh đã đến .

Nơi nơi đều là tràn ngập không khí vui mừng, nhưng là đối với tộc* đi làm mà nói, hôm nay vẫn như cũ vẫn là một ngày bình thường.

*tộc : gia tộc (ám chỉ mấy người bình thường hay đi làm).

Bất quá mọi người cơ hồ đều thực đúng giờ ra khỏi văn phòng , ra về một đám đều có hẹn.

Ngay cả An Dật về mặt đặc ý ly khai công ty.

Hạ Vũ nhìn nhóm đồng sự đều tan tằm về nhà, nhin không được chua xót nói thầm: “Người hiện tại , trừ bỏ tiết thanh minh những ngày hội khác đều có thể trở thành lễ tình nhân.”

Năm giờ còn chưa tới, văn phòng của hắn bây giờ đã không có một bóng người .

Tổ bọn họ , hắn một người lựa chọn tặng ca.

Văn phòng Diệp Đồng cách vách bọn hắn,tổ C thiết kế , y biết được Hạ Vũ cũng lưu lại tặng ca , liền đẩy cửa đến văn phòng tổ D của hắn.

“Ha lâu ~! Tiểu Vũ người như thế nào tặng ca a?” Diệp Đồng đi đến chỗ văn phòng Hạ Vũ , cười ha hã .

Tầm mắt Hạ Vũ theo màn hình máy tính dời đến chỗ xuất hiện của Diệp Đồng , ánh mắt không khỏi trở nên ôn nhu.

Hắn cũng cười nói: “Bất quá lễ là Giáng Sinh , dù sao không có việc gì, đơn giản lưu lại tặng ca .”

Diệp Đồng ngồi xuống vị trí của An Dật, nói: “Đêm đó cơm chúng ta cùng nhau ăn đi.”

Hạ Vũ gật gật đầu: “Tốt.”

Diệp Đồng đưa tay phải nâng cằm cẩn thận nhìn Hạ Vũ một hồi, ngữ khí có chút đau lòng: “Tiểu Vũ người gần nhất có phải hay không áp lực rất lớn? Nhìn người tiểu tụy không ít.”

Hạ Vũ cười gật gật đầu: “Có lẽ , cuối năm động lại nhiều chuyện lắm.”

Diệp Đồng vươn tay trái, nhẹ nhàng gảy tóc Hạ Vũ một chút, ngữ khí rất nhẹ : “Không cần mệt muốn chết rồi.”

Hạ Vũ thật sự thích Diệp Đồng ôn nhu như vậy, hẳn cho rằng, sẵn sóc hẳn như vậy mới là đối tượng hẳn cần, Quý Văn Ngạn trước kia hay Tiểu Kiệt hiện tại, hẳn cũng không muốn .

Nếu có thể được Diệp Đồng ôn nhu như vậy , nhất định là chuyện thực hạnh phúc.

“Diệp Đồng.” Hạ Vũ ra tiếng gọi hẳn.

“Ân?” Diệp Đồng nhìn hẳn ánh mắt đều là ôn nhu .

“Người là không phải thích ta chứ?” Hạ Vũ từ trước đến nay luôn thẳng thắn, hẳn đối với loại sự tình này từ trước đến nay không thích vòng vo.

Cùng Diệp Đồng mờ ám như vậy ở chung cũng gần một tháng , Hạ Vũ có chút chịu không nổi loại ôn nhu như gần như xa .

Diệp Đồng ôn nhu cười nói: “Đứa ngốc, ta rõ ràng theo đuổi người như vậy, chẳng lẽ người còn không biết sao?”

Hạ Vũ thực còn thật sự nhìn Diệp Đồng: “Người thật sự muốn cùng ta cùng một chỗ? Không phải chơi đùa, là muốn cùng nhau sống.”

Diệp Đồng gật gật đầu: “Ân.”

Hạ Vũ trong lòng đều nhanh vui mừng , nhưng là hẳn vẫn là có chút khó xử : “Vậy người có thể chờ ta không?”

Diệp Đồng khó hiểu nhìn hẳn: “Nếu chúng ta lưỡng tình tương duyệt, kia vì cái gì còn muốn chờ?”

Hạ Vũ không có biện pháp nói ra sự thật, chỉ có thể lừa gạt : “Ta có người quần quít lấy, ta nghĩ chờ ta tự do mới cùng người kết giao, bằng không đối với người không công bằng.”

Diệp Đồng: ” Bạn trai trước của người sao ?”

Hạ Vũ: “Xem như đi.”

Diệp Đồng: “Cần ta hỗ trợ không?”

Hạ Vũ lắc đầu: “Không thể thêm rối loạn nữa, người có thể chờ ta không? Chờ ta chân chính rời y , ta sẽ cùng người cùng một chỗ . Có thể chờ ta không?”

Diệp Đồng vẫn như cũ cười đến thực ôn nhu: “Đương nhiên, ta sẽ chờ người.”

Hạ Vũ nhất thời cảm thấy được, hẳn thật sự đã tìm được một nửa .

Cùng Diệp Đồng xem như đã xong , không nghĩ tới y bằng lòng chờ đợi hẳn, Hạ Vũ trong lòng cảm thấy được hạnh phúc .

“Ta đây đi về trước nga, ăn cơm chiều nhớ rõ tới tìm ta.” Diệp Đồng rất nhanh hôn Hạ Vũ một chút, vui tươi hớn hỏ cười nói.

Ánh mắt Hạ Vũ cười đến cong lên, hẳn gật gật đầu đáp ứng Diệp Đồng.

Nhưng mà Diệp Đồng mới rời vừa đi, Tiểu Kiệt sau lưng liền trực tiếp tới văn phòng Hạ Vũ.

“Người người như thế nào đến nơi này? !” Hạ Vũ không nghĩ tới ngay cả Lam Đảo đều ngăn cản không được cước bộ Tiểu Kiệt .

Tiểu Kiệt nhìn quanh một chút chỉ có Hạ Vũ một người ở văn phòng, ánh mắt nhất thời trầm xuống: “Những người khác đều đi rồi, người để làm chi còn đợi ở chỗ này?”

Hạ Vũ vội vàng kêu lên: “Ta phải tăng ca!”

Tiểu Kiệt không nói hai lời bắt lấy cánh tay Hạ Vũ trực tiếp đem hẳn theo chỗ ngồi túm lên: “Tăng cái gì ? Mau nhanh đi theo ta.”

Hạ Vũ ra sức giãy dụa: “Buông! Mẹ nó! Ta sẽ không đi!”

Tiểu Kiệt bình tĩnh nhìn Hạ Vũ, con người màu xanh biếc làm cho người ta hoàn toàn nhìn không thấu.

Hạ Vũ đang muốn lớn tiếng kêu lên, cũng không dự đoán được Tiểu Kiệt tiến tới trước mặt hắn , sau đó bá đạo hôn lên môi Hạ Vũ .

Đây là một cái hôn thô bạo, không hề ôn nhu. Tiểu Kiệt cường ngạnh trực tiếp xâm lược khoang miệng Hạ Vũ, đem hơi thở của Hạ Vũ cướp đi.

Hạ Vũ trừng lớn mắt, không nghĩ tới sẽ bị Tiểu Kiệt đánh lén.

Người được tất cả mùi thơm nhẹ nhàng đều là trên người Tiểu Kiệt , hắn trong nháy mắt mờ mịt .

Tiểu Kiệt hôn làm cho nội tâm Hạ Vũ sụp đổ , hắn đột nhiên thực khinh bỉ hắn, bởi vì bộ dạng Tiểu Kiệt đẹp, cho nên hắn mới có thể dao động sao ?

Riêng là một cái hôn, Hạ Vũ liền phát giác thân thể của chính mình cứ nhiên nóng lên .

Quả nhiên là tịch mịch lâu lắm sao ? Chết tiệt!

Tiểu Kiệt hiển nhiên cũng phát hiện thân thể Hạ Vũ biến hóa, tay hắn hướng giữa hai chân Hạ Vũ tìm kiếm, làm Hạ Vũ chảy ra mồ hôi lạnh.

“Ồ.” Hạ Vũ muốn thoát khỏi cái hôn của Tiểu Kiệt, chính là bị một bàn tay của y chế trụ cái ót, căn bản không thể dời.

Tiểu Kiệt thực vừa lòng nhìn thân thể Hạ Vũ phản ứng, hôn xong, hắn cúi đầu cười: “Người nếu không ngoan, ta ngay tại nơi này thượng người.”

Sắc mặt Hạ Vũ thực không xong nhìn Tiểu Kiệt, nhất thời đúng là không hiểu được.

Ngón tay cái thon dài của Tiểu Kiệt ở trên môi Hạ Vũ thượng nhẹ nhàng xẹt qua, cặp mắt màu xanh biếc kia nháy mắt mê hoặc Hạ Vũ .

“Người thật sự đáng yêu, trời mưa thiên.” thanh âm Tiểu Kiệt trầm thấp mà lại gợi cảm.

Khi Hạ Vũ phục hồi tinh thần lại, lúc này mới phát hiện hắn đã ngồi trên chiếc Porsche của Tiểu Kiệt.

Nhất thời, hắn cảm giác có chút trở ngại . Con mẹ nó như thế nào lại bị phần tử xã hội đen nắm mũi dắt đi a!

Nhìn thấy cảnh sắc ngoài cửa sổ rất nhanh di động ,tâm hồn Hạ Vũ đầy lộn.

Hắn còn đáp ứng cùng với Diệp Đồng ăn cơm chiều a!

17. Chương 17

Đại hội

Tiểu Kiệt đem xe chạy đến trung tâm nội thành phần hoa , nơi nơi đều là đèn đóm rực rỡ .

Đi vào trước cửa khách sạn xa hoa, Tiểu Kiệt liền đem xe ngừng lại.

Đứa bé giữ cửa khách sạn lập tức cung kính hỗ trợ Hạ Vũ mở cửa xe.

Tiểu Kiệt xuống xe lúc sau liền đem chìa khóa cho một đứa bé giữ cửa trong đó, giúp y hỗ trợ dừng xe.

Sau đó liền lôi kéo Hạ Vũ vào khách sạn thập phần xa hoa này.

Hạ Vũ biết đây là khách sạn, đối người bình thường như bọn họ hoàn toàn không có tiền mà tới.

Nghe nói ở trong này ăn một chút cơm, ít nhất tiền đều là trên năm số .

Lúc này Hạ Vũ có chút cảm giác giống Lưu bà ngoại tiến vào khu vườn lộng lẫy, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới một ngày có thể ra vào nơi xa hoa này.

“Chúng ta đến đây để làm gì?” Hạ Vũ nhin không được hỏi Tiểu Kiệt.

Nhưng Tiểu Kiệt không có trả lời hắn, mà là cười tủm tỉm đối hắn dùng tiếng Anh nói một câu: “Ngày chúa giáng sinh khoái hoạt ~”

Hạ Vũ có điểm lằng lằng đáp lại một câu tiếng Anh: “Người cũng ngày chúa giáng sinh khoái hoạt. . . .”

Hắn biết đối với Tiểu Kiệt này lớn lên ở Mĩ Quốc , lễ Giáng Sinh tựa như tết âm lịch.

Chính là hắn lại không rõ , ngày quan trọng như vậy, Tiểu Kiệt không phải hắn là cùng với người quan trọng của y cùng nhau trải qua sao? Vì cái gì lại tìm tới hắn?

Nơi này nhân viên nhìn đến Tiểu Kiệt đều lập tức lộ ra biểu tình tương đương cung kính , lại còn đem bọn họ đưa đến thang máy VIP chuyên dụng.

Vừa tiến vào thang máy, Tiểu Kiệt lại hôn Hạ Vũ.

Bất quá lần này hôn lại trở nên thực ôn nhu, làm cho Hạ Vũ càng thêm mê hoặc .

Hắn hoàn toàn không biết Tiểu Kiệt rốt cuộc đang làm cái quỷ gì.

Phát hiện Hạ Vũ không tập trung, không phối hợp y. Tiểu Kiệt liền hôn hắn điệu bộ nhỏ giọng nói: “Nơi này có theo dõi, người diễn ăn nhập cho ta một chút.”

Tiểu Kiệt khó phát âm tiêu chuẩn, mà Hạ Vũ nghe thế nhưng hiểu .

Vì thế hắn đành phải phối hợp cùng Tiểu Kiệt kịch liệt hôn một cách thực tiêu chuẩn .

Hai người đều là cao thủ tình trường , hôn lên ai cũng không nhường ai, cũng bởi vì dạng này, hai người thật sự thiếu chút nữa vì nụ hôn mà không thể kiềm chế .

Lúc rời thang máy , Tiểu Kiệt nhỏ giọng đối hắn nói: “Đợi người làm bộ như không hiểu tiếng Anh là được.”

Hạ Vũ vốn nghĩ muốn nói cho hắn, kỳ thật hắn tiếng Anh cũng không tốt, ít nhất so với An Dật còn nạn hơn một chút. Dù sao An Dật qua đã cấp 6, hắn còn không có qua.

Bất quá nếu Tiểu Kiệt nói như vậy , hắn cũng lười làm mấy chuyện uống công vô ích .

Bọn họ đi vào tầng chín của khách sạn xa hoa , nơi này có đại hội rất lớn.

Tiểu Kiệt mang theo Hạ Vũ đi vào, nhìn bên trong xanh vàng rực rỡ giống như hoàng cung. Hạ Vũ trực tiếp trợn tròn mắt.

Hắn không nghĩ tới Tiểu Kiệt thế nhưng dẫn hắn tới tham gia gặp mặt xã hội thượng lưu này.

Mặt khác tân khách nhìn Tiểu Kiệt dẫn theo một người nam nhân, sớm tập mãi thành thói quen.

“Tất cả đều là thân nhân của ta , người không cần ràng buộc, ở trong này thân phận của người là lão bà ta.” Tiểu Kiệt cười đến phi thường hòa nhã dễ gần.

*thân nhân : người thân

Nhìn sắc mặt Tiểu Kiệt, Hạ Vũ tức giận nghĩ muốn đánh người.

Tuy rằng đáp ứng Tiểu Kiệt giả làm người yêu, nhưng là Hạ Vũ chưa từng nghĩ tới muốn đi gặp thân nhân Tiểu Kiệt. Như vậy chẳng phải là càng thêm dây dưa không rõ sao ? !

Tiểu Kiệt thực thân mật ôm bả vai Hạ Vũ , ghé vào lỗ tai hắn hỏi: “Làm sao vậy? Người tốt nhất phối hợp chút, nơi này tất cả đều là hỗn xã hội đen .”

Ngữ khí ôn nhu nói đến, Hạ Vũ nghe được thực rồi rắm. Hắn hừ nói: “Ta đã biết, ta sẽ phối hợp với người. Đừng uy hiếp ta.”

Tiểu Kiệt lúc này mới vừa lòng hôn hắn một cái, hoàn toàn không để ý những người ở đây.

Không nghĩ tới Tiểu Kiệt này thế nhưng không coi ai ra gì, Hạ Vũ tức giận đến mặt đều đỏ.

Tiểu Kiệt nắm tay Hạ Vũ , hướng đến một vị nam tử trung niên.

Vị trung niên kia thoát nhìn cùng Tiểu Kiệt rất giống, không biết vì cái gì, Hạ Vũ thực khẳng định nam nhân này chính là ba ba Tiểu Kiệt – Tiểu Huyền.

Quả nhiên, Tiểu Kiệt đi qua dùng tiếng Anh hô một tiếng “Ba ba”

Tiểu Huyền tựa hồ sớm dự đoán được đứa con bảo bối sẽ đem người yêu mang lại đây, đối với xuất hiện của Hạ Vũ, y một chút cũng không ngoài ý muốn..

Ánh mắt y nghiêm khắc đánh giá Hạ Vũ một chút, sau đó mới dùng tiếng Anh nói: “Hắn chính là người yêu của ngươi?”

Tiểu Kiệt gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Tiểu Huyền lại nhìn nhìn Hạ Vũ, sau đó lại đối Tiểu Kiệt hỏi: “Người xác định cùng với hắn kết hôn?”

Thực rõ ràng, y hoàn toàn không đem Hạ Vũ để vào mắt.

Tiểu Kiệt lại thực khẳng định gật gật đầu: “Đúng vậy, ta cùng với hắn kết hôn.”

Tiểu Huyền nghĩ nghĩ, nói: “Tốt lắm, vậy nhóm người theo ta quay về Mĩ Quốc, đem chứng nhận nói sau.”

Tiểu Kiệt vẫn như cũ thực bình tĩnh nói: “Không thành vấn đề.”

Phụ tử bọn họ nói liên tục, vốn Hạ Vũ là quyết định nghe lời làm bộ như không hiểu, chính là nghe đến kết hôn, hắn không bao giờ ... bình tĩnh nữa.

“Chờ một chút!” Hắn dùng tiếng Anh hô.

Tiểu Kiệt cùng Tiểu Huyền lập tức nhìn về phía hắn.

Hạ Vũ nhìn Tiểu Kiệt cảnh cáo y, vì thế lập tức bày ra khuôn mặt tươi cười, đối Tiểu Huyền dùng tiếng Anh nói: “Ngượng ngừng, ta có lời cùng với Tiểu Kiệt nói một chút.”

Nói xong không để ý phản ứng của Tiểu Huyền, lập tức giữ chặt tay Tiểu Kiệt kéo ra bên ngoài.

Đem Tiểu Kiệt tới hành lang không có ai, Hạ Vũ lúc này mới dùng tiếng Trung mở miệng nói: “Đây là chuyện gì? Ta khi nào thì cùng với người kết hôn ? !”

Tiểu Kiệt vỗ vỗ vai của hắn: “Người bình tĩnh một chút.”

Hạ Vũ kêu lên: ” Lúc trước chính là giả làm người yêu, người cũng không nói phải kết hôn!”

Tiểu Kiệt không chút hoang mang: “Đi Mĩ Quốc chứng nhận, ở Trung Quốc cũng không bị thừa nhận. Người có gì phải lo lắng ?”

Hạ Vũ khó chịu: “Ta là không quan hệ, chính là người? Nếu kết hôn, thân phận của người chứng phối ngẫu lan viết chính là tên của ta! Người là người Mĩ Quốc, ta là người Trung Quốc! Người có tất yếu làm được loại trình độ này sao? Vì bảo hộ người yêu thích, ngay cả hôn nhân đều có thể hy sinh? !”

Nhìn Hạ Vũ sinh khí, Tiểu Kiệt đột nhiên cúi đầu nói: “Kiệt Nhĩ đã chết.”

Hạ Vũ trừng lớn mắt, không rõ nhìn y.

“Kiệt Nhĩ đã chết, bị ám sát.” Tiểu Kiệt tựa hồ không nguyên ý đi nhớ lại chuyện này, “Ta biết ba ta có đối tượng, nhưng hắn không biết đối tượng của ta là ai. Ta tìm người đóng giả, là vì gạt ba ta.”

* đối tượng : người yêu

Hạ Vũ càng thêm không rõ nhìn y.

“Nếu ba ta biết người yêu của ta bị giết, hắc đạo toàn cầu hết thảy sẽ rung chuyển bất an. Ta không muốn như vậy, người hiểu không?” Con người màu xanh biếc của Tiểu Kiệt tràn ngập một tia không biết làm sao, “Ta thật sự không nghĩ bởi vì chuyện này mà chết nhiều người, ta đáp ứng Kiệt Nhĩ rồi.”

Lần đầu tiên nhìn Tiểu Kiệt khổ sở như vậy, không nghĩ tới Tiểu Kiệt cư nhiên lại đột nhiên thẳng thắn.

Hạ Vũ nhận hắn thực không tiền đồ mà mềm lòng.

Con mẹ nó, Hạ Vũ hẳn chính là không muốn gặp người ở trước mặt hẳn lộ ra bộ dáng yếu ớt!

“Được rồi, ta và người đi Mĩ Quốc chứng nhận.” Hạ Vũ bất đắc dĩ nói, hẳn cũng không muốn cho Tiểu Kiệt càng thêm thống khổ.

18. Chương 18

Sự thật vụn vụn

Mọi chuyện kể tiếp tựa hồ trở lên rõ ràng.

Tết Nguyên đán Hạ Vũ nghỉ ba ngày, sau đó bị Tiểu Kiệt kéo tới Mĩ Quốc chứng nhận .

Hạ Vũ căn bản không rõ ràng lắm ,hắn rốt cuộc như thế nào có được thẻ xanh Mĩ Quốc ,dù sao đối với Tiểu gia mà nói, chuyện này hẳn là không chút nào khó khăn .

* Thẻ xanh : Thẻ Xanh (Green Card) là một loại giấy chứng nhận cho bạn là thường trú nhân – không phải là công dân của một nước nào đó vừa chính thức mà lại vừa không chính thức.

Hôn lễ lần này tương đối điệu thấp, chỉ có Tiểu Kiệt cùng thân nhân tới tham gia.

Ngày đó, hiện trường hôn lễ bị một đoàn bảo tiêu bảo vệ kín không kẽ hở.

Hạ Vũ trực tiếp bị loại phô trương cấp dọa .

Ngay cả chủ trì hôn lễ mục sư còn bị dọa, do đó không cẩn thận đọc sai diễn văn hôn lễ: “Hạ Kiệt tiên sinh, người nguyện ý cùng Tiểu Vũ tiên sinh cùng nhau cả đời không?”

Hạ Vũ cùng Tiểu Kiệt hai người nhất thời há hốc mồm, không biết vị này thần phụ nói rốt cuộc là ai.

Bất quá trừ bỏ này ô long ở ngoài, mặt khác thật cũng thuận lợi.

Chuyện này Hạ Vũ không dám nói cho An Dật, chính là lừa y ba ngày đi du lịch .

Hắn biết nếu An Dật biết, An Dật nhất định sẽ nổi trận lôi đình.

Hắn ở trước mặt đồng sự vẫn là dạng phong lưu phóng khoáng tiêu sái , chỉ có chính hắn rõ ràng, có một chút biến cố .

Tỷ như ở công ty ,lúc đối mặt Diệp Đồng, Hạ Vũ hơn một phần tự trách.

Hắn tổng cảm thấy được là hẳn phản bội người ôn nhu này.

“Tiểu Hạ, cái đề án CASE này ngày mai giao cho ta.” Phó tổ trưởng Từ Văn Quân kêu lên.

Hạ Vũ ở trước màn hình máy tính vội sứt đầu mẻ trán: “Biết rồi biết rồi!”

Tới gần tết âm lịch, càng thêm bận rộn.

An Dật ngồi bên cạnh cũng là một bộ dáng bị ngược đãi, nhịn không được lái nhai: “Kháo! Nhiều như vậy sao đuổi cho hết a! Này không phải rõ ràng mưu sát sao? ! Ta muốn đi tìm Trần tổng giám lý luận ! Không cần áp bức người như vậy !”

Hạ Vũ một bên gõ bàn phím một bên đối An Dật: “Người nếu đi tầng 9 tìm Tổng giám, hẳn sẽ trực tiếp đem người từ tầng 9 đá xuống cửa sổ.”

An Dật khóc không ra nước mắt: “Ta cảm giác sắp SHI”

Hạ Vũ cũng mệt mỏi nói: “Ta mới càng muốn SHL. Ta còn có một bộ VI không đuổi hết a! Giết ta đi.”

An Dật đồng tình vỗ vỗ lưng Hạ Vũ : “Hạ đại nhân là người tự ra giá, bộ VI này giá trị tám mươi vạn, hảo hảo lắm.”

Hạ Vũ hừ lạnh: “Người ít vui sướng khi người gặp họa! Tám mươi vạn? ! Làm được trong tay ta có thể có tám ngàn sẽ không sai lắm.”

An Dật: “Cũng không sai lắm , coi như là thưởng cuối năm đi.”

Hạ Vũ: “.”

Hai người cứ thế một bên luyên thuyên một bên cắm đầu vào làm.

Qua một hồi, An Dật lại hỏi: “Ai, a Vũ. Lễ mừng năm mới người về với ông bà sao?”

Hạ Vũ lắc đầu: “Lễ mừng năm mới ta đã sắp xếp tặng ca.”

An Dật bất mãn kêu lên: “Người liều mạng như vậy làm gì a! Cũng không phải không có tiền ăn cơm!”

Hạ Vũ bĩu môi : “Dù sao lễ mừng năm mới với ta mà nói cũng không có gì, gấp ba tiền lương !”

An Dật bạch liễu tha nhất nhân: “Người so với ta còn tham tiền.”

Hạ Vũ không sao cả nói lảm bảm: “Trần tổng giám tết âm lịch tặng ca a, ta chỉ noi gương theo hần.”

An Dật cắt một tiếng: “Cùng cái loại người này có cái gì đẹp , không phải là một rùa biển sao, có gì đặc biệt hơn người .”

Hạ Vũ: “A Dật, người lại ghen tị .”

An Dật: “Muội người, ta có cái gì phải ghen tị . Ta ghét nhất nam nhân ra vẻ thần bí, tự cho là có bao nhiêu tài giỏi, thiết!”

Khó có được Hạ Vũ có chút đồng tình trong suy nghĩ của y: “Chính là chính là! Có tiền có thể , con mẹ nó không đem người thường xem vào mắt, người như thế sớm hay muộn cũng gặp báo ứng!”

An Dật bạch liễu tha nhất nhân: “Ta cuối cùng cảm thấy được ta và người nói không cùng quan điểm.”

Hạ Vũ: “Người chỉ do đa tâm”

Tan tầm trở lại biệt thự Tiểu Kiệt, khó có khi Tiểu Kiệt ngoan ngoãn đợi ở nhà.

Nhìn Hạ Vũ đã về, đang ở phòng khách xem TV Tiểu Kiệt liền đổi hần vầy tay: “Trời mưa thiên, người lại đây ~”

Hạ Vũ vẻ mặt mỗi một tiêu sái đi qua: “Để làm gì a? Lão tử mệt chết .”

Chỉ thấy Tiểu Kiệt thực vô tội nói: “Lão tử cái gì a, kỳ thật ta thích Khổng Tử.”

Hạ Vũ khóc không ra nước mắt: “Tiểu đại thiếu gia, người không nên chỉnh ta như vậy!”

Tiểu Kiệt chủ động đi qua đem Hạ Vũ kéo đến sofa ngồi : “Tết âm lịch người nghỉ, muốn đi đâu chơi?”

Hạ Vũ dùng một loại ánh mắt nhìn chằm chằm Tiểu Kiệt: “Tiểu thiếu gia, người đừng làm ta sợ. Tết âm lịch ta không tính toán cùng người trải qua.”

Tiểu Kiệt chọn chọn mi: “Phải không? Người chính là lão bà của ta, tết âm lịch người không muốn cùng ta thì cùng ai?”

Hạ Vũ lập tức kêu lên: “Con mẹ nó ai là lão bà của người? !”

Tiểu Kiệt thực đương nhiên: “Người a.”

Hạ Vũ lại nhịn không được kêu lên: “Cùng người chứng nhận là vì lừa ba người! Ta không tính toán làm lão bà người! Kháo!”

Tiểu Kiệt lộ ra một bộ thực kinh ngạc : “Di? Ta nghĩ người cùng ta chứng nhận, là bởi vì thích nguyên do của ta!”

Hạ Vũ nghĩ đã gặp trở ngại: “Người con mẹ nó không cần lộ ra vẻ mặt ngu ngốc! Ta con mẹ nó không bao giờ ... bị lừa nữa! Người rõ ràng nói gạt ba người, cho nên mới cùng với ta chứng nhận! Người không cần vịn vẹo sự thật!”

Đổi mặt Hạ Vũ đang lên án, Tiểu Kiệt vẫn như cũ vẻ mặt bình tĩnh: “Vịn vẹo không phải là cong sao ? Ta vốn chính là cong.”

Hạ Vũ gãi gãi tóc, thần tình cau kỉnh: “Người ngoại tình nhân chết tiệt! Không hiểu tiếng Trung cũng đừng nói! Cùng nói chuyện với người ta cuối cùng ta có cảm giác muốn SHI !”

Tiểu Kiệt lập tức nói: “Người muốn thả? Từ nơi này quẹo trái chính là buồng vệ sinh a, người cũng không phải lần đầu tiên tới nơi này. Không cần khách khí như vậy.”

“” Hạ Vũ lại một lần nữa sâu sắc hiểu được, ngôn ngữ không thông là chuyện tình khổ bức cỡ nào.

Bất quá làm cho Hạ Vũ ngoài ý muốn chính là, Tiểu Kiệt thể nhưng có một bộ trừ nghệ giỏi.

Bữa tối hôm nay là Tiểu Kiệt tự tay động thủ , điều này làm cho Hạ Vũ có cảm giác không thể tin được .

Hắn vẫn cho rằng Tiểu Kiệt hàm chứa vững chắc là đại thiếu gia có tiền, cùng phòng bếp nơi này là hoàn toàn cách biệt mới đúng .

Cho nên khi nhìn trên bàn cơm tràn đầy một bàn thức ăn phong phú , Hạ Vũ vẫn ở giữa trạng thái khiếp sợ.

“Người là người thứ hai thường thức tay nghề của ta, vinh hạnh đi?” Tiểu Kiệt lộ ra nụ cười vui vẻ hướng Hạ Vũ tranh công, thoạt nhìn lại có loại cảm giác khờ dại đơn thuần.

Hạ Vũ nhìn chằm chằm đồ ăn thoạt nhìn rất thơm , hỏi: “Người đầu tiên là ai?”

Ánh mắt Tiểu Kiệt nháy mắt ảm đạm xuống: “Kiệt người.”

“Nga.” Không nghĩ tới đụng đến vị bạn thân, Hạ Vũ vội vàng nói sang chuyện khác, “Ăn sẽ không tiêu chảy đi?”

Tiểu Kiệt chọn chọn mi: “Người hoài nghi ta sẽ hạ độc sao?”

Hạ Vũ vội vàng cười gượng hai tiếng: “Người suy nghĩ nhiều. Ta không phải ý tứ này.”

Sau đó Tiểu Kiệt tự mình đưa một đôi đũa cho hắn: “Vậy người nếm thử, chút.”

Ở trong ánh mắt tha thiết của Tiểu Kiệt, Hạ Vũ đành phải cầm lấy chiếc đũa nhắm nháp đồ ăn Tiểu Kiệt làm.

Ăn một ngụm, không nghĩ đồ ăn thật là ngon.

Nhìn đến hai mắt của Hạ Vũ tỏa sáng, Tiểu Kiệt chỉ biết hòa theo hắn cùng ăn uống .

“Thật không nghĩ người còn có thể nấu ăn.” Hạ Vũ tự đáy lòng nói.

Tiểu Kiệt không chút để ý nói: “Ta từ nhỏ đến lớn đều là một người sống, đương nhiên muốn làm chút gì đó.”

Tuy rằng y nói thực không sao cả, nhưng là Hạ Vũ hiểu được cảm giác này rất đau khổ.

19. Chương 19

Lão tử là công

Nhìn Hạ Vũ vẻ mặt cười tủm tỉm nhắm nháp , Tiểu Kiệt cảm thấy được y động thủ quả nhiên vẫn là có giá trị .

Dùng cơm xong, Hạ Vũ mới phát hiện nơi này thiếu một người: “Lí quản gia đâu?”

Đang thu thập bát đĩa Tiểu Kiệt nói: “Hắn có việc đi ra ngoài.”

Hạ Vũ”Nga” một tiếng, sau đó gia nhập thu dọn chén đĩa.

Hai người song song đứng cùng nhau, Hạ Vũ trộm ngấm một chút Tiểu Kiệt đang rửa chén. Không khỏi nghĩ thầm nếu nam nhân này chính là người thường sẽ có bao nhiêu tốt đẹp, không có cái loại cuộc sống phức tạp.

Nếu là như vậy, Hạ Vũ nhất định sẽ xuất cả mưu mẹo đem y quảng về nhà .

Đáng tiếc, Tiểu Kiệt không phải người thường.

Tuy rằng Tiểu Kiệt khát vọng hạnh phúc như người bình thường, nhưng Hạ Vũ rất rõ ràng, hai người làm được thật sự quá thấp.

“Người nhìn lên ta, có phải hay không phát hiện yêu thương ta ?” Tiểu Kiệt đột nhiên xấu xa mở miệng nói.

Bị bắt phải ,Hạ Vũ xấu hổ đem tầm mắt né qua một bên, nói thầm : “Thích, ít tự kỷ . Ai sẽ yêu thương người.”

Tiểu Kiệt động tác dừng một chút, sau đó buông bát , không có lau khô nước trên tay , trực tiếp liền động thủ nắm cầm Hạ Vũ.

Hạ Vũ nhất thời không phản ứng , hô hấp lại bị cướp đi .

Tiểu Kiệt báo đạo trực tiếp đem đầu lưỡi tiến quân thần tốc, truy đuổi đầu lưỡi Hạ Vũ đang không ngừng né tránh.

Hạ Vũ dùng sức muốn đẩy Tiểu Kiệt ra, thế nhưng phát hiện nam nhân thủ kính * này không phải bình thường.

* Thủ kính : thân thủ (trong hoàn cảnh này thì ý nói tay a Kiệt rất mạnh)

Hắn càng là giãy dụa, Tiểu Kiệt hôn càng thêm sâu thêm.

“Đừng quên, người đáp ứng cấp ta ám giường .” Tiểu Kiệt đột nhiên trầm thấp nói ở bên tai Hạ Vũ .

Hạ Vũ trừng lớn mắt, không nghĩ tới Tiểu Kiệt này thế nhưng còn nhớ rõ.

“Ta đột nhiên rất muốn người.” con người màu xanh biếc của Tiểu Kiệt tràn ngập nhu tình.

Hạ Vũ nhìn ánh mắt của y song thực mê hoặc lòng người, trong lòng không ngừng kêu to: không thể tin tưởng y, không thể tin tưởng y, không thể tin tưởng y, không thể tin tưởng y, không thể tin tưởng y.
. Tuyệt đối không thể tin tưởng y! ! !

Chính là khi Tiểu Kiệt lại ôn nhu hôn hắn , Hạ Vũ nội tâm kích động lệ chạy vội, bởi vì hắn phát hiện hắn thế nhưng không có biện pháp cự tuyệt ôn nhu của y.

Nam nhân quả nhiên là suy nghĩ bằng nửa thân dưới.

Hai người cũng không phải tiểu xử nam ngây thơ, hôn đến cháy bỏng, vốn là phản ứng bình thường.

Đợi cho Hạ Vũ bị Tiểu Kiệt áp đảo lên sofa trong phòng khách , hắn rốt cục ý thức được sự tình có tính nghiêm trọng .

“Kháo! Người con mẹ nó từ từ cho ta!” Hạ Vũ lập tức không để ý rống to, “Lão tử là công! Là công! Ta không để cho người áp !”

Tiểu Kiệt không nghĩ tới Hạ Vũ lại đột nhiên phá vỡ phong cảnh như vậy, vì thế con người nhất thời lạnh xuống: “Cái gì là công?”

Hạ Vũ nghĩ muốn học máu : “Chính là TOP! TOP! Ta không muốn bị áp! Dựa vào, lão tử là công!”

Lần này Tiểu Kiệt rốt cục hiểu được , chỉ thấy hắn vừa cười : “TOP đương nhiên là ta a, người cho là người có thể ép trụ ta sao?”

Hạ Vũ nhìn Tiểu Kiệt cười tốt như vậy , nhất thời tâm đều lạnh . Chẳng lẽ dựa theo ý tứ của Tiểu Kiệt, là muốn dùng vũ lực trấn áp sao?

“Ta không muốn làm thụ!” Hạ Vũ cực kỳ ủy khuất kêu một câu, sau đó cắn răng ra sức muốn đem Tiểu Kiệt đẩy ngã.

Tiểu Kiệt nhìn Hạ Vũ bắt đầu giãy dụa, thực bình tĩnh chọn chọn mi: “Việc này muốn dùng thực lực nói chuyện, người không có việc gì đem ta áp đảo liền ngoan ngoãn nằm xuống.”

“Ta không muốn! Ta không muốn a! Con mẹ nó, đừng áp ta! Dựa vào dựa vào dựa vào! ! !” Hạ Vũ một tiếng thanh thê lương la lên, cuối cùng vẫn là bị Tiểu Kiệt chặn .

Bởi vì Tiểu Kiệt lại dùng miệng mình ngăn chặn Hạ Vũ đang không ngừng la lối.

Hạ Vũ chưa từ bỏ ý định tiếp tục phản kháng, đôi tay Tiểu Kiệt trực tiếp cố định lại tay Hạ Vũ , sau đó một đôi chân trực tiếp cố định phần eo Hạ Vũ, không cho hắn lộn xộn.

Hai người tư thế thoát nhìn tương đương mờ ám, mà Tiểu Kiệt khí thế rõ ràng đã muốn mạnh bạo .

“Người nếu không phối hợp , ta liền cường bạo ngươi.” Tiểu Kiệt dùng ngữ khí đương nhiên, “Người ngoan ngoãn , tin tưởng kỹ thuật của ta, ta nhất định sẽ làm ngươi thực thoải mái.”

Hạ Vũ bởi vì bị Tiểu Kiệt hôn có chút thiếu dưỡng mà có vẻ mặt đỏ, hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Lão tử không làm thụ!”

Bất quá những lời này hoàn toàn bị Tiểu Kiệt bỏ qua, y trực tiếp giải khai áo Hạ Vũ.

Hạ Vũ biết kiếp nạn này không thể chạy thoát.

Cùng với giấy dựa làm cho hắn thống khổ, chẳng thuận theo một chút, Hạ Vũ là người biết kiến phong sử đà*. Bởi vậy hắn chậm rãi buông tha giấy dựa phản kháng.

*Kiến phong sử đà : Gió chiều nào theo chiều đấy.

“Người là không phải có luyện qua võ công?” Hạ Vũ thất thân không cam lòng hỏi, bằng không hắn bị một nam nhân cao mét tám áp lại.

Tiểu Kiệt thực thân nhiên đích gật gật đầu: “Ta từ nhỏ luyện võ , ngươi phải biết rằng, nếu ta không tự bảo vệ mình , là sống không được đến lớn .”

Nghe được Tiểu Kiệt nói như vậy, Hạ Vũ trong lòng cuối cùng có chút thoải mái.

“Uy! Ta là lần đầu tiên phía dưới , ngươi cho ta nhìn chút!” Hạ Vũ hung tợn nói, nghĩ đến lý tưởng tình khiết làm công phải tan biến , hắn nhận không được muốn phát điên.

Tiểu Kiệt nhận không được cười: “Người đừng khẩn trương như vậy a, ta vẫn đều là TOP, sẽ không làm đau ngươi.”

Bị đặt ở dưới thân y, Hạ Vũ khó chịu râm rì: “Thiết, ta trước kia cũng đều là TOP, có gì đặc biệt hơn người.”

“Vậy ngươi bây giờ còn không phải nên vì ta mà bị đặt ở phía dưới.” Tiểu Kiệt cười nói.

Hạ Vũ khê cần môi: “.”

Tiểu Kiệt mang theo tươi cười cúi người bắt đầu nhẹ nhàng hôn Hạ Vũ, môi, cằm, cổ, xương quai Một đường hôn xuống.

Cảm giác được đầu lưỡi ẩm ướt dừng lại ở trên đầu nhũ, Hạ Vũ hô hấp bắt đầu có chút hỗn loạn.

“Người người. Người đừng luôn liếm nơi đó. Ân.” Hạ Vũ thấp phần ngưỡng ngừng hừ nói.

Tiểu Kiệt ở trước ngực hắn ngừng đầu: “Chính là ta thích nơi này a.”

Hạ Vũ lúng túng : “Người là biến thái sao ? ! Kháo!”

Tiểu Kiệt xấu xa vươn đầu lưỡi liếm liếm miệng mình, thấp phần dụ hoặc lòng người: “Đừng nói lão công của ngươi như vậy.”

Hạ Vũ trong nháy mắt vì biểu tình của y thất thân, về sau oa oa kêu to: “Lão công muội người a!”

Tiểu Kiệt không ngại hắn oa oa kêu to, mà là tiếp tục hành động .

Hạ Vũ bị đầu lưỡi linh hoạt của y dần dần khơi mào cảm giác, dục vọng bắt đầu chậm rãi nảy sinh .

“Cũng là thân thể người thành thật.” Tiểu Kiệt nhẹ nhàng nói, sau đó cởi quần Hạ Vũ .

“Chậm!” Hạ Vũ lập tức cầm lấy quần chính mình, kêu lên, “Người xác định phải làm trong này ? Nếu Lí quần gia trở về vừa vặn nhìn đến làm sao bây giờ a? !”

“Vào phòng đi.” Tiểu Kiệt nhưng thật ra thực sảng khoái đem Hạ Vũ bế dậy, làm cho Hạ Vũ náo loạn đỏ thắm mặt.

“Oa dựa vào! Ta là nam nhân! Người như thế nào có thể ôm ta như vậy!” khuôn mặt Hạ Vũ đều hồng thắm, không nghĩ tới Tiểu Kiệt cứ nhiên ôm theo kiểu công chúa, có thể thấy được lực cánh tay của y có bao nhiêu kinh người.

“Đừng quên trời mưa thiên, người hiện tại là lão bà của ta.” Tiểu Kiệt nhẹ nhàng cắn vành tai hắn, trầm thấp khàn khàn nói.

“Lão bà muội người a! Người này quái vật ngoại tinh nhân!” Hạ Vũ không khỏi trở mình mắt tròn trắng quất.

20. Chương 20

Cổn sàng đan trong truyền thuyết

Tiểu Kiệt đem Hạ Vũ đặt vào trên giường lớn, lập tức liền đè ép lại.

“Cái này người cần phải hảo hảo thực hiện lời hứa ấm giường nga ~” Tiểu Kiệt cười tủm tỉm đem quần Hạ Vũ cởi ra .

Hạ Vũ không có thể bảo trụ quần mình, nhịn không được đâm giường: “Ấm giường và vân vân lão tử mới không sợ.” Lời nói này một chút lo lắng đều không có.

Tiểu Kiệt ha ha cười : “Người không cần lộ ra biểu tình ủy khuất như vậy a.”

Hạ Vũ giương nanh múa vuốt: “Oa khaó, người vui sướng khi người gặp họa a? ! Tiểu thiếu gia người không phúc hậu , cẩn thận trời phạt!”

Tiểu Kiệt chẳng hề để ý nói: “Ta lại không sợ trời phạt.”

Hạ Vũ: “.”

Ngay tại lúc Tiểu Kiệt chuẩn bị bắt đầu hôn Hạ Vũ, Hạ Vũ lại không thức thời quát to một tiếng: “Chậm! Người từ từ!”

Tiểu Kiệt dần hỏi: “Người lại làm sao vậy?”

Hạ Vũ bĩu môi : “Ta trước phải tắm rửa.”

Tiểu Kiệt: “.”

Hạ Vũ: “Ta làm loại sự tình trước giờ đều thích tắm trước!”

Tiểu Kiệt nhìn nhìn hắn, sau đó mỉm cười: “Vây tẩy đi, chúng ta cùng nhau tẩy.”

Hạ Vũ: “.”

Hạ Vũ phát hiện hắn thật có chút không bình tĩnh —— từ từ tiến vào phòng tắm , Tiểu Kiệt dùng ánh mắt tựa như hỏa nhãn kim tinh theo dõi hắn.

“Có cái gì đẹp ? Ta có người cũng có!” Hạ Vũ nói đến đây ý chỉ mình cùng cường tráng

Tiểu Kiệt thể nhưng sờ trên ngực Hạ Vũ , tán dương nói: “Bảo dưỡng không tồi a.”

Hạ Vũ không khỏi đắc ý hừ nói: “Tất nhiên ~!”

Hạ Vũ không thích nằm ở bồn tắm , bởi vì nhà hắn không bồn tắm , cho nên hắn cũng chỉ mở vòi sen.

Tiểu Kiệt thuận theo ý tứ của hắn, cũng chưa cho bồn tắm mở nước. Vì thế hai nam nhân cứ như vậy dưới vòi hoa sen.

Hạ Vũ biết Tiểu Kiệt một mực nhìn hẩn, bắt quá hẩn quyết định không nhìn vào tầm mắt của y.

21. Chương 21

Thuốc bổ

Khi di động vang lên, Hạ Vũ lúc này mới khổ bức nhớ tới hẩn thể nhưng còn chưa đi làm.

Hẩn trợn mắt nhìn khuôn mặt anh tuần cách trong gang, đại não mới kịp thời đứng một giây mới phản ứng lại đây là Tiểu Kiệt.

Không cẩn thận nghĩ đến điên cuồng tới hôm qua, Hạ Vũ chỉ muốn SHI .Hơn nữa, hẩn cư nhiên ở trên đường ngắt đi.

Con mẹ nó thật sự là dọa người đến Bắc Băng Dương .

Hiện tại cả người chỉ cảm thấy xương sống ,thắt lưng, chân đau đến rút gân, Hạ Vũ tính xin nghỉ.

Đáng tiếc Ông tổng Lam Đảo cùng Hạ Vũ không quan hệ cá nhân, cho nên loại sự tình này chỉ có thể ở trong mộng thôi.

Hẩn thiếu chút nữa thật sự bởi vì chân nhuỷễn vô lực mà ngã sấp xuống.

Nghe được động tĩnh, Tiểu Kiệt lập tức cảnh giác mở mắt, không nghĩ tới nhìn đến Hạ Vũ thần tình lúng túng.

“Ta giúp ngươi đi.” Tiểu Kiệt mắt buồn ngủ mông lung theo trên giường đứng dậy, đối Hạ Vũ đang mặc quần áo .

Hạ Vũ cũng không dám nhìn thẳng vào Tiểu Kiệt , hẩn hét lên: “Ta cũng không phải tàn phế!”

“Nếu không xin mời tự giải quyết đi,sắc mặt của ngươi không tốt lắm.” Tiểu Kiệt lộ ra thần sắc lo lắng.

Hạ Vũ tức giận hừ nói: “Phúc này còn không phải ngươi ban tặng! Xin nghỉ, toàn bộ tiền thưởng của ta sẽ không có! Hơn nữa hiện tại là cuối năm , xin nghỉ một ngày ta sẽ chồng chất rất nhiều công tác !”

Tiểu Kiệt không sao cả : “Ngươi không tắt yếu đi công tác, ta dưỡng ngươi là được.”

Hạ Vũ hừ lạnh: “Không tắt yếu!”

Tiểu Kiệt tiếp tục nói: “Ta không phải cho ngươi hai trăm vạn sao, ngươi thực thiếu tiền sao?”

Hạ Vũ nghiêng răng nghiêng lợi: “Cần ngươi quản sao? ! Ta chính là người tham tiền, ta yêu nhất chính là tiền. Tiếng Trung của ngươi gần nhất phát âm thẳng không ít a.”

Tiểu Kiệt cười cười: “Cám ơn lão bà khen ngợi.”

Hạ Vũ: “Kháo! Đừng gọi ta lão bà!”

Tiểu Kiệt: “Nhưng ngươi không phải đã hiến thân cho ta sao? Yên tâm, ta sẽ đối với ngươi chịu trách nhiệm.”

Hạ Vũ: “Ta không cần trách nhiệm của ngươi a!”

Tiểu Kiệt: “Chính là ta muốn chịu trách nhiệm a.”

Hạ Vũ: “Ta thật sự không cần trách nhiệm của ngươi a, ta cám ơn cả nhà ngươi.”

Tiểu Kiệt: “Điều này sao được, ta Tiểu Kiệt là người có trách nhiệm.”

Hạ Vũ: “Ta van cầu ngươi không cần đối ta chịu trách nhiệm được chứ?”

Tiểu Kiệt: “. Nhưng ngươi đã là lão bà ta da.”

Hạ Vũ: “.”

Sáng sớm đã bị Tiểu Kiệt chỉnh đến tương đối buồn bực, cuối cùng còn không lay chuyển được y, từ Lí quản gia tự mình lái xe hăm đưa đến công ty đi làm.

Nhìn Hạ Vũ đi vào công ty không giống hăng hái như mọi khi, ngược lại là vẻ mặt suy sút, nhân viên nữ không khỏi nghi hoặc .

Bởi vì trước kia Hạ Vũ vô luận như thế nào đều nhất định là mặt tươi cười tiến công ty.

Tới lâu ba, vừa vặn gặp được Diệp Đồng.

Diệp Đồng nhìn thấy Hạ Vũ, lập tức lộ ra nụ cười tràn ngập nhu tình: “Tiểu Vũ, sớm a.”

Hạ Vũ chính là cười cười, sau đó gật gật đầu.

“Sắc mặt của người thoát nhìn không tốt lắm, là ngủ không được sao?” Diệp Đồng lo lắng hỏi một câu.

“Không có việc gì, có thể là gần nhất công tác áp lực quá lớn.” Hạ Vũ khách khí đáp, không thể nói cho y là bởi vì tối hôm qua cổ sàng đan ,cổ rất độc ác mà làm cho hôm nay tâm trạng không được tốt.

Diệp Đồng ôn hòa cười : “Vậy người nhất định phải chú ý nghỉ ngơi a.”

Hạ Vũ xả ra một nụ cười, hướng hăm gật đầu.

Tiến vào văn phòng, khó khi thấy An Dật đến sớm.

“Thực ngạc nhiên, người thế nhưng không muộn?” Hạ Vũ mới vừa ngồi xuống liền trêu chọc An Dật.

An Dật còn đang mở máy tính ra: “Hôm nay đi tàu điện ngầm , cửa ải cuối năm mau tới, tàu điện ngầm thật không phải là nơi chờ người. Chen chúc muốn chết ta .”

Hạ Vũ vỗ vỗ bờ vai của y tỏ vẻ đồng tình: “Chen chúc nhiều nhiều sẽ thành thói quen.”

An Dật tức giận hừ nói: “Thói quen mọi người a! Ta có đủ tiền chuyện thứ nhất sẽ mua chiếc xe, bằng không sớm hay muộn sẽ chẳng sống lâu!”

Hạ Vũ ha ha cười vài cái: “Hảo mục tiêu! Nói người cũng có thể mua, ta đem tiền trả lại cho người thì sao ?”

An Dật tiếp tục hừ nói: “Muốn mua sẽ mua chiếc xe tốt !”

Hạ Vũ: “Người cũng thật có dã tâm!”

An Dật: “Tất nhiên, tất nhiên ~!”

Hai người nói chuyện phiếm hàn huyên một hồi, bắt đầu đều tự tiến vào trạng thái công tác.

An Dật mắt bị cận thị, Hạ Vũ phát hiện y lại thay đổi một bộ kính mắt, liền hỏi: “Mắt của người sổ ghi lại thêm ?”

An Dật đối với máy tính màn hình gật gật đầu: “A, phiền đã chết. Mỗi ngày đều đối mặt với máy tính, mắt ta rất đau. Ngày hôm qua tan tầm đi kiểm tra, phát hiện độ mắt thay đổi, cho nên lần nữa thay một bộ kính mắt.”

Hạ Vũ nhìn y đánh giá một hồi lâu, nói: “Rất tốt , cảm giác lại càng suất a.”

An Dật đắc ý ngoắc ngoắc khoe miệng: “Ta vốn cũng rất suất ,thật là tốt đi!”

Hạ Vũ: “Thích, tự kỷ cuồng.”

An Dật: “Ta có thể cùng người tự kỷ sao? A?”

Chỉ thấy Hạ Vũ tương đương bình tĩnh nói: “Này thôi, tự kỷ cũng có bài bản , An tiểu miêu ~”

An Dật dấm hăm một quyền: “Thiết, tự kỷ liền tự kỷ, không nên nhiều lời lý do như vậy!”

Hạ Vũ bụm nơi bị dấm: “An tiểu miêu! Người dám đánh lén ta! Cần thận ta làm cong người!”

An Dật lập tức giương nanh múa vuốt: “Lão tử là thẳng nam, người không làm cong được!”

Hạ Vũ chọn chọn mi, xấu xa cười: “Này cũng không nhất định nga ~ người thật sự rất có tiềm chất làm công ~”

An Dật: “Tiềm chất muội người!”

Lúc này tựa vào cửa văn phòng Tiểu Lương hô một tiếng: “Tiểu Hạ! Có người tìm!”

Văn phòng này, chỉ có Hạ Vũ họ Hạ, bởi vậy hắn đành phải đứng dậy đi ra ngoài.

Không nghĩ tới đúng là Diệp Đồng.

“Ai? Sao người lại tới đây?” Hạ Vũ có chút ngoài ý muốn.

Diệp Đồng cầm một cái túi, đưa cho Hạ Vũ nói: “Cái này là một ít đồ dinh dưỡng, người chú ý thân thể mình một chút .”

Hạ Vũ nhất thời có chút ngạc nhiên: “A? Đồ dinh dưỡng?”

Diệp Đồng gật gật đầu: “Ta mua riêng đưa cho người, bởi vì đặt ở ngăn tủ của ta , cho nên vừa rồi không thể đưa cho người.”

Hạ Vũ có chút buồn cười lắc đầu: “Ta không cần thứ này.”

Ánh mắt Diệp Đồng lay động: “Người không tiếp thụ ý lòng sao?”

Nhìn Diệp Đồng như vậy, Hạ Vũ không thể cự tuyệt y .

Vì thế đành phải nhận gói to này.

Nhìn Hạ Vũ thu nhận tâm ý của mình, Diệp Đồng lập tức cười lên.

Hạ Vũ cũng chỉ hảo hảo cùng y cười cười, lại không biết hắn trong lòng đang muốn khóc.

Thứ này nếu mang về nhà, nhất định sẽ bị Tiểu Kiệt ném đi.

Bởi vậy lúc hắn trở lại văn phòng, liền đem gói to này cho An Dật.

“Cái gì vậy?” An Dật hỏi.

“Đồ dinh dưỡng , ta tặng cho người .” Hạ Vũ nói.

“. Diệp Đồng đưa đi?” An Dật bạch liễu tha nhất nhân.

“Ân.” Hạ Vũ cũng không có phủ nhận, “Thứ này ta nếu mang về, ngoại tình nhân kia nhất định sẽ tức giận.”

An Dật mở gói to ra, vừa thấy bên trong đều là thuốc bổ hàng hiệu: “Ai, a Vũ. Diệp Đồng tốt a, mấy thứ này ít nhất phải mấy ngàn khối.”

Hạ Vũ: “Cho nên ta tặng cho người a, đừng lãng phí .”

An Dật: “.”

22. Chương 22

Sớm đã thành thói quen

Tới thời khắc tan tầm, thiết kế sư Lam đảo cơ hồ đều ở lại tầng ca, không có người nào đứng giờ tan tầm.

Hạ Vũ đối diện máy tính rối rắm cắn ngón trở , chỉ nghe An Dật đột nhiên đứng dậy vỗ bàn công tác.

“Lão tử phải kêu ngoại mại!” An Dật khí thế hào hùng quát, “Bằng không ca đêm nay ta thêm không nổi nữa!”

Bên cạnh Cường Thụy người Mĩ Quốc dùng tiếng Trung không tiêu chuẩn an ủi nói: “An Dật người bình tĩnh bình tĩnh.”

An Dật có chút phát điên gãi đầu, hận không thể làm nổ cái máy tính này mới giải hận: “Mẹ nó mẹ nó mẹ nó! Con mẹ nó hộ khách này hãm hại cha ! Ta thật muốn kéo hắn vô sở đen!”

Lúc này Hạ Vũ mở miệng hỏi y: “Là khách phục quản lí giới thiệu chuyện CASE kia?”

An Dật suy sút gật đầu: “Mẹ nó, đều sửa lại ba mươi sáu bản, a uy! Y thực coi ta là siêu nhân a!”

Hạ Vũ thấu qua máy tính của An Dật về nội dung cuộc nói chuyện trên QQ, sau khi xem xong thần tình đều là đồng tình: “Gặp được hộ khách bởi móc như vậy ta thật sự là đáng thương người a, An tiểu miêu.”

An Dật vẻ mặt phần hận: “Ta muốn tìm Trần tổng giám kháng nghị! Cái CASE này ta phải trả lại cho khách phục quản lí!”

“Người nói nhiều như vậy nếu có tìm tổng giám, người cũng không có hành động như vậy.” Hạ Vũ bĩu môi , “Người vẫn là tiết kiệm chút khí lực đi, cẩn thận đi tầng 9 lạc đường tìm không ra . Nếu người lạc đường , ta sẽ dán thông báo tìm người a ~”

“Người ít nguyên rửa ta!” An Dật bất mãn nói lầm bầm, “Tiểu Trương! Đem ngoại mại đan tử cho ta, ta phải kêu ngoại mại, hôm nay không thu phục bà tám này, ta sẽ không về nhà!”

Hạ Vũ thổi một tiếng lú lo: “An Tiểu Dật, quả nhiên có dũng khí! Người sử xuất mỹ nam kế, hộ khách này khẳng định lập tức liền thu phục ~”

An Dật tức giận trở mình một chút xem thường: “Tới địa ngục đi, ca rất có nguyên tắc . Cái loại mặt hàng này ta xem không hơn mắt.”

Hạ Vũ chọn chọn mi: “Nga? Người lại biết nàng là mặt hàng gì ?”

An Dật thở dài: “Lần trước định hẹn ngày nói qua , nếu không phải vì một vạn hai thiết kế phí kia, ta mới mặc kệ.”

Hạ Vũ ha hả cười vài tiếng, sau đó tiếng chuông di động vừa vãn vang lên.

Xuất ra di động dĩ nhiên là số Tiểu Kiệt ngoại tinh nhân, Hạ Vũ không nghĩ muốn tiếp.

“Người làm gì không tiếp điện thoại?” An Dật tò mò hỏi.

Hạ Vũ nhún nhún vai: “Ngoại tinh nhân gọi tới , phỏng chừng là muốn phái UFO tới đón ta lên Hoả Tinh.”

An Dật ra vẻ kinh ngạc: “Ải du ~ đãi ngộ rất thượng đẳng a. Người thành thật nói rõ có phải hay không đã cùng y làm gì mờ ám ?”

Hạ Vũ bạch liễu tha nhất nhãn: “Ta đã cùng y tiến hành qua khắc nhân sinh trao đổi , người tin hay không tin?”

An Dật thể nhưng còn thật sự gật đầu: “Ta tin.”

Hạ Vũ: “.”

Tiếng chuông cứ kêu, mới vừa ngừng không có hai ba giây, lại bắt đầu vang lên.

Hạ Vũ thật sự bất đắc dĩ, đành phải bắt điện thoại.

“Uy?” ngữ khí Hạ Vũ thật sự không tính là khách khí.

Sau đó Tiểu Kiệt dùng từ tính vốn biết lên tiếng, vẫn như cũ dùng tiếng Trung không tiêu chuẩn phát âm hỏi: “Khi nào thì tan tâm?”

Hạ Vũ nghĩ thầm quả nhiên là hỏi vấn đề này a, vì thế thực rõ ràng đáp: “Ta phải tăng ca.”

“Tăng ca tới khi nào?” Tiểu Kiệt thật cũng bình tĩnh.

Hạ Vũ nghĩ nghĩ, nói: “Không có xác định, trên tay ta còn có vài món CASE phải bận việc.”

Chỉ nghe Tiểu Kiệt ngữ khí ôn nhu : “Không vội , ta sợ người thân thể kháng* không được.”

* kháng : chống đỡ

Vừa nghe lời này, Hạ Vũ cảm thấy bất mãn: “Người nghĩ nhiều lắm, cơ thể của ta khỏe mạnh đến không thể khỏe mạnh, không có gì kháng không được .”

Tiểu Kiệt cười: “Ta còn nghĩ đến tối hôm qua sẽ đem người gây sức ép, xem ra thân thể của người so với tưởng tượng của ta hoàn hảo a.”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt tiếp tục nói: “Nếu tan tầm liền gọi điện thoại cho ta.”

Hạ Vũ không hề nghĩ ngợi liền lập tức hỏi lại: “Vì cái gì?”

Tiểu Kiệt nói: “Chẳng lẽ người phải chen chúc tàu điện ngầm trở về?”

Hạ Vũ: “.”

Cố định đau thương quay về nhà Tiểu Kiệt bên kia, phải chuyển mấy trạm, thực bi ai.

Treo điện thoại , An Dật đến gần hỏi: “Quả thật là tới đón người tan tầm về nhà ?”

Hạ Vũ buồn bực gật gật đầu: “Đúng vậy. Y một người ở Hoả Tinh rất tịch mịch .”

An Dật nhếch miệng cười: “Vậy người tan tầm sớm một chút rồi lên Hoả Tinh đi.”

Hạ Vũ liếc y: “Ta như thế nào cảm giác người vui sướng khi người gặp họa a?”

An Dật vội vàng một bên chọn mi một bên lắc đầu, cười gian nói: “Nào có, đây là ảo giác của người.”

Hạ Vũ cùng An Dật hai người ở công ty làm ca đêm chạy đến hơn mười một giờ, mới quyết định tan tầm về nhà.

Lúc này đuổi tới trạm tàu ngầm đã không còn kịp rồi, An Dật vì thế thống khổ tru như sói .

Nghĩ muốn bắt xe nhưng mà tổn thất tiền mặt, y còn xúc động muốn rơi lệ.

Hai người vào thang máy, An Dật đề nghị tính nói: “Nếu không Hạ đại nhân người kêu ngoại tình nhân nhà người hảo tâm đưa ta một đoạn đường đi.”

An Dật vừa nói như vậy, Hạ Vũ lúc này mới nhớ tới phải gọi điện thoại trước cho y. Vì thế liền bấm số điện thoại di động Tiểu Kiệt.

Vang một hồi, Tiểu Kiệt liền nhắc máy : “Trời mưa thiên người tan tầm ?”

Hạ Vũ đáp: “Ách, ta đã ở trong thang máy . Người đại khái phải bao lâu đến công ty của ta?”

Tiểu Kiệt: “Ta đã ở cửa công ty của người .”

Hạ Vũ: “.”

Quả nhiên, hai người bọn họ vừa đi ra công ty liền thấy một chiếc Porsche.

Lúc này bên ngoài đã rơi chút tuyết, theo mặt trên chiếc Porsche tuyết đọng lại, hẳn là đứng ở nơi này một đoạn thời gian lâu .

An Dật cùng Hạ Vũ đi tới bên cạnh chiếc Porsche, Tiểu Kiệt đem cửa kính xe xuống, nói: “Các người lên xe đi, bên ngoài lạnh .”

An Dật vừa nghe lập tức hai mắt tỏa sáng: “Ngoại tình nhân, người đồng ý đưa ta đi một đoạn đường?”

Tiểu Kiệt sững sốt một chút: “Ngoại tình nhân?” Nói xong còn ngấm Hạ Vũ liếc mắt một cái, chẳng qua người sau ở giả ngu ngốc lẳng.

An Dật không phản ứng nghi hoặc của Tiểu Kiệt, phi thường không khách khí dẫn đầu mở cửa sau chiếc Porsche ra, lập tức ngồi xuống: “Cám ơn a, thay ta tiết kiệm một chút tiền xe .”

Tiểu Kiệt chọn chọn mi, chưa nói cái gì, mà trong lòng còn đang suy nghĩ, như thế nào bằng hữu trời mưa thiên cùng hẳn tính tình giống nhau, đều là vất vả ra nước vất cổ chảy ra nước a?

Đương nhiên, An Dật da mặt đầy tự nhiên là không sợ Tiểu Kiệt suy nghĩ cái gì .

Hạ Vũ nhìn An Dật đã lên xe , đành phải đi theo ngồi bên cạnh An Dật.

Ngồi ở trong xe sang trọng, An Dật một trận kích động cảm khái: “Ai, ta cũng muốn có người đưa tiễn a.”

Hạ Vũ tức giận hừ một tiếng, nhỏ giọng nói thầm : “Ta không ngại đem cơ hội này tặng cho người.”

An Dật ra vẻ mặt tiếc nuối: “Đáng tiếc a, vị này dễ nhìn không thu ta a ~”

Nghe được An Dật nói như vậy, Tiểu Kiệt nghi hoặc nói: “Người cũng là G. A. Y?”

An Dật giả trang đáng yêu cười nói: “Ngượng ngùng, dễ nhìn người phải thất vọng ~ ta thuần khiết thẳng nam ~”

Tiểu Kiệt tiếp tục nghi hoặc: “Thẳng nam? Cái gì là thẳng nam?”

An Dật kinh ngạc nhìn về phía Hạ Vũ, trong mắt tràn ngập mờ mịt.

Hạ Vũ đành phải bắt đắc dĩ giải thích: “A Dật, người đừng cùng y nói nhiều như vậy. Bằng không người sẽ hỏng mắt , y cùng chúng ta không cùng thế giới .”

An Dật vừa định mở miệng, lại bị Tiểu Kiệt đánh gãy: “Trời mưa thiên, đừng cho là ta không biết người đang nói bậy ta.”

Hạ Vũ ha hả cười gượng một tiếng: “Tiểu thiếu gia, người hiểu lầm . Ta đây là ở khen ngợi người.”

Tiểu Kiệt thực bình tĩnh nói: “Có thể được người khen ngợi thật sự là vinh hạnh của ta ~”

Hạ Vũ: “.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ cùng An Dật hai người nhìn không được ở trong lòng nghĩ thầm , vị bạn thân này thật đúng là tưởng đang khen ngợi y? Muốn hay không sống ngoài không gian vũ trụ a?

“A Vũ, y quả nhiên có lối suy nghĩ thực không giống người thường.” An Dật tiến đến bên tai Hạ Vũ nhỏ giọng nói.

Hạ Vũ không cho là đúng nhún nhún vai: “Ta sớm đã thành thói quen.”

Ngồi ở cánh lái ,Tiểu Kiệt thông qua kính chiếu nhìn An Dật cư nhiên có thể tự nhiên tới gần Hạ Vũ , nhưng không có bị Hạ Vũ đẩy ra, lập tức bất động thanh sắc đem ánh mắt trầm xuống .

Mà ngồi ở phía sau hai vị dễ nhìn hoàn toàn không biết lão huynh lái xe đang biến sắc mặt .

23. Chương 23

Xa chấn thần mã

Lúc An Dật xuống xe ,lúc sau Hạ Vũ nhất thời cảm thấy được bên trong xe không khí lập tức trở nên có chút lạnh.

“Ha ha, Tiểu thiếu gia. Có thể nâng nhiệt độ cao một chút không?” Ngồi ở phía sau Hạ Vũ ôm lấy quần áo.

“Lạnh sao?” Tiểu Kiệt nghe hẳn nói liền điều chỉnh độ ấm cao một ít.

Hạ Vũ cảm kích nói một tiếng: “Cảm ơn.” Mẹ nó, tặng ca quả nhiên thực tổn hại sức khỏe.

Hai người dọc theo đường đi cơ hồ cũng không nói gì, Tiểu Kiệt không chủ động nói chuyện với Hạ Vũ, Hạ Vũ cũng lười cùng y nói chuyện.

Hạ Vũ dựa vào cửa kính xe nhìn cảnh đêm bên ngoài, kết quả bất tri bất giác mà ngủ quên.

Xuyên thấu qua kính chiếu hậu , nhìn thấy Hạ Vũ đang ngủ say,mặt Tiểu Kiệt vẫn lạnh vững vàng không nhu hòa được.

Chờ Hạ Vũ mơ mơ màng màng một lần nữa mở mắt , đột nhiên phát hiện mặt Tiểu Kiệt gần trong gang tấc.

“Người. . . . ?” Hạ Vũ nhìn quanh một chút, cứ nhiên vẫn là ở trong xe.

Tiểu Kiệt nhìn hẩn tỉnh không khỏi phân trần liền hôn lên .

Hạ Vũ nhất thời có chút phản ứng bất quá đây là cái tình huống gì.

Đợi cho nụ hôn bắt đầu có chút nóng bỏng, Hạ Vũ lúc này mới phát giác áo khoác hẩn cứ nhiên đã bị Tiểu Kiệt cởi.

“Người người người làm gì? !” Hạ Vũ lập tức cảnh giác kháng cự ôm Tiểu Kiệt, nhưng hai tay đều bị Tiểu Kiệt khống chế căn bản không thể thoát được.

“Làm người.” Tiểu Kiệt nói thẳng, tiếp theo lại hôn lên .

Không thể không thừa nhận chính là kĩ thuật hôn của Tiểu Kiệt tốt lắm, luôn làm cho Hạ Vũ cảm thấy được cùng y hôn là một loại hưởng thụ.

Chính là vô luận hưởng thụ nhiều, Hạ Vũ vẫn rất rõ ràng trường hợp này, lúc này làm loại chuyện này rất không thích hợp.

“Trời mưa thiên người là của ta, đừng nghĩ trốn.” Tiểu Kiệt cắn vành tai Hạ Vũ nhẹ nhàng nói nhỏ , cứ việc phát âm không tiêu chuẩn, nhưng là cứ nhiên làm cho Hạ Vũ nghe hiểu .

Hạ Vũ vẫn là nhịn không được muốn giãy dụa: “Kháo, thượng lão tử một đêm đã thấy đủ, lão tử mặc kệ!”

Tiểu Kiệt xấu xa cười: “Vậy làm nhiều, cho người từ trong ra ngoài tất cả đều là của ta.”

Hạ Vũ: “. Đại ca người có hay không nặng khẩu vị như vậy a? Không cần liếm cái lỗ tai của ta, khát !”

Tiểu Kiệt dừng lại động tác,con người màu xanh biếc nhìn chăm chăm Hạ Vũ một hồi, mới hỏi : “Trọng khẩu vị là cái gì? Người ưa ăn muối nhiều ?”

Hạ Vũ nhịn không được khóe miệng run rẩy: “.” Thần a, nhanh lên đánh chết ngoại tình nhân này đi.

Nhìn Tiểu Kiệt còn hưng trí bừng bừng chuẩn bị ở trong xe làm loại sự tình này, Hạ Vũ vội vàng lớn tiếng kêu lên: “Muội người! Ca không muốn làm trong xe ! Người muốn chơi thì tìm những người khác chơi!”

Kỳ thật Hạ Vũ càng giãy dụa, Tiểu Kiệt cảm thấy được chơi càng tốt . Bởi vì Hạ Vũ là người lần đầu tiên kháng cự y như thế, những người trước kia chỉ cần hẩn ngoắc ngoắc ta liền vui vẻ dính lại. Cho nên đối với Hạ Vũ ngoại tộc như vậy, Tiểu Kiệt cảm thấy được rất hợp khẩu vị.

“Ta không có muội muội, trời mưa thiên nhĩ hảo đáng yêu.” Tiểu Kiệt nhịn không được lại hôn hôn Hạ Vũ.

Giãy dụa không có kết quả Hạ Vũ ở trong lòng nhịn không được kêu rên, xem ra đầu năm nay không học phòng lang quả nhiên rất nguy hiểm.

Chung quy là phản kháng trong lòng thôi, trong hiện thực, Hạ Vũ vẫn bị Tiểu Kiệt thực hiện được .

Khi hoả nhiệt của Tiểu Kiệt tiến vào hẩn, hẩn vẫn nhịn không được khó chịu rầm rì mắng : “Con mẹ nó. A. Một chút nhân tính. A ân. Đều không có.” Kháo, tối hôm qua vừa mới bị áp ,a uy! Hẩn Hạ Vũ tái siêu nhân cũng chịu đựng không được a!

Chính là hết thấy kháng nghị chỉ có thể ở trong lòng rít gào, bởi vì Hạ Vũ trừ bỏ tiếng rên rĩ thì không còn thanh âm khác .

Trong xe mặt hạn chế không gian, nhưng nghĩ như ở bên ngoài, Hạ Vũ nhịn không được mà phản kích. Bởi vì ở trong xe làm loại sự tình này là lần đầu tiên.

“Người cũng thật hưng phấn.” Tiểu Kiệt thực vừa lòng phản ứng của Hạ Vũ, quả nhiên là chịu không nổi kích thích người này.

“A. Kháo. Câm miệng.” Hạ Vũ nhìn không được trừng mắt y, chính là nhìn tư thế hai người kết hợp, hắn nhìn không được nhất thời huyết mạch bành trướng.

Oa kháo, hắn cũng từng có thanh xuân hoàng kim tinh lực dư thừa, sao có thể chịu nổi chọn lựa như thế.

Khi đã đạt tới đỉnh, Hạ Vũ tựa hồ nghe Tiểu Kiệt nhẹ nhàng nói một câu: “Giống như thật sự thích thượng người.”

Sau Hạ Vũ hỏi y khi đó có nói cái gì không, Tiểu Kiệt lại phủ nhận .

Có lẽ thật là ảo giác.

Nói đến để Hạ Vũ vẫn là người thực thức thời, tuy rằng hắn ngay từ đầu kháng cự cùng Tiểu Kiệt phát sinh quan hệ, bất quá đã xảy ra hắn cũng không nói cái gì .

Dù sao nam nhân bị làm cũng sẽ không mang thai, hai người đều thích là được. Coi như chỉ đi Dạ *** tìm 419 đi.

Hơn nữa trong Dạ *** cũng không có thể tìm được giống Tiểu Kiệt chất lượng tốt đại soái ca như vậy a.

Người mau chóng bị áp là chính mình, nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, Hạ Vũ vẫn cảm thấy được hắn không tổn thất gì.

Theo phương diện này mà nói, Hạ Vũ là người rất thích người cùng phái.

Bất quá là người vô tư, Hạ Vũ vẫn thoát khỏi không được sự đau thất lưng.

Bởi vì lần đầu tiên ở trong xe làm chuyện đó, sau đó Tiểu Kiệt lại nhất thời không kiềm chế được mà nặng nhẹ, kết quả Hạ Vũ thực bị thâm bị đau thất lưng .

Bị bắt bắt đắc dĩ, hắn chỉ có thể xin nghỉ.

An Dật vì thế gọi điện an ủi Hạ Vũ.

“Hạ đại nhân người có khỏe không? Thất lưng bị đau ? Người cần sàng đan rất cố gắng chứ?” An Dật một tiếng nói toạc ra chân tướng.

Hạ Vũ vừa nghe nét mặt đều đỏ: “Mới không phải! Ta ta. Ta chính là không cẩn thận bị a!”

Tiếp theo An Dật cười đến phi thường ý vị thâm trường: “Nga ~ ta biết.”

“Nghe người loại ngữ khí này ta biết, người cùng ngoại tình nhân kia phát sinh quan hệ đúng không?” An Dật cất một tiếng, “Ta cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức người Hạ Vũ , ngoại tình nhân kia bộ dạng tốt như vậy , vừa vặn là loại hình người thích, người như thế nào sẽ bỏ qua?”

Không nghĩ tới đều bị An Dật nhìn thấu, Hạ Vũ nhất thời không biết nên nói cái gì mới tốt.

“Ta đã nói , người luôn coi trọng mình lợi hại . Hiện tại ăn đến đau khổ đi? !” An Dật lại nhìn không được tiếp một câu.

Lúc này Hạ Vũ rốt cục nhìn không được : “Người thật là An tiểu miêu sao? Thật là An tiểu miêu khờ dại đơn thuần có hứng thú sao?”

“Người cút đi nha !” An Dật nhìn không được kêu lên, “Lão tử là hảo tâm quan tâm người!”

“Ai du ~ người bình tĩnh chút, ta không phải là cùng người vui đùa sao.” Hạ Vũ vội vàng vuốt mao.

“A Vũ nhi hảo tu dưỡng đi, công tác của người cá pecca đã giao cho người khác làm.” An Dật đột nhiên nói như vậy nói.

“A? Cuối năm thưởng cùng tích hiệu thưởng thì sao?” Hạ Vũ vội vàng hỏi.

An Dật trầm ngâm một chút mới nói: “Cuối năm thưởng hần là còn có đi, tích hiệu thưởng người cũng đừng suy nghĩ. Mọi người cuối năm đều vội sút đầu mề trán, người giả định như vậy không thể nghỉ ngơi cho toàn bộ tổ chúng ta gia tăng gánh nặng.”

Hạ Vũ nghe xong tựa như nhìn thấy tiền trước mắt hướng hần phát tay, bay đi.

Treo điện thoại ,lúc sau Hạ Vũ vẫn ngẩn người.

Lúc này Tiểu Kiệt từ bên ngoài trở về liền thấy Hạ Vũ nằm trên giường nhìn trần nhà sững sờ, vì thế đi qua hỏi : “Người ngẩn người cái gì?”

Hạ Vũ bừng tỉnh, nhìn Tiểu Kiệt, liền lập tức giương nanh múa vuốt hung dữ nói: “Kháo! Chính là bởi vì người, hại ta tích hiệu thưởng không có! Người có biết hay không tháng này ta có ba nghìn khối tích hiệu thưởng a uy? !”

*tích hiệu thưởng : là tiền thưởng cùng danh hiệu.

“Ân? Người nói gì?” Tiểu Kiệt chọn chọn mi.

Hạ Vũ lập tức lại nghiêng răng nghiêng lợi lặp lại : “Kháo! Chính là bởi vì người, hại ta tích hiệu thưởng không có! Người có biết hay không tháng này ta có ba nghìn khối tích hiệu thưởng a uy? !”

Tiểu Kiệt vẫn là chọn chọn mi: “Người lặp lại lần nữa, ta nghe không hiểu.”

Hạ Vũ lập tức tặc mao: “Mẹ nó! Người sao lại như vậy ! Thời khắc mấu chốt người theo ta nói tiếng Trung ngu ngốc gì a a a a a ——”

Rốt cục nhìn không được tức giận ,Hạ Vũ ở trong lòng hung hăng thề lần sau nếu dễ dàng bị Tiểu Kiệt áp đảo, hần sẽ không phải họ Hạ! ! !

24. Chương 24

Hần là ta sủng

Hạ Vũ vẫn cảm thấy được từ khi trêu chọc Tiểu Kiệt là không gặp may mắn,ngĩ lại Hạ Lâm vẫn dặn dò hần năm bốn mạng phải cẩn thận và vân vân, vốn cũng không tin tưởng nhưng bây giờ gần nhất hần thật sự trở nên có chút tin.

Vì thế ở đêm năm cũ ngày đó, sống hai mươi bốn năm ,Hạ Vũ lần đầu tiên chạy đến ngoại ô thành phố, chính là đến miếu cầu thần bái phật, hy vọng một năm mới vận đen bị xoá bỏ.

Bất quá nếu họ Tiểu ngoại tinh nhân kia không đi theo hần, hần có lẽ sẽ càng thêm thành kính cúng bái phật .

Chính là chỉ cần nhìn tên con lai chướng mắt kia đứng ở một bên đối hần lộ ra biểu tình tựa tiểu phi tiểu, Hạ Vũ cảm thấy được chấn thương nội tâm.

“Uy, lão huynh, người tươi cười như vậy là không tôn trọng thần linh, người hiểu chứ.” Hạ Vũ phát hiện chung quanh không ít người dùng ánh mắt dừng lại ở trên người Tiểu Kiệt, vì thế tức giận nhắc nhở .

Tiểu Kiệt nghe được Hạ Vũ nói lúc sau chọn chọn mi: “Tôn trọng thần linh? Đó là cái gì?”

Hạ Vũ vừa nghe trở mình trợn trắng mắt, quyết định buông tha cùng y giải thích như thế nào tôn trọng thần linh, cùng ngoại tinh nhân này rồi rầm tiếng Trung quả thực chính là tự mình chuốc lấy cái khổ.

Đối với điểm này Hạ Vũ đã lĩnh hội đủ.

“Vậy người trợn trắng mắt không phải là không tôn trọng ta sao?” Tiểu Kiệt cười.

Hạ Vũ một ngụm huyết thiếu chút nữa phun ra: “Người con mẹ nó không hiểu cũng đừng nói lung tung, cẩn thận cảnh sát ca ca đem người trở thành ET đưa đi phòng thí nghiệm.”

“Như thế nào không phải cảnh sát tỷ tỷ?” Tiểu Kiệt thực thản nhiên hỏi lại.

Hạ Vũ run run khoe miệng: “Tiểu thiếu gia, người lắm trọng điểm ! Trọng điểm là ET, không phải cảnh sát ca ca!”

Tiểu Kiệt sờ sờ cằm, cười nói: “Àn, ta còn là ưa cảnh sát tỷ tỷ.”

Hạ Vũ: “.”

Thấp hương bái Phật xong, Hạ Vũ cố gắng hiện một ít tiền liền lắm lắm: “Hy vọng sang năm ta đại vận, tìm người yêu tốt, an an ổn ổn sống, cầu thần phù hộ cầu thần phù hộ cầu thần phù hộ.”

Tiểu Kiệt nghe được nội dung hẩn nhỏ giọng nói thầm , không nhịn được bật cười.

“Người cười cái rắm a?” Hạ Vũ đối kẻ phá phong cảnh này càng ngày càng không vui vẻ.

Tiểu Kiệt cười dùng phát âm tiếng Trung không tiêu chuẩn nói: “Ta chỉ là muốn nói cho người, đến khi nước tới chân mới nhảy là vô dụng .”

Bị một tiếng nói toạc ra chân tướng Hạ Vũ chịu đả kích lớn: “.”

Tiếp theo hẩn đối vị chương quản giữ hòm tiền nói nói: “Có thể đem tiền vừa rồi ta bỏ vào trả lại cho ta không. ? Đó là tiền cơm của ta, ta đột nhiên nhớ tới cầu thần phù hộ dĩ nhiên là quan trọng , nhưng là đầy bụng quan trọng hơn.”

Sau đó vị hòa thượng trẻ tuổi nhìn chằm chằm Hạ Vũ xấu hổ : “.”

Tiểu Kiệt một phen kéo Hạ Vũ đi: “Người đừng mất mặt , cho dù là khi nước tới chân mới nhảy , cũng không tất yếu lấy tiền lại?”

Hạ Vũ bất mãn gào khóc: “Như thế nào không tất yếu ? Kia chính là tiền mồ hôi nước mắt của ta!”

Tiểu Kiệt kéo hẩn nhét vào chiếc thể thao Porsche , sau đó nói: “Tiền vừa rồi ta sẽ hoàn mười lần cho người, người hiện tại ngoan ngoãn ngồi cho ta.”

Hạ Vũ vừa định kháng cự, nhưng nghĩ lại , làm gì bằng tiền cũng không qua được, hẩn cũng không phải ngu ngốc.

Vì thế đồng chí Hạ Vũ rất phối hợp ngồi ở phó người lái.

Tiếp theo Tiểu Kiệt khởi động xe, nhanh chóng cách rời nơi dòng người thực vượng này.

Qua một đoạn thời gian , Hạ Vũ phát hiện đường này không phải đường trở về biệt thự, vì thế liền tò mò hỏi: “Đây là muốn đi đâu?”

“Hôm nay không phải đêm năm cũ sao, đi chuẩn bị cơm tối năm cũ a.” Tiểu Kiệt đáp rất tự nhiên.

Hạ Vũ bĩu môi : “Bạn thân, ta chưa nói năm cũ cơm tối cùng với người ăn a.”

Tiểu Kiệt thực bình tĩnh ừ một tiếng: “Vậy người cũng chưa nói không cùng ta ăn a.”

Hạ Vũ khoe miệng run rẩy: “. Được rồi, người thắng .”

Tiểu Kiệt rất đắc ý chọn chọn mi: “Àn, ta cho tới bây giờ không có thua .”

Hạ Vũ: “. Người có biết hay không hai chữ ‘ khiêm tốn’ viết như thế nào a?”

Tiểu Kiệt thực đương nhiên lắc đầu: “Ta viết tiếng Trung tự không nhiều lắm, hiện tại chỉ ký tên của mình.”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt đưa Hạ Vũ đến quán bar, trong quán bar này làm hẩn nhất thời có chút nhốn nháo.

Vì quán bar này là của Lí Thiếu Phong mở, cũng chính là nhân vật thành thị nổi danh đồng chí.

“Tới nơi này làm cái gì?” Hạ Vũ khó hiểu nhìn Tiểu Kiệt , quán bar này bình thường đều là buổi tối mới mở. Ban ngày , nếu không phải bằng hữu Lí Thiếu Phong , trên cơ bản sẽ không được vào quán bar này.

Tiểu Kiệt dừng xe xong liền đem hấn vào quán bar, y không chút để ý đáp: “Ta nhận thức lão bản quán bar nhà này, cùng hấn có chút quan hệ cá nhân, cho nên ta có thời gian lại ở chỗ này cùng các bằng hữu tụ hội.”

Hạ Vũ: “.”

Hấn đột nhiên phát hiện hấn vẫn là quá ngây thơ, Lí Thiểu Phong này là đứa con thành phố nhà giàu, mà Tiểu Kiệt cũng là Tiểu gia ở tổ gia gia kia của một thế hệ trong thành phố thượng lưu.

Vốn bọn họ trên đường chính là ngư long hỗn tạp, Tiểu Kiệt cùng Lí Thiểu Phong có quan hệ cá nhân là thực bình thường.

Mà thời điểm lúc Hạ Vũ cùng Lí Thiểu Phong nói chuyện phiếm, Lí Thiểu Phong cũng đích xác nói qua hấn là có gặp qua Tiểu Kiệt. Chính là Hạ Vũ trăm triệu lần không nghĩ tới, hai người này tựa hồ còn có giao tình?

Hấn không biết nên bội phục Tiểu Kiệt nhân duyên rộng lớn, hay là nên bội phục Lí Thiểu Phong nhân mạch phức tạp.

Trong quán bar bồi bàn nhìn Tiểu Kiệt quang lâm quán bar tựa hồ một chút cũng không ngoài ý muốn, thập phần nhất trí ngầm đồng ý bọn họ đi vào sương phòng bên kia.

Chỉ thấy Tiểu Kiệt quen thuộc đem Hạ Vũ đưa đến một số trong các sương phòng, bên trong có mấy người nam nhân đã chờ sẵn, có người phương Đông cũng có người phương Tây.

Bọn họ vừa thấy Tiểu Kiệt cùng Hạ Vũ tiến vào, một đám đều thực nhiệt tình tiếp đón: “Này ~Elvis người tới chậm a ~”

Hạ Vũ nhìn nam tử phương Tây tiếng Trung nói được thực tiêu chuẩn, không khỏi càng thêm khinh bỉ nam nhân bên người tiếng Trung không tiêu chuẩn.

Tiểu Kiệt cười đến sáng lạn, nói: “Lão bà của ta muốn đi cầu thần bái phật, nên mới chậm trễ thời gian.”

Nói xong y lại đối Hạ Vũ nói: “Tất cả đều là bạn tốt kiêm bạn bè của ta, bọn họ bốn người đều là đồng chí, Duke cùng Felix là một đôi, bọn họ năm trước liền lĩnh hôn chứng. Vị kia là Tiểu Xuyên, giống ta mê tịch người Hoa, ngồi ở bên cạnh y chính là Ken, hai người bọn họ là một đôi tình lữ, kế hoạch sang năm chứng nhận. Bọn họ đều riêng tới nơi này cùng chúng ta mừng lễ năm mới.”

Hạ Vũ nhìn hai đôi này trong lòng vô vàn hâm mộ, bởi vì đây chính là cuộc sống hấn muốn hưởng tới a.

“Các người hảo, ta gọi là Hạ Vũ. Bất quá các người không cần hiểu lầm, ta cùng Tiểu Kiệt không phải như vậy.” Hạ Vũ thực khách khí đối bọn họ mỉm cười.

Thuần khiết người Ireland Duke ha ha cười rộ lên, dùng thực tiếng Trung tiêu chuẩn nói: “Elvis, người yêu của người hảo then thùng a, rõ ràng đã chứng nhận còn xấu hổ, không thừa nhận quan hệ hai người các người.”

Tiểu Kiệt kéo Hạ Vũ tới sofa ngồi, sau đó một bộ dạng tập mãi thành thói quen, dùng tiếng Anh lưu loát nói: “Hấn chính là người như vậy, dù sao hoàn cảnh cùng chúng ta bất đồng, tư tưởng của hấn tương đối mà nói có chút bảo thủ.”

Nghe được Tiểu Kiệt nói tiếng Anh như gió, Hạ Vũ nhân cơ hội không nể mặt mũi y liền bỏ đá xuống giềng: “Người không dám dùng tiếng Trung nói? Như thế nào, người sẽ xấu hổ? Vẫn là nói Duke bọn họ tiếng Trung nói được rất hảo, cho nên người không dám dọa người?”

Không đợi Tiểu Kiệt mở miệng, mặt khác một gã nam tử phương Tây Felix cũng nhin không được cười cười: “Hạ Vũ người cũng đừng vạch mặt Elvis a, tiếng Trung của y vĩnh viễn đều là một đạo vết sẹo. Y từng có lần đem tên tiếng Trung của mình viết sai.”

Hạ Vũ nhất thời đồng tình nhìn thoáng qua Tiểu Kiệt, nam nhân này nguyên lai cũng có lúc như vậy.

“Duke hảo hảo quần quần Felix nhà người, y biết nhiều lắm, cẩn thận ta diệt khẩu.” Không muốn mọi người nói ra, vì thế Tiểu Kiệt liền chuyển sang tiếng Trung sứt sọc phát âm.

“Vậy lão bà của người biết đến cũng không ít a, có cần hay không ta giúp người đem hắc diệt khẩu?” Duke xấu xa cười.

Hạ Vũ vừa nghe lập tức cảnh giác nhìn bọn họ, hắc đột nhiên hậu tri hậu giác nghĩ có thể cùng Tiểu Kiệt làm bằng hữu, khẳng định cũng không phải là người lương thiện gì.

Chỉ thấy Tiểu Kiệt đem Hạ Vũ kéo vào trong lòng ngực, sau đó thực ngang ngược đối người ở đây dương dương tự đắc: “Hắn là ta sủng, các người dám có kiến?”

“Elvis khí phách ngoại lậu a!” Tiểu Xuyên cảm thán.

Bị ôm vào ngực Tiểu Kiệt, Hạ Vũ không khỏi trở mình trợn trắng mắt, trong lòng thầm nghĩ y khi nào thì sủng qua ta?

25. Chương 25

Ngoan ngoãn uống cháo hoa đi

Hạ Vũ ở trong lòng quyết đoán chính xác là hắn bị gài bẫy.

Hắn cho rằng Tiểu Kiệt dẫn hắn tới gặp cái gì gọi là bằng hữu, ăn cái gì cái gọi là cơm tối năm cũ đều là âm mưu.

“Ác.” Hạ Vũ đã không khống chế được nôn mửa, căn bản hắn không rõ ràng là rốt cuộc đã uống bao nhiêu rượu.

Kỳ thật tửu lượng của hắn vẫn là không tồi, ít nhất còn hơn An Dật mấy chén liền say, hắn là đã lợi hại.

Chính là nể mặt Tiểu Kiệt kia mà giúp y uống rượu, Hạ Vũ vẫn là chịu không được quang vinh từ bỏ.

Bởi vì Tiểu Kiệt lấy cớ phải lái xe, sống chết không dính một giọt rượu, tất cả đều giao cho Hạ Vũ. Bởi vậy Hạ Vũ cứ người chịu hết trách nhiệm, một người chấp bốn người thay nhau uống rượu.

Vốn Hạ Vũ hung tợn muốn cự tuyệt, nhưng bằng hữu Tiểu Kiệt quá nhiệt tình, Hạ Vũ đành phải cắn răng chịu đựng.

Nhìn Hạ Vũ tựa hồ thật sự uống không được nữa, Tiểu Kiệt lúc này mới đối các bằng hữu: “Xem ra hắn thích ứng không được tửu lượng với các người, đừng liều mạng.”

Duke ha ha cười: “Kia, Elvis người tự thân xuất mã a? Trước kia không phải được xưng ngàn chén không say nha!”

Tiểu Kiệt thực bình tĩnh nói: “Hôm nay ta không nghĩ chạm rượu.”

Không đợi Tiểu Kiệt đang đối bằng hữu đối y phát biểu ý kiến, Hạ Vũ một bên say khướt đột nhiên gắt gao nhéo cánh tay Tiểu Kiệt.

“Kháo.” Hạ Vũ thần tình đỏ bừng la một tiếng, mới tiếp tục nói, “Ta dạ dày đau.”

Uống rượu uống đến dạ dày đau, Hạ Vũ coi như là một loại cảnh giới.

Nhìn hắn thật sự rất thống khổ, Tiểu Kiệt lập tức ra tiếng hỏi: “Vậy người mang thuốc không?”

Hạ Vũ gắt gao bám cánh tay y, khó chịu đến đầu đỏ đầy mồ hôi: “Không mang. Ta sẽ nằm ngay đơ.”

Tiểu Kiệt: “.”

Vừa thấy trạng thái Hạ Vũ càng ngày càng không bình thường, bằng hữu Tiểu Xuyên nói: “Elvis người vẫn là nhanh dẫn hắn đi bệnh viện đi? Hắn giống như thật sự rất khó chịu.”

Nghe bằng hữu nói như vậy, Tiểu Kiệt quả nhiên đứng dậy, sau đó đem Hạ Vũ ôm ngang chuẩn bị đi ra ngoài.

Hạ Vũ mặc dù đang ở trạng thái say rượu, nhưng ý thức vẫn phải có. Hắn vội vàng giẫy dụa: “Mẹ nó! Buông!”

Tiểu Kiệt hoàn toàn không để ý kháng cự của hắn, song chường thập phần hữu lực tiếp tục ôm hắn đi ra ngoài.

Hạ Vũ cảm thấy được hình tượng của hắn đã bị tổn hại, giẫy dụa càng thêm lợi hại: “Kháo. Khi dễ ta dạ dày đau ?”

“Người nếu không an phận, ta ngay tại nơi này hôn người.” Tiểu Kiệt thực bình tĩnh mở miệng .

Tuy nói là ở trong quán bar đồng tính, nhưng lúc này đã cũng đã mở cửa , khách hàng vẫn là không hề ít .

Loại tình huống này đã muốn đủ làm mọi người chú ý , Hạ Vũ không nghĩ muốn bị người vây xem, vì thế liền ngoan ngoãn an tĩnh lại.

Nhìn Hạ Vũ chịu an phận , Tiểu Kiệt liền nhanh hơn cước bộ đem hắn đưa đến xe, sau đó thẳng đến bệnh viện trong nội thành.

“Kỳ thật uống thuốc sẽ không sao” Hạ Vũ vẫn là thực giẫy dụa, hắn căn bản là không muốn đi bệnh viện. Hơn nữa hắn hiện tại uống rất nhiều rượu, đầu thực choáng đến khó chịu.

Tiểu Kiệt coi như là cùng Hạ Vũ nhận thức một đoạn thời gian , Hạ Vũ bệnh bao tử y vẫn là có biết chút. Vì thế liền dùng một bộ ngữ khí không thể kháng cự mà nói: “Không được, người phải đến bệnh viện nhìn xem.”

Hạ Vũ: “.”

Nhìn Hạ Vũ gắt gao ôm bụng , vẻ mặt rất thống khổ . Tiểu Kiệt lại hỏi: “Rất đau sao?”

Hạ Vũ nhe răng trợn mắt: “Người thử đau xem? Mẹ nó, bệnh nghề nghiệp thiết kế sư, thương không dậy nổi”

Tiểu Kiệt: “.”

Tiểu Kiệt khởi động chiếc Porsche không bao lâu, Hạ Vũ lập tức muốn nôn: “Dừng xe dừng xe! Ta phải nôn.”

Nhìn Hạ Vũ một bộ lửa sém lông mày nôn nóng, Tiểu Kiệt nhìn quanh thì thấy đây là chỗ cấm dừng xe, nhưng y vẫn lập tức giẫm phanh lại.

Hạ Vũ vội vàng mở cửa xe, sau đó chạy đến ven đường bắt đầu cuồng nôn.

Tiểu Kiệt xuống xe ,từ trong hộp lấy nước khoáng ra, đi đến bên cạnh Hạ Vũ nhẹ nhàng vỗ lưng giúp hắn thuận khí, một bên đem nước khoáng đưa qua.

“Người không thể uống cũng đừng uống, về sau phải hiểu được cự tuyệt người khác.” Tiểu Kiệt nhìn Hạ Vũ chật vật như vậy, không khỏi nhắc nhở .

Hạ Vũ không rảnh cùng y tranh cãi, mà trong lòng mắng to: oa khó! Lão tử bộ đáng bi thảm này rốt cuộc là ai ban tặng a? !

Nôn mửa một phen,dạ dày Hạ Vũ cuối cùng dễ chịu một chút, không giống vừa rồi đau đớn khó có thể chịu được .

Ngay lúc hắn vừa mới nhẹ nhàng thở dài một hơi, Cảnh sát giao thông lại đây .

Chỉ thấy Tiểu Kiệt kéo vị CSGT này nói vài câu , lúc sau vị kia CSGT kia ngay cả hóa đơn phạt cũng không mở, liền phần nộ ly khai.

Hạ vũ nhìn Tiểu Kiệt một bộ thành thạo, không khỏi hoài nghi : “Tiểu đại thiếu gia, người là như thế nào đem CSGT đuổi đi ? Người đem xe đậu ở nơi này, bọn họ cư nhiên không phạt?”

Tiểu Kiệt cười thần bí: “Bởi vì bọn họ thấy ta suất a, cho nên sẽ không phạt .”

Hạ Vũ quyết đoán đối y giơ ngón tay giữa lên.

“Dễ chịu chút không?” Tiểu Kiệt không nhìn ánh mắt Hạ Vũ khinh bỉ, lập tức hỏi.

Thấy y nhắc tới mới biết, Hạ Vũ lại cảm thấy được dạ dày bắt đầu co rút đau đớn.

“Quả nhiên vẫn là đến bệnh viện nhìn xem.” Tiểu Kiệt nhìn quanh nói một câu, liền đem Hạ Vũ sắp huy thoát một lần nữa kéo lên xe.

Lúc này cả người Hạ Vũ đã vô lực, chỉ cảm thấy dạ dày đau đớn. Hắn không nghĩ quản hành vi của Tiểu Kiệt, muốn động liền động đi.

Vì thế cứ như vậy, Hạ Vũ bị Tiểu Kiệt đưa đến bệnh viện.

Kiểm tra xong, Hạ Vũ bị bác sĩ mở thẻ đỏ cảnh cáo.

“Gần nhất chú ý nghỉ ngơi nhiều chút, người áp lực quá lớn, ăn uống không quy luật. Hiện tại người là viêm dạ dày, còn dám uống rượu. Còn tiếp tục thì dạ dày sẽ thủng.” Bác sĩ nói chính là chính nghĩa, “Người trẻ tuổi đừng tưởng rằng thân thể cường tráng, gần nhất người đều ngoan ngoãn uống cháo hoa đi.”

Nghe bác sĩ một phen nói xong, Hạ Vũ xúc động muốn khóc.

Mà một bên Tiểu Kiệt đối Hạ Vũ tràn ngập thông cảm.

Cầm thuốc, lúc sau Hạ Vũ cũng tỉnh rượu, hai người liền rời bệnh viện.

Tiểu Kiệt lái xe mang Hạ Vũ trở về, trên đường đưa ra đề nghị: “Trời mưa thiên, người liền từ chức đi. Ta dưỡng người là được.”

Hạ Vũ vừa nghe lập tức nghiêng răng nghiêng lợi: “Ca không cần người dưỡng!”

Tiểu Kiệt: “Nói người luôn gọi ta là ca, ta sẽ dưỡng người. Huống chi chúng ta tốt xấu cũng đã chứng nhận.”

Lời còn chưa dứt, Hạ Vũ lập tức kêu lên: “Dừng dừng dừng——! Lão tử không nói chuyện với ngoại tình nhân! Ta nội thương!”

Tiểu Kiệt không dừng, nói tiếp: “Người là nội thương đúng vậy a, ngoan ngoãn uống cháo hoa đi.”

Hạ Vũ có loại xúc động muốn nội ngư: “.”

Buổi tối, An Dật gọi tới cho Hạ Vũ.

“Hạ đại nhân, có rảnh đi ra ăn cơm tối năm cũ?” An Dật thực nhiệt tình mời.

Đang ở nằm trên giường uống cháo hoa Hạ Vũ bĩu môi: “Không rảnh.”

An Dật kinh hãi: “Là như thế nào? Chẳng lẽ người hôm nay có hẹn?”

Hạ Vũ: “.”

An Dật tiếp tục cảm thán: “A Vũ rốt cục không theo cùng ta ăn cơm tối năm cũ, làm cho ta độc thân sao có thể chịu nổi a.”

Hạ Vũ: “An tiểu miêu người cầm miệng, ca hiện tại viêm dạ dày, chỉ có thể uống cháo hoa, ăn cơm tất niên gì a!”

An Dật: “.Thất lễ a Vũ! Người gần nhất không hay ho như vậy là sao a?!”

Hạ Vũ: “. Không có biện pháp, năm bốn mạng.”

An Dật an ủi hắn: “Không có việc gì, năm bốn mạng của người cũng sắp qua.”

Hạ Vũ: “Đúng vậy, năm bốn mạng của người sẽ đến.”

An Dật: “. Người có thể không làm ta sợ sao!”

Hạ Vũ: “. Không thể, ca hôm nay tâm tình thật không tốt, hậu quả thực nghiêm trọng!”

An Dật: “. Gọi ngoại tình nhân nhà người an ủi an ủi.”

Hạ Vũ: “Mẹ nó! Đừng theo ta nói đến y! Y chính là đầu sỏ gây nên!”

An Dật: “.”

26. Chương 26

Hai ta không quen

Hạ Vũ khắc sâu nhận thức , từ lúc gặp được Tiểu Kiệt tới nay, hắn đến bây giờ không gặp qua vận may!

Vì thế đến lúc giao thừa, hắn làm một cái quyết định thực thận trọng, là hắn muốn đến nhà An tiểu miêu qua đêm, hắn không cần năm bốn mạng cuối , cùng ngày đầu năm bị Tiểu Kiệt ảnh hưởng!

Nghĩ đến sẽ làm được, Hạ Vũ từ ngày cuối năm , sáng sớm lấy có phải tăng ca rồi chuồn mất khỏi biệt thự của Tiểu Kiệt.

Hắn biết bạn thân An Dật cũng không có về với ông bà mừng lễ năm mới, mà là ở nhà trọ làm tổ ngủ đông.

Hạ Vũ đến nhà y, An Dật mới từ ổ chăn đi ra.

Nhìn Hạ Vũ đột nhiên đến thăm, An Dật kỳ thật cũng không dự đoán ngoài ý muốn.

Bởi vì y cùng Hạ Vũ nhận thức vài năm , đã sớm hiểu được Hạ Vũ chính là loại không thích chào hỏi ,sẽ không rên một tiếng mà chạy đến nhà người khác.

“An tiểu miêu, thu lưu ta cả đêm đi?” Hạ Vũ vừa vào cửa lập tức liền tươi cười lấy lòng .

An Dật còn chưa ngủ tỉnh, vẻ mặt mơ hồ : “Thu lưu có thể, không giường chỉ có sàn nhà.”

“Không cần như vậy đi? Hiện tại chính là tháng chạp trời đông giá rét, người từ bỏ ,ngược đãi Hạ đại nhân nhà người sao?” Hạ Vũ làm bộ như đáng thương hê hê , “Bệnh bao tử của ta còn không có hảo đâu!”

Vừa nói đến bệnh bao tử, An Dật thanh tỉnh : “Oa khaó, a Vũ ngươi làm gì muốn chạy đến nhà của ta, ngoại tình nhân nhà người không phải thực chiều cố người sao ?”

Hạ Vũ ai oán : “Có thể không nhắc tới người kia không, môi vận của ta chính là gặp được hắn là bắt đầu ! Cho nên năm bốn mạng cuối cùng một ngày, ta phải quyết đoán quét bỏ ngôi sao này!”

An Dật bĩu môi : “A Vũ ngươi lời này thật là độc.”

Hạ Vũ: “.”

Vì thế Hạ Vũ ở ngay tại nhà An tiểu miêu , còn thuận tiện thực chăm chỉ giúp phòng An Dật quét tước một chút.

Trong lúc đó còn gọi điện thoại tỷ tỷ Hạ Lâm, ân cần thăm hỏi nàng, còn nhắc nhở nàng chiếu cố bản thân cho tốt, không bị tỷ phu Tuấn Hoa đùa giỡn xoay quanh linh tinh.

Mà An Dật vẫn như cũ còn mơ hồ ngủ, nhìn ra được mấy ngày nay y tăng ca càng thêm thăm .

Đặc biệt mấy ngày nay Hạ Vũ bởi vì thân thể vẫn đề còn xin nghỉ , thân là đồng tổ An Dật, áp lực khẳng định là lớn hơn nữa .

Ăn nhờ ở đậu Hạ Vũ đặc biệt tự giác, tới giữa trưa, hắn riêng tự mình động thủ chuẩn bị cơm trưa —— cháo gạo.

Vì thế An Dật đang nhìn đến trên bàn cơm một chén gạo cháo trắng, lúc sau quyết định trở về phòng gian tiếp tục ngủ.

“Kháo, bốn thiếu gia tự mình nấu cháo hoa ,cư nhiên không hân hạnh đón tiếp!” Hạ Vũ nhìn An Dật bỏ lại phòng, vẻ mặt phần hận.

Bao nhiêu người nghĩ muốn ném thử, chút thủ nghệ của hắn đều không có cơ hội a uy! An tiểu miêu này thật sự không biết phân biệt !

Ôm tâm tính như vậy, Hạ Vũ buồn bực đem cháo hoa nuốt vào bụng . Ai kêu hấn hiện tại dạ dày chịu không nổi ngược đãi.

An Dật ngủ thẳng đến buổi chiều cuối cùng mới tỉnh táo lại, bụng y một mực trống không, làm cho y thật sự là chịu không nổi.

Mới vừa bước ra khỏi phòng đi đến phòng khách, liền nhìn thấy Hạ Vũ đang ngủ ở sô pha.

An Dật cũng không để ý đến hấn, trực tiếp hướng tới nơi để tủ lạnh.

Mở tủ lạnh phát hiện thật sự không có gì có thể làm đầy bụng , ngay tại lúc y thất vọng, đột nhiên nhìn thấy bên cạnh tủ lạnh, trên lò viba đặt một chén cháo hoa.

An Dật: “.”

Do dự một hồi, An Dật cảm thấy được vẫn lên làm đầy bụng là quan trọng, vì thế liền lấy chén cháo hoa Hạ Vũ làm cho y đun nóng .

An Dật cầm bát đi đến phòng khách, phát hiện Hạ Vũ ngủ rất sâu.

Nhìn chằm chằm Hạ Vũ đang ngủ một hồi, phát hiện bạn thân này sắc mặt quả nhiên không tốt. An Dật liền buông bát , đi vào phòng cầm một tấm chăn.

An Dật nhẹ nhàng đem tấm chăn đắp trên người Hạ Vũ , cũng không thấy phản ứng, xem ra ngủ rất sâu .

Vì thế An Dật tiếp tục bưng bát cháo lên, tiếp tục giải quyết cháo hoa trong bát.

Sau giao thừa , người còn ăn cháo trắng chỉ sợ cũng chỉ có hai người bạn thân bọn họ .

Kỳ thật An Dật vẫn cảm thấy được Hạ Vũ bộ dạng rất suất , cho dù là đồng chí, cũng là người thực được hoan nghênh.

Chính là không rõ vận khí của hấn không hay ho, An Dật thì kết giao bạn gái không thuận lợi, còn Hạ Vũ kết giao bạn trai không thuận lợi.

Nghĩ như vậy, đồng thời An Dật nhin không được mà cười cười.

Bọn họ quả nhiên là một đôi anh không ra anh, em không ra em a.

Buồn bực giải quyết cháo hoa ,An Dật rửa chén xong lúc sau vừa vặn phát hiện di động vang lên của mình vang lên.

Vừa thấy, cư nhiên là thanh mai trúc mã Hà Bồi Bồi, nhất thời trong lòng còn có chút không yên. Y thật sự đối nữ nhân anh dừng này không có biện pháp.

Y vừa mới ấn trò chuyện , chợt nghe Hà Bồi Bồi lớn giọng nói: “Đầu heo không tiếp tiện thoại ta là như thế nào? !”

“Bà tám, người dám không dám nói lời nào nhả nhận chút? !” An Dật tức giận đáp một câu.

“Ở trước mặt người nhả nhận không nổi, như thế nào, đêm giao thừa sắp xếp cùng ta đi ra đi uống một chén?” Hà Bồi Bồi hưng trí ngẩng cao hỏi.

An Dật nghiêng răng nghiêng lợi: “Ni cô như thế nào biết ta sắp xếp?”

Hà Bồi Bồi đương nhiên nói: “Bởi vì người gần nhất đều không có đào hoa a.”

An Dật: “.”

Hà Bồi Bồi tiếp tục hống y: “Đến đây đi, ta đã chọn hảo vị trí .”

An Dật bất đắc dĩ thở dài: “Người thật khăng định ta sẽ cùng người sao, hôm nay a Vũ ở nhà của ta, ta không thể bỏ lại hấn một người.”

“Vừa vặn, đem a Vũ mang lại đây ~! Ta muốn đem hấn làm thẳng ,suất như vậy muốn làm cơ thật đáng tiếc .” Hà Bồi Bồi sang sảng cười to .

An Dật run run khoe miệng: “Người nữ nhân này thật là đáng sợ!”

Hà Bồi Bồi một bộ ngữ khí không sợ trời không sợ đất nói: “Hai người các người nếu không có tới, hãy chờ quấy rầy của ta đi! Nhớ rõ, chỗ cũ!”

An Dật: “.”

Mới kết thúc trò chuyện, An Dật quay người lại liền nhìn thấy Hạ Vũ đã tỉnh.

Hắn từ sofa ngồi dậy, đối An Dật nói: “Có hẹn hò?”

An Dật vẻ mặt khổ bức đáp: “ Là Bồi Bồi, nàng kêu hai ta buổi tối đi ra ngoài cùng nàng uống rượu.”

Hạ Vũ ai oán nói: “Người không nói cho nàng, ta gần nhất dưỡng dạ dày t, không thể uống rượu sao?”

An Dật đúng lý hợp tình đáp: “Kháo, muốn ta một người đi bị nàng ngược? Người cũng phải đi.”

Hạ Vũ: “.” Nghĩ đến vị thanh mai trúc mã anh dũng của An Dật, Hạ Vũ cảm thấy được dạ dày hắn giống như lại đau .

“Người thật sự không quay về? Người hiện tại không phải tạm thời ở tại trong nhà ngoại tinh nhân sao, người không sợ làm tức hắn?” An Dật vẫn là hảo tâm nhắc nhở một câu, dù sao cái Tiểu Kiệt kia cũng là hỗn hắc đạo , lương dân thật sự trên chợ không nổi.

Hạ Vũ lập tức trang đáng thương ôm cổ An Dật, lộ ra bộ dáng khóc lóc than thở : “Thân ái An tiểu miêu, cầu người thu lưu ta cả đêm đi!”

“Tiểu miêu muội người!” An Dật nếu không xem hắn đang bệnh hoạn , sớm một cước đạp qua.

Ở trong nhà trọ An Dật cọ xát , buổi chiều thời khắc tan tằm, Tiểu Kiệt thực đúng giờ gọi điện thoại cho Hạ Vũ .

Hạ Vũ ngay từ đầu không nhìn điện thoại hắn, chính là Tiểu Kiệt lại tương đương kiên nhẫn không ngừng gọi tới .

Cuối cùng Hạ Vũ chịu không nổi phải tắt nguồn .

An Dật nhìn động tác của bạn thân, nhất thời có chút không yên: “Hạ đại nhân, người nếu đem vị hắc đạo kia nổi giận , đến lúc đó nhớ rõ phải khắc sâu cho thấy hai ta không quen, nhất định phải nhớ rõ a. Ta không nghĩ trắng niên sớm thế.”

Hạ Vũ: “.”

27. Chương 27

Tôi lại có chút an toàn

Hạ Vũ không có mừng lễ năm mới trong lúc tăng ca, hắn tránh ở nhà trọ An Dật vượt qua này tân niên, ngoài hắn dự kiến chính là, mãi cho đến đầu năm, thân ảnh Thiếu Kiệt đều không có xuất hiện.

Hôm nay,về mặt Hạ Vũ như tiểu thanh niên khí phách ngồi ở ban công nhà An Dật than thở.

An Dật mới từ trong phòng đi ra liền nhìn thấy cảnh tượng này, vì thế nhin không được trên chợ : “Hạ đại nhân người đột nhiên phiền muộn như vậy là tương tư đi?”

Hạ Vũ lập tức xoay người đối An Dật trong phòng khách giương anh múa vuốt: “Tương tư muội người! Lão tử không có tương tư người!”

An Dật cất một tiếng: “Lừa ai cũng không có vấn đề gì, mơ tưởng gạt được ta. A Vũ người thẳng thắn bao nhiêu, có phải hay không suy nghĩ tới phần tử hắc đạo kia?”

“Không có!” Hạ Vũ lập tức phủ nhận.

An Dật dừng một chút: “Xong rồi, người rơi vào tay giặc .”

Hạ Vũ: “Roi vào tay giặc đại gia ngươi, ta một giây cũng không nghĩ tới ngoại tình nhân kia!”

An Dật: “Chính là biểu hiện của ngươi không giống như là ngươi nói a.”

Hạ Vũ: “.”

Kỳ thật Hạ Vũ thấy trong lòng trống rỗng, mấy ngày nay hấn cơ vẫn để điện thoại ở trạng thái tắt máy, nghĩ đến Tiểu Kiệt sẽ kiên nhẫn tìm hấn, chính là không nghĩ tới đến bây giờ cũng chưa thấy bóng dáng.

Thích, hấn Hạ thiếu gia mới không hiềm lạ ngoại tình nhân kia! Hạ Vũ chính là không ngừng an ủi mình thôi.

Thời gian ngày nghỉ luôn qua thật sự mau, chỉ chớp lát, mấy ngày nghỉ đầu năm liền qua.

Đầu năm ngày thứ sáu , Hạ Vũ cùng An Dật hai người thống khổ cùng nhau chen chúc đau thương đi làm.

Hết thấy đều cùng trước kia không có gì khác nhau, hai người tới công ty lúc sau cùng nhau vào văn phòng tổ D của bọn họ.

Hai người mới vừa ngồi xuống, mông còn chưa có làm nóng, Tiểu Mạch bên cạnh liền bay lại đây nói: “Tiểu Hạ, may mắn lễ mừng năm mới ngươi chưa có tới tặng ca!”

Hạ Vũ một bên mở máy tính ,một bên hỏi: “Làm sao vậy?”

Tiểu Mạch nhìn một chút, xác định tổ trưởng Lô Du cùng phó tổ trưởng Từ Văn Quân không ở ,lúc sau mới mở miệng nói: “Chạng vạng đem giao thừa, ở công ty chúng ta đã xảy ra sự kiện đầu sún a! Chuyện này dư luận xôn xao, các người sẽ không biết đi?”

Hạ Vũ nghe xong lúc sau nhìn An Dật, An Dật cũng nhìn hấn.

Hai người một trận mắt to trừng mắt nhỏ, tương đối không nói gì .

“Nghe nói là hắc bang trong lúc đó dùng binh khí đánh nhau!” Tiểu Mạch tiếp tục hưng trí bưng bưng nói , “Lúc ấy bảo an công ty chúng ta đều sợ hãi, vội vàng báo cảnh sát. Bất quá cụ thể vẫn là không ai biết.”

Hấn tự cổ mực bản thân, lúc này mới phát hiện Hạ Vũ cùng An Dật hai người đang nhìn nhau ở đối diện.

Tiểu Mạch đối với y không được coi trọng cảm thấy rất không thích, vì thế tức giận nói: “Hai người các người mặt mày đưa tình a? !”

Y nói xong, hai người này vẫn như cũ còn đối nhìn , căn bản là không có phản ứng y.

Nhìn Tiểu Mạch vẻ mặt không thú vị ,Cường Thụy người Mỹ Quốc dùng tiếng Trung không tiêu chuẩn phát âm : “Tiểu Mạch người đừng để ý ! Bọn họ chính là như vậy .”

Nhưng mà Hạ Vũ cùng An Dật hai người vẫn là một trận không nói gì ,vẫn nhìn đối phương, thẳng đến khi Cường Thụy ngồi cạnh An Dật nhìn không được , mạnh tay vỗ vai An Dật: “Hai người các người hồn nên trở về !”

An Dật giật mình dẫn đầu hoàn hồn: “Hạ đại nhân, tiểu Mạch nói chuyện kia, hay là.”

Hạ Vũ rất nhanh cũng giật mình phản ứng lại : “An tiểu miêu nói không thể nói lung tung!”

An Dật ngấm hấn: “.”

Hạ Vũ lườm y: “.”

Sau đó hai người lại bắt đầu mắt to trừng mắt nhỏ .

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “.”

An Dật: “. Hạ đại nhân tay ngươi đang run.”

Hạ Vũ: “. Đó là ảo giác của ngươi.”

An Dật: “. Không có, thật sự đang run.”

Hạ Vũ: “. Đó là ánh mắt của người đang run.”

An Dật: “. Hạ đại nhân, ta cuối cùng có loại dự cảm xấu.”

Hạ Vũ: “. Ta hiểu được suy nghĩ của người tất nhiên rất nguy hiểm, sao của tôi lại an toàn.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ: “.”

An Dật: “Ta cảm thấy được tiểu Mạch nói chuyện đó, phỏng chừng ngoại tình nhân kia có quan hệ.”

Hạ Vũ: “Đừng dọa ta! Ta thật vất vả mới sống qua năm bốn mạng!”

An Dật: “.”

Lúc này dựa vào cạnh cửa Tiểu Mạch hướng bọn họ bên này hô: “Hai người các người đừng sáng sớm liền khanh khanh ta ta, tiểu Hạ, có người tìm người!”

Hạ Vũ ngẩng đầu lên tiếng: “Ta đã biết!”

Sau đó hắn đứng dậy hướng cửa văn phòng đi ra, phát hiện người tìm hắn cư nhiên là Diệp Đồng.

Diệp Đồng vẫn như cũ vẫn cười đến thực ôn nhu: “Tiểu Hạ, người không sao chứ? Di động như thế nào vẫn ở trạng thái tắt máy?”

Hạ Vũ vội vàng cười cười, nói dối: “Ách, di động bị hư. Còn chưa có sửa .”

Diệp Đồng không nghi ngờ hắn, vội vàng nói: “Nếu không ta một lần nữa mua cho người?”

Hạ Vũ lập tức lắc đầu: “Không cần, sửa một chút thì tốt rồi.”

Diệp Đồng cười gật gật đầu: “Kia giữa trưa có rảnh cùng nhau ăn cơm không?”

Hạ Vũ nghĩ thầm phải ra vẻ xin lỗi y, vì thế liền gật đầu đáp ứng.

Nhìn Hạ Vũ đáp ứng lời mời, Diệp Đồng cười đến càng thêm vui vẻ .

Một lần nữa trở lại chỗ ngồi , vẻ mặt Hạ Vũ suy sút than thở.

An Dật tức giận phun tào : “Hiện tại chính là năm bốn mạng của ta, người đừng như vậy, thực dễ dàng đem môi vận lấy bệnh cho ta!”

Hạ Vũ tà liếc An Dật một chút, sau đó tiếp tục đối với màn hình máy tính than thở.

An Dật lập tức xoay người đối Cường Thụy nói: “Thuốc Tư đặc biệt cường, ta cùng với người đổi chỗ ngồi!”

Lời còn chưa dứt, Hạ Vũ vội vàng một phen giữ chặt cánh tay An Dật, dương trang đáng thương: “An tiểu miêu~! Người không thể vứt bỏ ta a ~!”

An Dật tức giận bỏ tay hắn ra: “Vứt bỏ muội người!”

Hạ Vũ vừa định tiếp tục dương trang đáng thương, lại đột nhiên phát hiện một thân ảnh quen thuộc đi vào văn phòng bọn họ.

Đó là quản gia Tiểu Kiệt, hắn không nhìn ánh mắt mọi người đánh giá, lập tức đi đến chỗ ngồi Hạ Vũ, thái độ thực khiêm tốn nói: “Hạ tiên sinh, thiếu gia chúng ta muốn gặp người.”

Hạ Vũ nghe được lời này hoàn toàn là trong dự kiến , không nghĩ tới Tiểu Kiệt vẫn là không nín được . Hắn vừa mới ngày đầu tiên đi làm, đã bỏ chạy đến công ty tìm người.

“Kia chính hắn sẽ không tới tìm ta sao ?” Hạ Vũ một bộ có chút không kiên nhẫn.

Ánh mắt Lí quản gia ảm đạm xuống : “Thiếu gia chúng ta hiện tại không có biện pháp tự mình đến.”

Hạ Vũ nhìn biểu tình này của y, trong lòng đột nhiên cả kinh. Chẳng lẽ hắn cùng An Dật đều đoán đúng rồi? ! Tiểu Mạch nói chuyện kia diễn viên thật sự chính là Tiểu Kiệt? !

Ngồi ở bên cạnh hắn, An Dật nghe được Lí quản gia nói như vậy, sắc mặt cũng có chút không tốt lắm. Bởi vì y cùng Hạ Vũ nghĩ giống nhau.

Y ở bàn công tác phía dưới trộm kéo vạt áo Hạ Vũ, Hạ Vũ biết An Dật ý tứ gọi hắn ổn định.

Bởi vì trêu chọc đến người hắc đạo sẽ có kết cục gì, kỳ thật bọn họ trong lòng cũng chưa biết.

Hạ Vũ vội vàng ho nhẹ hai tiếng ổn định thanh thế, sau đó ngẩng đầu đối Lí quản gia: “Ta hiện tại đi làm, không có phương tiện. Để ta tan ca rồi tới chỗ hắn.”

Lí quản gia hiển nhiên không nghĩ khó xử Hạ Vũ, vì thế liền gật đầu: “Tốt, như vậy ta ở bên ngoài công ty chờ người tan tầm.”

Hạ Vũ: “.”

28. Chương 28

Hạ Vũ rối rắm

Lí quản gia mới vừa bước ra khỏi tổ D văn phòng bộ thiết kế Lam Đảo, Hạ Vũ sau lưng liền nhảy dựng lên, sau đó một bộ thực lo lắng không yên.

“An tiểu miêu, động bạn? Ta đây là phải lên trên lầu trực tiếp nhảy xuống, hay ngoan ngoãn cùng vị quản gia kia đi đấu tranh một phen?” Hạ Vũ cư nhiên thực còn thật sự hỏi An Dật.

Chỉ thấy An Dật thực bình tĩnh đáp: “Nơi này chỉ có ba lầu, chỉ sợ người trực tiếp nhảy xuống không có chết chỉ có gãy chân, vậy không tốt.”

Hạ Vũ thật muốn bóp chết y: “Người này không lương tâm! Một ta yêu người như vậy, người cư nhiên đối ta như vậy!”

Hạ Vũ một tiếng lên án trực tiếp làm cho tất cả người trong văn phòng đều đem ánh mắt tập trung trên hai người bọn họ.

An Dật cũng giơ chân: “Uy, ta là thẳng nam!”

Hạ Vũ lườm cùng y cãi nhau: “An tiểu miêu, nếu ta bị ngoại tình nhân giết, người nhớ rõ thăm viếng mồ mả cho ta, bằng không ta sẽ thực tịch mịch.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ tiếp tục một bộ giao đãi di ngôn: “Tỷ của ta còn muốn Please người nhiều nhìn chút, nàng nhân có chút đơn thuần, dễ dàng bị lừa.”

An Dật: “.”

Hạ Vũ nói tiếp: “Đúng rồi, ta thiếu tiền của người còn chưa trả?”

An Dật: “.”

Hạ Vũ lộ ra thần sắc bất đắc dĩ: “A Dật, người là bản thân ta rất rất rất quý trọng. Đừng bạc đãi chính mình, nhanh tìm nam nhân tốt gả đi.”

Rốt cục An Dật không thể nhịn được nữa vỗ mạnh cái bàn: “Gả mọi người! Ta hiện tại sẽ đưa người ra công ty!”

Hạ Vũ: “.”

Tuy rằng hôm nay đi làm Hạ Vũ rối rắm một phen, sau đó làm An Dật cũng bị hắn khiến cho thực rối rắm, chính là thời gian chung quy không đợi người, thời gian tan tầm đã tới.

Bởi vì hôm nay An Dật phải tăng ca, cho nên Hạ Vũ cẩn thận mỗi bước đi, trong mắt tràn ngập lưu luyến không rời.

“Dù sao đều là chết, người kêu y cho người một cái chết có chút thống khoái đi!” An Dật hướng hấn nói một câu.

Tiếp theo Hạ Vũ đối diện thẳng một ngón giữa.

Kỳ thật Hạ Vũ cùng An Dật trong lòng chưa từng đạt đến, dù sao hai người đều không có trải qua, nào biết quy củ hắc đạo.

Tất cả đều là theo trong TV nhìn mà biết. Nghĩ trong TV diễn phần tử hắc đạo, giết người không động mắt, Hạ Vũ trong lòng một trận phát run.

Mới vừa bước ra đại môn công ty, không nghĩ tới vị quản gia kia cư nhiên thật sự ngay tại trước cửa chờ hấn.

Hạ Vũ nhận mệnh dường như thở dài một hơi, tiếp theo đi tới hướng quản gia . Hấn không phát giác An Dật đi đến ban công , nhìn hấn lên xe cùng vị kia quản gia.

An Dật đi đến ban công nhìn Hạ Vũ thật sự vào trong xe, trong lòng vẫn là thực lo lắng.

Không có nghĩ nhiều, y lập tức lấy di động bấm một dãy số.

Rất nhanh một cái giọng nam truyền đến: “Ca, thực ngạc nhiên người cư nhiên lại chủ động gọi điện thoại cho ta?”

An Dật lười cùng y vô nghĩa, thẳng đến chủ đề: “Tiểu Vũ, người có hay không nhận thức người nào tại đây có chút thể lực a?”

An Vũ nghe được thanh âm y có chút lo lắng, lập tức hỏi: “Ca làm sao vậy? Người sẽ không gây chuyện đi?”

“Làm cái mao, là bạn thân ta a Vũ đã xảy ra chuyện.” An Dật tức giận nói.

“Nga, nguyên lai là Hạ Vũ a. Hấn gặp chuyện không may đâu có liên quan tới ta.” An Vũ một bộ không cần.

“Tiểu hài tử chết tiệt, một chút tâm đều không có! Treo.” An Dật nói xong câu này không đợi An Vũ hỏi đáp liền trực tiếp treo điện thoại.

A Vũ, người vẫn là tự cầu nhiều phúc đi. An Dật trong lòng thì thầm.

“A xì!” Ngồi ở sau xe, Hạ Vũ nhin không được hắt xì một cái, nghĩ thầm khẳng định có người đang nói xấu hấn.

“Hạ tiên sinh, có phải hay không lạnh?” Đang lái xe, Lí quản gia quan tâm hỏi một câu.

Hạ Vũ vội vàng lắc đầu: “Không lạnh.”

Vị quản gia này tiếng Trung nói được thực lưu loát, rõ ràng là người phương Tây, đối Tiểu Kiệt kia tiếng Trung thật sự là tốt hơn N lần. Hạ Vũ ở trong lòng phun tào.

Lúc này Hạ Vũ chú ý tới đường này không phải quay về hướng biệt thự Tiểu Kiệt, vì thế liền dò hỏi: “Lí quản gia, chúng ta đây là muốn đi đâu? Không phải quay về biệt thự bên kia sao?”

Lí quản gia nhìn không chớp mắt, nhìn phía trước hồi đáp: “Hạ tiên sinh, bởi vì thiếu gia chúng ta bị hắc bang Nhật Bản theo dõi, cho nên hiện tại dời nơi ở.”

Hạ Vũ vừa nghe nhất thời liền hiểu được Tiểu Mạch nói đầu súng nhất định cùng Tiểu Kiệt thoát không được quan hệ.

“Hấn là không phải bị thương?” Hạ Vũ thử tính hỏi.

Lí quản gia cũng không có ngay mặt trả lời hấn , mà là nói: “Hạ tiên sinh, thiếu gia chúng ta thật sự thực thích người. Bởi vì y sợ sẽ liên lụy người, cho nên người nghỉ mấy ngày nay y đều không có đi quấy rầy người.”

Hạ Vũ không có trả lời, tầm mắt của hắn ngắm ngoài cửa sổ xe, bởi vì hắn không biết lúc này nên bày cái dạng biểu tình gì.

Kỳ thật Hạ Vũ chính hắn trong lòng cũng hiểu được, dù sao cũng không phải thiếu nam ngây thơ, đàm luận ái việc này hắn cũng có kinh nghiệm. Tuy rằng đến nay không có đối tượng thuận lợi, nhưng thích hắn vẫn là có thể cảm giác.

Tiểu Kiệt là người có tiền có thế, không tất yếu hao hết tâm tư đem thời gian hoa ở trên người hắn, hắn có thể khẳng định Tiểu Kiệt có hảo cảm với hắn.

Mà Hạ Vũ cũng vô pháp phủ nhận Tiểu Kiệt phù hợp khẩu vị của hắn, nhưng cá tính vẫn là quên đi.

Nhưng rồi rầm đến rồi rầm đi, chướng ngại lớn nhất thì phải là Hạ Vũ thật sự không muốn cùng hắc đạo liên quan. Bởi vì lý tưởng lớn nhất của hắn chính là thường thường phạm phạm vượt qua cả đời.

Giống Tiểu Kiệt như vậy, với hắn là không cùng thế giới.

Phát giác Hạ Vũ trầm mặc, Lí quản gia cũng không có tiếp tục lẩm miệng. Bởi vì y rất rõ ràng đi theo quy tắc của Tiểu Kiệt, có một số việc không thể lẩm miệng, nếu lẩm miệng, kết cục sẽ thực bị thảm.

Chính là Tiểu Kiệt xem như nhìn y lớn lên, y ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, y có thể nhìn ra đến hai người kia đối lẫn nhau đều có hảo cảm, chính là không biết vì cái gì vẫn phát triển không thuận lợi.

Chẳng lẽ đây là trời khảo nghiệm bọn họ sao? Lí quản gia không khỏi nghĩ như vậy.

Xe một mực trên đường cao tốc chuyển động, đi đã lâu mới tới một cái vùng nông thôn hẻo lánh.

Hạ Vũ cũng không có hỏi nhiều, bởi vì hắn không dám đi thăm dò thế giới hắc đạo.

Lúc này màn đêm sớm buông xuống, xe dừng trong sân nhà dân thực bình thường, Hạ Vũ xuống xe vừa thấy cảnh này, trong lòng có chỗ đột nhiên xúc động.

Giống Tiểu Kiệt nuông chiều từ bé, có tiền có thế, đại thiếu gia, cư nhiên cũng sẽ phải ở nơi thâm sơn cùng cốc này, Hạ Vũ nhất thời còn có loại đau xót khó hiểu.

Lí quản gia đi đến bên người Hạ Vũ, nói: “Hạ tiên sinh, thiếu gia chúng ta ngay tại bên trong chờ người. Người vào đi.”

Hạ Vũ vội vàng hỏi: “Vậy còn người?”

Lúc này tuy rằng đã là đầu mùa xuân, nhưng buổi tối độ ẩm vẫn là rất thấp. Hạ Vũ vẫn nhịn không được run lên vài cái.

Lí quản gia ôn hòa cười: “Gần nhất đều là thời kì đặc thù, chúng ta phải toàn lực bảo hộ thiếu gia an toàn.”

Vì thế Hạ Vũ không dám tiếp tục hỏi.

29. Chương 29

Người cũng không phải cầu

Hạ Vũ mang theo tâm tình có chút khản trương lại có chút chờ mong đi vào nhà dân bình thường này.

Hắn rất hồi hộp vì sợ thật sự sẽ làm tức giận vị hắc đạo thái tử gia này, sau đó chết không toàn thây. Chờ mong hy vọng cùng Tiểu Kiệt nói rõ.

Tiến vào phòng, khoé miệng Hạ Vũ run rẩy đánh mất cảm giác lúc trước.

Xót ruột cái mao a, phòng ở bên ngoài thoạt nhìn thực bình thường, chính là bên trong như cái hoàng cung!

Hạ Vũ cảm thấy được vị Tiểu đại thiếu gia này khẳng định là không có khả năng bị ủy khuất!

Có vị nữ dong nhìn thấy Hạ Vũ, vội vàng tươi cười nói: “Hạ tiên sinh, thiếu gia chúng ta ở phòng phía đông.”

Hạ Vũ đành phải nhận mệnh hướng phòng kia đi qua .

Di chuyển đến trước cửa gỗ hai cái, Tiểu Kiệt nói một câu tiếng Anh: “come in, please.”

Hạ Vũ đứng ở trước cửa sửa sang lại một chút tâm tình của mình ,lúc sau mới nhẹ nhàng mở cửa đi vào.

Chính là cảnh tượng trước mắt làm cho hắn há hốc mồm.

Chỉ thấy Tiểu Kiệt một bộ tiêu sái ngồi ở trên giường lớn mềm mại, đang cầm máy tính lên mạng, làm gì có phần nào dấu hiệu bị thương.

Hạ Vũ nhất thời trong lòng sụp đổ một góc lớn, cái loại cảm giác này không thể nói rõ, có chút may mắn nhưng là cũng có chút không có.

Tiểu Kiệt ngẩng đầu nhìn người đã đến là Hạ Vũ, lập tức để máy tính xuống, lộ ra nụ cười sáng chói, dùng tiếng Trung sụt sịt nói: “Trời mưa thiên người cuối cùng đã đến đây.”

Hạ Vũ đi qua , tức giận nói: “Người không phải bị thương sao ? !”

Tiểu Kiệt chọn chọn mi: “Không có a, ai nói bị thương?” Nói xong nhìn sắc mặt Hạ Vũ, lập tức cười , “Hắc, trời mưa thiên người lo lắng cho ta?”

“Thiên tài lo lắng người! Ca thời gian thực quý giá , không có gì thì đi .” Nói xong Hạ Vũ thật sự xoay người nghĩ rời đi.

Tiểu Kiệt lập tức nhanh chóng vươn tay giữ chặt cánh tay Hạ Vũ , sau đó dụng lực đem hắn túm vào trong lòng ngực.

Hạ Vũ có chút chuẩn bị không kịp, thân thể mất đi cân bằng ngã vào trong lòng ngực Tiểu Kiệt, lúc sau lập tức mãnh liệt giãy dụa .

Tiểu Kiệt là người luyện tập, Hạ Vũ giãy dụa ở trước mặt y có vẻ không hề xi nhê .

“Oa Kháo, buông!” Hạ Vũ có chút tức giận .

“Không , thả người lại bỏ chạy .” Tiểu Kiệt thực bình tĩnh nói.

Nghe được lời này của Tiểu Kiệt , Hạ Vũ nhin không được đảo cặp mắt trắng dã: “Không chạy chẳng lẽ chờ thiếp hắc sao? ! Tiểu đại thiếu gia, cầu người buông tha ta đi!”

Tiểu Kiệt vẫn duy trì tư thế ôm hắn, nghe được hắn nói, con người mau xanh biếc lờ ra một tia khổ sở, bất quá Hạ Vũ căn bản không biết.

“Trời mưa thiên, gần nhất không gặp người, có nghĩ tới ta không?” Tiểu Kiệt ra vẻ thoải mái hỏi.

Hạ vũ lắc đầu thật sự nhanh: “Không có.”

Tiểu Kiệt: “Lại không thành thật , ta biết người nhất định đang đợi ta đi tìm người. Người nhất định mỗi ngày đều suy nghĩ tới ta.”

Hạ Vũ: “Không có, Tiểu đại thiếu gia người cảm giác thật là tốt đẹp .”

Tiểu Kiệt: “Ta biết người thích ta.”

Hạ Vũ: “.”

Đột nhiên trong lúc đó, Hạ Vũ cư nhiên không có biện pháp đúng lý hợp tình phản bác y.

Hắn như thế nào có thể bá đạo nói ra đến như vậy ? Hạ Vũ quyết đoán cảm thấy được tư tưởng của ngoại tình nhân cùng người khác khác biệt rất lớn.

Phát giác Hạ Vũ không có kịch liệt từ chối, Tiểu Kiệt lúc này mới buông ra, nâng mặt Hạ Vũ lên rồi dùng một cái hôn nồng nhiệt tiêu chuẩn.

Hạ Vũ đáp lại nụ hôn này, sau đó nửa đường đột nhiên đem Tiểu Kiệt đẩy ra.

Tiểu Kiệt bị hấn hành động bất ngờ biến thành có chút sững sờ.

“Đừng đùa giỡn ta.” Hạ Vũ hung tợn nói, “Cho dù ta không có tiền không thể, bị buộc nóng nảy cũng sẽ cần người !”

Tiểu Kiệt: “Người cũng không phải cầu.”

Hạ Vũ: “.” Cùng hấn câu thông thực lao lực.

“Trời mưa thiên, ta là thật sự thực vừa người.” Tiểu Kiệt dùng còn thật sự nói, “Ta quyết định đem người mang về nhà của ta.”

“Dừng!” Hạ Vũ làm một động tác đình chỉ, “Không cần bá đạo như vậy được không, ta cũng có quyền người. Nếu người là thật sự thích ta, như vậy sẽ cho ta tự do lựa chọn quyền!”

“Tự do lựa chọn quyền?” Tiểu Kiệt nhìn Hạ Vũ, dùng một chút, “Đó là cái gì?”

“.” Hạ Vũ đột nhiên có loại xúc động không thể nói được.

Tiểu Kiệt nhìn biểu tình Hạ Vũ , thanh âm cũng nhu hòa xuống, cơ hồ là ngữ khí ngời hồng: “Trời mưa thiên, theo ta cùng một chỗ thật sự làm người khó chịu sao?”

Hạ Vũ dỗi gắt gắt đầu: “Người đã muốn nghiêm trọng ảnh hưởng đến cuộc sống của ta !”

Con người màu xanh biếc của Tiểu Kiệt nhìn chăm chăm Hạ Vũ , lại truy vấn : “Là thật sao ?”

Hạ Vũ kiên quyết gắt đầu: “Vô nghĩa, ta là một lương dân, không muốn với phần tử thiệp hắc xen lẫn cùng nhau.”

Tiểu Kiệt nghe Hạ Vũ nói xong lời này, sắc mặt trầm xuống, biểu tình cũng bắt đầu trở nên thực nghiêm túc.

Y trầm mặc một lúc lâu, ngay tại lúc Hạ Vũ nghĩ đến y sẽ tức giận, tiếng Tiểu Kiệt vẫn trầm thấp như cũ: “Nếu là thật như vậy, chúng ta đây liền chia tay đi.”

Hạ Vũ kinh ngạc trừng lớn mắt: “Ai?”

Tiểu Kiệt tiếp tục nói: “Vốn muốn cho người cùng ta cùng nhau quay về Mĩ Quốc , bất quá người đã không muốn, cũng không có biện pháp.”

Hạ Vũ nghi hoặc: “Người phải về Mĩ Quốc?”

Tiểu Kiệt gắt đầu: “Ân, bởi vì ta gần nhất bị theo dõi, lão ba ta bảo ta về nhà sẽ an toàn hơn. Người nếu không muốn cùng ta cùng một chỗ , như vậy liền chia tay đi. Ta không nghĩ liên lụy người.”

Ngữ khí y thực quyết đoán, không có một chút nữ tính dấu là ngó ý còn vươn tơ lòng, làm cho Hạ Vũ thấy được khí thế chân chính của một thái tử gia hắc đạo .

Hạ Vũ không nghĩ tới sự tình chuyển biến nhanh như vậy, nhất thời có chút phản ứng.

“Ta sẽ cho Lí quản gia âm thầm bảo vệ người. Đừng nhìn y quá tuổi, trước kia xuất thân là lính đánh thuê. Y vẫn đều là cận vệ kiêm quản gia của ta, người có thể yên tâm.” Tiểu Kiệt nghĩ đến hấn lo lắng cho mình, lại bổ thêm một câu.

Hạ Vũ đã không biết nên như thế nào trả lời y .

“Như thế nào?” Tiểu Kiệt phát giác hấn trầm mặc, “Cùng người chia tay người không vui?”

Bị y một kích như vậy, Hạ Vũ lập tức phản bác: “Ta thực vui về a, ai nói ta không vui!”

Tiểu Kiệt ha hả một tiếng, có chút bất đắc dĩ lại có chút trào phúng.

Sau đó Hạ Vũ đột nhiên nhớ tới và hỏi một câu: “Cùng ta chia tay, vậy người cùng ba người sẽ như thế nào?”

“Người lo lắng cho ta?” Tiểu Kiệt ý vị thâm trường hỏi lại một câu.

Hạ Vũ lập tức lắc đầu: “Không.”

Tiểu Kiệt vẫn là cười cười, hần sờ sờ tóc Hạ Vũ, nói: “Người cũng đừng lo lắng.”

Hạ Vũ trầm mặc một lát, ngẫm lại dù sao đã chia tay, vì thế lại cố lấy dũng khí hỏi: “Người không phải yêu Kiệt người sao, vì cái gì muốn nói với ta?”

Không dự đoán được Hạ Vũ đột nhiên lại giũ ra vấn đề này, Tiểu Kiệt nhất thời dừng cười.

Hạ Vũ nhìn Tiểu Kiệt, lại thủy chung không có theo miệng Tiểu Kiệt biết được tin tức gì. Đối với Kiệt Nhi quả thực giống như đề tài cấm kỵ.

30. Chương 30

Là ta bị quăng

Không nghĩ tới Tiểu Kiệt rất nhanh để hần trở về, đưa hần trở về vẫn như cũ vẫn là vị quản gia kia.

“Hạ tiên sinh, ta không nghĩ tới người cứ nhiên lại cự tuyệt thiếu gia chúng ta.” Đang lái xe, Lí quản gia nhìn Hạ Vũ ngồi ở sau tòa vãn trầm mặc, nhịn không được mở miệng.

Hạ Vũ: “Ta và thiếu gia nhà người không phải người cùng thế giới.”

Lí quản gia thở dài một hơi, không có nói cái gì nữa.

Hạ Vũ cũng trầm mặc một chút, đột nhiên hỏi: “Lí quản gia, người có biết Kiệt Nhi không?”

Xuyên thấu qua kính, Hạ Vũ phát hiện Lí quản gia nghe đến tên Kiệt Nhi lúc sau cũng trở nên nghiêm túc.

Ngay tại lúc nghĩ Lí quản gia sẽ không nhìn đến vấn đề này, y cứ nhiên đối Hạ Vũ nói: “Hần là người thứ nhất thiếu gia chúng ta thích.”

Tiểu Kiệt quả nhiên không có lừa hần. Hạ Vũ nghĩ như vậy, lại nghe Lí quản gia tiếp tục nói.

“Kiệt Nhi cùng Hạ tiên sinh giống nhau không phải trong hắc nhân, y chính là một gã sinh viên bình thường mà thôi. Thiếu gia chúng ta vẫn thực tự trách không có bảo vệ tốt y, lần này lại gặp được chuyện như vậy, nhưng là lần này thiếu gia biểu hiện thực lý trí.”

Trên cơ bản cùng Tiểu Kiệt nói ra cũng không được bao nhiêu, Hạ Vũ nghe được thiếu thiếu.

Khi đó lại cùng Tiểu Kiệt giả kết hôn đi chứng nhận, lúc ấy Hạ Vũ cảm thấy được Tiểu Kiệt thật sự yêu Kiệt Nhi.

Chính là sau này Tiểu Kiệt lại biểu hiện thật sự thích hần, cho nên mới làm Hạ Vũ thực mờ mịt, căn bản không hiểu vị ngoại tình nhân kia rốt cuộc đang tính gì.

Hơn nữa đi cùng một nam nhân định đoạt cái chết, này không phải tìm ngược sao.

Vì muốn nhân thân Hạ Vũ an toàn, Lí quản gia đem hần đưa đến chỗ ở của An Dật.

“Hạ tiên sinh xin yên tâm, ta sẽ phụ trách an toàn của người.” Lí quản gia dặn dò một câu.

Hạ Vũ mỉm cười, sau đó xuống xe.

Lúc này sớm là rạng sáng hai giờ, Hạ Vũ cam chịu dường như thở dài, sau đó hướng nhà trọ An Dật đi tới.

Ấn chuông cửa vài phút, lúc sau chỉ thấy An Dật ngay cả kính mắt đều không kịp mang, vẻ mặt mơ hồ mở cửa mắng: “Oa kháo! Người nào bệnh thần kinh nửa đêm nhiễu dân? ! Lão tử phải báo cảnh sát!”

“Báo mọi người, ta là Hạ Vũ!” Hạ Vũ không nhìn tóc An Dật lộn xộn, vỗ ót y một chút.

Ót bị vỗ như vậy, An Dật lúc này mới hơi chút tỉnh táo lại: “Hạ Vũ? a Vũ nhà của ta sao?”

Hạ Vũ lười cùng hần vô nghĩa, lập tức lướt qua y đi vào trong phòng.

An Dật trừng mắt nhìn ,con người vẫn như cũ vẫn là vẻ mặt mờ mịt, bỗng nhiên mạnh run lên lập tức đi lấy kính mắt, đeo kính xong lúc này mới tỉnh táo lại.

“Thật là a Vũ nhà của ta!” biểu tình An Dật thực khoa trương kêu lên.

Hạ Vũ ngồi ở sofa vào triều khoát tay y: “Là là là, là a Vũ nhà người, đừng ngạc nhiên, cẩn thận hàng xóm trách.”

“Trách cái mao!” An Dật cũng đi đến bên người hắn ngồi xuống, “Người vừa rồi liều mạng ấn chuông cửa như thế sẽ không sợ bị trách ?”

Hạ Vũ thực đương nhiên nhún nhún vai: “Bị trách hộ gia đình là người cũng không phải ta.”

An Dật: “.”

Nhìn bộ dáng Hạ Vũ tựa hồ không mấy vui vẻ , An Dật gấp dài hỏi: “Người không phải cùng phần tử hắc đạo kia bỏ trốn sao? Như thế nào hơn nữa đêm chạy đến nơi này?”

“Bỏ trốn đại gia người.” Hạ Vũ khách sáo liếc mắt một cái, sau đó nói, “Ta cùng hắn đã không quan hệ gì.”

“Di?” An Dật trừng lớn mắt nhìn hắn.

“Ca đã khôi phục tự do thân .” Hạ Vũ lại bổ thêm một câu, “Làm gì mà làm một bộ không dám tin?”

An Dật: “Ta chỉ là nghi hoặc người đem vị hắc đạo thiếu gia kia quăng ,cư nhiên không có bị giết người diệt khẩu,thật là vận tốt mà thôi.”

Hạ Vũ: “.”

An Dật: “Người hôm nay xuất môn nhất định là thải đến cầu SHI đi?”

Hạ Vũ: “Người đủ rồi!”

An Dật: “Bằng không người như thế nào có thể toàn thân trở về? !”

Hạ Vũ: “. Là ta bị quăng.”

An Dật: “.”

Nhất thời có chút im lặng quỷ dị lan tràn ở trong lúc đó với hai người , An Dật nhìn Hạ Vũ, Hạ Vũ cũng nhìn An Dật.

Một lúc sau, An Dật dẫn đầu đánh vỡ im lặng: “Thiên nhai nơi nào vô phương cây cỏ, làm gì đơn phương yêu mến một thân cây. Lấy mị lực của Hạ đại nhân , không lo tìm không thấy người yêu .”

Hạ Vũ biết An Dật là an ủi hắn, vì thế miễn cưỡng cười cười: “Này phải vô nghĩa.”

An Dật nhìn biểu tình Hạ Vũ, nói: “A Vũ người thích y.” Đây là câu trần thuật khẳng định , mà không phải câu nghi vấn.

Ngay cả An Dật đều đã nhìn ra, Hạ Vũ như thế nào có thể không biết cảm giác của chính mình.

“Có lẽ đi.” Hạ Vũ tự giễu cười cười, “Dù sao đã muốn đã xong, nói này đó không có ý nghĩa gì.”

An Dật tuy rằng thay Hạ Vũ cảm thấy khổ sở, nhưng trong lòng vẫn là hy vọng Hạ Vũ không cần cùng phần tử hắc đạo kia có liên quan.

Dù sao thế giới hắc đạo cùng thế giới bọn họ hoàn toàn không đồng dạng , nếu Hạ Vũ đặt chân vào thế giới kia, như vậy nhân sinh thật sự sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cùng Tiểu Kiệt chia tay, Hạ Vũ lại khôi phục trạng thái cuộc sống trước kia.

Duy nhất không đồng chính là vì an toàn, Lí quản gia đề nghị hắn chuyển nhà. Vì thế hắn lại lần nữa thuê một nhà trọ.

Bởi vì cảm thấy được trạng thái của mình có chút không xong, Hạ Vũ cũng cự tuyệt Diệp Đồng theo đuổi, hắn không nghĩ thương tổn Diệp Đồng.

Đem tình cũ tình mới xử lý sạch sẽ , Hạ Vũ lại biến thành thanh niên trước kia , vô tâm không phể nơi nơi đùa giỡn thông đồng tiểu nam sinh 2B.

Mà An Dật cũng gặp được môi vận xửa nay chưa từng có siêu cấp lớn , mặc dù trong mắt Hạ Vũ là siêu cấp vận may.

Bởi vì An Dật bị Trần tổng giám theo dõi, mà Hạ Vũ kỳ thật thực hy vọng bị nhìn người trên là hắn.

Vì thế bị bắt mang đến lầu 9, An Dật vội vàng ứng đối Trần tổng giám, không rảnh cùng Hạ Vũ cảm thán nhân sinh hiểu được sinh sống.

Hôm nay cùng Tiểu Kiệt chia tay cũng là tháng thứ năm, Hạ Vũ cũng đã hoàn thành bản thiết kế, về mặt than thở.

Bên cạnh đồng sự Cường Thụy hỏi hắn: “Tiểu Hạ người làm sao vậy?”

Hạ Vũ bĩu môi : “An tiểu miêu nhà của ta mùa xuân đã đến, mùa xuân của ta ở nơi nào a?”

Cường Thụy: “.”

Tiếp theo Hạ Vũ nhảm chán bắt đầu hừ “Mùa xuân ở nơi nào” thủ ca này, đem cả đồng sự văn phòng chính thật sự không nói gì.

Không phải tiếng ca hắn khó nghe, tương phản hắn xương rất khá . Chính là nam nhân này thoát nhìn chính là tịch mịch lãnh khuyết thiếu bạn làm ấm giường, làm cho bọn họ rất không quen thối.

Kỳ thật Hạ Vũ chưa từng có giấu diếm tính hướng của hắn , trong văn phòng này cũng không ít người biết hắn là GAY.

Bởi vì Hạ Vũ bộ dạng xem tốt lắm, thiết kế sư đều là mỹ nhan khổng, cho nên hắn cho dù là đồng chí, vẫn được đồng sự yêu thích, đặc biệt hắn vẫn là một trong những kẻ hoạt bài* trong văn phòng.

* hoạt bài : hay làm chuyện gây cười

Tuy rằng bọn họ hoạt bài gần nhất đều là một bộ tư xuân.

Đồng sự số 1 nói: “Tiểu Hạ, nếu không kêu tổ trưởng điều ta đến bên cạnh người, đỡ phải người rất tịch mịch?” Đây là đùa giỡn hình.

Hạ Vũ thực bình tĩnh nói: “Vị trí bên cạnh này là lưu cho An tiểu miêu thân ái.”

Đồng sự số 2 nói: “Tiểu Hạ, người bộ dáng này cũng thật làm cho người ta đau lòng. Nếu không bạn thân giới thiệu người yêu cho người? Bộ Hộ Khách có người mới cũng là đồng, bộ dạng cũng không tệ lắm ~” đây là hồng nương hình.

Hạ Vũ thở dài một tiếng: “Vị kia ta đã thông đồng qua, không phải loại hình vừa ý ta.”

Đồng sự số 3 nói: “Tiểu Hạ suất khí vĩ đại đều tìm không thấy người yêu, ta không bao giờ ... tin tưởng tình yêu nữa!” Đây là xúc động hình .

Hạ Vũ: “.”

Cùng đồng sự các loại mò mẫm xong, Hạ Vũ không khỏi ngẩng đầu nhìn không trung có chút u ám, xem ra là trời muốn mưa .

Đột nhiên không khỏi nghe thấy thanh âm của Tiểu Kiệt kêu hắn “Trời mưa thiên” , Hạ Vũ nhất thời có chút sững sờ.

Mĩ Quốc có hay không cũng là như vậy ? Hạ Vũ nhảm chán thâm nghĩ.

31. Chương 31

Hạ Vũ oán niệm

Hôm nay Hạ Vũ một người tan tằm về nhà, từ khi An Dật bị Trần Trần Trần tổng giám quán lấy , cơ hồ không có thời gian đi cùng hắn.

Nghĩ đến An Dật rốt cục cũng có người theo đuổi , Hạ Vũ là thật tâm thay y cảm thấy vui vẻ .

Nếu còn không có yêu Tiểu Kiệt , An Dật nếu như bị nam nhân theo đuổi, Hạ Vũ khẳng định là một vạn hai ngàn cái không muốn. Bởi vì hắn cũng chưa bỏ được ý định làm con An Dật, có thể nào để cho người khác đến làm con.

Mất thấy An Dật ngày bị làm con không xa , Hạ Vũ cảm giác được một người tịch mịch phiền muộn.

Hạ Vũ một người hướng trạm tàu ngầm đi tới, mới vừa đi đến cửa trạm, cư nhiên gặp được thanh mai trúc mã Hà Bồi Bồi của An Dật.

Hà Bồi Bồi hiển nhiên đã sớm nhìn thấy Hạ Vũ ,cười đến sáng lạn đối hắn: “Hắc, Hạ đại soái ca tan tằm ?”

Hạ Vũ đối với vị nam nữ anh dũng này rất rõ ràng, vì thế cười một chút: “Đúng vậy, thực khéo . Người cũng tan tằm?”

“Ta có vị hộ khách ở bên cạnh, bỏ chạy đến bên này cùng hộ khách nói chuyện một chút. Đúng rồi, a Dật đâu?” Hà Bồi Bồi hỏi.

Hạ Vũ thành thật đáp: “Hắn gần nhất luôn tăng ca.”

“Như vậy a, ” Hà Bồi Bồi lên tiếng, sau đó một phen túm trụ cánh tay Hạ Vũ , “Đi, vậy người theo giúp ta uống rượu đi ~!”

Hạ Vũ: “.”

Vì thế do Hà Bồi Bồi nhiệt tình mời , hai người đi vào một quán bar nhỏ.

Nhìn Hà Bồi Bồi không ngừng uống rượu, Hạ Vũ vội vàng ngăn cản động tác của nàng : “Mỹ nữ, có chuyện gì luẩn quẩn trong lòng không nên tự ngược như vậy?”

Hà Bồi Bồi buông chén rượu trong tay, một phen đặt lên bả vai Hạ Vũ , nói: “Người nói thói đời có phải hay không luôn hãm hại người?”

Hạ Vũ: “Mỹ nữ, người là bị lừa tiền, hay là bị lừa sắc ?”

“Ta dè chết, ai dám đụng đến Hà Bồi Bồi ta đó là muốn chết.” Hà Bồi Bồi vẻ mặt anh hùng khí khái.

Hạ Vũ vội vàng phụ họa gật đầu: “Đó là,anh dũng của người ta rành quá đi.”

Hà Bồi Bồi: “Cái gì?”

Hạ Vũ: “Không có gì.”

Nhìn Hà Bồi Bồi uống thực hải, Hạ Vũ nhìn không được cùng nàng uống.

Đã có chút men say , Hà Bồi Bồi nhìn bộ dạng Hạ Vũ uống rượu , trầm mặc một hồi nói: “Hạ Vũ người vì cái gì là GAY?”

Hạ Vũ đảo cặp mắt trắng dã: “Mỹ nữ, người uống say.”

“Ta không có say.” Hà Bồi Bồi lập tức phản bác, sau đó càng thêm sát vào Hạ Vũ, “Vì cái gì đầu năm nay suất ca nếu danh hoa đã có chủ chính là muốn làm cơ a! Làm cho như ta vậy bên ngoài hẹn hò người như thế nào sống a!”

Phát giác chung quanh một ít ánh mắt nhìn chăm chú, Hạ Vũ lập tức thấp giọng cảnh cáo: “Hà Bồi Bồi người nói chuyện nhỏ giọng chút.”

Hà Bồi Bồi không có nhỏ giọng, ngược lại lớn hơn nữa : “Nhỏ giọng cái gì, tỷ tới nơi này uống rượu chính là vì phát tiết!”

Hạ Vũ thật muốn làm bộ không biết nàng, nếu nàng không gắt gao túm cánh tay hắn .

Uống hơn hai giờ, Hà Bồi Bồi hoàn toàn uống đến say, cả người đều đã muốn ghé vào trong lòng ngực Hạ Vũ .

Hạ Vũ cảm thấy được thật sự là không hay ho , gặp gỡ nữ nhân này quả nhiên không phải chuyện tốt. Nàng nếu không phải thanh mai trúc mã của An Dật, hẳn thật muốn bỏ lại nàng chạy lấy người.

Bởi vì không biết Hà Bồi Bồi nhà ở nơi nào, Hạ Vũ đành phải xuất di động gọi cho An Dật.

Trò chuyện chuyển được, Hạ Vũ không đợi bên kia mở miệng liền lập tức kêu lên: “Người con mẹ nó nhanh đem địa chỉ Hà Bồi Bồi nói cho ta biết, nàng uống say rồi!”

Kết quả không dự đoán được thanh âm bên kia truyền đến không phải An Dật, mà là Trần tổng giám Trần Trần: “Hà Bồi Bồi?”

“A?” Hạ Vũ ngạnh sinh sinh choáng váng một chút, sau đó cố ý nói, “Kỳ quái ta gọi nhầm số sao? Ngượng ngùng nga.”

Không đợi Trần Trần mở miệng, Hạ Vũ hoảng hốt cắt đứt trò chuyện.

Kháo, An Dật Xú tiểu tử kia thật sự cùng Trần Trần thông đồng . Hạ Vũ trong lòng có chút ngù vị tạp trần.

Bởi vì hần thân mình chính là GAY, cho nên biết rõ bất quy lệ gặp ghềnh này. Chính là trong lòng lại vì An Dật tìm được người yêu mà cảm thấy vui vẻ.

“Hạ Vũ. Ta muốn hôn.” Thanh âm Hà Bồi Bồi đột nhiên đánh gãy suy nghĩ của Hạ Vũ.

“Oa khát, cô nàng chết dầm kia không cần loạn hôn a uy!”

Không dám gọi lại cho An Dật, bắt buộc dĩ Hạ Vũ đành phải kéo Hà Bồi Bồi lên xe taxi, sau đó quay về nhà trọ chính mình.

Vốn đi làm một ngày đã đủ mệt mỏi, nghĩ muốn đi uống chút rượu giảm bớt áp lực cũng đúng, không nghĩ tới Hà Bồi Bồi tửu lượng như vậy , cư nhiên so với hần còn bỏ mình trước, thật sự là tổn thất không nhỏ.

Đưa Hà Bồi Bồi đến giường, Hạ Vũ trong lòng một mảnh oán niệm.

Cho dù nữ nhân này thực anh dũng, thủy chung vẫn là nữ , Hạ Vũ vẫn là thực thân sĩ .

Hắn đem giường tặng cho nàng ngủ, sau đó đi ngủ ở sofa phòng khách.

Mỗi một , hần nhất thời quên hành tung của hần, vẫn bị người theo dõi .

Vì thế hần mang nữ nhân về nhà , quang vinh sự tích vào lúc ban đêm liền rơi vào tay Mĩ Quốc Florida bên kia.

“Thiếu gia, Hạ tiên sinh hôm nay đi làm không có muộn, tan tầm lúc sau bị một tiểu thư kéo tới quán bar uống rượu, thẳng đến buổi tối chín giờ trở lại nhà trọ.” Lí quản gia làm hết phận sự cứ theo lẽ thường báo hành trình một ngày của Hạ Vũ.

Tiểu Kiệt bên kia vẫn là ban ngày, y vừa vặn ở trên ban hạp , nhìn đến là Lí quản gia gọi tới điện thoại, y vội vàng tạm thời gián đoạn hội nghị.

Nghe xong Lí quản gia báo cáo xong, Tiểu Kiệt không có biểu tình gì, dương dương tự đắc mi: “Hắn uống rượu ?”

Lí quản gia lập tức trả lời: “Hắn là không có, bởi vì hần còn đem vị tiểu thư kia mang về nhà trọ của hần.”

“Mang tiểu thư về nhà?” Tiểu Kiệt dùng tiếng Anh nói một câu, “Hắn không phải đồng chí sao?”

Lí quản gia trầm mặc một chút, nói: “Thiếu gia người nếu thiệt tình không bỏ được Hạ tiên sinh, vậy.”

“Dừng.” Tiểu Kiệt đánh gãy lời yt, “Hành động của ta không cần phải người tới chỉ đạo.”

“Thật có lỗi, là ta vượt qua .” Lí quản gia lập tức xin lỗi.

“Tiếp tục nhìn hần, cẩn thận người thân của hần an toàn.” Tiểu Kiệt dặn dò một câu ,lúc sau liền cắt đứt trò chuyện.

Hơn nửa đêm , Hà Bồi Bồi đột nhiên rất khó chịu bò lên giường, đem nước Hạ Vũ chuẩn bị cho nàng uống hết , lúc sau vẫn cảm thấy được yết hầu khô khát.

Vì thế nàng rời giường chạy đến phòng khách, mở tủ lạnh của Hạ Vũ . Nhưng mà tủ lạnh không có đồ uống.

Gấp đến độ thẳng giò chân ,Hà Bồi Bồi lập tức lay tỉnh Hạ Vũ đang nằm ở sofa.

“Hạ Vũ, ta hảo khát nước!” Hà Bồi Bồi một bộ đáng thương hề hề.

Hạ Vũ giữa mơ hồ bán thanh tỉnh theo sơ pha ngồi dậy, sau đó đi vào phòng bếp lấy nước cho nàng. Bởi vì dạ dày hần không tốt, cho nên rất ít uống nước trong tủ lạnh.

Đi đến trừ phòng, nhớ tới nước gừng nấu cho Hà Bồi Bồi , liền thuận tiện bưng ra.

“Trước đem nước gừng uống hết đi, ngày mai người đỡ phải đau đầu khó chịu.” Hạ Vũ ngay cả mắt đều không mở ra được .

Hà Bồi Bồi nhìn bát nước gừng kia, trong lòng nhất thời dâng lên một trận cảm động.

Hạ Vũ mới vừa một lần nữa nằm lên sơ pha chuẩn bị tiếp tục ngủ, Hà Bồi Bồi một phen phác lại ôm lấy hần: “Hạ Vũ, người không cần làm đồng chí , theo ta đi!”

“Cút.” Hạ Vũ mơ mơ màng màng hừ nói.

Hà Bồi Bồi chưa từ bỏ ý định tiến đến bên tai Hạ Vũ nói: “Người săn sóc người như vậy, so với a Dật tốt hơn nhiều. Được người yêu nhất định thực hạnh phúc !”

Hạ Vũ trên cơ bản đã không có nghe rõ ràng nàng đang nói cái gì, nỉ non nói: “Đừng làm ồn ta ngủ.
. Ngày mai còn phải đi làm.”

“Thiết, điểm ấy cùng a Dật giống nhau, không hiểu tư tưởng.” Hà Bồi Bồi nói lầm bầm, sau đó đem bát gừng uống hết.

32. Chương 32

Sẽ hạnh phúc

Buổi sáng ngày hôm sau, Hạ Vũ mở mắt liền nhìn thấy Hà Bồi Bồi ở trước mắt phóng đại vô hạn, vì thế đột nhiên lấp bắp kinh hãi thiếu chút nữa ngã xuống sơ pha.

“Kháo, người làm cái gì a?” Hạ Vũ sợ tới mức không nhẹ.

Hà Bồi Bồi một chút cũng không như là người say rượu , chỉ thấy nàng lộ ra nụ cười sang sảng nói: “Nhìn mặt người ngủ a, thưởng thức cảnh đẹp lại không đủ rồi ~”

Hạ Vũ: “.” Nữ nhân này thật là đáng sợ.

Tiền đưa Hà Bồi Bồi ,lúc này Hạ Vũ mới đau khổ hướng công ty Lam Đảo tiền đến.

Đáng tiếc vẫn là đến muộn hơn mười phút, nghĩ đến bởi vì đến trễ cũng bị phạt tiền, tâm tình lại ảm ức.

Mới vừa đi đến chỗ ngồi , ngồi không một hồi, chợt nghe đến đồng sự hô một tiếng: “Tiểu Hạ, điện thoại của người !”

Hạ Vũ trong lòng nghi hoặc rốt cuộc là ai gọi điện thoại chơi hần.

“Uy người khỏe, ta là Hạ Vũ.” Hạ Vũ cầm lấy điện thoại thực khách khí nói.

Tiếp theo bên kia truyền đến thanh âm một vị nam tính: “Hạ tiên sinh người khỏe, ta là Mạn Định bên bộ nhân sự của tổ thiết kế công ty hữu hạn Kiều Sâm, xin hỏi người có hứng thú đến công ty chúng ta phát triển không?”

Hạ Vũ thiếu chút nữa liền thốt ra”Kháo, phá hoại cơ sở điện thoại tới công ty này cũng quá ngang ngược đi? !” Những lời này, may mắn đúng lúc nuốt vào bụng.

“Ta hiện tại không có cầu chúc a.” Hạ Vũ thực thành thật nói, hắn trong lòng thật sự nghi hoặc ,như thể nào sẽ có công ty nước ngoài tìm tới chính mình.

“Là như vậy, ” đối phương rất có kiên nhẫn nói, “Hạ tiên sinh lần đó ở Pháp quốc được khen thưởng thiết kế, tổng giám chúng ta rất yêu thích, hắn vẫn rất muốn cơ hội cùng Hạ tiên sinh có thể hợp tác .”

Pháp quốc được khen thưởng thiết kế ? Kia đều là vài năm trước a, hắn còn đang học đại học a! Hạ Vũ ở trong lòng đảo cặp mắt trắng dã, bất quá có người thưởng thức trong lòng tự nhiên cũng là vui vẻ.

“Việc này cho ta suy nghĩ .” Hạ Vũ thực thông minh không có trực tiếp cự tuyệt.

Mạn Định tựa hồ cũng dự đoán được Hạ Vũ sẽ nói như vậy, vì thế thực khách khí nói: “Vậy thỉnh Hạ tiên sinh hảo hảo suy nghĩ, công ty chúng ta là thành tâm thành ý mời người gia nhập liên minh .”

Cúp cuộc điện thoại mặc danh kỳ diệu này, Hạ Vũ tâm tình lại một đoàn loạn.

Công ty Kiều Sâm này danh khí ở gần nhất hai năm mãnh trưởng, Hạ Vũ không có khả năng không biết. Bởi vì là xí nghiệp còn trẻ , Hạ Vũ vẫn thực hâm mộ công nhân trong xí nghiệp kia .

Hơn nữa nghe nói phúc lợi còn siêu hảo, đáng tiếc chính là ở Mĩ Quốc Florida.

Bằng không năm trước người nhân người, Hạ Vũ sớm phải đi nhận lời mời .

Ngây ngô qua vài ngày, khó khi được An Dật chủ động gọi điện thoại cho hắn, kết quả còn muốn hắn -Hạ đại thiếu gia dậy một khoá phụ đạo tình yêu , quyết đoán càng thêm không nổi.

Chính là không nghĩ tới qua một đoạn thời gian, An Dật vị bạn thân này cùng hắn trở thành người thất tình.

Bởi vì Trần Trần Trần tổng giám bọn họ bị điều đến công ty Nhật Bản, đáng thương An Dật cùng Hạ Vũ thành người bị vứt bỏ.

“A Dật, cùng ta đi Mĩ Quốc đi.” Hai bạn thân ở quán bar uống rượu, Hạ Vũ nhân cơ hội nói ra.

An Dật nhìn về phía Hạ Vũ, nghi hoặc: “Đi Mĩ Quốc để làm gì ? Cùng người cùng nhau xin cơm?”

“Người cút đi.” Hạ Vũ tức giận hừ một tiếng, “Đương nhiên là mang người đi tìm nơi phát triển tốt .”

An Dật bị Trần Trần làm tổn thương, cũng suy nghĩ phải rời khỏi Lam Đảo thương tâm này. Nghe được Hạ Vũ nói như vậy, tự nhiên là tâm động.

“Phúc lợi so với Lam Đảo thật là tốt? Mỹ nữ nhiều hay không?” An Dật tiếp tục hỏi.

“Xem tiền đồ người ấy!” Hạ Vũ một bộ”Gỗ mục không thể điều” nhìn An Dật, “Lần trước không phải cùng người đề cập qua công ty Kiều Sâm sao, bọn họ cam kết ta lấy thực lực của người, ta đem người qua tuyệt đối cũng không thành vấn đề.”

An Dật bĩu môi : “Ta nào có lợi hại như vậy.”

Hạ Vũ vỗ mạnh bả vai An Dật, sắc mặt tương đương hồng, đã có vẻ say rượu: “Sẽ đối bản thân có tin tưởng, thiết kế của người năng lực ở Trần tổng giám bồi dưỡng đã muốn cùng trước kia bất đồng cấp bậc”

“Có thể không phải nhắc tới hắn không!” An Dật có chút uẩn giận giơ cái chén trong tay lên, đem bên trong một ngụm uống sạch.

“Này không phải trọng điểm a, a Dật ta nói cho người. Trần tổng giám và vân vân đều là mây bay, chờ đi Kiều Sâm bên kia, bạn thân giới thiệu người thật tốt cho người.” Hạ Vũ nói chuyện đã muốn bắt đầu có chút phun ra nuốt vào .

“Không phải Mã Lệ Liên không cần giới thiệu cho bạn thân.” An Dật cũng không biết chạy đi đâu.

Hạ Vũ khoát tay: “Mã Lệ Liên và vân vân đều một bên đi. Bối Khắc Hán mãnh nam như vậy mới là.” Lời còn chưa dứt đã nằm úp sấp ngã vào quầy bar .

“A Vũ người thật sự là trọng khẩu vị.” An Dật ngây ngốc cười, “Rất cực ngã. Ha ha. Gọi người uống tiếp.” Qua không một hồi, An Dật cũng bỏ mình .

Đang lau chén, Tiểu Tông liếc mắt bọn họ một cái: “Ồ quán bar đồng chí cư nhiên còn dám uống rượu, này không phải làm cho người ta muốn đi thuê phòng sao?”

Quả nhiên, ngồi ở một bên sớm chú ý Hạ Vũ cùng An Dật đã lâu, một ít đồng chí độc thân đã đi tới.

Sau đó đối Hạ Vũ cùng An Dật đang say động thủ động cước.

Trong đó một người nam nhân còn tiến đến bên tai Hạ Vũ thổi khí phát ra lời mời: “Cần ta cùng người không?”

Tương đối im lặng ghé vào Hạ Vũ, An Dật còn khó khăn hơn.

Có một nam nhân tới gần y, y lập tức tựa như cái con nhím say khướt: “Kháo, chớ chọc lão tử, lão tử là Hoắc Nguyên Giáp!”

Cái loại mèo hoang này làm cho nam nhân kia chùn bước, cho nên đều đem mục tiêu tập trung tới trên người Hạ Vũ .

Tiểu Tông ở quán bar làm tửu bảo lâu như vậy, trường hợp này sớm thấy nhưng không thể trách, nhưng là Hạ Vũ là bằng hữu hân, đương nhiên không thể thấy chết mà không cứu được.

Vì thế hân đối mấy nam nhân đang có chủ ý với Hạ Vũ nói: “Hắn đã có chủ , không muốn chết hãy mau rút.”

Vì lão bản quán bar là Lí Thiếu Phong, người bình thường không dám trêu chọc người của Lí Thiếu Phong. Cho nên nghe đến tửu bảo nói, đành phải phần nộ rời đi.

Tiểu Tông nhìn thoáng qua Hạ Vũ ghé vào quầy bar, nhỏ giọng hừ một câu: “Thật sự là ngu ngốc, nếu không ta vừa người, ta mới lười xen vào việc của người khác.”

Hắn lời còn chưa dứt, ngồi ở bên cạnh Hạ Vũ, An Dật bắt đầu say khướt chỉ thấy y không để ý hình tượng mà tru lên: “Mẹ nó, ai dám khi dễ An Dật ta, ta liều mạng với người!”

Tiểu Tông lại rót một chén rượu đưa tới trước mặt An Dật: “Người cũng nhanh uống rượu nằm úp sấp đi.”

Nói xong vừa ngắm Hạ Vũ liếc mắt một cái, thật sự là người dạng gì sẽ có bằng hữu dạng đó.

Tiểu Tông kỳ thật vẫn đều yêu thầm Hạ Vũ, từ lần đầu tiên Hạ Vũ bước vào quán bar này tới nay, Tiểu Tông đã bị khí chất của hắn hấp dẫn.

Nhưng là Tiểu Tông biết chính mình cùng Hạ Vũ là không có khả năng , cứ việc Hạ Vũ thường xuyên đùa giỡn hắn.

Năm nay lễ mừng năm mới , Hạ Vũ đến quán bar số lần rõ ràng tăng nhiều, Tiểu Tông không cần hỏi cũng biết nam nhân này lại thất tình .

Chính là lần này chữa thương thời gian so với trước là quá dài.

Từng vài lần nhìn Hạ Vũ trong mắt quang mang bắt mắt dĩ , Tiểu Tông thiếu chút nữa xúc động muốn nói rõ .

Chính là lý trí vẫn chiến thắng xúc động, hắn biết một khi nói rõ , có lẽ Hạ Vũ sẽ xa lánh y.

Hắn bộ dạng bình thường, thân thể bình thường, kinh tế thu vào càn bình thường, là không xứng với Hạ Vũ thiết kế sư cao cấp như vậy.

Tiểu Tông ở trước mặt Hạ Vũ dương trang đơn thuần nhu thuận, kỳ thật đều là vì giành được chiếm được cảm tình của Hạ Vũ , hắn biết Hạ Vũ thích người như vậy.

Kỳ thật mỗi ngày tại đây chứng ngư long hỗn tạp , lại có thể nào làm người đơn thuần nhu thuận, chính là Tiểu Tông mỗi lần nghe được Hạ Vũ nói”Tiểu Tông thật sự hảo ngoan để nghe nói, ta đều muốn đem người quải về nhà” nói như vậy, trong lòng sẽ cảm thấy được thực ấm áp.

Bởi vậy Tiểu Tông cất giấu cảm tình của mình, chỉ làm người chúc phúc Hạ Vũ.
“Ngu ngốc, người tốt như vậy , sẽ hạnh phúc .” Tiểu Tông nhìn Hạ Vũ, lại vừa nhỏ thanh lẩm bẩm một câu.

33. Chương 33

Người vẫn là đến đây

Mĩ Quốc Florida ——

Hạ Vũ cùng An Dật hai người bỏ công tác ở Lam Đảo , tính toán đi ăn mảnh khác nên đến bên này.

Hạ Vũ lần đầu tiên đi vào thế giới giải trí, kiểm chế không được tâm tình trong lòng kích động sôi trào.

Một bên An Dật khinh bỉ nhìn hẩn một cái: “A Vũ, người tự nhiên chút.”

Hạ Vũ quay đầu đối y mở miệng nói: “Thỉnh không cần thúc dục ta,cái này qua biên giới con người, cảm ơn.”

An Dật nghi hoặc: “Người thời đại học không có đi Pháp quốc lĩnh thưởng?”

Hạ Vũ nhất thời liền sụp đổ : “Không có tiền như thế nào đi.”

An Dật: “. Ta nghĩ đến người đi.”

Hạ Vũ: “. Ta biết khi đó người ở Niu Di-lơn tiêu du .”

An Dật: “.”

Tiếp theo hai người kêu một chiếc xe taxi đi đến công ty Kiều Sâm.

43 Phút sau , hai người đi tới phía dưới cao ốc công ty Kiều Sâm, nhìn đến kiến trúc cao ốc kết cấu tương đương giàu có hiện đại hoá , thật khâm phục .

“A Dật, người xem xem, thật sự là nơi tốt a.” Hạ Vũ trong mắt các loại hâm mộ ghen tị.

An Dật gật đầu tán thành: “Công ty này cũng thật có tiền, người xem xem bức tượng kia, oa khéo, khẳng định thực quý!”

Hai người còn ngoài cửa lớn chảy nước miếng, tiếp theo một vị nam tử phương Tây trẻ tuổi nhìn thấy hai người bọn họ , lập tức tươi cười như hoa chạy ra đón.

“Là Hạ Vũ Hạ tiên sinh cùng An Dật An tiên sinh ?” nam tử Phương Tây thập phần nhiệt tình tiêu sái đến trước mặt bọn họ , cùng hai người bọn họ bắt tay, “Các người hảo, ta là nhân sự bộ tổng giám đốc Mạn Địch Kiều Sâm. Hoan nghênh các người tới nơi này.”

An Dật nghe được y tự giới thiệu, lập tức kinh hô: “Mạn Địch tiên sinh tiếng Trung của người nói cho cùng rất lưu loát!”

Mạn Địch cười cười: “Bởi vì người lãnh đạo chúng ta yêu cầu a.”

An Dật bĩu môi : “. Vị lãnh đạo này cũng thật ái quốc.”

Hạ Vũ vội vàng nhéo cánh tay An Dật một chút, sau đó cũng lộ ra nụ cười khách khí : “Thật sự là phiền toái Mạn Địch tiên sinh , cư nhiên còn làm phiền người tự mình đi ra chờ chúng ta.”

Mạn Địch vội nói: “Đây hẳn là điều nên làm .” Lão bản có lệnh, không thể không theo a.

Mạn Địch đưa bọn họ tạm thời tới phòng nghỉ VIP dành cho khách quý, nơi đó thoạt nhìn giống như phòng tổng thống.

An Dật nhìn chung quanh một chút, hưng phấn nói: “A Vũ chúng ta có phải hay không gặp vận may ? Tổng giám đốc tự mình đi ra nghênh đón, còn cho chúng ta vào phòng VIP này nghỉ ! Thật là coi trọng thương khách a!”

Hạ Vũ cũng không dự đoán được sẽ hưởng thụ đãi ngộ cao như thế, nhất thời có chút ngỡ ngàng .

“A Vũ hay là công ty có người giặt đây?” An Dật không khỏi như vậy hỏi.

Không thể trách y hoài nghi như thế, hai người bọn họ ban đầu đến đây chỉ có thể xem như người mới, cho dù được Kiều Sâm coi trọng , cũng không có thể hưởng thụ đãi ngộ đến cấp bậc này a.

Hạ Vũ suy nghĩ một chút, thực thành thật lắc đầu: “Ta không nhớ rõ ta trong vòng làm việc nhận thức danh nhân nào a, nga, trừ người là nam nhân.”

An Dật lập tức hung hăng trừng mắt nhìn hấn, hấn vội vàng giả ngu nhún nhún vai.

Qua hơn 10 phút, Mạn Dịch cầm hai phần hợp đồng tiến vào.

Hạ Vũ cùng An Dật nhìn đến muốn nói chính sự , lập tức đều ngồi nghiêm chỉnh.

Mạn Dịch phân biệt đem hai bản hợp đồng đưa tới trước mặt Hạ Vũ cùng An Dật , nói: “Hai bản hợp đồng là của tổng tài chúng ta tự mình định ra , hai vị tiên sinh nhìn xem, nếu có chỗ nào không hài lòng có thể nói ra.”

An Dật nhanh tay dẫn đầu cầm lấy hợp đồng trên bàn phân ra cho mình, mới vừa xem liền kinh ngạc nói: “Kế hoạch bộ bộ trưởng?”

Nghe được An Dật nói như vậy, Hạ Vũ cũng cầm lấy bản hợp đồng phân cho mình, nhìn mặt trên viết chức vị là bộ phó tổng giám thiết kế.

Tiếp theo An Dật nhìn nhìn Hạ Vũ, Hạ Vũ cũng nhìn y, tương đối không nói gì.

Mạn Dịch nhìn hai người bọn họ đột nhiên trầm mặc, vì thế lập tức hỏi: “Hai vị tiên sinh là có vấn đề sao?”

An Dật vừa định mở miệng đã bị Hạ Vũ đánh gãy : “Mạn Dịch tiên sinh, các người không phải muốn chúng ta lại đây làm thiết kế sư sao?” Như thế nào biến thành quản lý tầng nhân viên ?

Nghe được không phải lời cự tuyệt , Mạn Dịch ở trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Hạ tiên sinh là như vậy, chúng ta nhất trí cho rằng người cùng An tiên sinh là có thể đảm nhiệm hai chức vị này. Vẫn là hai vị tiên sinh đối chính mình không tin tưởng?”

Hạ Vũ cùng An Dật hai người đều là một cây chịu không nổi phép khích tướng, bị nói như vậy, hai người lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực nói: “Ai nói không tin tưởng.”

Mạn Dịch bị biểu tình phong phú hoạt bảo chọc cười , vừa cười nói: “Hai vị tiên sinh nhìn nhìn lại có vấn đề gì không, nếu không có vấn đề , như vậy xin mời ký tên đi.” (Sao : Em kí là em khổ cả đời a, đừng có kí a~ – Kiệt : Gì? – Sao : Không có gì T^T)

Một lát sau, Hạ Vũ cùng An Dật đều tự xem hết hợp đồng ,lúc này trong lòng chỉ có một suy nghĩ: con mẹ nó phúc lợi này quá tuyệt vời, này không khoa học!

Vì thế Hạ Vũ lại hỏi: “Mạn Dịch tiên sinh, ta đối hợp đồng nhưng thật ra không có t1 kiến gì, chính là cảm thấy được chúng ta vừa tới là người mới, lập tức hưởng thụ nhiều phúc lợi đãi ngộ như vậy có thể hay không không tốt lắm?”

Mạn Dịch nghe được hấn nói nhện không được cười ha ha : “Ta lần đầu tiên nhìn đến phúc lợi tốt như vậy còn có người cảm thấy không tốt a.”

“Không phải, ” Hạ Vũ lại vội vàng nói , “Như vậy đi, ta có thể hay không gặp người định ra bản hợp đồng này?”

Không nghĩ tới Hạ Vũ có yêu cầu này, Mạn Dịch sửng sốt một chút, lập tức nghĩ đến lão bản bọn họ yêu cầu nhất định phải hồng hạo Hạ Vũ, vì thế lập tức một lần nữa cười cười : “Kia thỉnh hai vị tiên sinh chờ, ta liên hệ một chút, xem thử tổng tài chúng ta hiện tại rảnh hay không.”

“Làm phiền Mạn Dịch tiên sinh .” Hạ Vũ cười đến thực khách khí.

Nhìn Mạn Dịch đi ra khỏi VIP, An Dật lập tức nói: “A Vũ, người cũng hiểu được rất khả nghĩ đi? Hợp đồng này phúc lợi thật tốt quá, người viết bản hợp đồng không phải gốc tử thì phải là có tính toán khác.”

Hạ Vũ nhìn nhìn An Dật: “Mư nào? Mư tiền hay là mư sắc?”

An Dật hừ nói: ” Muốn nói cho rõ người ta mư chính là người, đừng quên, bọn họ thỉnh người đó là người. Ta chẳng qua là thuận tiện bị người tha tới.”

Hạ Vũ: “.”

Lại qua mười phút, Mạn Dịch lại tươi cười như hoa tiêu sái tiến vào phòng VIP , nói: “Hạ tiên sinh, tổng tài chúng ta đáp ứng bớt thời giờ gặp người.”

Hạ Vũ chỉ chỉ An Dật một bên: “Bạn thân ta đây?”

Mạn Dịch vẫn như cũ cười đến thực khách khí: “Ngượng ngừng, còn thỉnh An tiên sinh ở trong này chờ. Nếu cần phục vụ gì, có thể bất cứ lúc nào gọi số điện thoại nội tuyến. Hạ tiên sinh mời người đi theo ta.”

Vì thế Hạ Vũ xoay người nhìn về phía An Dật, An Dật hướng hẩn phát tay: “Hạ đại nhân người đi đi, ta sẽ tại đây chờ người chiến thắng trở về .”

Hạ Vũ: “.”

Sau đó vì muốn làm rõ ràng Kiều Sâm rốt cuộc là ôm mục gì muốn hai người bọn họ đảm nhiệm ở đây, Hạ Vũ cùng Mạn dịch hướng văn phòng tổng tài đi tới.

Tổng tài Kiều Sâm văn phòng ở tầng cao nhất , còn có cái thang máy chuyên môn dẫn lên .

Hạ Vũ ở trong lòng nói thầm: tổng tài này cũng quá xa xỉ , khắp nơi khoa chương là kẻ có tiền.

Tới tầng cao nhất, lúc này Mạn Dịch thực cung kính đối Hạ Vũ nói: “Hạ tiên sinh, tổng tài chúng ta ngay bên trong, mời người đi vào.”

Hạ Vũ trừng lớn mắt: “Ta trực tiếp vào?”

Mạn Dịch gật gật đầu: “Ân, tổng tài chúng ta đang chờ người.”

Hạ Vũ: “.”

Dưới ánh mắt tha thiết của Mạn Dịch, Hạ Vũ đành phải kiên trì một mình đi vào cái gọi là phòng tổng tài .

Hắn đi đến cạnh cửa nhẹ nhàng gõ hai cái, bên trong không có phản ứng,phát hiện cửa không có khóa, liền đẩy cửa đi vào.

Đi vào văn phòng này đánh giá một chút, phát hiện bên trong thực sạch sẽ, bởi vì chu vi tất cả đều là tường thủy tinh, bởi vậy ánh mặt trời tương đối đầy đủ.

Hạ Vũ đang thưởng thức cảnh đẹp tầng cao nhất, đột nhiên sau lưng có người ôm chặt lấy hắn.

Hạ Vũ nhất thời kinh hãi, lập tức giãy dụa.

Sau lưng người kia không nhìn hẩn giãy dụa, ở sau gáy hẩn hạ xuống nụ hôn: “Trời mưa thiên người vẫn là đến đây.”

Hạ Vũ toàn thân tóc gáy đều dựng thẳng, bởi vì hẩn nghe ra, thanh âm người này là Tiểu Kiệt.

34. Chương 34

Người là của ta

Nghe ra thanh âm này là của Tiểu Kiệt, Hạ Vũ toàn thân tóc gáy nhin không được mà dựng thẳng lên, bởi vì hẩn thật sự thật không ngờ, hoàn toàn là ngoài dự liệu.

“Người thực ngoan a.” Tiếng Tiểu Kiệt ngay tại bên tai Hạ Vũ vang lên, ngay cả hô hấp ầm áp đều cảm thụ rõ ràng.”Ta ở Mĩ Quốc bên này ,người cư nhiên đều không có tìm người yêu, thích ta như vậy sao?”

Nghe vẫn như cũ tiếng Trung phát âm không đủ tiêu chuẩn, Hạ Vũ lập tức lại bắt đầu giãy dụa: “Kháo, người con mẹ nó đừng luôn một bộ mình chính là tốt đẹp !”

Con người màu xanh biếc của Tiểu Kiệt nhất thời âm trầm xuống, y không để ý Hạ Vũ giãy dụa mà đem hân ôn ngang.

Hạ Vũ không dự đoán được như vậy, thân thể mất đi cân bằng, phải giãy dụa càng thêm khó khăn .

“Miệng của người không thành thật, vẫn là thân thể của người đến nói cho ta biết đáp án đi.” ngữ khí của Tiểu Kiệt tràn ngập bá đạo.

Văn phòng tổng tài này có cái sơ pha rộng thực mềm mại, Tiểu Kiệt đem Hạ Vũ cả người vút lên sơ pha, Hạ Vũ vừa định đứng dậy, đã bị Tiểu Kiệt áp dưới thân.

Hạ Vũ trừng lớn mắt nhìn đôi mắt Tiểu Kiệt, chuông cảnh giác trong lòng rung lên thật lớn.

Tiểu Kiệt kiểm chế trụ cầm Hạ Vũ, sau đó hung hăng hôn lên. Nụ hôn này không tính ôn nhu, mà tràn ngập bá đạo cướp đoạt , rất có cảm giác trừng phạt .

Hạ Vũ trước kia tốt xấu cũng có địa vị công quân, sao có thể ngoan ngoãn bị đè . Vì thế thừa dịp Tiểu Kiệt hôn có chút động tĩnh , hân rất nhanh dùng hết toàn lực nâng chân muốn đá Tiểu Kiệt.

Tiểu Kiệt biết hành động của Hạ Vũ , hân lập tức linh hoạt đem thắt lưng thiết nhập giữa hai chân Hạ Vũ, làm cho hân không thể trốn.

Môi cùng đầu lưỡi đều bị Tiểu Kiệt chà đạp một phen, Hạ Vũ tức giận đến ánh mắt đều muốn bốc hỏa.

Nhìn ánh mắt Hạ Vũ chống cự như vậy, Tiểu Kiệt không có sinh khí ngược lại càng thêm kích phát tình thú. Y thích Hạ Vũ như vậy, cho dù là ở giữa nghịch cảnh, Hạ Vũ cũng không dễ dàng thỏa hiệp.

Hạ Vũ điểm ấy cùng Tiểu Kiệt nhân sinh tín điều giống nhau, do vậy chính là nguyên nhân Tiểu Kiệt liếc mắt một cái đã coi trọng hân.

Lúc trước ở nhà Chung Khánh Thiên lần đầu tiên thấy Hạ Vũ, đối mặt một đám xã hội đen cuộn cuộn hỗn hỗn bao vây, cư nhiên còn có thể nhanh mồm nhanh miệng phản công bảo toàn bản thân.

Tiểu Kiệt lúc ấy cảm thấy được người yêu của y nhất định phải là như vậy, sẽ không dễ dàng bị tiêu diệt, sẽ không dễ dàng mất đi tánh mạng. Bởi vì y không nghĩ giống Kiệt Nhĩ lại tái hiện một lần nữa.

Ngay từ đầu bởi vì đùa giỡn Hạ Vũ mới tiếp cận hân, lúc trước lừa hân cùng chứng nhận chính xác là muốn hân thay thế Kiệt Nhĩ.

Sau này trải qua ở chung, Tiểu Kiệt phát hiện thật sự là mình ngu ghê gớm.

Hạ Vũ chính là Hạ Vũ, hân là độc nhất vô nhị, hân cùng Kiệt Nhĩ không giống nhau.

Kiệt Nhĩ là đứa nhỏ thực nhu thuận thực nghe lời , chính là Hạ Vũ cùng Kiệt Nhĩ tương phản, Hạ Vũ là loại mệnh ta tự ta quản không cần tới người khác, gặp được vấn đề ngoài ý muốn hân tương đương kiên trì.

Đương nhiên, Tiểu Kiệt cũng biết Hạ Vũ kiên trì như vậy thì cũng có nhược điểm trí mạng, thì phải là —— yêu tiền.

Vốn tưởng rằng hân sẽ cùng những người khác chỉ cần có tiền sẽ ngoan ngoãn yêu thương nhưng nhớ, kết quả Tiểu Kiệt lại tính sai .

Hạ Vũ tuy rằng thực yêu tiền, nhưng đối với tiền không thuộc hân, hân sẽ không có lòng tham.

Người như vậy đối với Tiểu Kiệt mà nói thực hiếm lạ, y lần đầu tiên gặp được loại thực yêu tiền lại không có biện pháp dùng tiền khống chế được người.

Rõ ràng đáp ứng cùng với y giả kết giao, chính là Hạ Vũ vẫn như cũ sống chết kiên trì không chịu thỏa hiệp.

Điểm ấy làm cho Tiểu Kiệt cảm thấy vô cùng thất bại.

Tiểu Kiệt nghĩ đối Hạ Vũ liên tục hứng thú hân là sẽ không quá dài, chính là sau khi tập kích, Tiểu Kiệt đột nhiên hiểu được cảm tình của mình.

Y thích Hạ Vũ còn hơn ngoài dự đoán, y sợ hãi Hạ Vũ bị thương, sợ hãi mất đi Hạ Vũ.

Ngay cả cùng Kiệt Nhĩ kết giao, y cũng không có sợ hãi bất an như thế, vì muốn dời đi lực chú ý, Tiểu Kiệt đành phải cùng Hạ Vũ chia tay.

Rất cục nhẹn hơn nửa năm, người này lại lần nữa về tới trong ngực mình.

Tiểu Kiệt dùng hơn nửa năm làm cho Kiều Sâm ở Mỹ Quốc Florida đứng vững gót chân, sau đó đem danh khí mở rộng đến quốc tế, hết thảy chỉ vì đem Hạ Vũ thông đồng đến bên này.

“Buông!” Hạ Vũ hung tợn quát.

Tiểu Kiệt mỉm cười, càng thêm áp chế thân thể Hạ Vũ, nói: “Ta thả ngươi bỏ chạy.”

“Ngươi ——” Hạ Vũ nói còn không có nói, thanh âm đã bị chặn lại.

Lần này Tiểu Kiệt hôn trở nên thực ôn nhu, hơn nữa lại có một ít tâm cẩn thận. Điều này làm cho Hạ Vũ từ trước đến nay ăn mềm không ăn cứng bị mê hoặc.

Kỹ thuật hôn của Tiểu Kiệt so với Hạ Vũ yếu lược thắng một bậc, y nhu tình hạ thế công, Hạ Vũ rất nhanh thỏa hiệp với thân thể.

Phát giác thân thể Hạ Vũ không giống vừa rồi căng thẳng như vậy, Tiểu Kiệt ở trong lòng cười cười.

Mà Hạ Vũ lại là ở trong lòng khóc, nam nhân đây là bi ai, thân thể thích ứng liền dễ dàng buông khí giáp đầu hàng. Đặc biệt là hấn cấm dục hơn nửa năm, người càng thêm thương không dậy nổi.

“Cũng là thân thể ngươi có chút thành thật.” Tiểu Kiệt trầm thấp nói ở bên tai Hạ Vũ.

Hạ Vũ nhất thời lại muốn giãy dụa, Tiểu Kiệt không chút khách khí đem một bàn tay chuyển xuống dưới bộ vị của Hạ Vũ có chút phản ứng, thân thể Hạ Vũ lập tức lại kéo căng.

“Vẫn là giống nhau thực mẫn cảm a.” Tiểu Kiệt trêu đùa.

Vận mệnh Hạ Vũ bị Tiểu Kiệt cầm, vì thế hấn không dám lộn xộn: “Tiểu đại thiếu gia, ngươi muốn làm liên làm, đừng phế cái này của ta.”

Không nghĩ tới Hạ Vũ lại đột nhiên trở nên thức thời như vậy, Tiểu Kiệt cười đến càng đẹp.

“Vậy ngươi liền ngoan ngoãn phối hợp với ta đi.” Tiểu Kiệt nói xong lập tức bắt đầu cởi áo Hạ Vũ.

Hạ Vũ có chút nhận mệnh mặc Tiểu Kiệt gỡ trừ, hấn nằm ở sofa nhìn trần nhà, đột nhiên cảm thấy được có lẽ đời này thật sự sẽ cùng nam nhân trước mắt này dây dưa không rõ.

Phát hiện Hạ Vũ khó có được im lặng, Tiểu Kiệt ngừng động tác tay, sau đó lại cúi người hôn hấn.

Lần này Hạ Vũ thực ngoan phối hợp đáp lại y, cảm nhận được Hạ Vũ phối hợp, Tiểu Kiệt hoàn toàn không bình tĩnh.

Y một bên một đường hôn xuống phía dưới môi, cằm, gáy, xương quai của Hạ Vũ. Tay cũng một bên vuốt ve da thịt Hạ Vũ, ý đồ muốn khơi mào cảm giác của Hạ Vũ.

35. Chương 35

Tinh tân nhẩn vơ

Bị Tiểu Kiệt gây sức ép một phen, Hạ Vũ tìm không ra được đông tây nam bắc.

Chờ hấn bình tĩnh lại mới nhanh hỏi Tiểu Kiệt: “Tiểu đại thiếu gia vì cái gì ngươi lại ở Kiều Sâm?”

Tiểu Kiệt nghe được câu hỏi của hấn nhẹn không được cười ra tiếng: “Trời mưa thiên ngươi muốn hay không đột nhiên ngốc như vậy? Tổng tài công ty này chính là ta a.”

Hạ Vũ kinh hãi: “Cái gì? ! Chính là ta rõ ràng nhìn giới thiệu văn tắt của công ty, tên tổng tài không phải của người!”

Tiểu Kiệt: “Ta là một hỗn hắc đạo , không có khả năng quang minh đại đem tên ra ngoài ánh sáng, cái này không phải chiêu cáo thiên hạ, cừu gia tới tìm ta thì sao.”

Hạ Vũ: “.”

Lúc này Hạ Vũ mới biết được hắn bị Tiểu Kiệt lừa đến Mĩ Quốc.

“A! !” Hạ vũ đột nhiên dồn sức từ sofa đứng dậy, kết quả nhất thời chân nhuyển thiếu chút nữa ngã xuống.

May mắn Tiểu Kiệt tay chân mau, vội vàng đem hắn ôm vào trong lòng ngực.

“Buông! Bạn thân An Dật còn đang chờ ta!” Hạ Vũ lập tức giãy dụa thoát khỏi Tiểu Kiệt.

Tiểu Kiệt ôm chặt lấy Hạ Vũ, nói: “Trời mưa thiên nếu người không ký hợp đồng này, ta sẽ không cho người rời Mĩ Quốc.”

Hạ Vũ cử động một chút: “Người uy hiếp ta?”

Tiểu Kiệt rất lớn phương thừa nhận: “Lần này ta sẽ không dễ dàng buông người ra.”

Hạ Vũ có chút bất đắc dĩ: “Người vì cái gì không chịu buông tha ta? Không phải nói chia tay tốt lắm sao?”

Tiểu Kiệt: “Chia tay chính là tạm thích ứng chi kế, hiện tại ta muốn người chân chính trở thành người yêu của ta .”

Hạ Vũ: “Đều là như trước đây !”

Tiểu Kiệt: “Không phải như trước đây, là hiện tại tiến hành. Đừng quên, tại quốc gia này, hai chúng ta kết hôn là pháp luật tán thành.”

Tiếp theo Hạ Vũ hoàn toàn bị đánh bại.

Một lần nữa trở lại phòng VIP dành cho khách quý, trên mặt Hạ Vũ tràn ngập áy náy, hắn cảm thấy được phải xin lỗi An Dật.

Chính mình bị lừa gạt , còn kéo cả bạn thân nhất xuống nước .

“A Vũ thấy người như thế nào cũng là một bộ bị cướp sắc?” An Dật vô tâm nói giỡn.

Nói một câu trúng đích tình trạng của Hạ Vũ , hắn thật là bị cướp sắc , còn bị người lí lí ngoại ngoại* cướp một lần.

* Lí lí ngoại ngoại : bên trong

“A Dật, hợp đồng chúng ta ký đi.” Hạ Vũ mở miệng.

“Không thành vấn đề ,ta liền ký a.” An Dật nhưng thật ra rất rõ ràng, ” Phúc lợi tốt như vậy, mặc kệ trắng đen.”

Hạ Vũ: “.”

Vì thế cứ như vậy, Hạ Vũ cùng An Dật hai người thành tân quản lí tàng nhân viên thiết kế của Kiều Sâm .

Chức vị Hạ Vũ là thiết kế bộ phó tổng giám, vì cái gì là phó? Đó là bởi vì chức vị này là chức quan nhân tản, căn bản có thể nói là thùng rỗng kêu to.

Đương nhiên đây là ý của Tiểu Kiệt, bởi vì Hạ Vũ đến công ty này đi làm , Tiểu Kiệt cũng đặc biệt chăm chỉ, trên cơ bản mỗi ngày đều đến công ty. (chăm chỉ lắm =v=)

Chẳng qua y mỗi ngày đến công ty đều là vì đem Hạ Vũ hồng đến văn phòng tổng tài , sau đó bù lại tổn thất hơn nửa năm không thể ôm Hạ Vũ .

“Ân a. Chậm một chút.” Hạ Vũ cảm thấy được hấn thật là sa đọa , bỏ Lam Đảo đổi nơi công tác đến Kiều Sâm, kết quả là cấp vị tổng tài đại nhân này tiết hỏa.

Mà Tiểu Kiệt cũng hiểu được y có chút điên rồi, Hạ Vũ đến đi làm mấy ngày nay, y cơ hồ mỗi ngày đều không ngừng muốn ôm hấn.

Y chưa bao giờ biết mình thế nhưng khát vọng Hạ Vũ như thế, rõ ràng hơn nửa năm nay y cũng qua tu thân dưỡng tính , chính là khi Hạ Vũ một lần nữa xuất hiện ở trước mặt y , y hoàn toàn hóa thân thành một đầu lang.

Dùng sức vặn bung hai chân Hạ Vũ ra, làm cho cự vật tiến vào chỗ sâu nhất. Tiểu Kiệt nhìn Hạ Vũ bằng con ngươi màu xanh biếc tràn ngập lửa nóng ***.

Cảm thụ được Tiểu Kiệt luật động rất nhanh,Hạ Vũ cảm thấy được hấn sắp không chịu nổi nhiệt tình của nam nhân này, mấy ngày nay, nam nhân này một mực điên cuồng muốn hấn.

Thời điểm đi làm đã làm, tan tầm lại làm, chỉ cần có khoảng trống, hấn sẽ bị Tiểu Kiệt áp đảo cồn sàng đan.

Khiến cho gần nhất bạn thân An Dật gửi tin nhắn cho hấn, nói hấn vội đến mức sắp bốc hơi. Đúng vậy, hấn thật là sắp bốc hơi rồi, mau bị đùa chết .

“Không. Từ bỏ a. A.” Hạ vũ rên đứt quãng, hấn bây giờ ngay cả khí lực nhắc chân đều không có .

Nếu không phải hai tay Tiểu Kiệt cố định trụ phần eo của hấn, chỉ sợ hấn duy trì không được động tác bị tiến vào.

“Vẫn là không đủ.” thanh âm Tiểu khắc Kiệt trầm thấp khàn khàn đầy ***, “Ta muốn cho thân thể của người hoàn toàn nhớ kỹ ta.”

“Không. Không được.” Hạ Vũ mê loạn lắc lắc đầu, bắt đầu cự tuyệt động tác của Tiểu Kiệt.

Tiểu Kiệt một phen kiềm trụ cảm hấn , sau đó cúi người che kín môi hấn, xâm nhập khoang miệng hấn, tùy ý quần quanh đầu lưỡi.

Thừa dịp Hạ Vũ bị chính mình hôn đến choáng váng mơ hồ, Tiểu Kiệt lại một lần dùng sức thẳng tiến, kích thích Hạ Vũ thở dốc rên liên miên không dứt.

Mẹ nó! Muốn hại ta tinh tấn nhân vong a khaó! Hạ Vũ ở trong lòng hung tợn quát, lão tử vài ngày không ngủ đủ giấc a a a a a ——

Kết quả lần này thật sự như hấn nguyện , bởi vì làm được một nửa hấn thực dọa người ngắt đi .

Lần này làm cho Tiểu Kiệt đầu tiên thất kinh .

Gọi bác sĩ chuyên chúc gia đình của mình, vị bác sĩ kia quả thực không thể tin được trước mặt, người kia chính là thái tử gia hắc đạo nổi tiếng lừng lẫy.

Bởi vì lúc này Tiểu Kiệt thoát nhìn giống tiểu tử rơi vào vòng tình, lo lắng âu yếm nhìn người kia, một bộ thập phần lo lắng.

“Hấn không có việc gì đi?” Tiểu Kiệt lo lắng hỏi.

Bác sĩ có chút xấu hổ vội ho một tiếng: “Không có việc gì, chính là ngủ không đủ giấc,thể lực cạn kiệt mới có thể té xỉu . Thiếu gia, người vẫn là hơi chút khắc chế một ít . Quá độ tưng dục đối thân thể không tốt.”

Nghe được bác sĩ trắng ra như vậy , Tiểu Kiệt cũng có chút xấu hổ: “Ân, ta hiểu được.”

Tiến đưa bác sĩ, lúc sau Tiểu Kiệt mới đem Hạ Vũ mang về nhà.

Bởi vì ở Mĩ Quốc , Hạ Vũ là phối ngẫu* của Tiểu Kiệt, thân phận này thực hợp pháp. Cho nên Tiểu Kiệt thực công khai đem Hạ Vũ mang về Tiểu gia.

* phối ngẫu : sánh đôi/ người yêu/ vợ hợp pháp

Mặc dù Hạ Vũ còn không biết mấy ngày nay hấn trụ là nhà Tiểu Kiệt. Chủ yếu là hấn bị Tiểu Kiệt mang về nhà, liền trực tiếp bị Tiểu Kiệt quần lấy, nào biết nơi này chính là đại bản doanh Tiểu gia .

Trải qua sự kiện té xỉu, Tiểu Kiệt thật cũng nghe lời bác sĩ , không hề vô tiết chế tác cầu Hạ Vũ.

Hạ Vũ đối điều này thật sự thở dài nhẹ nhõm một hơi, hấn thật sự sợ sẽ bị Tiểu Kiệt làm đến tình tận nhân vong.

Hơn nữa từ lần té xỉu đó , Hạ Vũ khôi phục liền lập tức trụ ở kí túc xá nhân viên Kiều Sâm. Nói trắng ra là, chính là bắt đầu trốn tổng tài Kiều Sâm-Tiểu Kiệt.

May mà Tiểu Kiệt có việc phải đi công tác vài ngày, Hạ Vũ biết được chỉ muốn mở tiệc ăn mừng .

“A Vũ, người hiện tại cười thực rộn người.” Ngồi ở bên cạnh hấn ,An Dật thành thật nói.

Hạ Vũ cầm lấy chén rượu, vui vẻ nói: “Ta cao hứng.”

“Chính là ta mất hứng a.” An Dật vẻ mặt phần hận, “Trần Trần chạy đến Florida .”

Hạ Vũ thiếu chút nữa đem rượu từ miệng phun ra: “Cái gì? ! Trần tổng giám ngàn dặm truy phu? !”

“Truy phu muội người a, Kiều Sâm chúng ta có cái đại hạng mục cùng với Lam Đảo hợp tác, người không biết sao ?” An Dật bạch liễu tha nhất nhần.

Hạ Vũ: “.” Hấn như thế nào có thể biết, hấn cơ hồ đi làm đều là ở trong phòng tổng tài vượt qua.

May mắn chính là,nhân viên trong Kiều Sâm đều theo chiều hướng chìm, sẽ không loạn nói huyền thuyên. Phỏng chừng là bởi vì có bối cảnh quan hệ hắc đạo , bắt quá Hạ Vũ thật sự thực may mắn.

Cho nên An Dật đến bây giờ cũng không biết Hạ Vũ bị tổng tài Kiều Sâm quần lấy .

“Cái yến hội kia người phải theo giúp ta cùng đi a.” An Dật lộ ra một bộ vô tội nói.

“Yên tâm, bạn thân nhất định che chở người.” Hạ Vũ vỗ vỗ bả vai An Dật, “Nói người rõ ràng thích Trần tổng giám, sẽ không được tự nhiên đi? !”

“Đừng nói nữa.” An Dật nói sang chuyện khác, “Hạ đại nhân gần nhất có hay không xem xét đến người yêu mới?”

Hạ Vũ nghe thế cái liền im : “.” Hấn hiện tại nào dám đi săn diễm a!

36. Chương 36

Ta yêu người

Buổi tối ngày hôm sau, An Dật đi vào hội trường yến tiệc, lúc sau mới phát hiện danh sách mời còn có tên Hạ Vũ .

Y không khỏi cảm giác nghi hoặc bạn thân Hạ Vũ của y gần nhất như thế nào cũng không thấy, rõ ràng yến hội này hấn cũng được mời , chính là tối hôm qua Hạ Vũ đối điều ày lại một bộ thực mờ mịt.

Qua không bao lâu, Hạ Vũ lấy thân phận bộ thiết kế Kiều Sâm đến đây.

Hai bạn thân khó khi được ở phạm vi công tác gặp nhau, hai người trong lòng đều một trận cảm thán, cảm thán đoạn thời gian cùng nhau ngồi xỏm ở ban công Lam Đảo nói chuyện chọc cười ,ngày này thật sự là không còn nữa.

Hạ Vũ: “Nghe nói Trần Trần đến đây?”

An Dật xem thường: “Nghe nói muội người , ta đã muốn nhìn thấy hấn .”

Hạ Vũ: “.” Vậy nhóm người không phát sinh chuyện gì?”

An Dật: “Có thể có chuyện gì?”

Hạ Vũ: “Người thật đúng là bình tĩnh.”

An Dật: “Đây là tất nhiên.”

Chính là khi Trần Trần mang theo một tiểu nam sinh xuất hiện ở yến hội , Hạ Vũ cảm thấy được An Dật cần bản một chút cũng không bình tĩnh.

Vì dời đi lực chú ý của An Dật, Hạ Vũ liền tìm y hàn huyên một chút chuyện gần nhất .

Bởi vì tối hôm qua đi uống rượu , đã quên quan tâm một chút vị bạn thân này gần nhất xảy ra chuyện gì.

Hàn huyên một hồi, phát giác tâm trạng An Dật thật không tốt. Hạ Vũ bắt đắc dĩ ở trong lòng thở dài, kỳ thật hẳn biết tiểu tử An Dật này đã sớm thích Trần Trần , chính là mạnh miệng vẫn không chịu thừa nhận thôi.

Nhìn An Dật, quả thực giống như nhìn đến bóng ngược của mình. Hạ Vũ không khỏi ở trong lòng cười khổ.

“An tiểu Dật, người hiện tại đằng đằng sát khí .” Hạ Vũ nhìn không được chột y một chút.

“Hắn cướp đi trình tiết của ta, ta có thể quên được sao! Người phải biết rằng lòng ta vẫn thực rộng lớn , mỗi người đắc tội ta, ta đều có thể nhớ kỹ!” An Dật nghiêng răng nghiêng lợi.

“Tốt lắm tốt lắm, đến, theo giúp ta uống rượu. Ca ca ta gần nhất cũng là phiền lòng rất nhiều.” Hạ Vũ đem y kéo đến trước bàn rượu.

Vốn là muốn cho An Dật bồi hấn uống rượu, kết quả An Dật một người kính rượu hẩn, hơn nữa tửu lượng vốn đã không hảo, vì thế lập tức quang vinh bỏ mình .

Hạ Vũ thẳng nhai này còn chưa có uống nhiều, sẽ chiếu cố vị bạn thân này. Nhưng mà Trần Trần lại đến can thiệp An Dật uống rượu .

Hạ Vũ kỳ thật cũng không tính toán khó xử Trần Trần, chính là cảm thấy được bạn thân vì nam nhân này rối rắm một trận nên có chút khó chịu thôi.

Vì thế rời đi yến hội không bao lâu, Hạ Vũ cho Trần Trần đem An Dật mang đi . Mà chính hắn thì vô mục đích ở trên đường chao đảo.

Chao đảo một hồi lâu, Hạ Vũ lại chạy đến một quán bar, tính toán đem bản thân uống đến say.

Uống đến khi mơ hồ, Tiểu Kiệt lại làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn xuất hiện tại quán bar .

“Trời mưa thiên người đi tham gia cái yến hội kia còn không uống đủ a?” Tiểu Kiệt vẫn như cũ dùng không tiếng Trung không tiêu chuẩn đối hẩn.

Hạ Vũ kinh ngạc thiếu chút nữa tỉnh rượu: “Tiểu đại thiếu gia, như thế nào ta tùy tiện tìm một quán bar cũng có thể gặp được người a? Thật sự là hảo khéo a.”

Nghe được hẩn nói, Tiểu Kiệt chỉ biết hẩn đã say.

Tiểu Kiệt mới từ nước ngoài chạy về Florida, vốn nghĩ ở yến hội sẽ gặp được Hạ Vũ.

Gọi điện cho Trần Trần mới biết y đem Hạ Vũ ném trên đường .

Vì thế Tiểu Kiệt lập tức phát động thể lực hắc đạo nhà hẩn, ở Florida bên này nơi nơi đều có người Thượng Vũ Đường , chỉ chốc lát sẽ có người truyền tin tức nói Hạ Vũ đang ở trong quán bar say rượu.

“Trời mưa thiên, chúng ta về nhà.” Tiểu Kiệt đem Hạ Vũ từ quầy bar kéo ra.

Hạ Vũ một phen bỏ tay y ra: “Người con mẹ nó đừng động ta!”

Quản lí quán bar nghe tiếng mà đến, vốn tưởng rằng là ai nháo sự, kết quả nhìn thấy trong đó một người là Tiểu Kiệt, vị kia quản lí lập tức làm bộ cái gì cũng chưa xuất hiện.

Tiểu Kiệt không để ý kháng nghị của Hạ Vũ , rất mạnh mẽ đem Hạ Vũ tha khỏi quán bar.

Rất nhiều người chứng kiến Hạ Vũ không ngừng kháng nghị, lại không ai dám tiến lên trợ giúp hắn. Bởi vì thường xuyên tới quán bar, mọi người biết Tiểu Kiệt là vị thái tử gia hắc đạo, cùng hắn đối nghịch thì phải là cùng hắc đạo đối nghịch.

Tiểu Kiệt đem Hạ Vũ tha lên xe, sau đó y cũng ngồi lên xe.

Phía trước lái xe đứng là Lí quản gia vẫn đi theo Tiểu Kiệt, y đối với hai vị trẻ tuổi này hành động sớm thấy nhưng không thể trách .

“Về nhà.” Tiểu Kiệt dùng tiếng Anh đối Lí quản gia.

Lí quản gia thông qua kính nhìn Hạ Vũ một lát, hỏi: “Hạ tiên sinh không có việc gì đi?”

“Hắn không có việc gì.” Tiểu Kiệt đem Hạ Vũ giam cầm ở trong lòng ngực của mình, không cho hắn lộn xộn.”Cư nhiên dám chạy đến quán bar mua rượu, hắn sao có thể có việc.”

Lí quản gia nghe ra Tiểu Kiệt nói bao hàm phần nộ, trong lòng vô cùng thông cảm Hạ Vũ.

Làm tức giận thiếu gia bọn họ, kết cục đều thực thảm. Đương nhiên muốn xem là mặt nào .

Sự thật chứng minh, Lí quản gia không hổ là người nhìn Tiểu Kiệt lớn lên, đối tính nết Tiểu Kiệt khó dễ vẫn là chuẩn xác.

Hạ Vũ một mình một người đi vào quán bar mua rượu ,chuyện này làm cho Tiểu Kiệt thực sinh khí, hậu quả đương nhiên cũng thực nghiêm trọng.

Đó chính là Hạ Vũ bị Tiểu Kiệt gây sức ép suốt ba ngày không xuống giường được.

Hạ Vũ đối điều này cảm thấy tương đương đau, trong lòng thẳng hô hắn lật thuyền trong mương, bị Tiểu Kiệt tìm được lấy cớ trừng phạt.

“Trời mưa thiên, người nhớ kỹ cho ta. Người hiện tại là người của ta.” Tiểu Kiệt thực trịnh trọng đối hắn.

“Ta cũng vậy ,có tự do !” Hạ Vũ đứng lý hợp tình kêu lên.

“Hạ Vũ, ta yêu người.” Tiểu Kiệt đột nhiên dùng tiếng Trung trực trực nói.

Hạ Vũ vừa định tiếp tục thao thao bất tuyệt tranh thủ quyền tự do , nhất thời không phản ứng lại lời nói của Tiểu Kiệt: “Gì?”

Tiểu Kiệt một phen áp đảo Hạ Vũ, sau đó hôn lên : “Ta nói ta yêu người a, người nghe không hiểu a?”

“ Tiểu đại thiếu gia người có lỗi suy nghĩ phải do độ a, chúng ta không phải đang tranh luận quyền tự do sao?” Hạ Vũ trốn tránh Tiểu Kiệt hôn, hừ nói.

“Tự do đều là mây bay.” Tiểu Kiệt cũng nói lầm bầm, “Người đã bị ta theo dõi, không có cơ hội đào thoát .”

Hạ Vũ: “.”

Lúc này, cửa phòng Tiểu Kiệt đột nhiên bị mở ra , vì thế hai vị này ,tư thế mờ ám bị xem trống trơn.

Người đến là mục mục Lí Mễ Tư của Tiểu Kiệt, chỉ thấy nàng tương đương bình tĩnh cười nói: “Ai nha, Tiểu Vũ Vũ của ta thân thể có hay không hảo một chút ?” Nàng nói được một ngụm lưu loát tiếng Trung, cùng Tiểu Kiệt giống con người màu xanh biếc con tản ra ý cười.

“Tiểu Vũ Vũ?” Hạ Vũ nghe hô như thế, nheo mắt.

Tiểu Kiệt ngồi dậy, đối mục mục y nói: “Mẹ người đừng quấy rầy chuyện tốt của ta a, ta đang tỏ tình a.”

Hạ Vũ: “.”

Lí Mễ Tư vừa nghe tròng mắt nhìn : “A? Tiểu Kiệt Kiệt đang tỏ tình? Thực xin lỗi , mẹ không biết a!”

“Tiểu Kiệt Kiệt?” mí mắt Hạ Vũ lại nháy dưng.

Tiếp theo Lí Mễ Tư đi đến bên giường, một phen đẩy Tiểu Kiệt ra, ngồi vào bên cạnh Hạ Vũ nói: “Tiểu Vũ Vũ, nếu Tiểu Kiệt Kiệt khi dễ người nhất định phải nói cho mẹ nga!”

Hạ Vũ hoàn toàn choáng váng: “.”

Lị Mễ Tư tiếp tục tự cổ mục bản thân nói: “Tiểu Kiệt Kiệt thật vất vả đem người mang về nhà , nhất định phải hảo hảo tương thân tương ái nga ~”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt ở một bên đỡ trán thở dài: “Mẹ, người không phải hôm nay hẹn người đi làm hộ lý? Như thế nào còn ở nhà a?”

* hộ lý : bảo vệ quản lý / người hộ lý

Lị Mễ Tư vừa nghe vỗ đùi mạnh: “A nga, thiếu chút nữa đã quên! Tiểu Vũ Vũ phải ngoan ngoãn nga ~ mẹ đi ra ngoài trước ~” khi đi còn không quên hôn gió cấp Hạ Vũ.

Hạ Vũ: “.”

Nhìn Hạ Vũ một bộ đại ra , Tiểu Kiệt ho khan hai tiếng nói: “Đây là người lần đầu tiên ngay mặt tiếp xúc nàg, giật mình là bình thường.” Bởi vì mục mục y thường xuyên không có ở nhà, lần này được cho là lần đầu tiên cùng Hạ Vũ gặp mặt.

Hạ Vũ sững sốt hơn nửa ngày mới bừng tỉnh: “Mẹ người tốt lắm!”

Tiểu Kiệt: “Muốn nói ta mẹ.”

Hạ Vũ: “Tiểu Kiệt Kiệt tiếng Trung của người quả nhiên là thứ ba.”

Tiểu Kiệt: “Không cần gọi ta tiểu Kiệt Kiệt.”

Hạ Vũ : “. Mẹ người đùa thật tốt .”

Tiểu Kiệt: “Hạ Vũ người là không phải đã bị kích thích quá lớn, choáng váng? Như thế nào nói năng lộn xộn ?”

Hạ Vũ: “.”

37. Chương 37

Hiện trường trực tiếp

Hạ Vũ thật vất vả thoát khỏi quây rầy của Tiểu Kiệt ,chạy ra khỏi Tiểu gia, trở lại ký túc xá nhân viên, kết quả mới vừa bước vào ký túc xá đã bị người xịt khí gas.

Trước khi ngất đi, Hạ Vũ trong đầu chỉ có một suy nghĩ: mẹ nó, có dám hay không hay ho một ít a , kháo.

Thời điểm tỉnh lại, Hạ Vũ phát hiện chính mình bị bịt mắt, tứ chi cũng bị buộc chặt .

Nhất thời hắn hiểu được,hắn bị bắt cóc tổng tiền !

“Hắc, hắc tỉnh!” Có một thanh âm nam nhân cách Hạ Vũ cách đó không xa truyền đến.

Làm cho Hạ Vũ có chút ngoài ý muốn chính là , nam nhân này tiếng Trung nói được tốt lắm.

Hạ Vũ không ngừng ở trong lòng cảnh cáo phải bình tĩnh phải trấn định, hắn mở miệng hỏi : “Các người là người nào? ! Vì cái gì phải bắt cóc ta? !”

Một người nam nhân cố ý dùng ngữ khí thực đáng khinh nói: “Bắt cóc người đương nhiên là vì uy hiếp Tiểu Kiệt a! Người là vợ y, bắt cóc người rất hiệu quả ~”

Nghe nói như thế, Hạ Vũ trong lòng kinh hãi. Hắn không nghĩ tới người bắt cóc hắn cư nhiên là nhằm vào Tiểu Kiệt, nói như vậy những người này đều là phần tử xã hội đen.

“Ta, ta cùng y không quan hệ!” Hạ Vũ lập tức phủ nhận .

“Không quan hệ?” Nam nhân hừ lạnh một chút, “Người cho chúng ta là tiểu hài tử ba tuổi?”

Hạ Vũ tiếp tục mạnh miệng: “Các người cho dù bắt cóc ta, cũng không được gì, vẫn là nhanh đem ta thả. Sau đó chúng ta đều cho rằng không phát sinh qua chuyện này.”

“Ai nói không được cái gì?” Nam nhân trộm cười một chút, “Ngay tại vừa rồi, Tiểu Kiệt đã đáp ứng cho chúng ta năm nghìn vạn đôla bảo trụ mạng của người nga ~”

Hạ Vũ kinh ngạc nói: “Không không thể nào? !”

“Hắn còn nói chỉ cần người không có việc gì, có cái gì yêu cầu thì cứ việc .” Nam tử hừ cười nói, “Còn nói không quan hệ? Phỏng chừng gọi y đem mệnh cho người, y đều nguyện ý.”

“Đại ca, nếu không kêu Tiểu Kiệt tự tàn là được.” thanh âm người nam nhân vang lên, “Hắn không tự tàn*, chúng ta liền giết con tin.”

* tự tàn : tự kết liễu bản thân <”: bị=” bịt=” chặt=” mất=”, hạ=” vũ=” vừa=” nghe,=” mờ=” hôi=” lạnh=” đều=” chảy=” ra=” :=” “các=” người=” không=” phải=” là=” muốn=” đòi=” tiền=” sao=” tiểu=” kiệt=” đều=” đáp=” ứng=” cho=” các=” người=” tiền=”, =” các=” người=” làm=” gì=” còn=” muốn=” như=” vậy?=” !”=” “ai=” kêu=” bảo=” bối=” của=” hắn=” rơi=” vào=” trong=” tay=” chúng=” ta=” chứ=” ~”=” nam=” nhân=” tiếp=” tục=” cười=”. =” “các=” người=” thực=” đề=” tiện!”=” hạ=” vũ=” nghiêng=” rằng=” nghiêng=” lợi=”. =” “đá=” tạ=” khích=” lệ=” a.”=” nam=” nhân=” đối=” hắn=” không=” đến=” nơi=” đến=” chốn.=” hạ=” vũ=” biết=” hắn=” thật=” là=” gặp=” được=” phần=” tử=” xã=” hội=” đen=”, =” mà=” không=” phải=” giống=” trình=” diễn=” tv=”, =” là=” thật=” chân=” chính=” chính.=” cái=” này=” hắn=” bỗng=” nhiên=” cảm=” thấy=” được=” cái=” chết=” cách=” hắn=” rất=” gần.=” bỗng=” nhiên,=” hắn=” nhớ=” tới=” tiểu=” kiệt=” từng=” nói=” qua,=” lúc=” trước=” đưa=” ra=” lời=” chia=” tay=” là=” vì=” bảo=” hộ=” hắn.=” cái=” này=” hạ=” vũ=” là=” thật=” tin=” tưởng=” lời=” tiểu=” kiệt=”. =” đi=” theo=” bên=” người=” tiểu=” kiệt=” sẽ=” gặp=” nguy=” hiểm=” đến=” như=” vậy=”, =” lúc=” trước=” vị=” kiệt=” nhĩ=” kia=” cũng=” là=” vậy=” sao=” hắn=” cũng=” gặp=” chuyện=” như=” vậy?=” hạ=” vũ=” lập=” tức=” đại=” náo=” hỗn=” loạn.=” “lại=” nói=” tiếp=” người=” bộ=” dạng=” xem=” rất=” tốt=”, =” khó=” trách=” tiểu=” kiệt=” lại=” vừa=” người=” như=” vậy.=” nam=” tử=” phát=” ra=” một=” trận=” tiếng=” cười=” rất=” mờ=” ám,=” sau=” đó=” kiểm=” chế=” trụ=” cảm=” hạ=” vũ,=” bắt=” buộc=” hắn=” ngẩng=” đầu.=” hạ=” vũ=” muốn=” nghiêng=” đầu,=” cảm=” lại=” bị=” dùng=” sức=” kiểm=” trụ.=” “nếu=” không=” cũng=” cho=” bạn=” thân=” chúng=” ta=” thích=” thích,=” làm=” tốt=” sẽ=” không=” giết=” con=” tin=”. =” nam=” tử=” tiếp=” tục=” cười=”. “ta=” phi!”=” hạ=” vũ=” khinh=” thường=” hừ=” một=” tiếng,=” “ai=” đều=” dùng=” nghĩ=” dụng=” đến=” ta.”=” “ôi,=” có=” thể=” nào=” người=” còn=” muốn=” vì=” tiểu=” kiệt=” thủ=” thân=” như=” ngọc=” a?”=” nam=” tử=” trêu=” đùa=”. =” “đúng=” thì=” thế=” nào!”=” hạ=” vũ=” quyết=” định=” phải=” chọc=” giận=” những=” người=” này,=” dù=” sao=” đều=” là=” chết,=” chẳng=” được=” chết=” một=” cách=” thống=” khoái=” một=” ít.”các=” người=” lá=” đám=” cặn=” bã=” ghê=” tởm=”, =” tiểu=” kiệt=” so=” với=” các=” người=” tốt=” ngàn=” vạn=” lần=” lần=” không=” ngừng.=” tuy=” rằng=” hắn=” là=” xã=” hội=” đen=”, =” nhưng=” là=” hắn=” sẽ=” không=” làm=” chuyện=” cảm=” thú=” như=” vậy!”=” “này=” há=” mồm=” thật=” đúng=” là=” lợi=” hại=” a.”=” người=” thích=” tiểu=” kiệt=” như=” vậy=” sao,=” chết=” đã=” đến=” nơi=” còn=” bảo=” vệ=” y?”=” nam=” tử=” khinh=” thường=” hừ=” lạnh=”. =” “vô=” nghĩa!”=” hạ=” vũ=” đột=” nhiên=” cảm=” thấy=” được=” hắn=” cái=” gì=” cũng=” không=” sợ=”, =” “ta=” đời=” này=” yêu=” nhất=” chính=” là=” tiểu=” kiệt,=” ta=” không=” cho=” phép=” dám=” rác=” rưởi=” các=” người=” cũng=” không=” bằng=” làm=” tổn=” thương=” hắn!”=” “hắc=” yêu,=” rất=” có=” khí=” thế=” nha.”thanh=” âm=” nam=” tử=” tràn=” ngập=” nghiêng=” ngẫm,=” “người=” càng=” để=” tâm,=” khiến=” cho=” chúng=” ta=” càng=” muốn=” đem=” hắn=” thiên=” đao=” vạn=” quả=” nha.”=” hạ=” vũ=” lập=” tức=” kích=” động=” bắt=” đầu=” giãy=” dụa:=” “các=” người=” con=” mẹ=” nó=” có=” bản=” lĩnh=” không=”

gõ=" cửa."=" tiểu=" kiệt=" tức=" giận=" nói.=" "ai=" nha=" nha,=" tiểu=" kiệt=" kiệt=" tức=" giận=" mẹ?=" mẹ=" chính=" là=" không=" cần=" thận=" quen=" thôi=" ~=" lị=" mẽ=" tư=" tức=" giận=" nói.=" tiểu=" kiệt:=" ".=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" hạ=" vũ=" nhìn=" lị=" mẽ=" tư=" đáng=" yêu=" như=" vậy,=" nhin=" không=" được=" phốc=" một=" tiếng.=" "tiểu=" vũ=" vũ=" cười=" nga=" ~=" lị=" mẽ=" tư=" lập=" tức=" cũng=" cười,=" "tiểu=" vũ=" vũ=" không=" cần=" sinh=" khí=" nga,=" vừa=" rồi=" đối=" với=" ngưoi=" là=" ý=" của=" ba=" ba=" .=" hạ=" vũ:=" ".=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" nàg=" tiếp=" tục=" cười=" :=" "bất=" quá=" tiểu=" vũ=" vũ=" thực=" dừng=" cảm,=" ta=" thật=" sự=" rất=" thích=" tiểu=" vũ=" vũ=" a=" ~=" không=" hổ=" được=" tiểu=" kiệt=" kiệt=" nhà=" của=" ta=" coi=" trọng=" ~=" hạ=" vũ=" có=" chút=" không=" yên=" nhin=" về=" phía=" tiểu=" kiệt:=" "vì=" cái=" gì=" tất=" cả=" mọi=" ngưoi=" đều=" biết?=" không=" phải=" mới=" vừa=" mới=" vài=" ngưoi=" ở=" đây=" sao=" != dưới=" ánh=" mắt=" hạ=" vũ=" ép=" hỏi,=" tiểu=" kiệt=" nhin=" nhin=" cabin=" trên=" trần=" nhà:=" "kỳ=" thật=" vừa=" rồi=" bọn=" họ=" đều=" ở=" bên=" ngoài=" xem=" hiện=" trường=" trực=" tiếp.=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" "hiện=" trường=" trực=" tiếp?=" hạ=" vũ=" lại=" sủng=" sốt.=" tiểu=" kiệt=" vội=" ho=" một=" tiếng:=" "kỳ=" thật=" vừa=" rồi=" có=" camera=" ở=" đây.=" hạ=" vũ=" nháy=" mắt=" hóa=" đá,=" sau=" đó=" chậm=" rãi=" phong=" hoá=" võ=" vụn.=" "ai=" nha,=" tiểu=" vũ=" vũ=" như=" thế=" nào=" rồi?=" != lị=" mẽ=" tư=" lập=" tức=" kêu=" lên,=" "tiểu=" kiệt=" kiệt=" ngưoi=" như=" thế=" nào=" có=" thể=" làm=" tiểu=" vũ=" vũ=" sinh=" khí!=" tiểu=" kiệt:=" "mẹ=" ngưoi=" dừng=" tùy=" tiện=" vu=" không=" ngưoi=" được=" rồi!=" nghe=" mẫu=" tử=" bọn=" họ=" tranh=" luận,=" hạ=" vũ=" một=" bên=" khóc=" không=" ra=" nước=" mắt.=" xem=" ra=" chính=" mình=" nhất=" định=" bị=" toàn=" gia=" này=" hăm=" hại=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" .=" chính=" văn=" hoàn=" ">

38. Chương 38: Pn1

Cảnh sắc BaLi đảo tương đối tuyệt đẹp, là một trong những nơi du lịch nổi tiếng trên thế giới.

Tiểu Kiệt thực biết chọn nơi du lịch, Hạ Vũ lên phi cơ lúc sau liền thích nơi xinh đẹp này.

Thân là thiết kế sư ,Hạ Vũ nhìn thấy cảnh đẹp tương đối không có ổn định, hấn tác cầu không được cameras Tiểu Kiệt đang cầm.

“Muốn cầm cameras cũng được a, hôn ta.” Tiểu Kiệt được một tác lại muốn tiến một thước nói.

Hạ Vũ hận đến nghiêng răng , bởi vì mạnh mẽ bị mang ra , hấn trên người một phân tiền cũng không có, muốn đi thuê cái cameras đều là xa xỉ.

Nhìn đến chung quanh không người, Hạ Vũ rất nhanh tiến đến trước mắt Tiểu Kiệt, muốn lướt qua lừa gạt Tiểu Kiệt đoạt cameras.

Nhưng tốc độ Tiểu Kiệt phản ứng rất nhanh, hấn lập tức di chuyển, một phen ôm Hạ Vũ, rồi hôn một nụ hôn tiêu chuẩn nồng nhiệt.

Hạ Vũ bị Tiểu Kiệt hôn đến hai chân như nhũn ra, cái cameras sớm đã bị quăng đến sau đầu .

Cầm thụ được Tiểu Kiệt hôn nhiệt tình, Hạ Vũ hô hấp trở nên dồn dập.

“Ngu ngốc a.” Tiểu Kiệt đem nụ hôn dần dần chuyển qua gáy hấn, Hạ Vũ nhin không được kêu lên, “Đây là nơi công cộng a uy.”

“Ai kêu ngưoi phản ứng đáng yêu như vậy.” Tiểu Kiệt ôm tay hấn bắt đầu không an phận.

Hạ Vũ tức giận đập tay hấn: “Đáng yêu muội ngưoi, ta không nhĩ ban ngày ở nơi công cộng làm việc này.”

Tiểu Kiệt cười cười: “Kia không phải nơi công cộng là có thể ?”

“A?” Hạ Vũ sững sờ một chút.

Tiểu Kiệt cười xấu xa đem Hạ Vũ ôm ngang, lập tức làm Hạ Vũ bị doạ.

Đã có thể tại đây, Lí quản gia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ: “Thiếu gia , lão gia gọi các người qua tụ xan*.”

*tụ xan : liên hoan/ ăn uống.

Tiểu Kiệt: “.”

Hạ Vũ: “.”

Vì thế dưới sự dẫn dắt của Lí quản gia , hai người đi vào một biệt thự cạnh bờ biển.

“Tiểu Kiệt Kiệt, vì cái gì người lại lựa chọn đến Bali đảo?” Ở trên đường, Hạ Vũ hỏi.

Tiểu Kiệt: “Không cần gọi ta tiểu Kiệt Kiệt.”

Hạ Vũ: “Tiểu Kiệt Kiệt không phải rất hay sao.”

Tiểu Kiệt: “.”

Hạ Vũ còn cố ý nhiều hô vài cái: “Tiểu Kiệt Kiệt không cần thẹn thùng a, tiểu Kiệt Kiệt ~ ha ha ha ha ~ mẹ người thực sự thú vị, cứ nhiên gọi người như vậy. Một người còn có thể chịu được hai mươi mấy năm.”

Tiểu Kiệt tiến đến bên tai hắn nói: “Còn nói ,ta khiến cho người ba ngày không xuống giường được, cho người biết tiểu Kiệt Kiệt là không thể đùa chọc .”

Hạ Vũ: “.”

Tiểu Kiệt: “Còn có, không nói mẹ ta.”

Hạ Vũ: “.”

Đi vào nhà ăn ngoài trời, Tiểu Huyền cùng phu nhân Lị Mễ Tư đều đã ngồi sẵn.

Hạ Vũ lần đầu tiên tham gia tụ xan Tiểu gia, vì thế có chút không yên bất an. Dù sao mọi người đang ngồi đều là thành viên Thượng Vũ Đường , nói trắng ra là, đều là phần tử tinh anh hắc đạo.

“Đến, ngồi vào bên này.” Tiểu Huyền hướng hai người bọn họ phát tay rồi chỉ, chỉ vào hai chỗ trống bên cạnh.

Hạ Vũ nghe được Tiểu Huyền nói tiếng Trung cũng tốt lắm, trong lòng càng thêm kiên định Tiểu Kiệt chính là một ngoại tình nhân kì ba*.

*kì ba : là một từ dùng để so sánh (ví dụ : người thật sự là một đoá kì ba).

Tiểu Kiệt nắm tay Hạ Vũ, đi đến chỗ ngồi bên cạnh Tiểu Huyền, mới vừa ngồi chột nghe Tiểu Huyền đối mọi người ở đây nói: “Các huynh đệ, về sau chúng ta hơn một vị người nhà.”

Y nói còn chưa xong, vỗ tay liên vang lên.

Hạ Vũ hoảng sợ, vội vàng nhìn về phía Tiểu Kiệt. Tiểu Kiệt đối hắn cười cười, sau đó tiến đến bên tai hắn nhỏ giọng nói: “Ba ta đem người chính thức công khai , về sau người chính là Thiếu chủ Thượng Vũ Đường chúng ta.”

“! ! !” Hạ Vũ lộ ra bộ dáng thực khiếp sợ , sau đó cũng tiến đến bên tai Tiểu Kiệt nói, “Ta không muốn làm Thiếu chủ gì a, ta không nghĩ thiệp hắc.”

Tiểu Kiệt: “. Người đã là kẻ trộm thuyền , không còn đường chạy thoát.”

Hạ Vũ: “.”

Nói là gia tộc hắc đạo , chính là tụ xan lần này lại làm cho Hạ Vũ đối với người lẫn lộn trong hắc đạo có chút thay đổi .

Bọn họ không giống như trên TV trình diễn đại quê mùa, nơi này rất nhiều người đều là thành phần tri thức cao cấp tinh anh, đều có một phần thực ngăn nắp thực chính trực .

“Gia tộc xí nghiệp bọn ta đều là những người này phát triển lên.” Tiểu Kiệt đối Hạ Vũ nói.

“Rất lợi hại a.” Hạ Vũ tự đáy lòng cảm thán.

“Đúng, người sẽ vì một trong những phần tử này mà cảm thấy kiêu ngạo.” Tiểu Kiệt cười nói.

Hạ Vũ nhìn Tiểu Kiệt cười cười, không khỏi cười theo: “Có lẽ hội đi.” Hắn từ nhỏ mất đi cha mẹ, bây giờ trong lòng lại cảm nhận được ấm áp, có thể nào làm cho hắn không tham luyến.

“Tiểu Kiệt Kiệt đừng luôn quẩn lấy tiểu Vũ Vũ ~!” Lị Mễ Tư bỗng nhiên nhiệt tình kêu, “Tiểu Vũ Vũ lại đây, đến ném thử chút hoa quả này, hảo hảo ăn nga ~”

“Mẹ, người đừng quấy rầy chúng ta.” Tiểu Kiệt tà liếc nàng một cái.

Lị Mễ Tư bưng tỉnh đại ngộ vỗ tay một cái: “Úc úc úc ~ hưởng tuần trăng mật thôi ~ là nên như vậy chính là nên như vậy ~ đứa nhỏ ba hắn a ~”

Đang cùng thuộc hạ trao đổi sự tình Tiểu Huyền vội vàng lên tiếng trả lời: “Làm sao vậy?”

Lị Mễ Tư cười đến vẻ mặt sáng lạn: “Đứa nhỏ ba hắn , gần nhất thả tiểu Kiệt Kiệt đi, cho hắn mang theo tiểu Vũ Vũ hảo hảo đi chơi ~”

“Người vui vẻ là được.” Tiểu Huyền từ trước đến nay rất thương lão bà của mình.

Lị Mễ Tư nghe được lão công nói như vậy, lập tức hướng Tiểu Kiệt vươn tay làm hình chữ V , vẻ mặt che kín dào dạt đắc ý.

Tiểu Kiệt cùng Hạ Vũ hai người đều bị hành động trẻ con của Lị Mễ Tư làm cho tức cười.

“Một chút cũng không như là gia tộc hắc đạo a, này cũng quá vui vẻ.” Hạ Vũ đột nhiên cảm thán một câu, “Trên truyền hình quả nhiên đều là gạt người.”

Tiểu Kiệt ha ha hai tiếng: “Kỳ thật chúng ta ở trên đường lăn lộn rất nặng nghĩa khí cùng cảm tình.”

Hạ Vũ gật gật đầu: “Đã nhìn ra.”

Tiểu Kiệt: “Vậy người nhìn cảm tình của ta yên tâm không?”

Hạ Vũ bĩu môi : “Còn phải xem biểu hiện.”

Tiểu Kiệt: “.”

>Đảo Bali< —————toàn=”” thể=””>

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dua-vao-lao-tu-la-cong>